

Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

► **B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/59/EU**
av den 15 maj 2014

om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 173, 12.6.2014, s. 190)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017	L 169	46	30.6.2017
► <u>M2</u>	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2399 av den 12 december 2017	L 345	96	27.12.2017
► <u>M3</u>	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019	L 150	296	7.6.2019
► <u>M4</u>	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019	L 314	64	5.12.2019
► <u>M5</u>	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019	L 328	29	18.12.2019
► <u>M6</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020	L 22	1	22.1.2021

Rättad genom:

► **C1** Rättelse, EUT L 283, 31.8.2020, s. 2 (2019/879)

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
2014/59/EU**

av den 15 maj 2014

om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE, DEFINITIONER OCH MYNDIGHETER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs regler och förfaranden för återhämtning och resolution av följande typer av enheter:

- a) Institut som är etablerade i unionen.
- b) Finansinstitut som är etablerade i unionen och som är dotterföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag, eller till ett företag som avses i led c eller d, och som omfattas av tillsynen över moderföretaget på grundval av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artiklarna 6–17 i förordning (EU) nr 575/2013.
- c) Finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet som är etablerade i unionen.
- d) Finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, finansiella moderholdingföretag inom unionen, blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, blandade finansiella moderholdingföretag inom unionen.
- e) Filialer till institut som är etablerade utanför unionen i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i detta direktiv.

Resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska när de fastställer och tillämpar kraven enligt detta direktiv, och använder de olika verktyg som de har till sitt förfogande på en enhet som avses i första stycket, och i överensstämmelse med specifika bestämmelser, ta hänsyn till dess verksamhets art, dess aktieägarstruktur, dess juridiska form, dess riskprofil, storlek och juridiska ställning, graden av sammankoppling med andra institut eller med finanssystemet i allmänhet, omfattningen och komplexiteten hos dess verksamheter, dess medlemskap i institutionella skyddssystem som uppfyller kraven i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 eller andra system för solidariskt ansvar enligt artikel 113.6 i den förordningen samt huruvida det tillhandahåller några investeringstjänster eller bedriver de verksamheter som avses i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU.

▼ B

2. Medlemsstaterna får anta eller behålla regler som är striktare eller kompletterar de som fastställs i detta direktiv och i de delegerade akter och genomförandeakter som antas på grundval av detta direktiv, under förutsättning att de äger allmän giltighet och inte står i strid med detta direktiv och de delegerade akter och genomförandeakter som antagits på grundval av detta direktiv.

▼ M6

3. Detta direktiv ska inte tillämpas på enheter som också är auktoriserade i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012.

▼ B*Artikel 2***Definitioner**

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *resolution*: tillämpning av ett resolutionsverktyg eller ett verktyg som avses i artikel 37.9 för att uppnå ett eller flera av de resolutionsmål som fastställs i artikel 31.2.
2. *kreditinstitut*: kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för de enheter som avses i artikel 2.5 i direktiv 2013/36/EU.

▼ M4

3. *värdepappersföretag*: värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 ⁽¹⁾ som omfattas av det krav på startkapital som föreskrivs i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 ⁽²⁾.

▼ B

4. *finansinstitut*: finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼ M3

5. *dotterföretag*: dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013 och vid tillämpning av artiklarna 7, 12, 17, 18, 45–45m, 59–62, 91 och 92 i detta direktiv på resolutionsgrupper som avses i led 83b b i denna punkt inbegriper, om lämpligt och på lämpligt sätt, kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, själva det centrala organet och dessas respektive dotterföretag, med beaktande av hur dessa resolutionsgrupper uppfyller kravet i artikel 45e.3 i detta direktiv.
- 5a. *större dotterföretag*: större dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.135 i förordning (EU) nr 575/2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64).

▼B

6. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 4.1.15 a i förordning (EU) nr 575/2013.
7. *gruppbaserad*: på grundval av den konsoliderade ställningen enligt definitionen i artikel 4.1.47 i förordning (EU) nr 575/2013.
8. *institutionellt skyddssystem*: ett system som uppfyller kraven i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013.
9. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013.
10. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.21 i förordning (EU) nr 575/2013.
11. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett holdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.22 i förordning (EU) nr 575/2013.
12. *moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett moderholdingföretag i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.30 i förordning (EU) nr 575/2013.
13. *finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: ett finansiellt moderholdingföretag inom EU enligt definitionen i artikel 4.1.31 i förordning (EU) nr 575/2013.
14. *blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.32 i förordning (EU) nr 575/2013.
15. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen*: ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU enligt definitionen i artikel 4.1.33 i förordning (EU) nr 575/2013.
16. *resolutionsmål*: de resolutionsmål som avses i artikel 31.2.
17. *filial*: filial enligt definitionen i artikel 4.1.17 i förordning (EU) nr 575/2013.
18. *resolutionsmyndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 3.
19. *resolutionsverktyg*: ett resolutionsverktyg som avses i artikel 37.3.
20. *resolutionsbefogenhet*: befogenhet som avses i artiklarna 63–72.
21. *behörig myndighet*: en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet Europeiska centralbanken vad avser de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

▼B

22. *behöriga ministerier*: finansministerier eller andra ministerier i medlemsstaterna med ansvar för ekonomiska, finansiella och budgetmässiga frågor på nationell nivå enligt nationell uppdelning av ansvarsområden och som utsetts i enlighet med artikel 3.5.
23. *institut*: ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag.
24. *ledningsorgan*: ett ledningsorgan enligt definitionen i artikel 3.1.7 i direktiv 2013/36/EU.
25. *verkställande ledning*: verkställande ledning enligt definitionen i artikel 3.1.9 i direktiv 2013/36/EU.
26. *koncern*: ett moderföretag och dess dotterföretag.
27. *gränsöverskridande koncern*: koncern med koncernenheter etablerade i fler än en medlemsstat.
28. *extraordinärt offentligt finansiellt stöd*: statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller en koncern vilken ett sådant institut eller en sådan enhet tillhör.
29. *akut likviditetsstöd*: en centralbanks tillhandahållande av centralbankspengar, eller något annat stöd som kan leda till ökade centralbankspengar, till ett solitt finansinstitut eller en koncern av solida finansinstitut som har tillfälliga likviditetsproblem, utan att en sådan transaktion är en del av penningpolitiken.
30. *systemkris*: störningar i det finansiella systemet som skulle kunna medföra allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansiella mellanhänder, marknader och infrastrukturer är potentiellt systemviktiga i någon utsträckning.
31. *koncernenhet*: juridisk person som är del av en koncern.
32. *återhämtningsplan*: en återhämtningsplan som utformas och underhålls av ett institut i enlighet med artikel 5.
33. *koncernåterhämtningsplan*: en koncernåterhämtningsplan som utformas och upprätthålls i enlighet med artikel 7.
34. *betydande filial*: en filial som skulle anses vara betydande i en värdmedlemsstat i enlighet med artikel 51.1 i direktiv 2013/36/EU.
35. *kritiska funktioner*: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som om de upphörde sannolikt skulle leda till störningar av tjänster som är avgörande för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten på grund av institutets eller koncernens storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänkning, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet, i en eller flera medlemsstater, särskilt med avseende på dessa aktiviteter, tjänsters eller transaktioners utbytbart.
36. *kärnaffärsområden*: affärsområden och kringtjänster som utgör faktiska källor till inkomst, vinst eller har ett franchisevärde för ett institut eller en koncern som institutet tillhör.

▼B

37. *samordnande tillsynsmyndighet*: samordnande tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 4.1.41 i förordning (EU) nr 575/2013.
38. *kapitalbas*: kapitalbas enligt definitionen i artikel 4.1.118 i förordning (EU) nr 575/2013.
39. *villkor för resolution*: de villkor som avses i artikel 32.1.
40. *resolutionsåtgärd*: ett beslut att placera ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d under resolution enligt artikel 32 eller 33, tillämpningen av ett resolutionsverktyg eller utövat av en eller flera resolutionsbefogenheter.
41. *resolutionsplan*: en resolutionsplan för ett institut som upprättats i enlighet med artikel 10.
42. *resolution av en koncern*:
- a) vidtagande av resolutionsåtgärder på moderföretagsnivå eller på nivån för det institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn, eller
 - b) den samordnade tillämpningen av resolutionsverktyg och resolutionsmyndigheternas utövande av sina befogenheter med avseende på koncernenheter som uppfyller villkoren för resolution.
43. *koncernresolutionsplan*: en plan för resolution av en koncern upprättad i enlighet med artiklarna 12 och 13.
44. *resolutionsmyndighet på koncernnivå*: resolutionsmyndigheten i den medlemsstat i vilken den samordnande tillsynsmyndigheten är belägen.
45. *koncernresolutionsordning*: en plan som upprättats för resolution av en koncern i enlighet med artikel 91.
46. *resolutionskollegium*: ett kollegium som inrättats i enlighet med artikel 88 för att utföra de uppgifter som avses i artikel 88.1.
47. *normala insolvensförfaranden*: kollektiva insolvensförfaranden som innebär total eller delvis avyttring av en gäldenärs tillgångar och tillsättande av en likvidator eller förvaltare och som normalt gäller för institut enligt nationell rätt och antingen specifikt för de instituten eller generellt för alla fysiska eller juridiska personer.

▼M2

48. *skuldinstrument*:
- i) vid tillämpning av artikel 63.1 g och j, obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument, och
 - ii) vid tillämpning av artikel 108, obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser samt instrument som skapar eller bekräftar en skuld.

▼B

49. *moderinstitut i en medlemsstat*: ett moderinstitut i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.28 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼B

50. *moderinstitut inom unionen*: moderinstitut inom EU enligt definitionen i artikel 4.1.29 i förordning (EU) nr 575/2013.
51. *krav på kapitalbas*: de krav som anges i artiklarna 92–98 i förordning (EU) nr 575/2013.
52. *tillsynskollegium*: kollegium av tillsynsmyndigheter som upprättats i enlighet med artikel 116 i direktiv 2013/36/EU.
53. *unionens regler om statligt stöd*: den ram som fastställs genom artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget samt förordningar och alla unionsrättsakter, inbegripet riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden, som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 108.4 eller 109 i EUF-fördraget.
54. *avveckling*: avveckling av tillgångarna i ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
55. *verktyg för avskiljande av tillgångar*: mekanism för en resolutionsmyndighets överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution till en tillgångsförvaltningsenhet i enlighet med artikel 42.
56. *tillgångsförvaltningsenhet*: juridisk person som uppfyller kraven i artikel 42.2.
57. *skuldnedskrivningsverktyg*: mekanism för en resolutionsmyndighets utövande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på skulder i ett institut under resolution i enlighet med artikel 43.
58. *verktyg för försäljning av verksamhet*: mekanism för en resolutionsmyndighets överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution, eller tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution till en köpare som inte är ett broinstitut, i enlighet med artikel 38.
59. *broinstitut*: juridisk person som uppfyller samtliga krav i artikel 40.2.
60. *broinstitutverktyg*: mekanism för överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution, eller tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution, till ett broinstitut, i enlighet med artikel 40.
61. *äganderättsinstrument*: aktier, andra instrument som ger äganderätt, instrument som kan konverteras till eller ge rätt att förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument, samt instrument som utgör intressen i aktier eller andra äganderättsinstrument.
62. *aktieägare*: aktieägare eller innehavare av andra äganderättsinstrument.

▼ B

63. *överföringsbefogenheter*: de befogenheter som specificeras i artikel 63.1 c eller d och avser överföring av aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder, eller en kombination av dessa från ett institut under resolution till en mottagande enhet.
64. *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.
65. *derivat*: ett derivat enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) nr 648/2012.
66. *nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter*: de befogenheter som avses i artikel 59.2 och artikel 63.1 e-i.
67. *skuld med säkerhet*: en skuld där borgenärens rätt till betalning eller annan form av fullgörande är säkrad genom inteckning, pantsättning eller panträtt i egendom, eller avtal om säkerheter inklusive skuldförpliktelser till följd av återköpstransaktioner eller övriga avtal om säkerheter för överförande av äganderätt.
68. *kärnprimärkapitalinstrument*: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artiklarna 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼ M3

- 68a. *kärnprimärkapital*: kärnprimärkapital beräknat i enlighet med artikel 50 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼ B

69. *övriga primärkapitalinstrument*: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
70. *totalbelopp*: det totala belopp som resolutionsmyndigheten har bedömt att ► **M3** nedskrivningsbara skulder ◀ ska skrivas ned med eller konverteras med, i enlighet med artikel 46.1.

▼ M3

71. *nedskrivningsbara skulder*: skulder och kapitalinstrument som inte räknas som kärnprimärkapitalinstrument, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument för ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som inte är undantagna från tillämpningsområdet för skuldnedskrivningsverktyget enligt artikel 44.2.
- 71a. *kvalificerade skulder*: nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b eller, i tillämpliga fall, artikel 45f.2 a i detta direktiv samt supplementärkapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.
- 71b. *efterställda kvalificerade instrument*: instrument som uppfyller alla villkoren i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013 förutom artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen.

▼ B

72. *insättningsgarantisystem*: ett av en medlemsstat infört och officiellt godkänt system för garanti av insättningar i enlighet med artikel 4 i direktiv 2014/49/EU.

▼B

73. *supplementärkapitalinstrument*: kapitalinstrument eller efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i förordning (EU) nr 575/2013.
74. *tillämpliga kapitalinstrument*: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument vid tillämpning av avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 och avdelning IV kapitel V.
75. *konverteringskurs*: den faktor som fastställer det antal aktier eller andra äganderättsinstrument som en skuld i en särskild skuldklass ska konverteras till, med hänvisning till antingen ett enda skuldinstrument i skuldklassen i fråga eller till ett särskilt värde per enhet av en fordran.
76. *drabbad borgenär*: borgenär vars krav hänförs till en skuld som skrivits ned eller konverterats till aktier eller andra äganderättsinstrument genom utövandet av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheten i samband med tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget.
77. *drabbad innehavare*: en innehavare av äganderättsinstrument vars äganderättsinstrument dras in genom utövande av den befogenhet som avses i artikel 63.1 h.
78. *berörd myndighet*: myndighet i den medlemsstat som i enlighet med artikel 61 identifierats som ansvarig enligt den statens nationella rätt för att fatta de fastställanden som avses i artikel 59.3.
79. *berört moderinstitut*: ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom unionen, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, eller blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen med avseende på vilket skuldnedskrivningsverktyget tillämpas.
80. *mottagande enhet*: en enhet till vilken aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder, eller en kombination av dessa poster överförs från ett institut under resolution.
81. *bankdag*: en dag förutom lördag, söndag eller dag som är allmän helgdag i den berörda medlemsstaten.
82. *uppsägningsrätt*: rätten att säga upp ett avtal, rättigheter att påskynda, avräkna eller kvitta skyldigheter eller liknande bestämmelser som upphäver, modifierar eller skjuter upp en avtalsparts skyldighet eller en bestämmelse som hindrar en skyldighet enligt avtalet från att uppkomma som annars skulle uppkomma.
83. *institut under resolution*: ett institut, ett finansiellt institut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen med avseende på vilket resolutionsåtgärder vidtas.

▼M3

- 83a. *resolutionsenhet*:
- a) en i unionen etablerad juridisk person som av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 12 identifieras som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder, eller

▼ M3

- b) ett institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU, för vilken resolutionsplanen som utarbetats enligt artikel 10 i det här direktivet föreskriver resolutionsåtgärder.
- 83b. *resolutionsgrupp*:
- a) en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte själva utgör
 - i) resolutionsenheter,
 - ii) dotterföretag till andra resolutionsenheter, eller
 - iii) enheter som har sitt säte i ett tredjeland och som inte ingår i resolutionsgruppen i enlighet med resolutionsplanen och deras dotterföretag, eller
 - b) kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ och själva det centrala organet om minst ett av dessa kreditinstitut eller det centrala organet är en resolutionsenhet, tillsammans med deras respektive dotterföretag.
- 83c. *globalt systemviktigt institut*: globalt systemviktigt institut enligt definitionen i artikel 4.1.133 i förordning (EU) nr 575/2013.

▼ B

84. *dotterföretag inom unionen*: institut som är etablerat i en medlemsstat och som är ett dotterföretag till ett institut eller ett moderföretag i ett tredjeland.
85. *moderföretag inom unionen*: ett moderinstitut inom unionen, ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom unionen.
86. *tredjelandsinstitut*: en enhet vars huvudkontor är etablerat i ett tredjeland, som skulle omfattas av definitionen av ett institut om det var etablerat inom unionen.
87. *moderföretag i tredjeland*: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är etablerat i ett tredjeland.
88. *resolutionsförfaranden i tredjeland*: en åtgärd enligt rätten i ett tredjeland som syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller ett tredjelandsmoderföretag som är jämförbar, i termer av mål och förväntade resultat, med resolutionsåtgärder enligt detta direktiv.
89. *unionsfilial*: en filial till ett tredjelandsinstitut som är belägen i en medlemsstat.
90. *relevant myndighet i tredjeland*: myndighet i tredjeland med ansvar för uppgifter som är jämförbara med de uppgifter som utförs av resolutionsmyndigheter eller behöriga myndigheter enligt detta direktiv.
91. *koncernfinansieringsarrangemang*: de finansieringsarrangemang eller arrangemang som medlemsstaten för resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpar.
92. *rygg mot rygg transaktion*: en transaktion som ingås mellan två koncernenheter för att helt eller delvis överföra den risk som är förenad med en annan transaktion som har ingåtts mellan en av dessa koncernenheter och en tredje man.
93. *koncerninterna garantier*: ett kontrakt genom vilket en koncernenhet garanterar en annan koncernenhets förpliktelser gentemot en tredje man.
94. *garanterade insättningar*: garanterade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/49/EU.

▼ B

95. *kvalificerade insättningar*: kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU.

▼ M5

96. *säkerställd obligation*: en säkerställd obligation enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 ⁽¹⁾ eller, när det gäller ett instrument som getts ut före den 8 juli 2022, en sådan obligation som avses i artikel 52.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽²⁾ i den lydelse som var tillämplig på dagen för obligationens utgivning.

▼ B

97. *avtal om finansiell äganderättsöverföring*: avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG ⁽³⁾.
98. *nettningsavtal*: ett avtal i enlighet med vilket ett antal fordringar eller skyldigheter kan omvandlas till en enda nettofordran, inklusive avtal om slutavräkning där fullgörandet av parternas skyldigheter påskyndas när en utlösande händelse inträffar (oavsett hur och var denna definieras) så att de ska fullgöras omedelbart eller avslutas, och i varje fall omvandlas till eller ersätts av en enda nettofordran, inbegripet *slutavräkningsklausuler* enligt definitionen i artikel 2.1 n i i direktiv 2002/47/EG och *nettning* enligt definitionen i artikel 2 k i direktiv 98/26/EG.
99. *kvittningsavtal*: avtal i enlighet med vilket två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som institutet under resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra.
100. *finansiella avtal*: bland annat följande avtal och överenskommelser:
- a) Värdepappersavtal, inbegripet
 - i) avtal om köp, försäljning eller lån av ett värdepapper, en grupp eller ett index av värdepapper,
 - ii) optioner på ett värdepapper eller en grupp eller ett index av värdepapper,
 - iii) återköps- eller omvända återköpstransaktioner (repo) för ett sådant värdepapper, en sådan grupp eller en sådant index.
 - b) Råvaruavtal, inbegripet
 - i) avtal om köp, försäljning eller lån av en råvara, en råvarugrupp eller ett råvaruindex för framtida leverans,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

▼B

- ii) optioner på en råvara eller råvarugrupp eller ett råvaruindex,
 - iii) återköps- eller omvända återköpstransaktioner (repor) för en sådan råvara eller råvarugrupp eller ett sådant råvaruindex.
- c) Future- och forwardavtal, inbegripet avtal (som inte är råvaruavtal) om inköp, försäljning eller överföring av en råvara eller en egendom av någon annan art, tjänst, rättighet eller intresse för ett fastställt pris vid ett framtida datum.
- d) Swappavtal, inbegripet
- i) swappar och optioner avseende räntesatser, avista- eller andra växelkurser, valuta, aktieindex eller aktier, skuldindex eller skuld, råvaruindex eller råvaror, väder, utsläpp eller inflation,
 - ii) totalavkastningsswappar, kreditspreadswappar eller kreditswappar,
 - iii) varje avtal eller transaktion som liknar dem som avses i led i eller ii och som är föremål för återkommande handel på swapp- eller derivatmarknaderna.
- e) Avtal om interbanklån där lånetiden är tre månader eller mindre.
- f) Ramavtal för något av de avtal eller överenskommelser som avses i leden a–e.
101. *krisförebyggande åtgärd*: utövande av befogenheter att direkt avlägsna brister eller hinder för återhämtning enligt artikel 6.6, utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för resolution enligt artikel 17 eller 18, tillämpning av någon av åtgärderna för tidigt ingripande enligt artikel 27, tillsättning av en tillfällig förvaltare enligt artikel 29 eller utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna enligt artikel 59.
102. *krishanteringsåtgärd*: en resolutionsåtgärd eller tillsättning av en särskild förvaltare enligt artikel 35 eller en person enligt artikel 51.2 eller 72.1.
103. *återhämtningskapacitet*: ett instituts förmåga att återställa sin finansiella ställning efter en betydande försämring.
104. *insättare*: en insättare enligt definitionen i artikel 2.1.6 i direktiv 2014/49/EU.
105. *investerare*: en investerare i den mening som avses i artikel 1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG ⁽¹⁾.
106. *utsett nationellt makrotillsynsorgan*: den myndighet som har anförtrots genomförandet av den politik för makroprudentiell tillsyn som avses i punkt 1 i rekommendation B i rekommendationen från Europeiska systemrisknämnden av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (ESRB/2011/3).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

▼B

107. *mikroföretag samt små och medelstora företag*: mikroföretag samt små och medelstora företag enligt definitionen vad avser kriteriet om årlig omsättning i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽¹⁾.
108. *reglerad marknad*: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.

▼M3

109. *kombinerat buffertkrav*: kombinerat buffertkrav enligt definitionen i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU.

▼B

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 115 för att specificera kriterierna för fastställande av de aktiviteter, tjänster och transaktioner som avses i led 35 i första stycket när det gäller definitionen av *kritiska funktioner* och kriterierna för fastställande av de affärsområden och kringtjänster som avses i led 36 i första stycket när det gäller definitionen av *kärnaffärsområden*.

*Artikel 3***Utseende av myndigheter med ansvar för resolution**

1. Medlemsstaterna ska utse en eller i undantagsfall flera resolutionsmyndigheter med befogenhet att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.
2. Resolutionsmyndigheten ska vara en offentlig förvaltningsmyndighet eller myndigheter med förvaltningsbefogenheter.
3. Resolutionsmyndigheter får vara nationella centralbanker, behöriga ministerier eller andra offentliga förvaltningsmyndigheter eller myndigheter med förvaltningsbefogenheter. Medlemsstaterna får i undantagsfall föreskriva att resolutionsmyndigheter är de behöriga myndigheterna för tillsynen enligt förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU. Adekvata strukturella arrangemang ska finnas för att säkerställa operativt oberoende och för att undvika intressekonflikter mellan tillsynsfunktionerna enligt förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU eller den behöriga myndighetens övriga funktioner samt resolutionsmyndigheternas funktioner enligt detta direktiv, utan att det påverkar det informationsutbyte och samarbete som krävs i punkt 4. Medlemsstaterna ska i synnerhet säkerställa att den behöriga myndigheten, de nationella centralbankerna, de behöriga ministerierna eller de andra myndigheterna är operativt oberoende av resolutionsfunktionen och den relevanta myndighetens tillsynsfunktion eller övriga funktioner.

Den personal som utför resolutionsmyndighetens funktioner enligt detta direktiv ska vara strukturellt separerad från och följa andra rapporteringsvägar än den personal som utför uppgifterna enligt förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU eller från den berörda myndighetens andra funktioner.

Vid tillämpningen av denna punkt ska medlemsstaten eller resolutionsmyndigheten anta och offentliggöra de relevanta interna regler som krävs, inbegripet regler som rör tystnadsplikten och informationsutbyten mellan de olika funktionerna.

⁽¹⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

▼B

4. Medlemsstaterna ska kräva att de myndigheter som utövar tillsyns- och resolutionsfunktioner och de personer som utövar de funktionerna på myndigheternas vägnar samarbetar nära vid förberedandet, planeringen och tillämpningen av resolutionsbeslut, både när resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten är separata enheter och när funktionerna utförs inom samma enhet.

5. Varje medlemsstat ska utse ett enda ministerium som ansvarigt för att utöva det behöriga ministeriets funktioner enligt detta direktiv.

6. I de fall resolutionsmyndigheten i en medlemsstat inte är det behöriga ministeriet ska den informera det behöriga ministeriet om beslutet enligt detta direktiv och, om inte annat framgår av nationell rätt, få dess godkännande innan beslut genomförs som kan få direkta budgeteffekter eller systemeffekter.

7. När behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och EBA fattar beslut enligt detta direktiv ska de beakta de möjliga följderna av besluten i alla medlemsstater där institutet eller koncernen verkar och minimera de negativa effekterna för den finansiella stabiliteten och de negativa ekonomiska och sociala effekterna i de medlemsstaterna. Beslut av EBA omfattas av artikel 38 i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje resolutionsmyndighet har den sakkunskap, de resurser och den operativa kapacitet som krävs för att tillämpa resolutionsåtgärder, och ges möjlighet att utöva sina befogenheter med den skyndsamhet och flexibilitet som krävs för att uppnå resolutionsmålen.

9. EBA ska, i samarbete med behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter, utveckla den sakkunskap, de resurser och den operativa kapacitet som krävs och ska övervaka genomförandet av punkt 8, bland annat genom regelbundna inbördes utvärderingar.

10. Om en medlemsstat i enlighet med punkt 1 utser mer än en myndighet för att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna, ska den lämna en fullständig motivering till EBA och kommissionen för detta och den ska tydligt fördela funktioner och ansvarsområden mellan de myndigheterna, säkerställa lämplig samordning dem emellan och utse en enda myndighet som kontaktmyndighet för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i övriga medlemsstater.

11. Medlemsstaterna ska informera EBA om vilken nationell myndighet eller vilka nationella myndigheter som har utsetts till resolutionsmyndigheter och om kontaktmyndigheten och, där så krävs, om deras specifika funktioner och ansvarsområden. EBA ska offentliggöra förteckningen över de resolutionsmyndigheterna och kontaktmyndigheterna.

12. Utan att det påverkar artikel 85 får medlemsstaterna begränsa resolutionsmyndighetens, den behöriga myndighetens och deras respektive personals ansvar i enlighet med nationell rätt när det gäller åtgärder och underlåtenhet att handla vid utförandet av sina uppgifter enligt detta direktiv.

AVDELNING II

BEREDNING

KAPITEL I

Planer för återhämtning och resolution

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 4

Förenklade skyldigheter för vissa institut

1. Med hänsyn till de effekter som ett instituts fallissemang, till följd av arten av dess verksamhet, dess aktieägarstruktur, dess juridiska form, dess riskprofil, dess storlek och juridiska ställning, dess grad av sammankoppling med andra institut eller med det finansiella systemet i allmänhet, omfattningen och komplexiteten hos dess verksamheter, dess medlemskap i ett institutionellt skyddssystem eller någon annan form av system för solidariskt ansvar enligt artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 och eventuellt tillhandahållande av investeringstjänster eller verksamheter enligt definitionen i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU, och huruvida dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle få en betydande negativ påverkan på finansmarknaderna, på andra institut, på finansieringsvillkor eller på ekonomin i stort, ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter fastställer följande:

- a) Innehåll och närmare uppgifter i återhämtnings- och resolutionsplaner som föreskrivs i artiklarna 5–12.
- b) Det datum före vilket de första återhämtnings- och resolutionsplanerna ska upprättas och de intervall med vilka återhämtnings- och resolutionsplaner ska upprättas vilka kan vara längre än de som föreskrivs i artiklarna 5.2, 7.5, 10.6 och 13.3.
- c) Innehåll och närmare uppgifter i den information som institut är skyldiga att lämna enligt artiklarna 5.5, 11.1 och 12.2 samt i avsnitten A och B i bilagan.
- d) Detaljnivån på den bedömning av möjligheten till resolution som föreskrivs i artiklarna 15 och 16 och i avsnitt C i bilagan.

2. De behöriga myndigheterna och i förekommande fall resolutionsmyndigheterna ska göra den bedömning som avses i punkt 1, om så är lämpligt efter samråd med det nationella makrotillsynsorganet.

3. När förenklade skyldigheter tillämpas ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna och i förekommande fall resolutionsmyndigheterna när som helst kan införa fullständiga, icke-förenklade skyldigheter.

▼B

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att enbart tillämpningen av förenklade skyldigheter inte påverkar den behöriga myndighetens och i förekommande fall resolutionsmyndighetens befogenheter att vidta en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd.

5. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera de kriterier som det hänvisas till i punkt 1, för att i överensstämmelse med den punkten bedöma effekterna av ett instituts fallissemang på de finansiella marknaderna, på andra institut och på finansieringsvillkor.

6. Med beaktande, när så är lämpligt, av den erfarenhet som gjorts vid tillämpningen av de riktlinjer som avses i punkt 5 ska EBA ha befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de kriterier som avses i punkt 1, för att i överensstämmelse med den punkten bedöma effekterna av ett instituts fallissemang på de finansiella marknaderna, på andra institut och på finansieringsvillkor.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2017.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska informera EBA om hur de har tillämpat punkterna 1, 8, 9 och 10 på institut inom deras jurisdiktion. EBA ska senast den 31 december 2017 lämna in en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om genomförandet av punkterna 1, 8, 9 och 10. Rapporten ska särskilt identifiera eventuella skillnader i genomförandet på nationell nivå av punkterna 1, 8, 9 och 10.

8. Om inte annat följer av punkterna 9 och 10 ska medlemsstaterna se till att behöriga myndigheter och i förekommande fall resolutionsmyndigheter får bevilja undantag för tillämpningen av

a) kraven i avsnitten 2 och 3 i detta kapitel på institut som är underställda en central företagsenhet och som helt eller delvis är undantagna från tillsynskraven i nationell rätt i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) kraven i avsnitt 2 på institut som är medlemmar i ett institutionellt skyddssystem.

9. Om ett undantag enligt punkt 8 beviljas ska medlemsstaterna

a) tillämpa kraven i avsnitten 2 och 3 i detta kapitel på konsoliderad basis på den centrala företagsenheten och institut som är underställda denna i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) kräva att det institutionella skyddssystemet uppfyller kraven i avsnitt 2 i samarbete med var och en av dess medlemmar som beviljats undantag.

▼B

I det syftet ska varje hänvisning till en koncern i avsnitten 2 och 3 i detta kapitel omfatta en central företagsenhet och institut som är underställda denna i den mening som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 och deras dotterföretag, och varje hänvisning till moderföretag eller institut som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 111 i direktiv 2013/36/EU ska omfatta den centrala företagsenheten.

10. Institut som står under direkt tillsyn av Europeiska centralbanken enligt artikel 6.4 i förordning (EU) nr 1024/2013 eller utgör en betydande andel av en medlemsstats finansiella system ska utarbeta sina egna återhämtningsplaner i enlighet med avsnitt 2 i detta kapitel och ska bli föremål för enskilda resolutionsplaner i enlighet med avsnitt 3.

Vid tillämpningen av denna punkt ska verksamheten i ett institut anses utgöra en betydande del av den medlemsstats finansiella system om något av följande villkor är uppfyllda:

- a) Det totala värdet av dess tillgångar överstiger 30 000 000 000 EUR.
- b) Andelen av dess totala tillgångar i förhållande till etableringsmedlemsstatens BNP överstiger 20 %, såvida det totala värdet av dess tillgångar inte understiger 5 000 000 000 EUR.

11. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare ange enhetliga format, mallar och definitioner för behöriga myndigheters och resolutionsmyndigheters identifiering och överföring av information till EBA vid tillämpning av punkt 7, med förbehåll för proportionalitetsprincipen.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 2

Återhämtningsplanering

Artikel 5

Återhämtningsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för gruppbaserad tillsyn i enlighet med artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU upprättar och underhåller en återhämtningsplan som innehåller åtgärder som ska vidtas av institutet för att återställa dess finansiella ställning efter en betydande försämring av dess finansiella situation. Återhämtningsplaner ska anses utgöra en styrform i den mening som avses i artikel 74 i direktiv 2013/36/EU.

▼B

2. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att instituten uppdaterar sina återhämtningsplaner minst en gång om året eller efter en förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur, dess affärsverksamhet eller dess finansiella situation som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av återhämtningsplanen. Behöriga myndigheter får kräva att institut uppdaterar sina återhämtningsplaner oftare.

3. Återhämtningsplaner får inte förutsätta tillgång till eller erhållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

4. Återhämtningsplaner ska dock vid behov innehålla en analys av hur och när ett institut, i enlighet med de villkor som anges i planen, får ansöka om att få utnyttja centralbanksfaciliteter och identifiera de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.

5. Utan att det påverkar artikel 4 ska medlemsstaterna säkerställa att återhämtningsplanerna inbegriper de uppgifter som räknas upp i avsnitt A i bilagan. Medlemsstaterna får kräva att ytterligare uppgifter ska ingå i återhämtningsplanerna.

Återhämtningsplaner ska även omfatta möjliga åtgärder som institutet skulle kunna vidta när villkoren för tidigt ingripande enligt artikel 27 är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna ska kräva att återhämtningsplaner omfattar lämpliga villkor och förfaranden för att säkerställa att återhämtningsåtgärder genomförs i rätt tid samt ett brett spektrum av återhämtningsalternativ. Medlemsstaterna ska kräva att återhämtningsplaner beaktar en rad olika scenarier som inbegriper svår makroekonomisk och finansiell stress som är relevant för institutets specifika förhållanden, bland annat systemomfattande händelser, finansiell stress som särskilt avser enskilda juridiska personer och koncerner.

7. EBA ska i nära samarbete med Europeiska systemrisknämnden (ESRB) senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 som ytterligare specificerar de olika scenarier som ska användas vid tillämpningen av punkt 6 i den här artikeln.

8. Medlemsstaterna får föreskriva att behöriga myndigheter har befogenhet att kräva att ett institut för detaljerade register över finansiella avtal där det berörda institutet är part.

9. Ledningsorganet för det institut som avses i punkt 1 ska bedöma och godkänna återhämtningsplanen innan den inlämnas till den behöriga myndigheten.

10. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder som, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4, ytterligare specificerar den information som återhämtningsplanen som det hänvisas till i punkt 5 i den här artikeln ska innehålla.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B*Artikel 6***Bedömning av återhämtningsplaner**

1. Medlemsstaterna ska kräva att de institut som är skyldiga att utarbeta återhämtningsplaner i enlighet med artiklarna 5.1 och 7.1 lämnar in de återhämtningsplanerna till den behöriga myndigheten för granskning. Medlemsstaterna ska kräva att instituten på tillfredsställande sätt kan visa den behöriga myndigheten att dessa planer uppfyller kriterierna i punkt 2.

2. De behöriga myndigheterna ska, inom sex månader efter det att varje plan lämnats in, och efter samråd med de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där det finns betydande filialer, i den mån det är relevant för den filialen, granska planen och bedöma hur väl den plan uppfyller de krav som fastställs i artikel 5 samt följande kriterier:

a) Genomförandet av de föreslagna arrangemangen i planen kan rimligen förväntas upprätthålla eller återställa institutets eller koncernens bärkraft och finansiella ställning, med beaktande av de förberedande åtgärder som institutet har vidtagit eller planerar att vidta.

b) Planen och de specifika alternativen i planen kan rimligen förväntas bli genomförda snabbt och effektivt i situationer av finansiell stress och i största möjliga utsträckning undvika några betydande negativa effekter på det finansiella systemet, inbegripet scenarier som skulle leda till att andra institut skulle genomföra återhämtningsplaner under samma period.

3. När den behöriga myndigheten bedömer återhämtningsplanernas lämplighet ska den ta hänsyn till lämpligheten av institutets kapital- och finansieringsstruktur i förhållande till komplexitetsgraden hos dess organisatoriska struktur och dess riskprofil.

4. Den behöriga myndigheten ska tillhandahålla resolutionsmyndigheten återhämtningsplanen. Resolutionsmyndigheten får granska återhämtningsplanen i syfte att identifiera eventuella åtgärder i planen som skulle kunna inverka negativt på institutets möjlighet till resolution och att lämna rekommendationer till den behöriga myndigheten med avseende på de frågorna.

5. I de fall den behöriga myndigheten bedömer att det finns väsentliga brister i återhämtningsplanen, eller väsentliga hinder för dess genomförande, ska den meddela institutet eller koncernens moderföretag sin bedömning och kräva att institutet inom två månader, som med myndigheternas godkännande kan förlängas med en månad, inkommer med en reviderad plan som visar hur de bristerna eller hindren har tagits itu med.

Innan den behöriga myndigheten kräver att ett institut ska lämna in en reviderad återhämtningsplan ska den ge institutet möjlighet att yttra sig om det kravet.

Om den behöriga myndigheten inte anser att det i den reviderade planen har tagits itu med bristerna och hindren på ett adekvat sätt får den beordra institutet att göra vissa specifika ändringar av planen.

▼B

6. Om institutet underlåter att inkomma med en reviderad återhämtningsplan, eller om den behöriga myndigheten slår fast att den reviderade återhämtningsplanen inte på ett tillfredsställande sätt åtgärdar de brister eller potentiella hinder som myndigheten konstaterade i sin ursprungliga bedömning, och det inte är möjligt att på ett adekvat sätt åtgärda bristerna eller hindren genom att ge order om att vissa specifika ändringar ska göras, ska den behöriga myndigheten ålägga institutet att inom rimlig tid identifiera de ändringar av affärsverksamheten som det kan göra för att ta itu med bristerna i eller hindren för genomförandet av återhämtningsplanen.

Om institutet inte identifierar sådana ändringar inom den tidsram som den behöriga myndigheten satt, eller om den behöriga myndigheten bedömer att de av institutet föreslagna åtgärderna inte innebär att institutet på ett adekvat sätt tar itu med bristerna eller hindren, får den behöriga myndigheten beordra institutet att vidta de åtgärder som myndigheten anser vara nödvändiga och proportionerliga, varvid hänsyn tas till hur allvarliga bristerna och hindren är och den effekt som åtgärderna skulle ha på institutets affärsverksamhet.

Den behöriga myndigheten får, utan att det påverkar artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, beordra institutet att

- a) reducera riskprofilen i institutet, även likviditetsrisken,
- b) möjliggöra rekapitaliseringsåtgärder i rätt tid,
- c) se över institutets strategi och struktur,
- d) vidta ändringar i finansieringsstrategin för att förstärka motståndskraften i kärnaffärsområdena och de kritiska funktionerna,
- e) vidta förändringar i institutets styrningsstruktur.

Den förteckning över åtgärder som avses i denna punkt ska inte hindra medlemsstaterna att bemyndiga de behöriga myndigheterna att vidta ytterligare åtgärder i enlighet med nationell rätt.

7. Om den behöriga myndigheten kräver att ett institut vidtar åtgärder enligt punkt 6 ska dess beslut om åtgärderna vara motiverade och proportionerliga. Beslutet ska meddelas institutet skriftligen och vara möjligt att överklaga.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de minimikriterier och förfaranden som den behöriga myndigheten ska utvärdera för bedömningen enligt punkt 2 i den här artikeln och artikel 8.1.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 7

Återhämtningsplaner på koncernnivå

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att moderföretag inom unionen upprättar och till den samordnande tillsynsmyndigheten lämnar in en koncernåterhämtningsplan. Koncernåterhämtningsplaner ska bestå av en återhämtningsplan för koncernen som helhet när dess moderföretag är ett moderföretag inom unionen. Koncernåterhämtningsplanen ska identifiera åtgärder som kan bli nödvändiga att genomföra på nivån för moderföretaget inom unionen och på nivån för varje enskilt dotterföretag.

2. I enlighet med artikel 8 får de behöriga myndigheterna begära att dotterföretag upprättar och lämnar in återhämtningsplaner på individuell basis.

3. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska, under förutsättning att sekretesskraven enligt detta direktiv gäller, översända koncernåterhämtningsplaner till:

- a) de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i direktiv 2013/36/EU,
- b) de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där det finns betydande filialer, i den mån det är relevant för den filialen,
- c) resolutionsmyndigheten på koncernnivå, och
- d) dotterföretagens resolutionsmyndigheter.

4. Koncernåterhämtningsplanen ska syfta till att uppnå en stabilisering av koncernen som helhet, eller av ett institut som ingår i koncernen, när den befinner sig i ett ansträngt läge för att åtgärda eller avlägsna orsakerna till nödsituationen och återställa koncernens eller institutets finansiella ställning, samtidigt som hänsyn tas till andra koncernenheters finansiella ställning.

Koncernåterhämtningsplanen ska inbegripa arrangemang för att säkerställa att de åtgärder som planeras att vidtas på nivån för moderföretaget inom unionen och på nivån för de enheter som det hänvisas till i artikel 1.1 c och d, liksom åtgärder som planeras att vidtas på nivån för dotterföretagen och, i tillämpliga fall i enlighet med i direktiv 2013/36/EU, på nivån för de betydande filialerna, är samordnade och konsekventa.

5. Koncernåterhämtningsplanen, och eventuella planer som upprättats för ett enskilt dotterföretag, ska innehålla de inslag som specificeras i artikel 5. De planerna ska i tillämpliga fall innehålla arrangemang för finansiellt stöd inom koncernen som antas enligt ett avtal om koncerninternt finansiellt stöd som har ingåtts i enlighet med kapitel III.

6. Koncernåterhämtningsplaner ska innehålla ett antal återhämtningsalternativ med åtgärder för att hantera de scenarier som anges i artikel 5.6.

För vart och ett av scenarierna ska det i koncernåterhämtningsplanen anges huruvida det finns hinder för genomförandet av återhämtningsåtgärder inom koncernen, inbegripet på nivån för de enskilda enheter som planen omfattar, och huruvida det finns väsentliga praktiska eller juridiska hinder för att utan dröjsmål överföra kapitalbasen eller betala skulder eller tillgångar inom koncernen.

▼B

7. Ledningsorganet för den enhet som upprättar koncernåterhämtningsplanen enligt punkt 1 ska bedöma och godkänna koncernåterhämtningsplanen innan den inlämnas till den samordnande tillsynsmyndigheten.

*Artikel 8***Bedömning av koncernåterhämtningsplaner**

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska, tillsammans med de behöriga myndigheterna för dotterföretag, efter samråd med de behöriga myndigheter som avses i artikel 116 i direktiv 2013/36/EU och med de behöriga myndigheter som är ansvariga för de betydande filialerna i den mån det är relevant för den betydande filialen, granska koncernåterhämtningsplanen och bedöma i vilken utsträckning den uppfyller de krav och kriterier som anges i artiklarna 6 och 7. Den bedömningen ska göras i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6 och med denna artikel och ska beakta potentiella effekter av återhämtningsåtgärderna på den finansiella stabiliteten i alla medlemsstater där koncernen verkar.

2. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna för dotterföretag ska eftersträva att nå ett gemensamt beslut om

- a) granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen,
- b) huruvida en återhämtningsplan ska upprättas på individuell basis för institut som ingår i koncernen, och
- c) tillämpningen av de åtgärder som anges i artikel 6.5 och 6.6.

Parterna ska eftersträva att nå ett gemensamt beslut inom fyra månader från det datum då den samordnande tillsynsmyndigheten översände koncernåterhämtningsplanen i enlighet med artikel 7.3.

EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. I avsaknad av ett gemensamt beslut mellan de behöriga myndigheterna, inom fyra månader från datum för översändande, om granskningen och bedömningen av koncernåterhämtningsplanen eller om åtgärder som moderföretaget inom unionen ska vidta i enlighet med artikel 6.5 och 6.6, ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta sitt eget beslut med avseende på de ärendena. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska fatta sitt beslut med beaktande av de synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som uttryckts under fyramånadersperioden. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela beslutet till moderföretaget inom unionen och till de övriga behöriga myndigheterna.

Om någon av de behöriga myndigheter som avses i punkt 2 vid den fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ett ärende som anges i punkt 7 till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Fyramånadersperioden ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att perioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska den samordnande tillsynsmyndighetens beslut gälla.

▼B

4. I avsaknad av ett gemensamt beslut mellan de behöriga myndigheterna, inom fyra månader från datum för översändande, om

- a) huruvida en återhämtningsplan ska upprättas på individuell basis för institut som omfattas av myndigheternas jurisdiktion, eller
- b) tillämpningen på dotterföretagsnivå av de åtgärder som avses i artikel 6.5 och 6.6,

ska varje behörig myndighet fatta sitt eget beslut i det ärendet.

Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ett ärende som anges i punkt 7 till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den behöriga myndigheten för dotterföretaget skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA får fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Fyramånadersperioden ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att perioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska beslutet av den behöriga myndighet som är ansvarig för dotterföretaget på individuell nivå gälla.

5. De övriga behöriga myndigheter som inte har invändningar enligt punkt 4 får fatta ett gemensamt beslut om en koncernåterhämtningsplan som omfattar koncernenheter som faller inom deras jurisdiktion.

6. Det gemensamma beslut som avses i punkt 2 eller 5 och varje beslut som fattas av de berörda myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkterna 3 och 4 ska erkännas som slutgiltigt och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

7. EBA får på begäran av en behörig myndighet i enlighet med punkt 3 eller 4 endast bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 med avseende på bedömningen av återhämtningsplaner och genomförandet av åtgärderna i artikel 6.6 a, b och d.

Artikel 9

Indikatorer för återhämtningsplanen

1. Vid tillämpningen av artiklarna 5–8 ska de behöriga myndigheterna kräva att alla återhämtningsplaner innehåller en ram med indikatorer som fastställts av institutet och som identifierar tidpunkterna för när planens åtgärder får vidtas. De behöriga myndigheterna ska komma överens om sådana indikatorer i samband med bedömningen av återhämtningsplaner i enlighet med artiklarna 6 och 8. Indikatorerna kan vara av kvalitativ eller kvantitativ art beroende på institutets finansiella ställning och ska enkelt kunna övervakas. De behöriga myndigheterna ska se till att instituten inför lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av indikatorerna.

Trots första stycket får ett institut

- a) vidta åtgärder enligt sin återhämtningsplan även när den relevanta indikatorn inte har uppfyllts men när institutets ledningsorgan anser det vara lämpligt med tanke på omständigheterna, eller

▼B

- b) avstå från att vidta en sådan åtgärd om institutets ledningsorgan inte anser det vara lämpligt med tanke på omständigheterna.

Ett beslut om att vidta någon av de åtgärder som avses i återhämtningsplanen eller ett beslut om att avstå från att vidta en sådan åtgärd ska utan dröjsmål meddelas den behöriga myndigheten.

2. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera den minimiförteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer som avses i punkt 1.

A v s n i t t 3

r e s o l u t i o n s p l a n e r i n g*Artikel 10***Resolutionsplaner**

1. Resolutionsmyndigheten ska efter samråd med den behöriga myndigheten och efter samråd med resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där eventuella betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, upprätta en resolutionsplan för varje institut som inte utgör en del av en koncern som är föremål för grupp-baserad tillsyn enligt artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU. Resolutionsplanen ska innehålla de resolutionsåtgärder som resolutionsmyndigheten får vidta om institutet uppfyller villkoren för resolution. Information som avses i punkt 7 a ska meddelas det berörda institutet.

2. Resolutionsmyndigheten ska när den upprättar resolutionsplanen identifiera alla väsentliga hinder för resolution och då så är nödvändigt och proportionerligt, beskriva relevanta åtgärder för hur de hindren kan undanröjas, enligt kapitel II i denna avdelning.

3. Resolutionsplanen ska beakta relevanta scenarier inberäknat att fallissemangshändelsen kan vara en isolerad händelse eller kan inträffa i en tid av mer omfattande finansiell instabilitet eller övergripande systempåverkande händelser. Resolutionsplanen får inte förutsätta något av följande:

- a) Tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.
- b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
- c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

4. Resolutionsplanen ska innehålla en analys av hur och när ett institut, i enlighet med de villkor som anges i planen, får ansöka om att få utnyttja centralbanksfaciliteter och ska identifiera de tillgångarna som kan förväntas godtas som säkerhet.

▼B

5. Resolutionsmyndigheter får begära att instituten bistår dem vid utarbetandet och uppdateringen av planerna.

6. Resolutionsplaner ska ses över, och i tillämpliga fall uppdateras, minst en gång om året och efter varje väsentlig förändring av institutets juridiska eller organisatoriska struktur eller dess affärsverksamhet eller dess finansiella ställning som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på planens effektivitet eller på annat sätt framtvingar en översyn av resolutionsplanen.

När det gäller översyner eller uppdateringar av resolutionsplaner enligt första stycket ska instituten och de behöriga myndigheterna omedelbart informera resolutionsmyndigheterna om alla förändringar som kräver en sådan översyn eller uppdatering.

▼M3

Den översyn som avses i första stycket i denna punkt ska genomföras efter genomförandet av resolutionsåtgärderna eller utövandet av de befogenheter som avses i artikel 59.

När, under de omständigheter som avses i tredje stycket i den här punkten, sådana tidsfrister som avses i punkt 7 o och p i denna artikel fastställs, ska resolutionsmyndigheten beakta tidsfristen för uppfyllande av det krav som avses i artikel 104b i direktiv 2013/36/EU.

▼B

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska resolutionsplanen ange alternativ när det gäller användning av de resolutionsverktyg som det hänvisas till i avsnitt IV på institutet. Denna ska innehålla följande, kvantifierat när så är lämpligt och möjligt:

- a) En sammanfattning av huvudinslagen i planen.
- b) En sammanfattning av de väsentliga förändringar för institutet som inträffat sedan den senaste resolutionsinformationen lämnades in.
- c) En beskrivning av hur kritiska funktioner och kärnaffärsområden, i den utsträckning som krävs, skulle kunna avskiljas juridiskt och ekonomiskt från övriga funktioner för att säkerställa fortsatt verksamhet efter institutets fallissemang.
- d) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
- e) En detaljerad beskrivning av den bedömning av möjligheterna till resolution som gjorts i enlighet med punkt 2 i denna artikel och artikel 15.
- f) En beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt artikel 17 för att åtgärda eller avlägsna identifierade hinder för resolution som ett resultat av den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 15.
- g) En detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet och möjligheten att sälja ut institutets kritiska funktioner, kärnaffärsområden och tillgångar.
- h) En detaljerad beskrivning av arrangemangen för att säkerställa att den begärda informationen enligt artikel 11 är aktuell och att den alltid är tillgänglig för resolutionsmyndigheterna.
- i) En förklaring från resolutionsmyndigheten av hur resolutionsalternativen skulle kunna finansieras utan ett antagande om något av följande:
 - i) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.

▼B

- ii) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
- iii) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.
- j) En detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategier som skulle kunna tillämpas enligt de olika möjliga scenarierna samt de tillämpliga tidsfristerna.
- k) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden.
- l) En beskrivning av handlingsalternativen för att bevara tillgång till betalnings- och clearingtjänster och annan infrastruktur och en bedömning av överförbarheten för kunders positioner.
- m) En analys av planens effekter på institutets anställda, inbegripet en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsprocessen, i tillämpliga fall med beaktande av nationella system för dialog mellan arbetsmarknadens parter.
- n) En plan för kommunikation med media och allmänheten.

▼M3

- o) De krav som avses i artiklarna 45e och 45f, och en tidsfrist för att nå avsedd nivå i enlighet med artikel 45m.
- p) Om en resolutionsmyndighet tillämpar artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, en tidsfrist för när resolutionsenheten ska uppfylla kraven i enlighet med artikel 45m.

▼B

- q) En beskrivning av grundläggande operationer och system för kontinuerlig drift av institutets operativa processer.
- r) I förekommande fall eventuella yttranden från institutet om resolutionsplanen.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har befogenhet att kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d för detaljerade register över finansiella avtal där institutet eller enheten är part. Resolutionsmyndigheten får ange en tidsfrist inom vilken institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska inkomma med de registren. Samma tidsfrist ska gälla för samtliga institut och samtliga enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d som omfattas av myndighetens jurisdiktion. Resolutionsmyndigheten får besluta att fastställa olika tidsfrister för de olika finansiella avtalstyper som avses i artikel 2.100. Denna punkt ska inte påverka den behöriga myndighetens befogenhet att samla in information.

9. EBA ska, efter samråd med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som ytterligare specificerar innehållet i resolutionsplanerna.

▼B

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 11***Information för tillämpningen av resolutionsplaner och samarbete från institutets sida**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har befogenhet att begära att berörda institut

- a) samarbetar i den utsträckning som krävs för att upprätta resolutionsplaner,
- b) förser dem, endera direkt eller genom den behöriga myndigheten, med all nödvändig information för att upprätta och genomföra resolutionsplaner.

Resolutionsmyndigheterna ska särskilt ha befogenhet att, bland annan information, begära in den information och analys som specificeras i avsnitt B i bilagan.

2. De behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska samarbeta med resolutionsmyndigheterna för att kontrollera huruvida delar av eller all den informationen som avses i punkt 1 redan finns tillgänglig. Om sådan information är tillgänglig ska de behöriga myndigheterna lämna den informationen till resolutionsmyndigheterna.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera förfaranden och en minimiuppsättning standardformulär och mallar för överlämnande av information enligt denna artikel.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 12***Koncernresolutionsplaner****▼M3**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på koncernnivå tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretag och efter samråd med resolutionsmyndigheterna för betydande filialer i den mån det är relevant för den betydande filialen, upprättar koncernresolutionsplaner. I koncernresolutionsplanen ska det anges vilka åtgärder som ska vidtas i fråga om:

- a) Moderföretaget inom unionen.
- b) De dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade i unionen.
- c) De enheter som avses i artikel 1.1 c och d.
- d) Om inte annat följer av avdelning VI, de dotterföretag som ingår i koncernen och som är etablerade utanför unionen.

▼ M3

I enlighet med de åtgärder som avses i första stycket ska resolutionsplanen för varje koncern identifiera resolutionsenheterna och resolutionsgrupperna.

▼ B

2. Koncernresolutionsplanen ska upprättas på grundval av den information som lämnas enligt artikel 11.

3. Koncernresolutionsplanen ska

▼ M3

a) fastställa de resolutionsåtgärder som kommer bli vidtagna för resolutionsenheter enligt de scenarier som avses i artikel 10.3 och effekterna av dessa resolutionsåtgärder avseende de andra koncernenheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, moderföretaget och dotterinstitutet,

aa) om en koncern inbegriper mer än en resolutionsgrupp, fastställa de resolutionsåtgärder som kommer bli vidtagna för resolutionsenheterna i varje resolutionsgrupp och effekterna av dessa åtgärder för båda av följande

i) andra koncernenheter som tillhör samma resolutionsgrupp,

ii) andra resolutionsgrupper.

b) undersöka i vilken utsträckning det skulle vara möjligt att använda resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter i fråga om resolutionsenheter etablerade i unionen på ett samordnat sätt, inklusive åtgärder för att underlätta tredje mans köp av hela koncernen eller enskilda affärsområden eller verksamheter som tillhandahålls av ett flertal koncernenheter, eller av särskilda koncernenheter eller resolutionsgrupper, samt identifiera potentiella hinder för en samordnad resolution,

▼ B

c) om en koncern inbegriper enheter med säte i tredjeländer, identifiera lämpliga arrangemang för samarbete och samordning med de relevanta myndigheterna i de tredjeländerna och följderna av resolutionen inom unionen,

d) identifiera åtgärder som är nödvändiga för att underlätta koncernresolution när villkoren för resolution är uppfyllda, inklusive att juridiskt och ekonomiskt avskilja särskilda funktioner eller affärsområden,

▼ M3

e) fastställa eventuella ytterligare åtgärder som inte avses i detta direktiv men som de relevanta resolutionsmyndigheterna har för avsikt att vidta med avseende på enheterna inom respektive resolutionsgrupp,

▼ B

f) identifiera hur koncernresolutionsåtgärderna skulle kunna finansieras och, där finansieringsarrangemangen skulle behövas, ange principer för att dela upp ansvaret för den finansieringen mellan finansieringskällor i olika medlemsstater. Resolutionsplanen får inte förutsätta något av följande:

i) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.

▼B

- ii) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
- iii) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

De principerna ska fastställas på grundval av rättvisa och välavvägda kriterier och ska särskilt beakta artikel 107.5 och effekterna på den finansiella stabiliteten i alla berörda medlemsstater.

4. Bedömningen av möjligheten till en resolution av koncernen enligt artikel 16 ska ske samtidigt som koncernresolutionsplanen upprättas och uppdateras i enlighet med denna artikel. En detaljerad beskrivning av den bedömning av möjligheterna till resolution som gjorts i enlighet med artikel 16 ska ingå i koncernresolutionsplanen.

5. Koncernresolutionsplaner får inte ha en oproportionerlig verkan på någon medlemsstat.

6. EBA ska, efter samråd med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i koncernresolutionsplaner, med beaktande av de många olika affärsmodeller som koncerner på den inre marknaden har.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 13

Krav och förfaranden för koncernresolutionsplaner

1. Moderföretag inom unionen ska till resolutionsmyndigheten på koncernnivå inkomma med den information som får krävas i enlighet med artikel 11. Denna information ska röra det moderföretag inom unionen och i den utsträckning som krävs var och en av koncernenheterna, inbegripet de enheter som avses i artikel 1.1 c och d.

Tillsynsmyndigheten på koncernnivå ska, under förutsättning att sekretesskraven som föreskrivs i detta direktiv tillämpas, översända den information som tillhandahålls i enlighet med denna punkt till

- a) EBA,
- b) resolutionsmyndigheterna för dotterföretag,
- c) resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna i den mån det är relevant för den betydande filialen,
- d) de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i direktiv 2013/36/EU, och

▼B

- e) resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de enheter som avses i artikel 1.1 c och d är etablerade.

Information som tillhandahållits av resolutionsmyndigheten på koncernnivå till resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna för dotterföretagen, till resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna samt till de relevanta behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i direktiv 2013/36/EU, ska åtminstone innehålla all information som är relevant för dotterföretaget eller den betydande filialen. Information som lämnas till EBA ska innehålla all information som är relevant för EBA:s roll inom ramen för koncernresolutionsplanerna. När det gäller information som avser dotterföretag i tredjeländer, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå inte ha någon skyldighet att överlämna den informationen utan samtycke från relevant tillsynsmyndighet eller resolutionsmyndighet i tredjelandet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheter på koncernnivå, efter samverkan med de resolutionsmyndigheter som avses i punkt 1 andra stycket i denna artikel, i resolutionskollegier och efter samråd med de relevanta behöriga myndigheterna, inbegripet med behöriga myndigheter i de medlemsstatsjurisdiktioner där betydande filialer är belägna, upprättar och uppdaterar koncernresolutionsplaner. Resolutionsmyndigheter på koncernnivå får om de så önskar, och med förbehåll för att de uppfyller de sekretesskrav som fastställs i artikel 98 i detta direktiv, i arbetet med att upprätta och upprätthålla koncernresolutionsplaner inbegripa ett tredjelands resolutionsmyndigheter från de jurisdiktioner där koncernen har etablerat dotterföretag eller finansiella holdingföretag eller betydande filialer i den mening som avses i artikel 51 i direktiv 2013/36/EU.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att koncernresolutionsplaner ses över, och om så är lämpligt, uppdateras minst en gång om året, samt efter varje förändring som avser den juridiska eller organisatoriska strukturen, affärsverksamheten eller finansiella ställningen inom koncernen, inbegripet varje koncernenhet, som kan ha en väsentlig inverkan på eller nödvändiggöra en ändring av planen.

4. Antagandet av koncernresolutionsplanen ska ha formen av ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretag.

▼M3

Om en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska planeringen av de resolutionsåtgärder som avses i artikel 12.3 aa ingå i ett gemensamt beslut enligt första stycket i den här punkten.

▼B

De resolutionsmyndigheterna ska fatta ett gemensamt beslut inom fyra månader från det att resolutionsmyndigheten på koncernnivå översänt den information som avses i punkt 1 andra stycket.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheten när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Om resolutionsmyndigheterna inte har nått ett gemensamt beslut inom fyra månader, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta ett eget beslut om koncernresolutionsplanen. Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har fört fram. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna beslutet till moderföretaget inom unionen.

▼B

Om någon av resolutionsmyndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om inte annat följer av punkt 9 i den här artikeln, skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA får fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna period på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska beslutet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpas.

6. ►**M3** Om ett gemensamt beslut inte har antagits av resolutionsmyndigheterna inom fyra månader ska varje resolutionsmyndighet som ansvarar för ett dotterföretag och som invänder mot koncernresolutionsplanen fatta sitt eget beslut och, i tillämpliga fall, identifiera resolutionsenheten och utforma och upprätthålla en resolutionsplan för resolutionsgruppen innefattande enheter under dess jurisdiktion. Varje enskilt beslut som fattas av resolutionsmyndigheter som invänder mot koncernresolutionsplanen ska vara fullt underbyggt, ange skälen till att myndigheten invänder mot den föreslagna koncernresolutionsplanen och beakta de synpunkter och reservationer som förs fram av andra resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter. Varje resolutionsmyndighet ska meddela sitt beslut till de andra medlemmarna i resolutionskollegiet. ◀

Om någon av resolutionsmyndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den berörda resolutionsmyndigheten, om inte annat följer av punkt 9 i den här artikeln, skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA får fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att denna period på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om EBA inte inom en månad har fattat sitt beslut ska beslutet av dotterföretagets resolutionsmyndighet tillämpas.

7. De övriga resolutionsmyndigheter som inte har invändningar enligt punkt 6 får fatta ett gemensamt beslut om en koncernresolutionsplan som omfattar koncernenheter som faller inom deras jurisdiktion.

8. De gemensamma beslut som avses i punkterna 4 och 7 och de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkterna 5 och 6 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av de övriga berörda resolutionsmyndigheterna.

9. I enlighet med punkterna 5 och 6 i den här artikeln får EBA, på begäran av en resolutionsmyndighet, bistå resolutionsmyndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 såvida inte någon av de berörda resolutionsmyndigheterna bedömer att det omtvistade ärendet på något sätt kan inkräkta på deras medlemsstaters finanspolitiska ansvar.

▼B

10. Om gemensamma beslut fattas enligt punkterna 4 och 7 och om en resolutionsmyndighet enligt punkt 9 bedömer att den omtvistade frågan avseende koncernresolutionsplanerna inkräktar på dess medlemsstats finanspolitiska ansvar, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå företa en ny bedömning av koncernresolutionsplanen, inbegripet minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

*Artikel 14***Översändande av resolutionsplaner till behöriga myndigheterna**

1. Resolutionsmyndigheten ska översända resolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda behöriga myndigheterna.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska översända resolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda behöriga myndigheterna.

*KAPITEL II****Möjlighet till resolution****Artikel 15***Bedömning av instituts möjlighet till resolution**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheten, efter att den samrått med den behöriga myndigheten och med resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, bedömer i vilken utsträckning en resolution av institut som inte utgör en del av en koncern är möjlig utan att förutsätta tillgång till något av följande:

- a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.

- b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.

- c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

En resolution av ett institut ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheten antingen kan avveckla institutet enligt normala insolvensförfaranden eller försätta institutet i resolution med tillämpning av de olika resolutionsverktygen eller resolutionsbefogenheterna samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella

▼B

systemen i största möjliga mån undviks, inklusive mer omfattande instabila finansiella förhållanden eller systemomfattande händelser, i den medlemsstat i vilken institutet är etablerat, eller i andra medlemsstater eller i unionen och för att säkerställa att institutets kritiska funktioner kan upprätthållas. Resolutionsmyndigheterna ska upplysa EBA i tid när en resolution av ett institut inte anses vara möjlig.

2. För den bedömning av möjligheten till resolution som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten åtminstone bedöma de frågeställningar som närmare anges i avsnitt C i bilagan.

3. Resolutionsmyndigheten ska göra en bedömning av möjligheten till en resolution enligt denna artikel samtidigt som den upprättar och uppdaterar resolutionsplanen i enlighet med artikel 10.

4. EBA ska, efter samråd med ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de frågor och kriterier som ska granskas för bedömningen av möjligheten till resolution av institut eller koncerner som anges i punkt 2 i den här artikeln och i artikel 16.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 16***Bedömning av koncerners möjlighet till resolution**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna på koncernnivå, tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna för sådana dotterföretag, och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna i den mån det är relevant för den betydande filialen, bedömer i vilken utsträckning en resolution av koncerner är möjlig utan att förutsätta tillgång till något av följande:

- a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd förutom tillämpningen av de finansieringsarrangemang som fastställs i enlighet med artikel 100.
- b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
- c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

▼M3

En resolution av en koncern ska anses möjlig om det är rimligt och trovärdigt att resolutionsmyndigheterna antingen kan avveckla koncernenheten enligt normala insolvensförfaranden eller försätta den koncernen i resolution med tillämpning av resolutionsverktyg eller resolutionsbefogenheter i förhållande till resolutionsenheter inom den koncernen samtidigt som betydande negativa effekter på de finansiella systemen i största möjliga mån undviks, i de medlemsstater där koncernenheten eller filialer är belägna, eller i andra medlemsstater eller i unionen, inklusive omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser, för att säkerställa att dessa koncernenheters kritiska funktioner kan upprätthållas, om de utan svårigheter kan avskiljas vid lämplig tidpunkt eller på annat sätt.

▼ M3

Resolutionsmyndigheterna på koncernnivå ska i god tid meddela EBA när en resolution av en koncern inte anses vara möjlig.

▼ B

Bedömningen av en koncerns möjlighet till resolution ska beaktas av de resolutionskollegier som avses i artikel 88.

2. För den bedömning av möjligheten till koncernresolution ska resolutionsmyndigheterna, åtminstone, bedöma de frågeställningar som närmare anges i avsnitt C i bilagan.

3. Bedömningen av möjligheten till en koncernresolution enligt denna artikel ska ske samtidigt som koncernresolutionsplanerna upprättas och uppdateras i enlighet med artikel 12. Bedömningen ska ske i enlighet med den beslutsprocess som anges i artikel 13.

▼ M3

4. I de fall en koncern består av mer än en resolutionsgrupp ska medlemsstaterna säkerställa att de myndigheter som avses i punkt 1 ska bedöma varje resolutionsgrupps möjlighet till resolution i enlighet med denna artikel.

Den bedömning som avses i första stycket i den här punkten ska utföras utöver bedömningen av hela koncernens möjlighet till resolution och ska ske inom ramen för den beslutsprocess som anges i artikel 13.

*Artikel 16a***Befogenhet att förbjuda vissa utdelningar**

1. Om en enhet befinner sig i en situation där den uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver vart och ett av de villkor som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver de villkor som avses i artiklarna 45c och 45d i det här direktivet och när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a i det här direktivet, ska resolutionsmyndigheten för den enheten ha befogenhet, i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln, att förbjuda en enhet att dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat *det högsta utdelningsbara beloppet*) som beräknas i enlighet med punkt 4 i den här artikeln genom någon av följande åtgärder:

- a) Göra en utdelning kopplad till kärnprimärkapital.
- b) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning eller diskretionära pensionsförmåner eller betala ut rörlig ersättning om skyldigheten att betala skapades vid en tidpunkt då enheten inte uppfyllde det kombinerade buffertkravet.
- c) Göra utbetalningar avseende övriga primärkapitalinstrument.

Om en enhet befinner sig i en situation som avses i första stycket ska den omedelbart underrätta resolutionsmyndigheten därom.

▼ **M3**

2. I den situation som avses i punkt 1 ska enhetens resolutionsmyndighet, efter samråd med den behöriga myndigheten, utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida den ska utöva den befogenhet som avses i punkt 1 med beaktande av samtliga följande aspekter:

- a) Skälen till underlåtelsen, dess varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.
- b) Utvecklingen av enhetens finansiella situation och sannolikheten för att den inom en överblickbar framtid kommer att uppfylla det villkor som avses i artikel 32.1 a.
- c) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i punkt 1 inom en rimlig tidsram.
- d) Om enheten inte skulle vara i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013 eller i artikel 45b eller artikel 45f.2 i detta direktiv, huruvida denna oförmåga är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar.
- e) Huruvida utövandet av den befogenhet som anges i punkt 1 är den mest lämpliga och proportionella åtgärden för att ta itu med enhetens situation med beaktande särskilt av dess potentiella inverkan på både finansieringsvillkoren och möjligheten att försätta den berörda enheten i resolution.

Resolutionsmyndigheten ska upprepa sin prövning av om den ska utöva befogenheten i punkt 1 åtminstone en gång i månaden så länge enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1.

3. Om resolutionsmyndigheten bedömer att enheten fortsatt befinner sig i den situation som avses i punkt 1 nio månader efter det att under rättelse om situationen lämnats av enheten ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med behörig myndighet, utöva den befogenhet som avses i punkt 1 utom i de fall där resolutionsmyndigheten finner, efter en bedömning, att minst två av följande villkor är uppfyllda:

- a) Underlåtelsen beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna.
- b) De störningar som avses i led a leder inte bara till ökad prisvolatilitet för enhetens kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för enheten utan leder också till att marknaderna helt eller delvis stängs, vilket hindrar enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument på dessa marknader.
- c) Den stängning av marknaden som avses i led b tillämpas inte enbart på den berörda enheten utan också på flera andra enheter.
- d) Den störning som avses i led a hindrar den berörda enheten från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument i tillräckligt stor volym för att avhjälpa underlåtelsen.
- e) Utövande av den befogenhet som avses i punkt 1 leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket potentiellt underminerar den finansiella stabiliteten.

▼ **M3**

Om det undantag som avses i första stycket tillämpas ska resolutionsmyndigheten underrätta den behöriga myndigheten om sitt beslut och ska lämna en skriftlig förklaring till sin bedömning.

Varje månad ska resolutionsmyndigheten upprepa sin bedömning huruvida det undantag som avses i första stycket är tillämpligt.

4. Det högsta utdelningsbara beloppet ska beräknas genom att multiplicera den summa som beräknas i enlighet med punkt 5 med den faktor som fastställs i enlighet med punkt 6. Det högsta utdelningsbara beloppet ska minska med belopp som blir resultatet av någon av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c.

5. Den summa som ska multipliceras i enlighet med punkt 4 ska bestå av

a) delårsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som blir resultatet av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

plus

b) årsöverskott som inte inräknats i kärnprimärkapitalet enligt artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 med avdrag för eventuell vinstutdelning eller betalning som blir resultatet av de åtgärder som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln

minus

c) belopp som skulle ha erlagts som skatt om utdelning inte hade skett på de poster som anges under leden a och b i denna punkt.

6. Den faktor som avses i punkt 4 ska fastställas enligt följande:

a) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det kapitalbaskrav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets första (dvs. lägsta) kvartil, ska faktorn vara 0.

b) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets andra kvartil, ska faktorn vara 0,2.

c) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets tredje kvartil, ska faktorn vara 0,4.

▼ M3

- d) När det kärnprimärkapital som upprätthålls av enheten och som inte används för att uppfylla det krav som anges i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv, uttryckt som procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ligger inom det kombinerade buffertkravets fjärde (dvs. högsta) kvartil, ska faktorn vara 0,6.

De undre och övre gränserna i varje kvartil i det kombinerade buffertkravet ska beräknas enligt följande:

$$\text{Undre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Övre gränsen i kvartilen} = \frac{\text{Kombinerat buffertkrav}}{4} \times Q_n$$

där "Q_n" = ordningstalet för den berörda kvartilen.

▼ B*Artikel 17***Befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för resolution****▼ M3**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en resolutionsmyndighet, enligt en bedömning av resolutionsmöjligheterna för en enhet i enlighet med artiklarna 15 och 16, efter samråd med den behöriga myndigheten, slår fast att det finns väsentliga hinder för möjligheten att försätta den enheten i resolution, ska den resolutionsmyndigheten skriftligen meddela det fastställandet till den berörda enheten, till den behöriga myndigheten och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna.

▼ B

2. Kravet på resolutionsmyndigheterna att upprätta resolutionsplaner och på de berörda resolutionsmyndigheterna att komma fram till ett gemensamt beslut om koncernresolutionsplanerna i artikel 10.1 respektive artikel 13.4 ska efter det meddelande som anges i punkt 1 i den här artikeln tillfälligt upphävas tills åtgärderna för att undanröja de väsentliga hinder för möjligheten att försätta ett institut i resolution godtagits av resolutionsmyndigheten enligt punkt 3 i den här artikeln eller beslutats enligt punkt 4 i den här artikeln.

▼ M3

3. Inom fyra månader från mottagandet av ett meddelande i enlighet med punkt 1, ska enheten till resolutionsmyndigheten föreslå möjliga åtgärder för att åtgärda eller avlägsna de väsentliga hinder som angetts i meddelandet.

Enheten ska inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln föreslå resolutionsmyndigheten möjliga åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa, för att säkerställa att enheten efterlever bestämmelserna i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv och det kombinerade buffertkravet, om ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution har sin grund i en situation där antingen

▼ **M3**

- a) enheten uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver vart och ett av de villkor som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när den beaktas utöver de villkor som avses i artiklarna 45c och 45d i det här direktivet och när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a i det här direktivet, eller
- b) enheten inte uppfyller de krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013 eller de krav som avses i artiklarna 45c och 45d i detta direktiv.

I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna enligt andra stycket ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga hindret.

Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärder som föreslås enligt första och andra styckena effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågasättande väsentliga hindren.

4. Om resolutionsmyndigheten finner att de av en enhet föreslagna åtgärderna i enlighet med punkt 3 inte effektivt minskar eller avlägsnar de ifrågasättande hindren, ska den, antingen direkt eller indirekt genom den behöriga myndigheten, kräva att enheten vidtar alternativa åtgärder som skulle kunna uppnå det målet samt skriftligt meddela enheten dessa åtgärder, vilket inom en månad ska föreslå en plan för att genomföra dem.

När resolutionsmyndigheten identifierar alternativa åtgärder ska den visa på vilket sätt de av enheten föreslagna åtgärderna inte skulle kunna avlägsna hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna är proportionerliga för att avlägsna hindren. Resolutionsmyndigheten ska beakta det hot som de hindren för möjligheten till resolution innebär för den finansiella stabiliteten samt den inverkan åtgärderna har på enhetens verksamhet, dess stabilitet och dess förmåga att bidra till ekonomin.

▼ **B**

5. Vid tillämpning av punkt 4 ska resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att vidta någon av följande åtgärder:

- a) Kräva att ► **M3** enhet ◀ ser över koncerninterna finansieringsarrangemang eller omprövar avsaknaden av sådana, eller upprättar serviceavtal, antingen koncerninterna avtal eller avtal med tredje man, för att säkra tillhandahållandet av kritiska funktioner.
- b) Kräva att ► **M3** enhet ◀ begränsar sina maximala enskilda och totala exponeringar.
- c) Införa särskilda eller regelbundna kompletterande informationskrav som är relevanta för resolutionsändamål.
- d) Kräva att ► **M3** enhet ◀ avyttrar särskilda tillgångar.
- e) Kräva att ► **M3** enhet ◀ begränsar eller upphör med specifik befintlig eller föreslagen verksamhet.
- f) Begränsa eller förhindra utveckling av nya eller befintliga affärsområden eller försäljning av nya eller befintliga produkter.

▼B

- g) Kräva förändringar av de juridiska eller operativa strukturerna för ►**M3** enhet ◀ eller varje koncernenhet som direkt eller indirekt står under dess kontroll så att komplexiteten minskas för att säkerställa att det kan gå att juridiskt och operativt avskilja kritiska funktioner från övriga funktioner genom tillämpningen av resolutionsverktygen.
- h) Kräva att ett ►**M3** enhet ◀ eller ett moderföretag bildar ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen.

▼M3

- ha) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv lämnar in en plan för att återställa efterlevnad av kraven i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totalt riskvägda exponeringsbeloppet som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i tillämpliga fall, av det kombinerade buffertkravet, samt av de krav som avses i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.
- i) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d emitterar kvalificerade skulder för att uppfylla kraven i artiklarna 45e eller 45f.
- j) Kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d vidtar andra åtgärder för att uppfylla minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artiklarna 45e och 45f, inbegripet att inte minst försöka omförhandla eventuella kvalificerade skulder, övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument som det eller den har utfärdat, för att säkerställa att resolutionsmyndighetens eventuella beslut om att skriva ned eller konvertera den skulden eller det instrumentet verkställs enligt rätten i den jurisdiktion som skulden eller instrumentet omfattas av.
- ja) I syfte att säkerställa en fortlöpande efterlevnad av artikel 45e eller artikel 45f, kräva att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ändrar löptidsprofilen för
 - i) kapitalbasinstrument, efter att ha fått godkännande från den behöriga myndigheten, och
 - ii) sådana kvalificerade skulder som avses i artikel 45b och i artikel 45f.2 a.
- k) Om en enhet är ett dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet, kräva att holdingföretaget med blandad verksamhet bildar ett separat finansiellt holdingföretag för att kontrollera enheten, om nödvändigt för att underlätta resolutionen av enheten och för att undvika att tillämpningen av de resolutionsverktyg och utövandet av de resolutionsbefogenheter som avses i avsnitt IV får negativa konsekvenser för den icke-finansiella delen av koncernen.

▼B

6. Ett beslut enligt punkt 1 eller 4 ska uppfylla följande krav:
- a) De ska underbyggas med angivande av motiven till bedömningen eller fastställandet i fråga.
 - b) Det ska ange hur bedömningen eller fastställandet uppfyller kravet på proportionalitet i tillämpningen som föreskrivs i punkt 4.
 - c) Det ska kunna överklagas.

▼M3

7. Innan resolutionsmyndigheten identifierar eventuella åtgärder enligt punkt 4, ska resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten och i förekommande fall den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten, noggrant överväga åtgärdernas potentiella effekter på enheten i fråga, på den inre marknaden för finansiella tjänster, och på den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och i unionen som helhet.

▼B

8. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera närmare uppgifter om åtgärderna som anges i punkt 5 och de omständigheter under vilka var och en av åtgärderna får tillämpas.

*Artikel 18***Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder: behandling av koncerner****▼M3**

1. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska tillsammans med resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen, efter samråd med tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheterna i jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen, överväga den bedömning som krävs enligt artikel 16 inom resolutionskollegiet och vidta alla rimliga mått och steg för att nå ett gemensamt beslut i fråga om tillämpningen av åtgärder som har identifierats i enlighet med artikel 17.4 med avseende på samtliga resolutionsenheter och deras dotterföretag som är sådana enheter som avses i artikel 1.1 och ingår i koncernen.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska, i samarbete med den samordnande tillsynsmyndigheten och EBA och i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) nr 1093/2010, utarbeta och överlämna en rapport till moderföretaget inom unionen, till dotterföretagens resolutionsmyndigheter, som ska överlämna den till de dotterföretag som de ansvarar för, och till resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna. Rapporten ska utarbetas efter samråd med de behöriga myndigheterna och ska analysera de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheter med avseende på koncernen och även resolutionsgrupper när en koncern består av mer än en resolutionsgrupp. Rapporten ska beakta effekterna på koncernens affärsmodell och rekommendera proportionerliga och riktade åtgärder som, enligt resolutionsmyndigheten på koncernnivå, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna de hindren.

▼ M3

Om ett hinder för möjligheten att försätta koncernen i resolution har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå meddela sin bedömning av det hindret till moderföretaget inom unionen efter samråd med resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten och resolutionsmyndigheterna för dess dotterinstitut.

3. Inom fyra månader från mottagandet av en sådan rapport får moderföretaget inom unionen inkomma med synpunkter och för resolutionsmyndigheten på koncernnivå föreslå alternativa åtgärder för att lösa de hinder som konstaterats i rapporten.

Om de hinder som konstaterats i rapporten har sin grund i att en koncernenhet befinner sig i en sådan situation som avses i artikel 17.3 andra stycket i detta direktiv ska moderföretaget inom unionen inom två veckor efter mottagandet av ett meddelande som skickats i enlighet med punkt 2 andra stycket i den här artikeln föreslå resolutionsmyndigheten på koncernnivå möjliga åtgärder och tidsplanen för dessas genomförande i syfte att säkerställa att koncernenheten uppfyller kraven i artiklarna 45e eller 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och, i förekommande fall, det kombinerade buffertkravet, och de krav som avses i artiklarna 45e och 45f i detta direktiv, uttryckt som en procentandel av det totala exponeringsmått som avses i artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna enligt andra stycket ska hänsyn tas till orsakerna till det väsentliga hindret. Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma huruvida de åtgärderna effektivt minskar eller avlägsnar det väsentliga hindret.

4. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska meddela alla eventuella åtgärdsförslag från moderföretaget inom unionen till den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA, dotterföretagens resolutionsmyndigheter och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, i den mån det är relevant för den betydande filialen. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå och resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna i de jurisdiktioner där betydande filialer är belägna, göra allt de kan för att inom resolutionskollegiet nå ett gemensamt beslut om fastställandet av de väsentliga hindren och, om så krävs, bedömningen av de åtgärder som har föreslagits av moderföretaget inom unionen och av de åtgärder som krävts av myndigheterna för att åtgärda eller avlägsna hindren, med hänsyn till åtgärdernas potentiella effekter i alla medlemsstater där koncernen är verksam.

5. Det gemensamma beslutet ska nås inom fyra månader från det att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter. Om moderföretaget inom unionen inte har inkommit med synpunkter ska det gemensamma beslutet nås inom en månad från utgången av den fyramånadersperiod som avses i punkt 3 första stycket.

Det gemensamma beslutet rörande ett resolutionshinder med grund i en situation som avses i artikel 17.3 andra stycket ska nås inom två veckor efter att moderföretaget inom unionen inkommit med synpunkter i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

▼M3

Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna till moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 andra stycket c i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den relevanta period som avses i punkt 5, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på koncernnivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som andra resolutionsmyndigheter har fört fram. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska lämna beslutet till moderföretaget inom unionen.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i denna artikel till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillämpas.

6a. Om ett gemensamt beslut inte nås inom den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel, ska den berörda resolutionsenhetens resolutionsmyndighet fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas på resolutionsgruppsnivå.

Det beslut som avses i första stycket ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som resolutionsmyndigheter för andra enheter i samma resolutionsgrupp och resolutionsmyndigheten på koncernnivå har fört fram. Berörda resolutionsmyndighet ska lämna beslutet till resolutionsenheten.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsenhetens resolutionsmyndighet skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i denna artikel eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsenhetens resolutionsmyndighet tillämpas.

▼M3

7. Om ett gemensamt beslut inte nås ska resolutionsmyndigheterna för dotterföretag som inte är resolutionsenheter fatta sina egna beslut om de lämpliga åtgärder som i enlighet med artikel 17.4 ska vidtas av dotterföretag på individuell nivå.

Beslutet ska innehålla en fullständig motivering och beakta synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har fört fram. Beslutet ska lämnas till det berörda dotterföretaget och till resolutionsenheten i samma resolutionsgrupp, till den resolutionsenhetens resolutionsmyndighet och, om denna inte är densamma, till resolutionsmyndigheten på koncernnivå.

Om en resolutionsmyndighet vid utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln har hänskjutit ett ärende som avses i punkt 9 i den här artikeln till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för dotterföretaget skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter utgången av den relevanta period som avses i punkt 5 i den här artikeln eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om EBA inte fattar ett beslut ska beslutet av resolutionsmyndigheten för dotterföretaget tillämpas.

▼B

8. Det gemensamma beslut som avses i punkt 5 och de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut som avses i punkt 6 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av de övriga berörda resolutionsmyndigheterna.

9. I avsaknad av ett gemensamt beslut om vidtagande av någon av de åtgärder som avses i artikel 17.5 g, h eller k får EBA, på begäran av en resolutionsmyndighet i enlighet med punkterna 6 eller 7 i den här artikeln, bistå resolutionsmyndigheterna med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*KAPITEL III****Finansiellt stöd inom koncerner****Artikel 19***Avtal om finansiellt stöd inom koncerner**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett moderinstitut i en medlemsstat, ett moderinstitut inom unionen, eller en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d och dess dotterföretag i andra medlemsstater eller tredjeländer, som är institut eller finansinstitut som omfattas av moderföretagets gruppbaseerade tillsyn, får ingå avtal om att bevilja finansiellt stöd till varje annan avtalspart som uppfyller villkoren för tidigt ingripande enligt artikel 27, förutsatt att de villkor som fastställs i detta kapitel är uppfyllda.

2. Detta kapitel är inte tillämpligt på koncerninterna finansiella arrangemang, däribland finansieringsarrangemang och användning av centraliserade finansieringsarrangemang under förutsättning att ingen av parterna i sådana arrangemang uppfyller villkoren för tidigt ingripande.

▼B

3. Ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner får inte vara ett villkor för att

a) ge finansiellt stöd inom koncerner till varje koncernenhet som har finansiella svårigheter om institutet bestämmer sig för att göra det, på grundval av beslut som fattas från fall till fall och i enlighet med koncernens riktlinjer, förutsatt att det inte medför någon risk för koncernen som helhet, eller

b) få verka i en medlemsstat.

4. Medlemsstaterna ska undanröja alla rättsliga hinder i nationell rätt mot koncerninterna finansiella stödtransaktioner som utförs i enlighet med detta kapitel under förutsättning att inget i detta kapitel hindrar medlemsstaterna från att ålägga begränsningar med avseende på koncerninterna transaktioner med anknytning till nationell rätt som utnyttjar möjligheterna som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013, införlivar direktiv 2013/36/EU eller uppställer krav på att delar av en koncern eller av verksamheter som genomförs inom en koncern av skäl hänförliga till finansiell stabilitet ska separeras.

5. Avtalet om finansiellt stöd inom koncerner får

a) omfatta ett eller flera koncerndotterföretag, och får stadga om finansiellt stöd från moderföretaget till dotterföretag, från dotterföretag till moderföretaget, mellan dotterföretag inom koncernen som är parter i avtalet, eller någon kombination av de enheterna,

b) stadga om finansiellt stöd i form av ett lån, utställande av garantier, tillhandahållande av tillgångar som ställs som säkerhet eller någon kombination av dessa former av finansiellt stöd inom ramen för en eller flera transaktioner, inbegripet mellan stödmottagaren och en tredje man.

6. Om en koncernenhet, i enlighet med villkoren för avtalet om finansiellt stöd inom koncerner, samtycker till att ge finansiellt stöd till en annan koncernenhet, får avtalet inbegripa en motsvarande avtalsutfästelse från den koncernenhet som mottar stödet om att ge finansiellt stöd till den koncernenhet som ger stödet.

7. Avtalet om finansiellt stöd inom koncerner ska specificera principerna för beräkningen av ersättningen för varje transaktion som görs enligt avtalet. De principerna ska innefatta ett krav på att ersättningen ska bestämmas vid den tidpunkt då det finansiella stödet tillhandahålls. Avtalet, inklusive principerna för beräkning av ersättningen för tillhandahållande av det finansiella stödet och övriga avtalsvillkor, ska vara förenligt med följande principer:

a) Varje part ska ingå avtalet av fri vilja.

b) När avtal ingås och när ersättningen för tillhandahållandet av finansiellt stöd bestäms måste varje part agera för att tillvarata sina egna intressen och får därvid ta hänsyn till eventuella direkta eller indirekta fördelar som en part kan komma i åtnjutande av som ett resultat av det tillhandahållna finansiella stödet.

▼B

- c) Varje part som tillhandahåller finansiellt stöd måste ha full insyn i relevant information från varje part som tar emot finansiellt stöd innan ersättningen för tillhandahållandet av det finansiella stödet bestäms och innan ett eventuellt beslut om att tillhandahålla finansiellt stöd fattas.
- d) Ersättningen för tillhandahållande av finansiellt stöd får fastställas med beaktande av information som den part som ger stödet förfogar över med anledning av att denna ingår i samma koncern som den stödmottagande parten och som inte är tillgänglig för marknaden.
- e) Principerna för beräkningen av ersättningen för tillhandahållande av finansiellt stöd behöver inte fastställas med beaktande av eventuell förväntad tillfällig påverkan på marknadspriserna som följer av händelser som inte är hänförliga till koncernen.
8. Avtalet om finansiellt stöd inom koncerner får endast ingås om ingen av parterna, vid den tidpunkt då det föreslagna avtalet ingås, enligt deras respektive behöriga myndigheter, uppfyller villkoren för tidigt ingripande.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla rättigheter, ersättningsanspråk eller åtgärder som följer av avtalet om finansiellt stöd inom koncerner endast får hävdas av avtalsparterna, med uteslutande av tredje man.

*Artikel 20***Behöriga myndigheters granskning av det föreslagna avtalet samt medling**

1. Moderinstitutet inom unionen ska till den samordnande tillsynsmyndigheten inkomma med en ansökan om tillstånd för varje avtal om koncerninternt finansiellt stöd som föreslås enligt artikel 19. Ansökan ska innehålla texten till det föreslagna avtalet och ange vilka koncernenheter som föreslås vara avtalsparter.
2. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål vidarebefordra ansökan till de behöriga myndigheterna för varje dotterföretag som föreslås vara avtalspart så att ett gemensamt beslut kan fattas.
3. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i punkterna 5 och 6 i denna artikel, bevilja auktorisation om villkoren i det föreslagna avtalet är förenliga med de villkor för finansiellt stöd som fastställs i artikel 23.
4. Den samordnande tillsynsmyndigheten får, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i punkterna 5 och 6 i den här artikeln, förbjuda att det föreslagna avtalet ingås om det kan anses oförenligt med de villkor för finansiellt stöd som fastställs i artikel 23.
5. De behöriga myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att, inom fyra månader från den dag då den samordnande tillsynsmyndigheten mottog ansökan, nå ett gemensamt beslut, som tar hänsyn till de potentiella effekterna, inbegripet budgeteffekter, som verkställandet av avtalet kan få i alla de medlemsstater där koncernen verkar, om huruvida villkoren i det föreslagna avtalet är förenliga med villkoren för finansiellt stöd som fastställs i artikel 23. Det gemensamma beslutet ska fastställas i ett dokument tillsammans med en fullständig motivering till beslutet, som den samordnande tillsynsmyndigheten ska överlämna till sökanden.

▼B

EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Om de berörda tillsynsmyndigheterna inte nått ett gemensamt beslut inom fyra månader, ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om ansökan. Detta beslut ska redovisas i ett dokument med fullständig motivering och ska beakta synpunkter och reservationer som de övriga behöriga myndigheterna har uttryckt under fyramånadersperioden. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela sitt beslut till den sökande och de övriga behöriga myndigheterna.

7. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna vid fyramånadersperiodens slut har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att tidsperioden på fyra månader har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

*Artikel 21***Aktieägares godkännande av ett föreslaget avtal**

1. Medlemsstaterna ska kräva att ett föreslaget avtal som godkänts av de behöriga myndigheterna ska godkännas av aktieägarna i varje koncernenhet som föreslås bli avtalspart. I ett sådant fall ska avtalet endast gälla för de parter vars aktieägare har godkänt avtalet i enlighet med punkt 2.

2. Ett avtal om finansiellt stöd inom en koncern ska vara giltigt med avseende på en koncernenhet endast om dess aktieägare har godkänt att ledningsorganet för ifrågavarande koncernenhet fattar ett beslut om att koncernenheten ska tillhandahålla eller ta emot finansiellt stöd i enlighet med avtalsvillkoren och i enlighet med villkoren som fastställs i detta kapitel, och detta godkännande från aktieägarna inte har återkallats.

3. Ledningsorganet för varje enhet som är avtalspart ska varje år lämna en rapport till aktieägarna om hur avtalet fungerar och om genomförande av eventuella beslut som fattats enligt avtalet.

*Artikel 22***Överlämnande av avtalen om finansiellt stöd inom koncerner till resolutionsmyndigheter**

Behöriga myndigheter ska lämna över de avtal om finansiellt stöd inom koncerner som de har godkänt och alla ändringar till dessa till de berörda resolutionsmyndigheterna.

*Artikel 23***Villkor för finansiellt stöd inom koncerner**

1. En koncernenhet får endast tillhandahålla finansiellt stöd i enlighet med artikel 19 om samtliga följande villkor är uppfyllda:

▼B

- a) Det finns rimliga utsikter att det tillhandahållna stödet i betydande grad avhjälpur de finansiella svårigheterna i den koncernenhet som mottar stödet.
- b) Tillhandahållandet av finansiellt stöd syftar till att bevara eller återställa den finansiella stabiliteten i koncernen som helhet eller i någon av koncernenheterna och innebär att den koncernenhet som ger stödetagnar sina egna intressen.
- c) Det finansiella stödet ges på vissa villkor, inklusive ersättning i enlighet med artikel 19.7.
- d) På grundval av den information som ledningsorganet för den koncernenhet som ger stödet hade tillgång till vid tidpunkten då beslutet om att ge finansiellt stöd fattades, kan det rimligen antas att ersättningen för stödet kommer att betalas och, om stödet utges i form av lån, att den stödmottagande koncernenheten återbetalar lånet. Om stödet ges i form av en garanti eller annan slags säkerhet ska samma villkor tillämpas med avseende på den skuld som uppkommer hos mottagaren om garantin eller säkerheten utlöses.
- e) Tillhandahållandet av det finansiella stödet äventyrar inte likviditeten eller solvensen i den koncernenhet som ger stödet.
- f) Tillhandahållandet av det finansiella stödet skapar inte något hot mot den finansiella stabiliteten, i synnerhet inte i den medlemsstat där den koncernenhet som ger stödet är belägen.
- g) Den koncernenhet som ger stödet uppfyller de krav som uppställs med avseende på kapitalbas eller likviditet i direktiv 2013/36/EU och alla övriga krav som uppställs enligt artikel 104.2 i direktiv 2013/36/EU vid den tidpunkt då stödet tillhandahålls, och den omständigheten att finansiellt stöd har tillhandahållits leder inte till att koncernenheten överträder de kraven, såvida inte tillstånd till detta har getts av den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsyn på individuell nivå av den enhet som ger stödet.
- h) Den koncernenhet som ger stödet uppfyller de krav på stora exponeringar som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU vid den tidpunkt då stödet tillhandahålls, inbegripet eventuell nationell rätt om utnyttjande av de där föreskrivna alternativen, och den omständigheten att finansiellt stöd har tillhandahållits leder inte till att koncernenheten överträder de kraven, såvida inte tillstånd till detta har getts av den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsyn på individuell nivå av den koncernenhet som ger stödet.
- i) Tillhandahållandet av finansiellt stöd äventyrar inte möjligheten till resolution av den koncernenhet som ger stödet.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera villkoren som fastställs i punkt 1 a, c, e och i.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

3. EBA ska senast den 3 januari 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja en enhetligare praxis för specificeringen av de villkor som fastställs i punkt 1 b, d, f, g och h i den här artikeln.

*Artikel 24***Beslut om att ge finansiellt stöd**

Beslutet om att ge finansiellt stöd inom koncerner i enlighet med avtalet ska fattas av ledningsorganet för den koncernenhet som tillhandahåller det finansiella stödet. Det beslutet ska motiveras och i beslutet ska målet för det föreslagna finansiella stödet anges. I beslutet ska särskilt anges hur tillhandahållandet av det finansiella stödet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 23.1. Beslutet om att godkänna finansiellt stöd inom en koncern i enlighet med avtalet ska fattas av ledningsorganet för den koncernenhet som tar emot det finansiella stödet.

*Artikel 25***Behöriga myndigheters invändningsrätt**

1. Innan finansiellt stöd ges i enlighet med ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner ska ledningsorganet för den koncernenhet som avser att ge finansiellt stöd anmäla detta till

- a) sin behöriga myndighet,
- b) i förekommande fall den samordnande tillsynsmyndigheten, om denna inte är den myndighet som avses i leden a och c,
- c) den behöriga myndigheten för den koncernenhet som mottar stödet, om denna inte är den myndighet som avses i leden a och b, och
- d) EBA.

Anmälan ska innehålla ledningsorganets motiverade beslut i enlighet med artikel 24 och de närmare uppgifterna om det föreslagna finansiella stödet, inklusive en kopia på avtalet om finansiellt stöd inom koncernen.

2. Den behöriga myndigheten för den koncernenhet som ger stödet får, inom fem bankdagar från mottagandet av en fullständig anmälan, förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av finansiellt stöd om den bedömer att villkoren för finansiellt stöd inom koncerner som fastställs i artikel 23 inte är uppfyllda. Ett beslut av den behöriga myndigheten att förbjuda eller begränsa det finansiella stödet ska motiveras.

3. Beslutet av den behöriga myndigheten att godkänna, förbjuda eller begränsa det finansiella stödet ska omedelbart anmälas till

- a) den samordnande tillsynsmyndigheten,
- b) den behöriga myndigheten för den koncernenhet som mottar stödet, och
- c) EBA.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska omedelbart informera de övriga medlemmarna i tillsynskollegiet och medlemmarna i resolutionskollegiet.

▼B

4. Om den samordnande tillsynsmyndigheten eller den behöriga myndigheten med ansvar för den stödmottagande koncernenheten har invändningar mot beslutet att förbjuda eller begränsa det finansiella stödet får de inom två dagar hänskjuta frågan till EBA och begära dess bistånd i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Om den behöriga myndigheten inte förbjuder eller begränsar det finansiella stödet inom den tidsperiod som anges i punkt 2, eller före utgången av den perioden har godkänt det stödet, får det finansiella stödet ges i enlighet med de villkor som anmälts till den behöriga myndigheten.

6. Beslutet av institutets ledningsorgan att tillhandahålla finansiellt stöd ska översändas till

- a) den behöriga myndigheten,
- b) i förekommande fall den samordnande tillsynsmyndigheten, om denna inte är samma som myndigheten enligt leden a och c,
- c) den behöriga myndigheten för den koncernenhet som mottar stödet, om denna är en annan än myndigheten enligt leden a och b, och
- d) EBA.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska omedelbart informera de övriga medlemmarna i tillsynskollegiet och medlemmarna i resolutionskollegiet.

7. Om den behöriga myndigheten begränsar eller förbjuder finansiellt stöd inom koncernen enligt punkt 2 i den här artikeln och om koncernresolutionsplanen enligt artikel 7.5 hänvisar till koncerninternt finansiellt stöd, får den behöriga myndigheten för den koncernenhet till vilken stöd begränsas eller förbjuds begära att den samordnande tillsynsmyndigheten gör en omprövning av koncernresolutionsplanen enligt artikel 8, eller när en resolutionsplan upprättas på individuell basis, begära att koncernenheten lämnar in en reviderad resolutionsplan.

*Artikel 26***Offentliggörande**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att koncernenheter offentliggör om de har ingått ett avtal om finansiellt stöd inom koncerner enligt artikel 19 och offentliggör en beskrivning av avtalets allmänna villkor och namnen på de koncernenheter som är avtalsparter samt uppdaterar den informationen minst en gång om året.

Artiklarna 431–434 i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera formen för och innehållet i den beskrivning som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 juli 2015.

▼B

Kommissionen ska ges befogenhet att anta förslagen till de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING III

TIDIGT INGRIPANDE

*Artikel 27***Åtgärder för tidigt ingripande**

1. Om ett institut överträder, eller till följd av bland annat en snabbt försämrad finansiell ställning, inbegripet en försämrad likviditetssituation, ökad hävstång, nödlidande lån eller koncentration av exponeringar, på grundval av en uppsättning indikatorer, som kan inbegripa institutets kapitalbaskrav plus 1,5 procentenheter, inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda kraven i förordning (EU) nr 575/2013, direktiv 2013/36/EU, avdelning II i direktiv 2014/65/EU eller någon av artiklarna 3–7, 14–17, samt 24, 25 och 26 i förordning (EU) nr 600/2014, ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter, utan att det påverkar de åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, i tillämpliga fall åtminstone förfogar över åtgärder för att göra följande:

- a) Kräva att institutets ledningsorgan genomför ett eller flera av de arrangemang eller åtgärder som anges i återhämtningsplanen eller i enlighet med artikel 5.2 uppdaterar sådana återhämtningsplaner när de omständigheter som ledde till det tidiga ingripandet skiljer sig från de antaganden som fastställts i den ursprungliga återhämtningsplanen och genomföra ett eller flera av de arrangemang eller åtgärder som fastställs i den uppdaterade planen inom en viss tidsram för att säkerställa att de situationer som avses i inledningen inte längre är tillämpliga.
- b) Kräva att institutets ledningsorgan analyserar situationen, fastställer åtgärder för att komma till rätta med de problem som har konstaterats och utformar ett åtgärdsprogram för att komma till rätta med dessa problem och en tidtabell för att genomföra åtgärderna.
- c) Kräva att institutets ledningsorgan sammankallar, eller om ledningsorganet inte följer det kravet, själva direkt sammankalla institutets bolagsstämma, och i bägge fallen fastställa dagordningen och kräva att antagande av vissa beslut ska övervägas av aktieägarna.
- d) Kräva att en eller flera personer i ledningsorganet eller i den verkställande ledningen avsätts eller byts ut om de har konstaterats vara olämpliga att utföra sina uppdrag enligt artikel 13 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 9 i direktiv 2014/65/EU.
- e) Kräva att institutets ledningsorgan upprättar en förhandlingsplan om skuldomblagning med vissa eller alla av sina borgenärer i enlighet med återhämtningsplanen, i tillämpliga fall.

▼B

- f) Kräva ändringar av institutets affärsstrategi.
- g) Kräva ändringar av institutets juridiska eller operativa strukturer.
- h) Hämta in, även genom inspektioner på plats, och till resolutionsmyndigheten överlämna all den information som krävs för att uppdatera resolutionsplanen och förbereda en möjlig resolution av institutet och en värdering av institutets tillgångar och skulder i enlighet med artikel 36.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, så snart de har kunnat fastställa att villkoren som fastställs i punkt 1 uppfylls med avseende på ett institut, utan dröjsmål underrättar resolutionsmyndigheterna om detta och att resolutionsmyndigheterna bland annat har befogenhet att kräva att institutet kontaktar potentiella köpare för att förbereda en resolution av institutet, med förbehåll för de villkor som fastställs i artikel 39.2 och de sekretessbestämmelser som fastställs i artikel 84.

3. För varje åtgärd som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna fastställa en lämplig tidsfrist och se till att åtgärdens effektivitet kan utvärderas.

4. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja en konsekvent tillämpning av den utlösande faktorn för tillgripande av de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln.

5. Med beaktande av den erfarenhet som i förekommande fall gjorts vid tillämpningen av de riktlinjer som avses i punkt 4 får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den minimiuppsättningen av utlösande faktorer för tillgripande av de åtgärder som avses i punkt 1.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i det första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 28***Avsättning av den verkställande ledningen och ledningsorganet**

När det föreligger en väsentlig försämring av ett instituts finansiella ställning eller när det föreligger allvarliga överträdelse av lagar, föreskrifter eller institutets stadgar eller allvarliga administrativa oegentligheter, och när andra åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 27 inte är tillräckliga för att vända den förvärrade situationen, ska medlemsstaterna säkerställa att behöriga myndigheter får kräva att institutets verkställande ledning eller ledningsorgan avsätts, i sin helhet eller vissa personer. Tillsättningen av den nya verkställande ledningen eller det nya ledningsorganet ska ske i enlighet med nationell rätt och unionsrätten och ska kräva godkännande eller medgivande av den behöriga myndigheten.

*Artikel 29***Tillfällig förvaltare**

1. När ett byte av den verkställande ledningen eller ledningsorganet i enlighet med artikel 28 inte anses tillräckligt av den behöriga myndigheten för att åtgärda situationen ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna får utse en eller flera tillfälliga förvaltare av institutet. Beroende på vad som är lämpligt i det enskilda fallet får behöriga myndigheter utse en tillfällig förvaltare antingen för att tillfälligt byta ut institutets ledningsorgan eller tillfälligt arbeta med institutets ledningsorgan, och den behöriga myndigheten ska meddela sitt beslut vid tidpunkten för tillsättningen. Om den behöriga myndigheten utser en tillfällig förvaltare för att arbeta med institutets ledningsorgan, ska den behöriga myndigheten vid tidpunkten för tillsättningen specificera den tillfälliga förvaltarens roll, uppgifter och befogenheter samt eventuella krav på att institutets ledningsorgan ska samråda med eller erhålla medgivande från den tillfälliga förvaltaren innan den fattar specifika beslut eller vidtar specifika åtgärder. Den behöriga myndigheten ska vara skyldig att offentliggöra alla tillsättningar av tillfälliga förvaltare utom när den tillfälliga förvaltaren saknar befogenhet att representera institutet. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att alla tillfälliga förvaltare har de kvalifikationer, den förmåga och erfarenhet som krävs för att utföra hans eller hennes uppdrag och att det inte föreligger någon intressekonflikt.

2. Den behöriga myndigheten ska specificera den tillfälliga förvaltarens befogenheter vid tidpunkten för dennes tillsättning utifrån vad som står i proportion till det enskilda fallet. Sådana befogenheter får innefatta några eller samtliga av de befogenheter som institutets ledningsorgan har enligt bolagsordningen och enligt nationell rätt, inklusive befogenheten att utöva några eller samtliga av institutets ledningsorgans förvaltningsfunktioner. Den tillfälliga förvaltarens befogenheter med avseende på institutet ska följa tillämplig bolagsrätt.

3. Den behöriga myndigheten ska specificera den tillfälliga förvaltarens roll och uppgifter vid tidpunkten för dennes tillsättning, och dessa får innefatta verifiering av institutets finansiella ställning, ledning av institutets affärsverksamhet eller en del av denna för att upprätthålla eller återupprätta institutets finansiella ställning och vidta åtgärder för att återupprätta en sund och ansvarsfull ledning av institutets affärsverksamhet. Den behöriga myndigheten ska ange eventuella begränsningar för den tillfälliga förvaltarens roll och uppgifter vid tidpunkten för dennes tillsättning.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna har en exklusiv behörighet att utse och avsätta en tillfällig förvaltare. Den behöriga myndigheten får avsätta den tillfälliga förvaltaren när som helst och på vilka grunder som helst. Den behöriga myndigheten får när som helst ändra villkoren för tillsättning av en tillfällig förvaltare med förbehåll för denna artikel.

5. Den behöriga myndigheten får kräva att vissa av den tillfälliga förvaltarens åtgärder underställs den behöriga myndighetens förhandsgodkännande. Den behöriga myndigheten ska ange alla sådana krav vid tidpunkten för tillsättning av den tillfälliga förvaltaren eller vid den tidpunkt då villkoren ändras för den tillfälliga förvaltaren.

▼B

Den tillfälliga förvaltaren får i vilket fall endast utöva befogenheten att sammankalla institutets bolagsstämma och bestämma dagordningen för en sådan med den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.

6. Den behöriga myndigheten får kräva att en tillfällig förvaltare upprättar rapporter om institutets finansiella ställning och om de åtgärder som denne har vidtagit under sin period som förvaltare, med en regelbundenhet som ska fastställas av den behöriga myndigheten och i slutet av förvaltarens uppdrag.

7. Den tillfälliga förvaltarens mandat ska löpa under högst ett år. Den perioden får undantagsvis förlängas om villkoren för att utse den tillfälliga förvaltaren fortsatt är uppfyllda. Den behöriga myndigheten ska ansvara för att avgöra huruvida villkoren är lämpliga för att behålla en tillfällig förvaltare och för att motivera ett sådant beslut gentemot aktieägarna.

8. Med förbehåll för denna artikel ska tillsättningen av en tillfällig förvaltare inte påverka de rättigheter för aktieägarna i enlighet med unionens bolagsrätt eller nationell bolagsrätt.

9. Medlemsstaterna får begränsa en tillfällig förvaltares ansvar i enlighet med nationell rätt om åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av dennes uppgifter i egenskap av tillfällig förvaltare i enlighet med punkt 3.

10. En tillfällig förvaltare som har utsetts enligt denna artikel ska inte anses vara en "shadow director" eller den person som faktiskt styr företaget enligt nationell rätt.

*Artikel 30***Samordning av åtgärder för tidigt ingripande och tillsättning av tillfälliga förvaltare vad avser koncerner**

1. Om villkoren för att ålägga krav enligt artikel 27 eller utse en tillfällig förvaltare i enlighet med artikel 29 är uppfyllda med avseende på ett moderföretag inom unionen, ska den samordnande tillsynsmyndigheten underrätta EBA och samråda med övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet.

2. Efter den underrättelsen och det samrådet ska den samordnande tillsynsmyndigheten besluta om någon av åtgärderna i artikel 27 ska tillämpas eller om en tillfällig förvaltare enligt artikel 29 ska utses med avseende på det berörda moderföretaget inom unionen, med beaktande av effekterna av dessa åtgärder på koncernenheter i andra medlemsstater. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska meddela beslutet till övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet och till EBA.

3. Om villkoren för att ålägga krav enligt artikel 27 eller utse en tillfällig förvaltare enligt artikel 29 är uppfyllda med avseende på ett dotterföretag till ett moderföretag inom unionen, ska den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsyn på individuell nivå och som avser att vidta en åtgärd i enlighet med de artiklarna underrätta och samråda med den samordnande tillsynsmyndigheten.

▼B

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan, när den mottagit underrättelsen, bedöma de sannolika effekterna av att ålägga krav enligt artikel 27 eller att utse en tillfällig förvaltare i enlighet med artikel 29 för institutet i fråga, på koncernen eller koncernenheter i andra medlemsstater. Den ska meddela den behöriga myndigheten om den bedömningen inom tre dagar.

Efter den underrättelsen och det samrådet ska den behöriga myndigheten besluta om någon av åtgärderna i artikel 27 ska tillämpas eller om en tillfällig förvaltare enligt artikel 29 ska utses. Beslutet ska fattas med vederbörligt beaktande av den samordnande tillsynsmyndighetens eventuella bedömning. Den behöriga myndigheten ska meddela beslutet till den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga behöriga myndigheter i tillsynskollegiet och till EBA.

4. När mer än en behörig myndighet avser att utse en tillfällig förvaltare för, eller tillämpa någon av åtgärderna i artikel 27 på, mer än ett institut i samma koncern, ska den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga relevanta behöriga myndigheter överväga huruvida det är lämpligare att utse samma tillfälliga förvaltare för alla de berörda enheterna eller samordna tillämpningen av någon av åtgärderna i artikel 27 på mer än ett institut för att underlätta lösningar som återupprättar det berörda institutets finansiella ställning. Bedömningen ska utformas som ett gemensamt beslut av den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga relevanta behöriga myndigheterna. Det gemensamma beslutet ska fattas inom fem dagar från dagen för den underrättelse som avses i punkt 1. Det gemensamma beslutet ska motiveras och fastställas i ett dokument som den samordnande tillsynsmyndigheten ska tillställa moderföretaget inom unionen.

EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheterna när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1093/2010.

I avsaknad av ett gemensamt beslut inom fem dagar får den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna för dotterföretagen fatta sina egna beslut om tillsättningen av tillfälliga förvaltare för institut som de ansvarar för och om tillämpningen av någon av åtgärderna i artikel 27.

5. Om en berörd behörig myndighet har invändningar mot det beslut som meddelats i enlighet med punkt 1 eller 3, eller i avsaknad av ett gemensamt beslut enligt punkt 4, får den behöriga myndigheten hänskjuta ärendet till EBA i enlighet med punkt 6.

6. EBA får på begäran av en behörig myndighet bistå de behöriga myndigheter som avser att tillämpa en eller flera av åtgärderna i artikel 27.1 a i detta direktiv med avseende på punkterna 4, 10, 11 och 19 i avsnitt A i bilagan till detta direktiv, i artikel 27.1 e i detta direktiv eller i artikel 27.1 g i detta direktiv när det gäller att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B

7. Varje behörig myndighets beslut ska motiveras. Beslutet ska beakta de synpunkter och reservationer som de övriga behöriga myndigheterna har uttryckt under den samrådsperiod som avses i punkt 1 eller 3 eller den femdagarsperiod som avses i punkt 4 samt beslutets potentiella effekter på den finansiella stabiliteten i de berörda medlemsstaterna. Besluten ska av den samordnande tillsynsmyndigheten tillställas moderföretaget inom unionen och av respektive behöriga myndigheter tillställas dotterföretagen.

Om, i de fall som avses i punkt 6 i den här artikeln, någon av de berörda behöriga myndigheterna före utgången av den samrådsperiod som avses i punkterna 1 och 3 i den här artikeln eller vid utgången av den femdagarsperiod som avses i punkt 4 i den här artikeln har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska den samordnande tillsynsmyndigheten och de övriga behöriga myndigheterna skjuta upp sina beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan komma att fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och ska fatta sina beslut i enlighet med EBA:s beslut. Femdagarsperioden ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom tre dagar. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att femdagarsperioden har löpt ut eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats.

8. Om EBA inte inom tre dagar har fattat sitt beslut ska de enskilda beslut som fattats i enlighet med punkterna 1 eller 3 eller punkt 4 tredje stycket tillämpas.

AVDELNING IV

RESOLUTION*KAPITEL 1****Mål, villkor och allmänna principer****Artikel 31***Resolutionsmål**

1. När resolutionsmyndigheterna använder resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna ska de ta hänsyn till resolutionsmålen och välja de verktyg och befogenheter som bäst uppfyller de mål som är relevanta beroende på omständigheterna i varje enskilt fall.

2. De resolutionsmål som avses i punkt 1 är följande:

- a) Säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls.
- b) Undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten, i synnerhet genom att förebygga spridning av negativa effekter, även på marknadsinfrastruktur, och genom att upprätthålla marknadsdisciplin.
- c) Skydda offentliga medel genom att minimera behovet av att förlita sig på extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- d) Skydda insättare som omfattas av direktiv 2014/49/EU och investerare som omfattas av direktiv 97/9/EG.

▼B

- e) Skydda kundmedel och kundtillgångar.

Resolutionsmyndigheten ska i strävandet att uppfylla ovannämnda mål försöka att minimera resolutionskostnaderna och undvika värdeförlust såvida detta inte krävs för att uppnå resolutionsmålen.

3. Med förbehåll för olika bestämmelser i detta direktiv är resolutionsmålen likvärdiga och resolutionsmyndigheterna ska göra en lämplig avvägning mellan dem beroende på arten av och omständigheterna i varje enskilt fall.

*Artikel 32***Villkor för resolution**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna ska vidta en resolutionsåtgärd gentemot ett institut som avses i artikel 1.1 a endast om resolutionsmyndigheten anser att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Fastställandet att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla har gjorts av den behöriga myndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten, eller med förbehåll för de villkor som avses i punkt 2, av resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten.

▼M3

- b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, eller tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande eller nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59.2, avseende institutet inom rimlig tid skulle förhindra att institutet fallerar.

▼B

- c) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset enligt punkt 5.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att inte bara den behöriga myndigheten utan även resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten får fastställa huruvida ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt punkt 1 a, när resolutionsmyndigheterna enligt nationell rätt har de verktyg som krävs för ett sådant fastställande, särskilt adekvat tillgång till relevant information. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål lämna all den relevanta information till resolutionsmyndigheten som denna begär för att kunna utföra sin bedömning.

3. En tidigare vidtagen åtgärd för tidigt ingripande enligt artikel 27 är inte ett villkor för att vidta resolutionsåtgärder.

▼B

4. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska ett institut anses fallera eller sannolikt kunna fallera om en eller flera av följande omständigheter föreligger:

- a) Institutet överträder, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att institutet inom den närmaste framtiden kommer att överträda kraven på ett sådant sätt att det kan föranleda de behöriga myndigheterna att dra in auktorisationen bland annat, men inte enbart, på grund av att institutet har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller ett betydande belopp av dess egna kapital.
- b) Institutets tillgångar underskrider eller det finns objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att institutets tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder.
- c) Institutet kan inte eller det finns objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att institutet inom den närmaste framtiden inte kommer att kunna betala sina skulder när de förfaller till betalning.
- d) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd krävs, utom när det extraordinära offentliga finansiella stödet, för att undvika eller avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi och för att den finansiella stabiliteten ska kunna bevaras, antar någon av följande former:
 - i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker på dessas villkor.
 - ii) En statlig garanti för nya skuldförbindelser.
 - iii) Ett tillskott av kapitalbas eller förvärv av kapitalinstrument till priser och på villkor som inte ger institutet någon fördel, när varken omständigheterna som avses i leden a, b eller c i denna punkt eller omständigheterna som avses i artikel 59.3 föreligger vid tidpunkten för beviljande av det offentliga stödet.

I vart och ett av de fall som avses i leden d i, d ii och d iii i första stycket ska de garantiåtgärder eller likvärdiga åtgärder som avses där vara begränsade till solida institut och villkorade av ett slutligt godkännande enligt unionens regler om statligt stöd. De åtgärderna ska vara tidsbegränsade skyddsåtgärder som är proportionerliga för att avhjälpa följdverkningarna av den allvarliga störningen, och får inte användas för att kompensera förluster som institutet har ådragit sig eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att ådra sig.

Stödåtgärder enligt led d iii i första stycket ska begränsas till tillskott som krävs för att åtgärda kapitalunderskott som fastställts i stresstest på nationell nivå, unionsnivå eller inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen, tillgångsöversyner eller motsvarande genomgångar som Europeiska centralbanken, EBA eller nationella myndigheter genomfört och som i förekommande fall bekräftats av den behöriga myndigheten.

▼B

EBA ska senast den 3 januari 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 om den typ av tester, granskningar eller genomgångar som avses ovan och som kan leda till sådant stöd.

Senast den 31 december 2015 ska kommissionen se över huruvida det finns ett fortsatt behov av att tillåta stödåtgärder enligt led d iii i första stycket, och de villkor som i så fall måste vara uppfyllda, och rapportera om detta till Europaparlamentet och rådet. Om så är lämpligt ska den rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

5. Vid tillämpningen av punkt 1 c i den här artikeln ska en resolutionsåtgärd anses vara i allmänintresset om den är nödvändig för att uppfylla och stå i proportion till ett eller flera av de resolutionsmål som avses i artikel 31 och en avveckling av institutet enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla dessa resolutionsmål i samma utsträckning.

6. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja konvergensen i tillsyns- och resolutionsmetoder beträffande tolkningen av de olika omständigheter under vilka ett institut ska anses falla eller sannolikt kommer att falla.

▼M3*Artikel 32a***Resolutionsvillkor vad gäller centrala organ och kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ**

Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett centralt organ och alla kreditinstitut som är permanent underställda detta som ingår i samma resolutionsgrupp om denna resolutionsgrupp som helhet uppfyller de villkor som fastställs i artikel 32.1.

*Artikel 32b***Insolvensförfaranden för institut och enheter som inte omfattas av resolutionsåtgärder**

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som resolutionsmyndigheten anser uppfyller villkoren i artikel 32.1 a och b, men för vilken en resolutionsåtgärd inte skulle ligga i allmänintresset i enlighet med artikel 32.1 c, avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt.

▼B*Artikel 33***Resolutionsvillkor med avseende på finansinstitut och holdingföretag**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd gentemot ett finansinstitut som avses i artikel 1.1 b om de villkor som fastställs i artikel 32.1 är uppfyllda med avseende på både finansinstitutet och det moderföretag som är föremål för gruppbaserad tillsyn.

▼ M3

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna vidtar en resolutionsåtgärd gentemot en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d, om den enheten uppfyller villkoren i artikel 32.1.

3. Om dotterinstitutet till ett holdingföretag med blandad verksamhet innehas direkt eller indirekt av ett mellanvarande finansiellt holdingföretag ska det i resolutionsplanen föreskrivas att det mellanvarande finansiella holdingföretaget identifieras som en resolutionsenhet, och medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsåtgärder för koncernresolution vidtas gentemot det mellanvarande finansiella holdingföretaget. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna inte vidtar resolutionsåtgärder för koncernresolution gentemot holdingföretaget med blandad verksamhet.

4. Om inte annat sägs i punkt 3 i denna artikel och trots att en enhet som avses i artikel 1.1 c eller d inte uppfyller villkoren i artikel 32.1 får resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder gentemot en sådan enhet som avses i artikel 1.1 c eller d om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Enheten är en resolutionsenhet.
- b) Ett eller flera av de dotterföretag till den enheten som är institut, men inte resolutionsenheter, uppfyller villkoren i artikel 32.1.
- c) De dotterföretags tillgångar och skulder som avses i led b är sådana att ett fallissemang för dotterföretagen hotar resolutionsgruppen som helhet, och resolutionsåtgärder gentemot enheten är nödvändiga för resolution av de av dessa dotterföretag som är institut eller för resolution av den berörda resolutionsgruppen som helhet.

*Artikel 33a***Befogenhet att tillfälligt upphäva vissa skyldigheter**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna, efter samråd med de behöriga myndigheterna, som ska svara i tid, har befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter, enligt ett avtal i vilket ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är part, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det har fastställts att institutet eller enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a.
- b) Det finns ingen omedelbart tillgänglig åtgärd från den privata sektorn som avses i artikel 32.1 b som skulle förhindra att institutet eller enheten fallerar.
- c) Utövandet av befogenheten att tillfälligt upphäva bedöms vara nödvändigt för att undvika ytterligare försämring av de finansiella villkoren för institutet eller enheten.

▼ **M3**

- d) Utövandet av befogenheten att tillfälligt upphäva är antingen
- i) nödvändigt för att uppnå det fastställande som föreskrivs i artikel 32.1 c, eller
 - ii) nödvändigt för att välja lämpliga resolutionsåtgärder eller för att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg.
2. Den befogenhet som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på betalnings- eller leveransskyldigheter för följande:
- a) System eller operatörer av system som har betecknats enligt direktiv 98/26/EG.
 - b) Centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.
 - c) Centralbanker.

Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

4. Perioden för tillfälligt upphävande enligt punkt 1 ska vara så kort som möjligt och får inte överskrida den minimiperiod som resolutionsmyndigheten anser vara nödvändig för de syften som avses i punkt 1 c och d, och får under inga omständigheter vara längre än den period som sträcker sig från och med offentliggörandet av en underrättelse om tillfälligt upphävande enligt punkt 8 till och med midnatt den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet eller enheten är etablerad på den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet.

Vid utgången av den period för tillfälligt upphävande som avses i första stycket ska det tillfälliga upphävandet upphöra att ha verkan.

5. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på de finansiella marknadernas korrekta funktion och beakta befintliga nationella regler samt tillsynsbefogenheter och rättsliga befogenheter för att skydda borgenärernas rättigheter och lika-behandling av borgenärer i normala insolvensförfaranden. Resolutionsmyndigheterna ska särskilt ta hänsyn till möjligheten att tillämpa nationella insolvensförfaranden på institutet eller enheten till följd av fastställandet i artikel 32.1 c och ska vidta de åtgärder som de anser vara lämpliga för att säkerställa lämplig samordning med de nationella administrativa eller rättsliga myndigheterna.

▼ M3

6. Om betalnings- eller leveransskyldigheter enligt ett avtal tillfälligt upphävs enligt punkt 1 ska betalnings- eller leveransskyldigheterna för eventuella motparter till samma avtal tillfälligt upphävas under samma tidsperiod.

7. En betalnings- eller leveransskyldighet som skulle ha fullgjorts under perioden för tillfälligt upphävande ska fullgöras omedelbart efter utgången av den perioden.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna utan dröjsmål underrättar det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och de myndigheter som avses i artikel 83.2 a–h när de utövar den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln efter det att det fastställts att institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a och innan resolutionsbeslutet har fattats.

Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller säkerställa offentliggörande av det beslut eller det instrument som ligger till grund för det tillfälliga upphävandet av skyldigheter enligt den här artikeln samt villkoren och perioden för det tillfälliga upphävandet genom de åtgärder som avses i artikel 83.4.

9. Den här artikeln ska inte påverka de bestämmelser i medlemsstaternas nationella rätt som ger befogenheter att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter för institut och enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln innan det har fastställts att dessa institut eller enheter fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.1 a, eller att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter för institut eller enheter som ska avvecklas under normala insolvensförfaranden och som överskrider den räckvidd och varaktighet som föreskrivs i den här artikeln. Sådana befogenheter ska utövas i enlighet med den räckvidd och varaktighet och de villkor som föreskrivs i relevant nationell rätt. De villkor som anges i den här artikeln ska inte påverka de villkor som gäller sådan befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter.

10. Medlemsstaterna ska säkerställa att en resolutionsmyndighet som enligt punkt 1 i den här artikeln utövar sin befogenhet att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d också har möjlighet att utöva befogenhet under den perioden att

- a) införa restriktioner för det institutets eller den enhetens borgenärer att göra säkerhetsrätter gällande beträffande det institutets eller den enhetens tillgångar, under samma period i vilket fall artikel 70.2, 70.3 och 70.4 ska tillämpas,
- b) tillfälligt upphäva uppsägningsrätter som institutets eller enhetens avtalsparter har under samma period i vilket fall artikel 71.2–71.8 ska tillämpas.

11. Om en resolutionsmyndighet, efter det att det fastställts att ett institut eller en enhet fallerar eller sannolikt kommer att falla enligt artikel 32.1 a, har utövat befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter under någon av de omständigheter som anges i punkt 1 eller 10 i den här artikeln, och om resolutionsåtgärder sedermera vidtas med avseende på detta institut eller denna enhet ska resolutionsmyndigheten inte utöva sina befogenheter enligt artiklarna 69.1, 70.1 eller 71.1 med avseende på det institutet eller den enheten.

Artikel 34

Allmänna principer för resolution

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna när de använder resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att resolutionsåtgärderna vidtas i enlighet med följande principer:

- a) Aktieägarna i institutet under resolution ska bära de första förlusterna.
- b) Borgenärer i institutet under resolution ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioritetsordning enligt normala insolvensförfaranden, utom om det uttryckligen föreskrivs något annat i detta direktiv.
- c) Ledningsorganet och den verkställande ledningen för institutet under resolution ska ersättas, utom i de fall då det anses nödvändigt att helt eller delvis, beroende på omständigheterna, behålla ledningsorganet och den verkställande ledningen för att kunna uppfylla resolutionsmålen.
- d) Ledningsorganet och den verkställande ledningen för institutet under resolution ska bistå med all hjälp som krävs för att uppfylla resolutionsmålen.
- e) Fysiska och juridiska personer ska göras ansvariga i överensstämmelse med civil- eller straffrätt i medlemsstaten för deras ansvar för att institutet har fallerat.
- f) Om inte annat anges i detta direktiv ska borgenärer i samma klass behandlas likvärdigt.
- g) Ingen borgenär ska åsamkas större förluster än vad som skulle ha varit fallet om institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden i enlighet med skyddsåtgärderna i artiklarna 73–75.
- h) Garanterade insättningar ska skyddas helt.
- i) Resolutionsåtgärder ska vidtas i enlighet med skyddsåtgärderna i detta direktiv.

2. Om institutet är en koncernenhet ska resolutionsmyndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 31, använda resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna på ett sätt som minimerar påverkan på andra koncernenheter och på koncernen som helhet och minimerar de negativa effekterna på den finansiella stabiliteten i unionen och dess medlemsstater, särskilt i de länder där koncernen är verksam.

3. När medlemsstaterna använder resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna ska de säkerställa att de, i tillämpliga fall, iakttar unionens regler om statligt stöd.

▼B

4. Om verktyget för försäljning av verksamhet, broinstitutverktyget eller verktyget för avskiljande av tillgångar används gentemot ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska det institutet eller enheten anses vara föremål för konkursförfarande eller motsvarande insolvensförfarande vid tillämpningen av artikel 5.1 i rådets direktiv 2001/23/EG ⁽¹⁾.

5. När resolutionsmyndigheterna tillämpar resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheter bör de när så är lämpligt informera och samråda med de anställda och deras representanter.

6. Resolutionsmyndigheter ska tillämpa resolutionsverktyg och utöva resolutionsbefogenheter utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser om arbetstagarrepresentationen i ledningsorgan enligt nationell rätt eller praxis.

*KAPITEL II****Särskild förvaltning****Artikel 35***Särskild förvaltning**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna får utse en särskild förvaltare som ersätter ledningsorganet för institutet under resolution. Resolutionsmyndigheterna ska offentliggöra tillsättningen av en särskild förvaltare. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att den särskilda förvaltaren har de kvalifikationer, den förmåga och erfarenhet som krävs för att utföra hans eller hennes uppdrag.

2. Den särskilda förvaltaren ska ha alla befogenheter som institutets aktieägare och ledningsorgan har. Den särskilda förvaltaren får dock endast utöva sådana befogenheter under resolutionsmyndighetens kontroll.

3. Den särskilda förvaltaren ska ha en lagstadgad skyldighet att vidta de åtgärder som krävs för att nå de resolutionsmål som avses i artikel 31 och genomföra resolutionsåtgärder i enlighet med resolutionsmyndighetens beslut. När så är nödvändigt ska den uppgiften vara överordnad alla andra ledningsuppgifter i enlighet med bolagsordningen eller nationell rätt, i den mån de är oförenliga. De åtgärderna får inbegripa en kapitalökning, en omorganisation av institutets ägarstruktur eller att andra finansiellt och organisatoriskt sunda institut tar över institutet i enlighet med de resolutionsverktyg som avses i kapitel IV.

4. Resolutionsmyndigheterna får sätta gränser för den särskilda förvaltarens åtgärder eller kräva att vissa av den särskilda förvaltarens åtgärder underställs den behöriga myndighetens förhandsgodkännande. Resolutionsmyndigheterna får när som helst avsätta den särskilda förvaltaren.

5. Medlemsstaterna ska kräva att en särskild förvaltare, regelbundet med ett intervall som ska fastställas av resolutionsmyndigheten och i början och slutet av förvaltarens uppdrag, upprättar rapporter för den tillsättande resolutionsmyndigheten om institutets ekonomiska och finansiella ställning och om de åtgärder som förvaltaren har vidtagit i sin tjänsteutövning.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

▼B

6. En särskild förvaltare får inte utses för mer än ett år. Den perioden kan undantagsvis förlängas om resolutionsmyndigheten beslutar att villkoren för att utse en särskild förvaltare fortsatt är uppfyllda.
7. När mer än en resolutionsmyndighet avser att utse en särskild förvaltare med avseende på en enhet som tillhör en koncern, ska myndigheterna överväga huruvida det är lämpligare att utse samma särskilda förvaltare för alla de berörda enheterna för att underlätta lösningar som återställer den finansiella sundheten för de berörda enheterna.
8. I händelse av insolvens, då nationell rätt föreskriver att en insolvensförvaltning ska utses, får denna förvaltning utgöra den särskilda förvaltning som avses i denna artikel.

*KAPITEL III**Värdering**Artikel 36***Värdering i resolutionssyfte**

1. Innan resolutionsmyndigheterna vidtar resolutionsåtgärder eller utövar befogenheten att skriva ned eller konvertera berörda ►**M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ◀, ska de säkerställa att en rättvis, väl avvägd och realistisk värdering av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d utförs av en person med oberoende ställning i förhållande till offentliga myndigheter, inbegripet resolutionsmyndigheten, och institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d. Om inte annat följer av punkt 13 i den här artikeln och artikel 85 ska, om alla de krav som fastställs i den här artikeln uppfylls, värderingen betraktas som definitiv.
2. Om en oberoende värdering enligt punkt 1 inte är möjlig får resolutionsmyndigheterna göra en preliminär värdering av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, i enlighet med punkt 9 i den här artikeln.
3. Värderingens syfte ska vara att bedöma värdet av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som uppfyller villkoren för resolution enligt artiklarna 32 och 33.
4. Syftena med värderingen är
 - a) att fungera som underlag vid fastställandet av huruvida villkoren för resolution eller villkoren för nedskrivning eller konvertering av ►**M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ◀ är uppfyllda,
 - b) att, om villkoren för resolution är uppfyllda, fungera som underlag för beslutet om vilka lämpliga resolutionsåtgärder som ska vidtas med avseende på institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d,
 - c) att, när befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta ►**M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ◀ tillämpas, fungera som underlag för beslutet om omfattningen av indragning eller utspädning av aktier eller andra äganderättsinstrument, och omfattningen av nedskrivning eller konvertering av berörda ►**M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ◀,

▼ **B**

- d) att, när skuldnedskrivningsverktyget tillämpas, fungera som underlag för beslutet om omfattningen av nedskrivning eller konvertering av ► **M3** nedskrivningsbara skulder ◀,
- e) att, när broinstitutverktyget eller verktyget för avskiljande av tillgångar används, fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, rättigheter, skulder eller aktier eller andra äganderättsinstrument som ska överföras och beslutet om värdet av en eventuell ersättning som ska betalas till institutet under resolution eller, allt efter omständigheterna, till ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument,
- f) att, när verktyget för försäljning av verksamhet används, fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, rättigheter, skulder eller aktier eller andra äganderättsinstrument som ska överföras och fungera som underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor vid tillämpning av artikel 38,
- g) att i samtliga fall säkerställa att eventuella förluster avseende tillgångarna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d till fullo redovisas vid den tidpunkt då resolutionsverktygen används eller befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta ► **M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ◀ utövas.

5. Utan att det i tillämpliga fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska värderingen grundas på försiktiga antaganden, inbegripet vad gäller andelen uteblivna betalningar och förlusternas storlek. Värderingen får inte förutsätta potentiellt framtida tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller akut likviditetsstöd från centralbanker, eller annat likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser, till institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d från och med den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas eller befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta ► **M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ◀ utövas. Dessutom ska, om ett resolutionsverktyg tillämpas, värderingen beakta att

- a) resolutionsmyndigheten och finansieringsarrangemang som agerar enligt artikel 101 får ersättning från institutet under resolution för rimliga, regelrätta kostnader som uppstår, i enlighet med artikel 37.7,
- b) finansieringsarrangemanget för resolutionen får ta ut ränta eller avgifter med avseende på eventuella lån eller garantier som tillhandahållits institutet under resolution, i enlighet med artikel 101.

6. Värderingen ska kompletteras med följande information, såsom den anges i bokföringen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d:

- a) En uppdaterad balansräkning och en rapport över den finansiella ställningen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- b) En analys och en uppskattning av tillgångarnas bokföringsmässiga värde.
- c) En förteckning över de utestående skulder i och utanför balansräkningen som framgår av räkenskaperna för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, med en angivelse av respektive krediter och prioritetsnivåer enligt tillämplig insolvensrätt.

▼B

7. För att underbygga besluten i punkt 4 e och f får vid behov informationen i punkt 6 b kompletteras med en analys och en uppskattning av värdet av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, med utgångspunkt i marknadsvärdet.

8. Värderingen ska innehålla en indelning av borgenärerna i klasser enligt deras prioritetsnivåer enligt tillämplig insolvensrätt och en uppskattning av vilken behandling varje klass av aktieägare och borgenärer skulle ha förväntats få, om institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden.

Den uppskattningen ska inte påverka tillämpningen av principen om ”inte sämre villkor för borgenär” enligt artikel 74.

9. Om det på grund av brådskande omständigheter i fallet inte är möjligt att uppfylla kraven i punkterna 6 och 8, eller punkt 2 är tillämplig, ska det genomföras en preliminär värdering. Vid den preliminära värderingen ska kraven i punkt 3 följas och, så långt det är praktiskt möjligt med beaktande av omständigheterna, kraven i punkterna 1, 6 och 8.

Den preliminära värdering som avses i denna punkt ska inbegripa en buffert för ytterligare förluster, med lämplig motivering.

10. En värdering som inte uppfyller alla de villkor som fastställs i denna artikel ska betraktas som preliminär tills en oberoende person har utfört en värdering som fullt ut uppfyller alla de villkor som fastställs i denna artikel. Den definitiva värderingen i efterhand ska genomföras så snart det är praktiskt möjligt. Den får endera genomföras separat från värderingen som avses i artikel 74 eller samtidigt som denna värdering och genom samma oberoende person som denna värdering, men den ska vara fristående.

Den definitiva värderingen i efterhand ska syfta till

- a) att säkerställa att eventuella förluster med avseende på tillgångarna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d till fullo redovisas i räkenskaperna för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d,
- b) att fungera som underlag för ett beslut om att återföra borgenärsfordringar eller öka värdet av den ersättning som betalas, i enlighet med punkt 11.

11. Om den definitiva efterhandsvärderingens uppskattning av substansvärdet av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är högre än den preliminära värderingens uppskattning av substansvärdet av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, får resolutionsmyndigheten

- a) utöva sin befogenhet att öka värdet av fordringar från borgenärer eller ägare till tillämpliga kapitalinstrument som har skrivits ned enligt skuldnedskrivningsverktyget,
- b) beordra ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet att göra ytterligare en betalning av ersättning med avseende på tillgångar, rättigheter och skulder till institutet under resolution, eller, allt efter omständigheterna, med avseende på aktier eller äganderättsinstrument till ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument.

▼B

12. Trots vad som sägs i punkt 1 ska en preliminär värdering som utförs i enlighet med punkterna 9 och 10 utgöra en giltig grund för resolutionsmyndigheterna att vidta resolutionsåtgärder, inbegripet att ta kontroll över ett fallerat institut eller fallerad enhet i enlighet med artikel 1.1 b, c eller d, eller utöva befogenheten att skriva ned eller konvertera ►**M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ◄.

13. Värderingen ska vara en integrerad del av beslutet om att använda ett resolutionsverktyg eller utöva en resolutionsbefogenhet, eller beslutet att utöva befogenheten att skriva ned eller konvertera ►**M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ◄. Värderingen ska i sig inte vara föremål för ett separat överklagande utan för överklagande tillsammans med beslutet, i enlighet med artikel 85.

14. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de omständigheter under vilka en person är oberoende i förhållande till resolutionsmyndigheten och institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, vid tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln och för tillämpningen av artikel 74.

15. EBA får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande kriterier vid tillämpningen av punkterna 1, 3 och 9 i den här artikeln, och vid tillämpningen av artikel 74:

- a) Metoden för att bedöma värdet av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- b) Åtskillnaden mellan värderingarna enligt artiklarna 36 och 74.
- c) Metoden för beräkning och införande av en buffert för ytterligare förluster i den preliminära värderingen.

16. EBA ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 14 till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkterna 14 och 15 i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*KAPITEL IV****Resolutionsverktyg***

Avsnitt 1

Allmänna principer*Artikel 37***Allmänna principer för resolutionsverktyg**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har de befogenheter som är nödvändiga för att använda resolutionsverktygen gentemot institut och gentemot enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som uppfyller villkoren för resolution.

▼B

2. En resolutionsmyndighet ska, om den beslutar att tillämpa ett resolutionsverktyg gentemot ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, och denna resolutionsåtgärd skulle resultera i att förluster får bäras av borgenärer eller att deras fordringar konverteras, utöva befogenheten att skriva ned och konvertera ►**M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder ◀ i enlighet med artikel 59 omedelbart innan eller samtidigt som resolutionsverktyget tillämpas.

3. De resolutionsverktyg som avses i punkt 1 är följande:

a) Verktyget försäljning av affärsverksamhet.

b) Broinstitutverktyget.

c) Verktyget avskiljande av tillgångar.

d) Skuldnedskrivningsverktyget.

4. Om inte annat följer av punkt 5 får resolutionsmyndigheterna använda resolutionsverktygen individuellt eller i någon kombination.

5. Resolutionsmyndigheterna får använda verktyget avskiljande av tillgångar endast tillsammans med ett annat resolutionsverktyg.

6. När enbart de resolutionsverktyg som avses i punkt 3 a eller b i den här artikeln används, och de används för att överföra endast delar av tillgångar, rättigheter eller skulder i institutet under resolution, ska den resterande delen av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d varifrån tillgångarna, rättigheterna eller skulderna har överförts avvecklas enligt normala insolvensförfaranden. Denna avveckling ska ske inom rimlig tid, med hänsyn till eventuella behov för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d att tillhandahålla tjänster eller stöd enligt artikel 65 för att göra det möjligt för den mottagande enheten att utöva de verksamheter eller tjänster som förvärvats genom överföringen, och eventuella andra skäl som innebär att den resterande delen av institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d måste fortsätta att fungera för att resolutionsmålen ska kunna uppnås eller för att principerna som avses i artikel 34 ska kunna följas.

7. Resolutionsmyndigheten och eventuella finansieringsarrangemang enligt artikel 101 kan få ersättning från institutet under resolution för rimliga, regelrätta kostnader som uppstår i samband med användningen av resolutionsverktygen eller statliga finansiella stabiliseringsverktyg på ett eller flera av följande sätt:

a) I form av ett avdrag från en eventuell ersättning som en mottagande enhet betalar till institutet under resolution eller, alltefter omständigheterna, till ägarna till aktierna eller till andra äganderättsinstrument.

▼B

- b) Som prioriterad borgenär från institutet under resolution.
- c) Som prioriterad borgenär från eventuella inkomster som uppkommer till följd av att broinstitutets eller tillgångsförvaltningsenhetens verksamhet avslutas.

8. Medlemsstaterna ska se till att bestämmelser i nationell insolvensrätt avseende möjligheten att förklara rättshandlingar som är till skada för borgenärer ogiltiga eller icke verkställbara inte gäller vid överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder från ett institut under resolution till en annan enhet genom användning av ett resolutionsverktyg eller av statliga finansiella stabiliseringsverktyg.

9. Medlemsstaterna får ge resolutionsmyndigheterna ytterligare verktyg och befogenheter som kan utövas när ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren för resolution, under förutsättning att

- a) de ytterligare befogenheterna, om de tillämpas på en gränsöverskridande koncern, inte utgör hinder för en effektiv koncernresolution, och
- b) de är förenliga med resolutionsmålen och de allmänna principerna för resolution som avses i artiklarna 31 och 34.

10. I en mycket exceptionell situation med en systemkris får resolutionsmyndigheten söka finansiering från alternativa finansieringskällor genom att använda de statliga stabiliseringsverktyg som avses i artiklarna 56–58 när följande villkor är uppfyllda:

- a) Ett bidrag till förlustabsorbering och rekapitalisering motsvarande ett belopp som minst motsvarar 8 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen i institutet under resolution, beräknat vid tidpunkten för resolutionsåtgärden i överensstämmelse med den värdering som föreskrivs i artikel 36, har gjorts av aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument, innehavare av tillämpliga kapitalinstrument och andra ► **M3** nedskrivningsbara skulder ◀ genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt.
- b) De ska villkoras av ett godkännande i förväg och ett slutgiltigt godkännande enligt unionens regler om statligt stöd.

Avsnitt 2

Verktyget försäljning av verksamhet*Artikel 38***Verktyget försäljning av verksamhet**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra följande till en köpare som inte är ett broinstitut:

- a) Aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution.

▼B

- b) Alla eller vissa tillgångar, rättigheter och skulder i ett institut under resolution.

Den överföring som avses i första stycket ska, med förbehåll för punkterna 8 och 9 i den här artikeln samt artikel 85, äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i institutet under resolution eller från andra tredje män än köparen och utan att några andra förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätten än de som ingår i artikel 39 iakttas.

2. En överföring enligt punkt 1 ska göras på affärsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna, och i överensstämmelse med unionens regler om statligt stöd.

3. Resolutionsmyndigheterna ska i enlighet med punkt 2 i den här artikeln vidta alla rimliga åtgärder för att erhålla affärsmässiga villkor för överföringen som med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet är förenliga med den värdering som utförts enligt artikel 36.

4. All eventuell ersättning som betalas av köparen ska med förbehåll för artikel 37.7 gagna

- a) ägarna till aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten, om försäljningen av affärsverksamhet har skett genom överföring av aktier eller äganderättsinstrument som emitterats av institutet under resolution från innehavarna av aktierna eller instrumenten till köparen,

- b) institutet under resolution, om försäljningen av affärsverksamhet har skett genom överföring av vissa eller samtliga av tillgångarna eller skulderna i institutet under resolution till köparen.

5. När resolutionsmyndigheten använder verktyget försäljning av verksamhet får den utöva överföringsbefogenheten mer än en gång för att göra kompletterande överföringar av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution eller, allt efter omständigheterna, av tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under resolution.

6. Efter att ha använt verktyget försäljning av verksamhet får resolutionsmyndigheterna med köparens medgivande utöva överföringsbefogenheterna avseende tillgångar, rättigheter och skulder som har överförts till köparen i syfte att föra tillbaka tillgångarna, rättigheterna eller skulderna till institutet under resolution, eller aktierna eller andra äganderättsinstrument till deras ursprungliga ägare, och institutet under resolution eller de ursprungliga ägarna ska ha skyldighet att återta sådana tillgångar, rättigheter eller skulder, eller aktier eller andra äganderättsinstrument.

7. En köpare ska ha ett lämpligt bemyndigande att fortsätta att bedriva den affärsverksamhet som förvärvats om överföringen sker enligt punkt 1. De behöriga myndigheterna ska se till att en ansökan om tillstånd tas under övervägande inom rimlig tid i samband med överföringen.

▼B

8. Med avvikelse från artiklarna 22–25 i direktiv 2013/36/EU, kravet på att informera de behöriga myndigheterna i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, artiklarna 10.3, 11.1, 11.2, 12 och 13 i direktiv 2014/65/EU och kravet på att inkomma med en underrättelse i artikel 11.3 i det direktivet ska, om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument med användning av verktyget försäljning av verksamhet skulle leda till ett förvärv eller en ökning av ett kvalificerat innehav i ett institut av det slag som avses i artikel 22.1 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11.1 i direktiv 2014/65/EU, de behöriga myndigheterna för det institutet utföra den bedömning som krävs enligt de artiklarna i så god tid att det inte försenar användningen av verktyget försäljning av verksamhet och hindrar att resolutionsåtgärden uppnår de relevanta resolutionsmålen.

9. Medlemsstaterna ska se till att följande bestämmelser gäller i det fall dagen för överföringen av aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten vid resolutionsmyndighetens tillämpning av verktyget försäljning av verksamhet infaller utan att den behöriga myndigheten för det institutet har slutfört den bedömning som avses i punkt 8:

- a) Överföringen av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren ska omedelbart få rättslig verkan.
- b) Under bedömningsperioden och under en eventuell sådan avyttringsperiod som fastställs genom led f ska förvärvarens rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument tillfälligt dras in och uteslutande innehas av resolutionsmyndigheten, vilken inte ska ha någon skyldighet att utöva sådan rösträtt och vilken inte ska någon som helst skyldighet när det gäller att utöva eller avstå från att utöva sådan eventuell rösträtt.
- c) Under bedömningsperioden och under en eventuell sådan avyttringsperiod som föreskrivs genom led f ska de sanktioner och andra åtgärder vid överträdelser av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav som anges i artiklarna 66, 67 och 68 i direktiv 2013/36/EU inte tillämpas för en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument.
- d) Den behöriga myndigheten ska efter att den slutfört bedömningen utan dröjsmål skriftligt meddela resolutionsmyndigheten och förvärvaren huruvida den behöriga myndigheten godkänner eller, i enlighet med artikel 22.5 i direktiv 2013/36/EU motsätter sig en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren.
- e) Om den behöriga myndigheten godkänner en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren ska förvärvaren anses inneha rösträtten som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument omedelbart efter att resolutionsmyndigheten och förvärvaren mottagit meddelandet om godkännande från den behöriga myndigheten.
- f) Om den behöriga myndigheten motsätter sig en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument till förvärvaren gäller följande:
 - i) Den rösträtt som är knuten till sådana aktier eller andra äganderättsinstrument som fastställs genom led b ska fortsätta att ha full kraft och verkan.

▼B

- ii) Resolutionsmyndigheten får kräva att förvärvaren avyttrar sådana aktier eller andra äganderättsinstrument inom en avyttringsperiod som resolutionsmyndigheten fastställer efter att ha beaktat rådande marknadsvillkor.
 - iii) Om förvärvaren inte fullbordar avyttringen inom den avyttringsperiod som resolutionsmyndigheten fastställt får den behöriga myndigheten, med resolutionsmyndighetens medgivande, ålägga förvärvaren sanktioner och andra åtgärder vid överträdelser av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav såsom anges i artiklarna 66, 67 och 68 i direktiv 2013/36/EU.
10. Överföringar som görs genom verktyget försäljning av verksamhet ska omfattas av de skyddsåtgärder som avses i kapitel VII i avdelning IV.
11. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, ska köparen betraktas som en fortsättning på institutet under resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.
12. Medlemsstaterna ska se till att den köpare som avses i punkt 1 får fortsätta att utöva sin rätt till medlemskap samt till tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, fondbörser, system för ersättning till investerare samt insättningsgarantisystem för institutet under resolution, förutsatt att den uppfyller kriterierna för medlemskap och deltagande i sådana system.

Trots vad som sägs i första stycket ska medlemsstaterna säkerställa att:

- a) Tillgång inte nekas på grund av att köparen saknar kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut eller att det kreditbetyget inte överensstämmer med de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillgång till systemen som avses i första stycket.
- b) Om köparen inte uppfyller medlemskaps- eller deltagandekriterierna för relevant betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem, fondbörs, system för ersättning till investerare eller insättningsgarantisystem utövas de rättigheter som avses i första stycket så länge som anges av resolutionsmyndigheten, maximalt 24 månader som kan förlängas av resolutionsmyndigheten på begäran av köparen.

13. Utan att detta påverkar tillämpningen av kapitel VII i avdelning IV ska aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution och andra tredje män vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs inte ha några rättigheter till eller avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

*Artikel 39***Verktyget försäljning av verksamhet: förfarandekrav**

1. Om inte annat följer av punkt 3 i den här artikeln ska en resolutionsmyndighet, när den använder verktyget försäljning av verksamhet avseende ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, bjuda ut till försäljning, eller vidta åtgärder för att bjuda ut till försäljning, de av institutets tillgångar, rättigheter eller skulder, aktier eller andra äganderättsinstrument som myndigheten avser att överföra. Grupper av rättigheter, tillgångar och skulder får saluföras separat.

2. Utan att det i förekommande fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska den saluföring som avses i punkt 1 utföras i enlighet med följande kriterier:

- a) Den ska vara så transparent som möjligt och får inte ge en i sak missvisande bild av det institutets tillgångar, rättigheter, skulder, aktier eller andra äganderättsinstrument som myndigheten avser att överföra, med beaktande av omständigheterna och särskilt behovet av att bevara finansiell stabilitet.
- b) Den ska inte på otillbörligt sätt favorisera eller diskriminera potentiella köpare.
- c) Den ska vara fri från intressekonflikter.
- d) Den ska inte ge en potentiell köpare otillbörliga fördelar.
- e) Den ska beakta behovet av att uppnå en snabb resolution.
- f) Den ska sträva efter att i största möjliga utsträckning maximera försäljningspriset för de berörda aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

De principer som avses i denna punkt ska, med förbehåll för första stycket led b, inte förhindra resolutionsmyndigheten från att värva särskilda potentiella köpare.

Varje offentliggörande av saluföringen av ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv som annars skulle krävas enligt artikel 17.1 i förordning (EU) nr 596/2014 får skjutas upp i enlighet med artikel 17.4 eller 17.5 i den förordningen.

3. Resolutionsmyndigheten får använda verktyget försäljning av verksamhet utan att iaktta det saluföringskrav som anges i punkt 1 om den finner att iakttagande av de kraven sannolikt skulle undergräva ett eller flera av resolutionsmålen, och särskilt om följande villkor är uppfyllda:

- a) Den anser att det föreligger ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten som orsakas eller förvärras av att institutet under resolution har fallerat eller sannolikt kan komma att falla, och

▼B

b) den anser att efterlevnad av de kraven sannolikt skulle undergräva effektiviteten i verktyget försäljning av verksamhet när det gäller att hantera hotet eller uppnå det resolutionsmål som avses i artikel 31.2 b.

4. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera de faktiska omständigheter som utgör ett reellt hot och de kriterier avseende effektiviteten för verktyget försäljning av affärsverksamhet som avses i punkt 3 a och b.

Avsnitt 3

Broinstitutverktyget*Artikel 40***Broinstitutverktyget**

1. För att broinstitutverktyget ska vara verkningsfullt, och med hänsyn till behovet av att upprätthålla kritiska funktioner inom broinstitutet, ska medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att till ett broinstitut överföra

- a) aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett eller flera institut under resolution,
- b) alla eller vissa tillgångar, rättigheter eller skulder i ett eller flera institut under resolution.

Den överföring som avses i första stycket får med förbehåll för artikel 85 äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i instituten under resolution eller från andra tredje män än broinstitutet och utan att eventuella förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätten iakttas.

2. Broinstitutet ska vara en juridisk person som uppfyller samtliga av följande kriterier:

- a) Den ägs helt eller delvis eller kontrolleras av en eller flera offentliga myndigheter vilket kan omfatta resolutionsmyndigheten eller finansieringsarrangemanget för resolution och kontrolleras av resolutionsmyndigheten.
- b) Enheten har bildats i syfte att ta emot och inneha vissa eller samtliga av de aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution eller vissa eller samtliga av tillgångarna, rättigheterna och skulderna i ett eller flera institut under resolution i syfte att bibehålla tillgång till kritiska funktioner och att sälja det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

Användningen av skuldnedskrivningsverktyget för det ändamål som avses i artikel 43.2 b ska inte påverka resolutionsmyndighetens möjlighet att kontrollera broinstitutet.

▼B

3. När resolutionsmyndigheten använder broinstitutverktyget ska den se till att det totala värdet av de skulder som överförs till broinstitutet inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från institutet under resolution eller som tillhandahålls genom andra källor.

4. All eventuell ersättning som betalas av broinstitutet ska med förbehåll för artikel 37.7 gagna

a) ägarna till aktierna eller äganderättsinstrumenten, om överföringen till broinstitutet har skett genom att aktier eller äganderättsinstrument som emitterats av institutet under resolution överförs från innehavarna av aktierna eller instrumenten till broinstitutet,

b) institutet under resolution, om överföringen till broinstitutet har skett genom att vissa eller alla tillgångar eller skulder i institutet under resolution överförs till broinstitutet.

5. När resolutionsmyndigheten tillämpar broinstitutverktyget får den utöva överföringsbefogenheten mer än en gång för att göra kompletterande överföringar av aktier eller andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution eller, allt efter omständigheterna, av tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under resolution.

6. Resolutionsmyndigheten får efter tillämpning av broinstitutverktyget

a) föra tillbaka rättigheter, tillgångar eller skulder från broinstitutet till institutet under resolution, eller föra tillbaka aktierna eller andra äganderättsinstrument till deras ursprungliga ägare, och institutet under resolution eller de ursprungliga ägarna ska ha skyldighet att återta sådana tillgångar, rättigheter eller skulder, eller aktier eller andra äganderättsinstrument, under förutsättning att de villkor som fastställs i punkt 7 är uppfyllda,

b) överföra aktier eller andra äganderättsinstrument, eller tillgångar, rättigheter eller skulder från broinstitutet till en tredje man.

7. Resolutionsmyndigheterna får föra tillbaka aktier eller andra äganderättsinstrument eller tillgångar, rättigheter eller skulder från broinstitutet i något av följande fall:

a) Möjligheten att kunna föra tillbaka de specifika aktierna eller andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes.

▼B

- b) De specifika aktierna eller andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna omfattas inte av de klasser av, eller uppfyller inte de villkor för överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.

Ett sådant återförande får göras inom en period som anges i instrumentet och ska göras med iakttagande av eventuella andra villkor som anges däri.

8. Överföringar mellan institutet under resolution, eller de ursprungliga ägarna till aktierna eller andra äganderättsinstrument, å ena sidan, och broinstitutet, å andra sidan, ska omfattas av de skyddsåtgärder som avses i kapitel VII i avdelning IV.

9. När det gäller att utöva rättigheter att tillhandahålla tjänster eller etablera sig i en annan medlemsstat i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, ska ett broinstitut betraktas som en fortsättning på institutet under resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

För andra ändamål får resolutionsmyndigheter kräva att ett broinstitut ska betraktas som en fortsättning på institutet under resolution och ska få fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av institutet under resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna.

10. Medlemsstaterna ska se till att broinstitutet kan fortsätta att utöva sin rätt till medlemskap samt till tillgång till betalnings-, clearing- och avvecklingssystem, fondbörser, system för ersättning till investerare samt insättningsgarantisystem för institutet under resolution, förutsatt att det uppfyller kriterierna för medlemskap och deltagande i sådana system.

Trots vad som sägs i första stycket ska medlemsstaterna säkerställa att:

- a) Tillgång inte nekas på grund av att broinstitutet saknar kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut eller att det kreditbetyget inte överensstämmer med de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillgång till systemen som avses i första stycket.
- b) Om broinstitutet inte uppfyller medlemskaps- eller deltagandekriterierna för relevanta betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem, fondbörser, system för ersättning till investerare eller insättningsgarantisystem utövas de rättigheter som avses i första stycket så länge som anges av resolutionsmyndigheten, maximalt 24 månader som kan förlängas av resolutionsmyndigheten på begäran av broinstitutet.

▼B

11. Utan att detta påverkar tillämpningen av kapitel VII i avdelning IV ska aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution och andra tredje män vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs till broinstitutet inte ha några rättigheter till eller avseende de till broinstitutet överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna eller avseende dess ledningsorgan eller verkställande ledning.

12. Broinstitutet ska inte ha mål som innebär några skyldigheter eller något ansvar gentemot aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution, och ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska inte ha någon ansvarsskyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder som de vidtagit eller inte vidtagit i samband med fullgörandet av sina uppgifter, såvida inte handlingen eller underlåtenheten innebär grov oaktsamhet eller allvarlig försummelse i enlighet med den nationella rätt som direkt påverkar sådana aktieägares eller borgenärens rättigheter.

Medlemsstaterna får ytterligare begränsa ett broinstituts och dess ledningsorgans eller verkställande lednings skyldighet i enlighet med nationell rätt om åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter.

*Artikel 41***Broinstitutets verksamhet**

1. Medlemsstaterna ska se till att ett broinstituts verksamhet iakttar följande krav:

- a) Resolutionsmyndigheten ska godkänna innehållet i broinstitutets stadgar.
- b) Resolutionsmyndigheten ska, beroende på broinstitutets ägarstruktur, endera utse eller godkänna broinstitutets ledningsorgan.
- c) Resolutionsmyndigheten ska godkänna ersättningen till medlemmarna av ledningsorganet och fastställa lämpliga ansvarsområden för dem.
- d) Resolutionsmyndigheten ska godkänna broinstitutets strategi och riskprofil.
- e) Broinstitutet ska auktoriseras i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, beroende på vilket som är tillämpligt, och ha den auktorisation som krävs enligt gällande nationell rätt för att utöva verksamheter eller tjänster som det förvärvar genom en överföring som görs enligt artikel 63 i det här direktivet.
- f) Broinstitutet ska uppfylla kraven i, och är föremål för tillsyn i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och direktiven 2013/36/EU och 2014/65/EU, beroende på vad som är tillämpligt.
- g) Broinstitutets verksamhet ska vara i enlighet med unionens regler om statligt stöd och resolutionsmyndigheten får specificera motsvarande begränsningar av dess verksamhet.

▼B

Trots de bestämmelser som avses i leden e och f i första stycket, och när detta krävs för att uppnå resolutionsmålen, får broinstitutet etableras och godkännas utan att direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU är uppfyllda under en kort period i början av dess verksamhet. Resolutionsmyndigheten ska lämna in en begäran med den innebörden till den behöriga myndigheten. Om den behöriga myndigheten beslutar att bevilja en sådan auktorisation ska den ange under vilken period broinstitutet är undantaget från kraven i de direktiven.

2. Med förbehåll för begränsningar som åläggs i enlighet med unionens konkurrensregler eller nationella konkurrensregler, ska broinstitutets ledning bedriva broinstitutets verksamhet i syfte att upprätthålla tillgången till kritiska funktioner och sälja institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, dess tillgångar, rättigheter eller skulder, till en eller flera köpare inom den privata sektorn när villkoren för detta är lämpliga och inom den tidsperiod som anges i punkt 4 i den här artikeln eller, i tillämpliga fall, punkt 6 i den här artikeln.

3. Resolutionsmyndigheten ska fatta ett beslut om att broinstitutet inte längre är ett broinstitut enligt artikel 40.2, i något av följande fall, beroende på vilket som inträffar först:

- a) Broinstitutet slås samman med en annan enhet.
- b) Broinstitutet upphör att uppfylla kraven i artikel 40.2.
- c) Alla eller praktiskt taget alla broinstitutets tillgångar, rättigheter eller skulder säljs till tredje man.
- d) Den tidsperiod som anges i punkt 5, eller i tillämpliga fall punkt 6, löper ut.
- e) Broinstitutets tillgångar avvecklas helt och dess skulder infrias fullt ut.

4. Medlemsstaterna ska i fall där resolutionsmyndigheten försöker sälja broinstitutet eller dess tillgångar, rättigheter eller skulder se till att broinstitutet eller de aktuella tillgångarna eller skulderna saluförs öppet och transparent och att försäljningen inte ger en i sak missvisande bild av dem eller på otillbörligt sätt gynnar eller missgynnar olika potentiella köpare.

Varje försäljning ska göras på marknadsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet och i enlighet med unionens regler om statligt stöd.

5. Om inget av de resultat som avses i punkt 3 a, b, c och e är tillämpligt ska resolutionsmyndigheten avsluta broinstitutets verksamhet snarast möjligt och i vilket fall två år efter den dag då den sista överföringen från ett institut under resolution i enlighet med broinstitutverket gjordes.

▼B

6. Resolutionsmyndigheten får förlänga den tidsperiod som anges i punkt 5 med en eller flera ytterligare ettårsperioder om en sådan förlängning

- a) stöder de resultat som avses i punkt 3 a, b, c eller e, eller
- b) är nödvändig för att säkerställa att viktiga banktjänster eller finansiella tjänster upprätthålls.

7. Beslut av resolutionsmyndigheten att förlänga den period som avses i punkt 5 ska motiveras samt innehålla en utförlig bedömning av situationen, inbegripet förhållandena och utsikterna på marknaden, som visar att förlängningen är motiverad.

8. Om ett broinstitutets verksamhet avslutas under de omständigheter som avses i punkt 3 c eller d ska broinstitutet avvecklas genom normala insolvensförfaranden.

Eventuella inkomster som uppkommer till följd av att broinstitutets verksamhet avslutas ska med förbehåll för artikel 37.7 komma aktieägarna i broinstitutet till godo.

9. Om ett broinstitut används för att överföra tillgångar och skulder i fler än ett institut under resolution ska den skyldighet som avses i punkt 8 avse de tillgångar och skulder som överförs från vart och ett av instituten under resolution och inte broinstitutet i sig.

Avsnitt 4

Verktyget avskiljande av tillgångar*Artikel 42***Verktyget avskiljande av tillgångar**

1. För att verktyget avskiljande av tillgångar ska fungera väl ska medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution eller ett broinstitut till en eller flera tillgångsförvaltningsenheter.

Den överföring som avses i första stycket får med förbehåll för artikel 85 äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i instituten under resolution eller från andra tredje män än broinstitutet och utan att eventuella förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätten iakttas.

2. Vid tillämpningen av verktyget avskiljande av tillgångar ska en tillgångsförvaltningsenhet vara en juridisk person som uppfyller samtliga följande krav:

- a) Den ägs helt eller delvis eller kontrolleras av en eller flera offentliga myndigheter vilket kan omfatta resolutionsmyndigheten eller finansieringsarrangemanget för resolution och kontrolleras av resolutionsmyndigheten.
- b) Den har upprättats i syfte att ta emot vissa eller alla tillgångar, rättigheter och skulder i ett eller flera institut under resolution eller ett broinstitut.

▼B

3. Tillgångsförvaltningsenheten ska förvalta de tillgångar som överförts till den i syfte att maximera värdet på tillgångarna genom en slutlig försäljning eller ordnad avveckling.
4. Medlemsstaterna ska se till att en tillgångsförvaltningsenhets verksamhet sker i enlighet med följande bestämmelser:
 - a) Resolutionsmyndigheten ska godkänna innehållet i tillgångsförvaltningsenhetens stadgar.
 - b) Resolutionsmyndigheten ska, beroende på tillgångsförvaltningsenhetens ägarstruktur, utse eller godkänna broinstitutets ledningsorgan.
 - c) Resolutionsmyndigheten ska godkänna ersättningen till medlemmarna av ledningsorganet och fastställa lämpliga ansvarsområden för dem.
 - d) Resolutionsmyndigheten ska godkänna tillgångsförvaltningsenhetens strategi och riskprofil.
5. Resolutionsmyndigheterna får utöva de befogenheter som anges i punkt 1 för att överföra tillgångar, rättigheter eller skulder endast om
 - a) förhållandena på den specifika marknaden för de tillgångarna är sådana att en likvidation av de tillgångarna enligt normala insolvensförfaranden kan få negativa effekter på en eller flera finansiella marknader,
 - b) en sådan överföring är nödvändig för att se till att institutet under resolution eller broinstitutet fungerar väl, eller
 - c) en sådan överföring är nödvändig för att maximera behållningen efter likvidation.
6. När resolutionsmyndigheterna använder verktyget avskiljande av tillgångar ska de fastställa ersättningen för de tillgångar, rättigheter och skulder som ska överföras till tillgångsförvaltningsenheten på grundval av de principer som anges i artikel 36 och i enlighet med unionens regler om statligt stöd. Denna punkt hindrar inte att ersättningen kan vara ett nominellt eller negativt belopp.
7. All eventuell ersättning som betalas av tillgångsförvaltningsenheten med avseende på de tillgångar, rättigheter eller skulder som förvärvas direkt från institutet under resolution ska med förbehåll för artikel 37.7 komma institutet under resolution till godo. Ersättningen får betalas i form av skuld som utfärdas av tillgångsförvaltningsenheten.
8. När broinstitutverktyget använts får en tillgångsförvaltningsenhet efter det att broinstitutverktyget har använts förvärva tillgångar, rättigheter eller skulder från broinstitutet.

▼B

9. Resolutionsmyndigheterna får överföra tillgångar, rättigheter eller skulder från institutet under resolution till en eller flera tillgångsförvaltningsenheter vid mer än ett tillfälle och föra tillbaka tillgångar, rättigheter eller skulder från en eller flera tillgångsförvaltningsenheter till institutet under resolution, under förutsättning att de villkor som anges i punkt 10 är uppfyllda.

Institutet under resolution ska vara skyldigt att återta eventuella sådana tillgångar, rättigheter eller skulder.

10. Resolutionsmyndigheterna får föra tillbaka rättigheter, tillgångar eller skulder från tillgångsförvaltningsenheten till institutet under resolution i något av följande fall:

- a) Möjligheten att kunna föra tillbaka de specifika rättigheterna, tillgångarna eller skulderna anges uttryckligen i det instrument genom vilket överföringen gjordes.
- b) De specifika rättigheterna, tillgångarna eller skulderna omfattas inte av de klasser av, eller uppfyller inte de villkor för överföring av rättigheter, tillgångar eller skulder som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes.

I båda de fall som avses i leden a och b får överföringen tillbaka göras inom en i instrumentet angiven period, varvid även eventuella andra villkor som anges i föreläggandet för det relevanta ändamålet ska iakttas.

11. Överföringar mellan institutet under resolution och tillgångsförvaltningsenheten ska omfattas av de skyddsåtgärder för delvis egendomsöverföring som föreskrivs i kapitel VII i avdelning IV.

12. Utan att detta påverkar tillämpningen av kapitel VII i avdelning IV ska aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution och andra tredje män vars tillgångar, rättigheter eller skulder inte överförs till tillgångsförvaltningsenheten inte ha några rättigheter till eller avseende de till tillgångsförvaltningsenheten överförda tillgångarna, rättigheterna eller skulderna eller till ledningsorganet eller den verkställande ledningen.

13. Tillgångsförvaltningsenheten ska inte ha mål som innebär några skyldigheter eller något ansvar gentemot aktieägare eller borgenärer i institutet under resolution, och ledningsorganet eller den verkställande ledningen ska inte ha någon ansvarsskyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder som de vidtagit eller inte vidtagit i samband med fullgörandet av sina uppgifter, såvida inte handlingen eller underlåtenheten innebär grov oaktsamhet eller allvarlig försummelse enligt den nationella rätten som direkt påverkar sådana aktieägares eller borgenärers rättigheter.

Medlemsstaterna får ytterligare begränsa en tillgångsförvaltningsenhets och dess ledningsorgans eller verkställande lednings ansvar i enlighet med nationell rätt för åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter.

▼B

14. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att främja konvergensen i tillsyns- och resolutionsmetoder avseende fastställandet av när, i enlighet med punkt 5 i denna artikel, likvidation av tillgångarna eller skulderna enligt normala insolvensförfaranden kan få negativa effekter på en eller flera finansiella marknader.

Avsnitt 5

Skuldnedskrivningsverktyget

Underavsnitt 1

Skuldnedskrivningsverktygets syfte och tillämpningsområde*Artikel 43***Skuldnedskrivningsverktyget**

1. För att skuldnedskrivningsverktyget ska vara verkningfullt ska medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheterna har de resolutionsbefogenheter som avses i artikel 63.1.

2. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna får använda skuldnedskrivningsverktyget i syfte att uppfylla de mål som specificeras i artikel 31, i enlighet med de resolutionsprinciper som anges i artikel 34, för något av följande ändamål:

a) För att rekapitalisera ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv som uppfyller villkoren för resolution i den utsträckning som krävs för att återställa institutets möjligheter att uppfylla villkoren för auktorisation (i den mån de villkoren är tillämpliga på enheten) och att fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, i det fall enheten är auktoriserad inom ramen för de direktiven, samt att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet eller enheten.

b) För att konvertera till eget kapital eller minska kapitalbeloppet av fordringar eller skuldinstrument som överförs

i) till ett broinstitut i syfte att tillhandahålla kapital till broinstitutet eller

ii) inom ramen för verktyget för försäljning av verksamhet eller verktyget för avskiljande av tillgångar.

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna får använda skuldnedskrivningsverktyget för det ändamål som avses i punkt 2 a i denna artikel endast om det finns rimliga utsikter att användningen av detta verktyg, tillsammans med andra relevanta åtgärder, t.ex. åtgärder som vidtas i enlighet med den omstruktureringsplan för verksamheten som krävs enligt artikel 52, förutom att uppnå de relevanta resolutionsmålen kommer att återställa den sunda finansiella ställningen och den långsiktiga bärkraften hos institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

▼B

Om de villkor som anges i första stycket inte uppfylls ska medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheter får tillämpa något av de resolutionsverktyg som avses i artikel 37.3 a, b och c och det skuldnedskrivningsverktyg som avses i punkt 2 b i den här artikeln.

4. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna får använda skuldnedskrivningsverktyget på alla institut eller de enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d, samtidigt som man i varje enskilt fall respekterar det berörda institutets eller den berörda enhetens juridiska form eller får ändra den juridiska formen.

*Artikel 44***Skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde**

1. Medlemsstaterna ska se till att skuldnedskrivningsverktyget får användas för alla skulder i ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som inte är uteslutna från tillämpningsområdet för det verktyget enligt punkterna 2 eller 3 i den här artikeln.

2. Resolutionsmyndigheterna får inte använda skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter avseende följande skulder när de regleras i en medlemsstats eller ett tredjelands rätt:

- a) Garanterade insättningar.
- b) Skulder med säkerhet inbegripet säkerställda obligationer och skulder i form av finansiella instrument som används för att säkra tillgångar som ingår som en integrerad del av säkerhetspoolen och som enligt nationell rätt är säkrade på ett liknande sätt som säkerställda obligationer.
- c) Skulder som hänför sig till kundtillgångar eller kundmedel hos institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv, inbegripet kundtillgångar eller kundmedel som innehas på uppdrag av fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG eller AIF-fonder enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾, under förutsättning att en sådan kund är skyddad enligt tillämplig insolvensrätt.
- d) Skulder som hänför sig till en förtroenderelation mellan institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d (som förvaltare) och en annan person (som mottagare), under förutsättning att en sådan mottagare åtnjuter skydd enligt tillämplig insolvensrätt eller civilrätt.
- e) Skulder till institut, med undantag för enheter inom en och samma koncern, med en ursprunglig löptid på mindre än sju dagar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

▼ M3

- f) Skulder med en återstående löptid på mindre än sju dagar till system eller systemoperatörer som har utsetts i enlighet med direktiv 98/26/EG eller till deras deltagare och som uppstår till följd av deltagandet i ett sådant system, eller till centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen.

▼ B

- g) En skuld till någon av följande:
- i) En anställd, vad gäller inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag av den rörliga delen av ersättning som inte regleras av kollektivavtal.
 - ii) En borgenär inom affärs- eller handelssektorn där skulden hänförs till att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d tillhandhållits varor eller tjänster som är kritiska för dess löpande verksamhet, däribland IT-tjänster, försörjningstjänster och hyra, förvaltning och underhåll av lokaler.
 - iii) Skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att de skulderna är prioriterade enligt tillämplig rätt.
 - iv) Insättningsgarantisystem till följd av bidrag som ska betalas i enlighet med direktiv 2014/49/EU.

▼ M3

- h) Skulder till institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva utgöra resolutionsenheter, oberoende av deras löptider, utom om dessa skulder har en lägre rangordning än vanliga skulder utan säkerhet enligt den relevanta nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden som är tillämplig dagen för detta direktivs införlivande, i de fall när det undantaget är tillämpligt, ska resolutionsmyndigheten för de berörda dotterföretag som inte är en resolutionsenhet bedöma huruvida beloppet för de poster som uppfyller kraven i artikel 45f.2 är tillräckligt för att stödja tillämpningen av den föredragna resolutionsstrategin.

▼ B

Led g i i första stycket ska inte tillämpas på den rörliga delen av ersättning till risktagare med väsentlig inverkan enligt definitionen i artikel 92.2 i direktiv 2013/36/EU.

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla säkrade tillgångar som hänförs till säkerställda obligationer i en täckt säkerhetsmassa inte påverkas och förblir separerade med tillräcklig finansiering. Varken det kravet eller första stycket led b ska förhindra resolutionsmyndigheterna från att, vid behov, utöva de befogenheterna med avseende på någon del av en säkrad skuld eller en prioriterad fordran för vilken säkerhet har ställts till ett värde som överstiger värdet på de tillgångar, den pantsättning, den företagsinteckning eller den säkerhet som ställts för fordran.

Första stycket led a ska inte förhindra resolutionsmyndigheterna från att vid behov utöva de befogenheterna avseende insättningsbelopp som överstiger det garantibelopp som föreskrivs i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

▼B

Utan att det påverkar reglerna om stora exponeringar i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU ska medlemsstaterna för att möjliggöra resolution av institut och koncerner säkerställa att resolutionsmyndigheterna begränsar, i enlighet med artikel 17.5 b i det här direktivet, hur mycket ►**M3** nedskrivningsbara skulder ◀ andra institut innehåller, utom skulder som innehålls hos enheter som tillhör samma koncern.

3. Under exceptionella omständigheter får resolutionsmyndigheten, när skuldnedskrivningsverktyget används, från tillämpningen av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna helt eller delvis undanta vissa skulder i något av följande fall:

- a) Det är trots de ansträngningar som i god tro görs av resolutionsmyndigheten inte möjligt att skriva ned den skulden inom rimlig tid.
- b) Undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till uppnåendet av kontinuitet i kritiska funktioner och kärnaffärsområden på ett sätt som gör att institutet under resolution kan fortsätta med centrala verksamheter, tjänster och transaktioner.
- c) Undantaget är absolut nödvändigt och står i proportion till insatserna för att undvika omfattande spridningseffekter, särskilt när det gäller kvalificerade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag, som allvarligt skulle störa finansiella marknadens funktion, inbegripet finansiell marknadsinfrastruktur, på ett sätt som allvarligt skulle störa ekonomin i en medlemsstat eller unionen.
- d) Tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget på de skulderna skulle leda till en sådan värdeförstörelse att förlusterna för andra borgenärer skulle bli högre än om de skulderna undantogs från skuldnedskrivning.

▼M3

Resolutionsmyndigheterna ska noga bedöma huruvida skulder till de institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva vara resolutionsenheter och som inte är undantagna från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt punkt 2 h i denna artikel bör undantas eller delvis undantas enligt första stycket a–d i den här punkten för att säkerställa ett effektivt genomförande av resolutionsstrategin.

I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att inom ramen för denna punkt helt eller delvis undanta en nedskrivningsbar skuld eller en klass nedskrivningsbara skulder får den nedskrivnings- eller konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder ökas för att ta hänsyn till sådana undantag, under förutsättning att den nedskrivnings- och konverteringsnivå som tillämpas på andra nedskrivningsbara skulder följer principen i artikel 34.1 g.

4. I de fall där en resolutionsmyndighet beslutar att helt eller delvis undanta en nedskrivningsbar skuld eller en klass nedskrivningsbara skulder enligt denna artikel, och de förluster som skulle ha tillkommit de skulderna inte fullt ut har överförts på andra borgenärer, får ett bidrag göras från finansieringsarrangemanget för resolution till institutet under resolution för att göra ett eller flera av följande:

▼ **M3**

- a) Absorbere eventuella förluster som inte har absorberats av nedskrivningsbara skulder och återställa substansvärdet i institutet under resolution till noll i enlighet med artikel 46.1 a.
- b) Förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument eller kapitalinstrument i institutet under resolution för att i enlighet med artikel 46.1 b rekapisalsera institutet.

▼ **B**

5. Ett sådant bidrag som avses i punkt 4 från finansieringsarrangemanget för resolution får endast göras när:

- a) Ett bidrag till förlustabsorbering och rekapisalsering motsvarande ett belopp som minst motsvarar 8 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen i institutet under resolution, beräknat vid tidpunkten för resolutionsåtgärden i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 36, har gjorts av aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument, innehavare av tillämpliga kapitalinstrument och andra ► **M3** nedskrivningsbara skulder ◀ genom nedskrivning, konvertering eller på annat sätt.
- b) Bidraget från finansieringsarrangemanget för resolution överstiger inte 5 % av de totala skulderna inklusive kapitalbasen i institutet under resolution enligt en uppmätning vid tidpunkten för resolutionsåtgärder i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 36.

6. Bidraget från finansieringsarrangemanget för resolution som avses i punkt 4 får finansieras med följande:

- a) Det belopp som finansieringsarrangemanget för resolution har tillgång till och som har anskaffats genom bidrag från institut och unionsfilialer i enlighet med artiklarna 100.6 och 103.
- b) Genom det beloppet som kan anskaffas genom bidrag i efterhand i enlighet med artikel 104 inom tre år.
- c) Belopp som anskaffas från alternativa finansieringskällor i enlighet med artikel 105, i de fall där de belopp som avses i leden a och b i denna punkt inte är tillräckliga.

7. Under exceptionella omständigheter får resolutionsmyndigheten söka ytterligare finansiering från alternativa finansieringskällor efter det att

- a) den gräns på 5 % som anges i punkt 5 b har uppnåtts, och
- b) alla oprioriterade skulder utan säkerheter, förutom kvalificerade insättningar, fullt ut har skrivits ner eller konverterats.

I stället för eller utöver detta får ett bidrag från finansieringsarrangemanget för resolution, när villkoren som fastställs i första stycket är uppfyllda, ges med användning av ännu outnyttjade medel som anskaffats genom förhandsbidrag i enlighet med artiklarna 100.6 och 103.

8. Med avvikelser från vad som sägs i punkt 5 a får ett bidrag från finansieringsarrangemanget för resolution som avses i punkt 4 också ges under förutsättning att

- a) det bidrag till förlustabsorbering och rekapisalsering som avses i punkt 5 a uppgår till ett belopp på minst 20 % av det berörda institutets riskvägda tillgångar,

▼ B

b) finansieringsarrangemanget för resolution i den berörda medlemsstaten, genom förhandsbidrag (exklusive bidrag till ett insättningsgarantisystem) som anskaffats i enlighet med artiklarna 100.6 och 103, har tillgång till ett belopp som uppgår till minst 3 % av de garanterade insättningarna vid samtliga kreditinstitut som är auktoriserade inom den medlemsstatens territorium, och

c) det berörda institutet har konsoliderade tillgångar på mindre än 900 miljarder EUR.

9. När resolutionsmyndigheter utövar sin bestämmanderätt inom ramen för punkt 3 ska de vederbörligen beakta följande:

a) Principen att förluster bör bäras i första hand av aktieägare och därefter, generellt, av borgenärer i institutet under resolution i prioritetsordning.

b) Den nivå på förlustabsorberingskapaciteten som skulle återstå i institutet under resolution om skulden eller skuldslaget undantogs.

c) Behovet att bibehålla tillräckliga medel för resolutionsfinansiering.

10. Undantag inom ramen för punkt 3 får göras antingen för att helt undanta en skuld från nedskrivning eller för att minska omfattningen av den nedskrivning som görs av den skulden.

11. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 115 för att närmare ange under vilka omständigheter det är nödvändigt att undanta skulder för att uppnå de mål som anges i punkt 3 i den här artikeln.

12. Innan en resolutionsmyndighet utövar bestämmanderätten att undanta en skuld inom ramen för punkt 3 ska den underrätta kommissionen. I de fall där undantaget skulle kräva ett bidrag från finansieringsarrangemanget för resolution eller en alternativ finansieringskälla inom ramen för punkterna 4 - 8 får kommissionen, för att slå vakt om den inre marknads integritet, inom 24 timmar räknat från mottagandet av underrättelsen, eller med resolutionsmyndighetens samtycke inom en längre tidsperiod, förbjuda det föreslagna undantaget, eller kräva att det ändras, om kraven i denna artikel och delegerade akter inte är uppfyllda. Detta påverkar inte kommissionens tillämpning av unionens regler om statligt stöd.

▼ M3*Artikel 44a***Försäljning av efterställda kvalificerade skulder till icke-professionella kunder**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en säljare av kvalificerade skulder som uppfyller samtliga de villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, undantaget artikel 72a.1 b, och i artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen säljer sådana skulder till icke-professionella kunder enligt definitionen i artikel 4.1.11 i direktiv 2014/65/EU endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Säljaren har utfört ett lämplighetstest i enlighet med artikel 25.2 i direktiv 2014/65/EU.

▼ M3

- b) Säljaren har på grundval av ett sådant test som avses i led a förvissat sig om att sådana kvalificerade skulder är lämpliga för den icke-professionella kunden.
- c) Säljaren har dokumenterat lämpligheten i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 2014/65/EU.

Utan hinder av första stycket får medlemsstaterna föreskriva att de villkor som fastställs i leden a–c i det stycket ska gälla säljare av andra instrument som räknas som kapitalbas eller nedskrivningsbara skulder.

2. Om de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda och den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument vid tidpunkten för köpet inte överstiger 500 000 EUR ska säljaren, på grundval av den information som lämnats av den icke-professionella kunden i enlighet med punkt 3, säkerställa att båda av följande villkor är uppfyllda:

- a) Den icke-professionella kunden investerar totalt inte mer än 10 % av sin portfölj i sådana skulder som avses i punkt 1.
- b) Det ursprungliga investeringsbelopp som investeras i ett eller flera skuldinstrument som avses i punkt 1 är minst 10 000 EUR.

3. Den icke-professionella kunden ska lämna korrekt information om sin portfölj med finansiella instrument till säljaren, inklusive eventuella investeringar i skulder som avses i punkt 1.

4. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 ska den icke-professionella kundens portfölj med finansiella instrument inkludera kontanta depositioner och finansiella instrument men exkludera eventuella finansiella instrument som har lämnats som säkerhet.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25 i direktiv 2014/65/EU och genom undantag från kraven i punkterna 1–4 i den här artikeln får medlemsstaterna fastställa ett minimibelopp för denomineringen på minst 50 000 EUR för skulder som avses i punkt 1, med beaktande av medlemsstatens marknadsvillkor och marknadspraxis samt befintliga konsumentskyddsåtgärder som faller inom medlemsstatens jurisdiktion.

6. Om värdet av totala tillgångar för enheter som avses i artikel 1.1 och som är etablerade i en medlemsstat och omfattas av det krav som avses i artikel 45e inte överstiger 50 miljarder EUR får den medlemsstaten genom undantag från kraven i punkterna 1–5 i den här artikeln tillämpa endast det krav som anges i punkt 2 b i den här artikeln.

7. Medlemsstaterna är inte skyldiga att tillämpa denna artikel på skulder som avses i punkt 1 och som emitterats före den 28 december 2020.

▼B

Underavsnitt 2

Minimikrav för kvalificerade skulder**▼M3***Artikel 45***Tillämpning och beräkning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid uppfyller kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder om så krävs enligt den här artikeln och artiklarna 45a–45i och i enlighet med dessa artiklar.

2. Det krav som avses i punkt 1 i den här artikeln ska beräknas i enlighet med artikel 45c.3, 45c.5 eller 45c.7, i tillämpliga fall, som ett belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder, och det ska uttryckas som procentandelar av följande:

- a) Det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Det totala exponeringsmättet för den berörda enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, beräknat i enlighet med artiklarna 429 och 429a i förordning (EU) nr 575/2013.

▼M4

3. I enlighet med artikel 65.4 i förordning (EU) 2019/2033 ska hänvisningar till artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 i detta direktiv vad gäller kapitalbaskrav på individuell nivå för de värdepappersföretag som avses i artikel 2.1.3 i detta direktiv och som inte är sådana värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas i enlighet med följande:

- a) Hänvisningar till artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller kravet vad gäller total kapitalrelation i detta direktiv ska avse artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033.
- b) Hänvisningar till artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller det totala riskvägda exponeringsbeloppet i detta direktiv ska avse det tillämpliga kravet i artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033 multiplicerat med 12,5.

I enlighet med artikel 65 i direktiv (EU) 2019/2033 ska hänvisningarna i det här direktivet till artikel 104a i direktiv 2013/36/EU vad gäller krav på ytterligare kapitalbas för värdepappersföretag som avses i artikel 2.1.3 i det här direktivet och som inte är värdepappersföretag som avses i artikel 1.2 eller 1.5 i förordning (EU) 2019/2033 läsas som hänvisningar till artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2033.

▼M3*Artikel 45a***Undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder**

1. Trots vad som sägs i artikel 45 ska resolutionsmyndigheterna från kravet enligt artikel 45.1 undanta hypoteklåneinstitut som finansieras

▼ **M3**

genom säkerställda obligationer och som inte får ta emot insättningar enligt nationell rätt, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Dessa institut kommer att avvecklas vid nationella insolvensförfaranden eller vid andra typer av förfaranden som fastställts för sådana institut och som genomförs i enlighet med artikel 38, 40 eller 42.
 - b) De förfaranden som avses i led a säkerställer att borgenärer till dessa institut, inbegripet i tillämpliga fall innehavare av säkerställda obligationer, bär förluster på ett sätt som gör att resolutionsmålen uppnås.
2. De institut som undantas från kravet enligt artikel 45.1 ska inte ingå i den konsolidering som avses i artikel 45e.1.

*Artikel 45b***Kvalificerade skulder för resolutionsenheter**

1. Skulder ska räknas med i resolutionsenheters belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om de uppfyller de villkor som avses i följande artiklar i förordning (EU) nr 575/2013:

- a) Artikel 72a.
- b) Artikel 72b, med undantag av punkt 2 d.
- c) Artikel 72c.

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska kvalificerade skulder, när det i detta direktiv hänvisas till kraven i artikel 92a eller 92b i förordning (EU) nr 575/2013, vid tillämpning av de artiklarna utgöras av kvalificerade skulder enligt definitionen i artikel 72k i den förordningen och fastställda i enlighet med del två avdelning I kapitel 5a i den förordningen.

2. Skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat, exempelvis strukturerade produkter, som uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket, undantaget artikel 72a.2 l i förordning (EU) nr 575/2013, ska räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder enbart om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Kapitalbeloppet för den skuld som hänför sig till skuldinstrumentet vid tidpunkten för emissionen, är fast eller ökande och påverkas inte av någon inbäddad derivategenskap, och det totala belopp för skulden som hänför sig till skuldinstrumentet inbegripet det inbäddade derivatet kan värderas dagligen genom hänvisning till en aktiv och likvid tvåvägsmarknad för ett likvärdigt instrument utan kreditrisk i enlighet med artiklarna 104 och 105 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Skuldinstrumentet omfattar ett avtalsvillkor som anger att värdet av fordran i fall av emittentens insolvens och av att emittenten försätts i resolution är fast eller ökande, och inte överstiger det belopp som ursprungligen betalades för skulden.

Skuldinstrument som avses i första stycket, inbegripet deras inbäddade derivat, ska inte omfattas av något nettningsavtal och deras värdering av sådana instrument ska inte omfattas av artikel 49.3.

▼ M3

De skulder som avses i första stycket ska bara räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder i fråga om den del av skulderna som motsvarar det kapitalbelopp som avses i led a i det stycket eller det fasta eller ökande belopp som avses i led b i det stycket.

3. Om skulder emitteras av ett dotterföretag som är etablerat i unionen till en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, och det dotterföretaget ingår i samma resolutionsgrupp som resolutionsenheten, ska dessa skulder räknas med i den resolutionsenhetens belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder förutsatt att de uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De emitteras i enlighet med artikel 45f.2 a.
- b) Utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter med avseende på dessa skulder i enlighet med artikel 59 eller 62 inverkar inte på resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget.
- c) Dessa skulder överskrider inte ett belopp som fastställts genom att subtrahera
 - i) summan av de skulder som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp, och beloppet av kapitalbas som emitteras i enlighet med artikel 45f.2 b från
 - ii) det belopp som krävs i enlighet med artikel 45f.1.

4. Utan att det påverkar minimikravet i artikel 45c.5 eller artikel 45d.1 a ska resolutionsmyndigheterna säkerställa att en del av det krav som avses i artikel 45e motsvarande 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller med skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln. Resolutionsmyndigheten får tillåta att en nivå som är lägre än 8 % av de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, men högre än det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln $(1-X1/X2) \times 8\%$ på de totala skulderna, inbegripet kapitalbasen, ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument eller med skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, under förutsättning att samtliga villkor som anges i artikel 72b.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, och där, mot bakgrund av den minskning som är möjlig enligt artikel 72b.3 i den förordningen

$X1 = 3,5\%$ av det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och

$X2 =$ summan av 18 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013, och det kombinerade buffertkravet.

Om tillämpningen av första stycket i denna punkt leder till ett krav som överstiger 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 för den berörda resolutionsenheten ska resolutionsmyndigheten begränsa den del av kravet i artikel 45e som ska uppfyllas med kapitalbas, efterställda kvalificerade

▼ **M3**

instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, till ett belopp motsvarande 27 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om resolutionsmyndigheten har bedömt att

- a) tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution inte övervägs som ett alternativ i resolution av den resolutionsenheten i resolutionsplanen, och
- b) om led a inte är tillämpligt, att det krav som avses i artikel 45e gör det möjligt för den resolutionsenheten att uppfylla kraven som anges i artikel 44.5 eller 44.8, beroende på vad som är tillämpligt.

Vid den bedömning som anges i andra stycket ska resolutionsmyndigheten även beakta risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka den berörda resolutionsenhetens affärsmodell.

Andra stycket i denna punkt ska inte tillämpas på resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.6.

5. För resolutionsenheter som varken är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 får resolutionsmyndigheten besluta att en del av det krav som avses i artikel 45e upp till det som är högst av 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbas, och den formel som avses i punkt 7 ska uppfyllas med kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument, eller med skulder som avses i punkt 3 i denna artikel, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) De icke-efterställda skulder som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln har samma rangordning vid nationella insolvensförfaranden som vissa skulder som undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3.
- b) Det finns en risk för att, till följd av en planerad tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter på icke-efterställda skulder som inte undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3, borgenärer vars fordringar hänför sig till dessa skulder åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.
- c) Beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt led b inte åsamkas större förluster än de i annat fall skulle åsamkas vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden.

Om resolutionsmyndigheten konstaterar att värdet av de skulder, inom en kategori av skulder som inbegriper kvalificerade skulder, som är undantagna eller sannolikt kommer att undantas från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska resolutionsmyndigheten bedöma den risk som avses i första stycket led b i den här punkten.

6. Vid tillämpning av punkterna 4, 5 och 7 ska derivatskulder inkluderas i de totala skulderna på grundval av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.

▼ **M3**

En resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det kombinerade buffertkravet ska anses uppfylla det krav som avses i punkterna 4, 5 och 7.

7. Med avvikelse från punkt 4 i den här artikeln får resolutionsmyndigheten besluta att det krav som avses i artikel 45e i detta direktiv ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 i detta direktiv med kapitalbasen, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln, i den mån som, till följd av resolutionsenhetens skyldighet att efterleva det kombinerade buffertkravet och de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 45c.5 och 45e i detta direktiv, summan av kapitalbasen, instrumenten och skulderna inte överstiger det som är högst av

- a) 8 % av enhetens totala skulder, inbegripet kapitalbasen, eller
- b) det belopp som resulterar av tillämpningen av formeln Ax^2+Bx^2+C , där A, B och C är följande belopp:

A = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013

B = det belopp som resulterar av det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU

C = det belopp som resulterar av det kombinerade buffertkravet.

8. Resolutionsmyndigheterna får utöva den befogenhet som avses i punkt 7 i den här artikeln med avseende på de resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och som uppfyller ett av de villkor som anges i andra stycket i denna punkt, upp till ett tröskelvärde på 30 % av det totala antalet resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45e.

De villkor som resolutionsmyndigheterna ska beakta är

- a) om det i den föregående bedömningen av möjligheten till resolution har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till resolution och
 - i) inga korrigerande åtgärder har vidtagits efter tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 17.5 inom den tidsfrist som krävs av resolutionsmyndigheten, eller
 - ii) de identifierade väsentliga hindren inte kan åtgärdas genom åtgärder som avses i artikel 17.5 och utövandet av den befogenhet som avses i punkt 7 i denna artikel helt eller delvis skulle kompensera för väsentliga hindrens negativa effekter på möjligheten till resolution,
- b) resolutionsmyndigheten bedömer att den resolutionsstrategi som resolutionsenheten föredrar har begränsad genomförbarhet och tillförlitlighet, med hänsyn tagen till enhetens storlek, enhetens sammanlänkning, verksamhetens slag, omfattning, risk och komplexitet samt enhetens rättsliga status och aktieägarstruktur, eller

▼ M3

- c) det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU återspeglar det faktum att den resolutionsenhet som är ett systemviktigt institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 i det här direktivet i risktermer är bland topp 20 % av institut för vilka resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45.1 i det här direktivet.

Vid tillämpning av de procentandelar som avses i första och andra styckena ska resolutionsmyndigheten avrunda det uträknade talet uppåt till närmaste heltal.

Medlemsstaterna får med beaktande av särdragen för deras nationella banksektor, särskilt inbegripet antalet resolutionsenheter som är globala systemviktiga institut eller som omfattas av artikel 45c.5 eller 45c.6 och för vilka den nationella resolutionsmyndigheten fastställer det krav som avses i artikel 45e, fastställa den procentandel som avses i första stycket till en nivå som överstiger 30 %.

9. Efter samråd med den behöriga myndigheten ska resolutionsmyndigheten fatta de beslut som avses i punkt 5 eller 7.

När resolutionsmyndigheterna fattar dessa beslut ska även följande beaktas:

- a) Marknadsdjupet för resolutionsenhetens kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument, i förekommande fall, och den tid som behövs för att verkställa nödvändiga transaktioner för att uppfylla kraven i beslutet.
- b) Beloppet av kvalificerade skuldinstrument, som uppfyller samtliga villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet i syfte att göra kvantitativa justeringar av de krav som avses i punkterna 5 och 7 i denna artikel.
- c) Tillgången till och beloppet av instrument som uppfyller samtliga krav som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, andra än artikel 72b.2 d i den förordningen.
- d) Huruvida det skuldbelopp som är undantaget från tillämpningen av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter i enlighet med artikel 44.2 eller 44.3 och som, vid normala insolvensförfaranden, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder. Om beloppet av undantagna skulder inte överstiger 5 % av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder, ska det undantagna beloppet inte betraktas som betydande. Över det tröskelvärde ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av resolutionsmyndigheterna.
- e) Resolutionsenhetens affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil samt dess stabilitet och förmåga att bidra till ekonomin.
- f) Den inverkan som eventuella omstruktureringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapisering.

▼ M3*Artikel 45c***Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder**

1. Resolutionsmyndigheten ska efter samråd med den behöriga myndigheten fastställa det krav enligt artikel 45.1 som ska gälla på grundval av följande kriterier:

- a) Behovet av att säkerställa att resolutionsgruppen kan försättas i resolution med tillämpning av resolutionsverktygen på resolutionsenheten, inbegripet, i lämpliga fall, skuldnedskrivningsverktyget, på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen.
- b) Behovet av att i lämpliga fall säkerställa att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 1.1 a, c och d men som inte är resolutionsenheter har en tillräcklig nivå av kapitalbas och kvalificerade skulder som säkerställer att, om skuldnedskrivningsverktyget eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter tillämpas på dem, förluster skulle kunna absorberas och att det är möjligt att återgå till den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden för de berörda enheterna till den nivå som krävs för att de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
- c) Behovet av att säkerställa, om resolutionsplanen förutser möjligheten att vissa klasser av kvalificerade skulder undantas från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 i detta direktiv eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, att resolutionsenheten har en tillräcklig nivå vad gäller kapitalbas och andra kvalificerade skulder för att absorbera förluster och att återställa den totala kapitalrelationen och, i tillämpliga fall, bruttosoliditetsgraden till den nivå som krävs för att den ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.
- d) Enhetens storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil.
- e) I vilken utsträckning enhetens fallissemang skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten, inklusive spridningseffekter till andra institut eller enheter till följd av enhetens sammankoppling med dessa andra institut eller enheter eller med det övriga finansiella systemet.

2. Om resolutionsplanen föreskriver att resolutionsåtgärder ska vidtas eller att befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 ska utövas i enlighet med ett relevant scenario som avses i artikel 10.3 ska det krav som avses i artikel 45.1 motsvara ett belopp som är tillräckligt för att säkerställa följande:

▼ M3

- a) Att de förluster som väntas uppstå för enheten absorberas till fullo (förlustabsorbering).
- b) Att resolutionsenheten och de av dess dotterföretag som är institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, men inte resolutionsenheter, rekapitaliseras till den nivå som krävs för att den eller de ska kunna fortsätta att uppfylla auktorisationskraven och bedriva den verksamhet för vilken den eller de auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller en likvärdig lagstiftningsakt under en lämplig period som inte är längre än 1 år (rekapitalisering).

Om resolutionsplanen föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, eller andra motsvarande nationella förfaranden, ska resolutionsmyndigheten bedöma om det är motiverat att begränsa kravet enligt artikel 45.1 på den enheten, så att den inte överstiger det belopp som räcker till för att absorbera förluster i enlighet med första stycket a.

Resolutionsmyndighetens bedömning ska särskilt utvärdera den begränsning som avses i andra stycket när det gäller eventuell inverkan på den finansiella stabiliteten och på risken för spridning till det finansiella systemet.

3. För resolutionsenheter ska det belopp som avses i punkt 2 första stycket bestå av följande belopp:

- a) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 a, summan av
 - i) det belopp av förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU för resolutionsenheten på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och
 - ii) ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.
- b) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 b, summan av
 - i) det belopp av de förluster som ska absorberas vid resolution och som motsvarar bruttosoliditetskravet för resolutionsenheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, och
 - ii) ett kapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för den resolutionsgrupp som blir resultatet av resolution att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 på konsoliderad resolutionsgruppsnivå efter det att den föredragna resolutionsåtgärden har genomförts.

▼ M3

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmålet.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i första stycket b i denna punkt, ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8.

När resolutionsmyndigheten fastställer det rekapitaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska den

- a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala risk-exponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmålet, efter justering för förändringar till följd av resolutionsåtgärder som föreskrivs i resolutionsplanen, och
- b) efter samråd med den behöriga myndigheten justera det belopp som motsvarar det nuvarande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på resolutionsenheten efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket led a ii med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten efter resolution kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte får överstiga ett år.

I de fall sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska det belopp som avses i det stycket fastställas till samma värde som det kombinerade buffertkrav som ska tillämpas efter användningen av resolutionsverktygen, minus det belopp som avses i artikel 128.6 a i direktiv 2013/36/EU.

Det belopp som anges i sjätte stycket i den här punkten ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både institutets eller enhetens, som avses i artikel 1.1 b, c och d, fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 och artikel 101.2, efter genomförandet av resolutionsstrategin. Det beloppet ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs ett högre belopp för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både institutets eller enhetens, som avses i artikel 1.1 b, c och d, fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och dess tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 samt artikel 101.2, under en lämplig period som inte får överstiga ett år.

▼ M3

4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den metod som regleringsmyndigheterna ska använda för att beräkna det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och det kombinerade buffertkravet för resolutionsenheter på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, om resolutionsgruppen i sig inte omfattas av dessa krav enligt det direktivet.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. För resolutionsenheter som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder EUR ska nivån på det krav som avses i punkt 3 i den här artikeln åtminstone vara lika med

a) 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a, och

b) 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b.

Genom undantag från artikel 45b ska de resolutionsenheter som avses i första stycket i denna punkt uppfylla en nivå på det krav som avses i första stycket i denna punkt som är lika med 13,5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 a och 5 % när beräkning sker i enlighet med artikel 45.2 b med användande av kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i artikel 45b.3 i detta direktiv.

6. En resolutionsmyndighet får, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa de krav som fastställs i punkt 5 i denna artikel på en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar understiger 100 miljarder EUR, och som resolutionsmyndigheten har bedömts utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang.

När resolutionsmyndigheten fattar det beslut som avses i första stycket i denna punkt ska den även beakta följande:

a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument, i finansieringsmodellen.

b) I vilken utsträckning tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder är begränsad.

c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.

Om inget beslut fattas enligt första stycket i denna punkt påverkar detta inte eventuella beslut enligt artikel 45b.5.

▼ **M3**

7. För enheter som själva inte utgör resolutionsenheter ska det belopp som avses i första stycket i punkt 2 vara följande belopp:

a) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 a, summan av följande:

i) Det belopp av enhetens förluster som ska absorberas och som motsvarar de krav som avses i artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller total kapitalrelation enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och dess krav enligt artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, eller efter resolutionsgruppens resolution.

b) Vid beräkningen av det krav som avses i artikel 45.1 i enlighet med artikel 45.2 b, summan av följande:

i) Det belopp av de förluster som ska absorberas och som motsvarar bruttosoliditetskravet för enheten enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013.

ii) Ett rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för enheten att återigen uppfylla kravet vad gäller bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i detta direktiv, eller efter resolutionsgruppens resolution.

För tillämpning av artikel 45.2 a ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat i enlighet med första stycket a i denna punkt dividerat med det totala riskvägda exponeringsbeloppet.

För tillämpning av artikel 45.2 b ska det krav som avses i artikel 45.1 uttryckas i procentandelar som beloppet beräknat enligt första stycket b i denna punkt dividerat med det totala exponeringsmättet.

Vid fastställandet av det individuella krav som anges i led b i första stycket i denna punkt ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som avses i artiklarna 37.10, 44.5 och 44.8.

När resolutionsmyndigheten fastställer de rekapitaliseringsbelopp som avses i de föregående styckena ska den

a) använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala risk-exponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmättet, justerat för förändringar till följd av åtgärder som anges i resolutionsplanen, och

▼ **M3**

- b) efter samråd med den behöriga myndigheten justera det belopp som motsvarar det gällande krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU nedåt eller uppåt för att fastställa det krav som ska tillämpas på den relevanta enheten efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i det här direktivet, eller efter resolutionsgruppens resolution.

Resolutionsmyndigheten ska kunna höja det krav som föreskrivs i första stycket led a ii i denna punkt med ett lämpligt belopp som är nödvändigt för att säkerställa att enheten, efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59, kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod som inte får överstiga ett år.

I de fall sjätte stycket i denna punkt tillämpas ska beloppet som avses i det stycket fastställas till samma som i det kombinerade buffertkravet som ska tillämpas efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59 i detta direktiv eller efter resolutionsgruppens resolution minus det belopp som avses i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU.

Beloppet som avse i sjätte stycket i denna punkt ska justeras nedåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det skulle vara rimligt och trovärdigt att ett lägre belopp är tillräckligt för att säkerställa marknadsförtroendet och säkerställa både det fortsatta tillhandahållande av institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d av kritiska ekonomiska funktioner och tillgången till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från finansieringsarrangemang för resolution, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8 och artikel 101.2, efter utövandet av den befogenhet som avses i artikel 59, eller efter resolutionen av resolutionsgruppen. Det beloppet ska justeras uppåt om resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten, bedömer att det krävs en högre nivå för att upprätthålla marknadsförtroendet och för att säkerställa både det fortsatta tillhandahållande av institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d av kritiska ekonomiska funktioner och tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem, i enlighet med artikel 44.5 och 44.8, samt artikel 101.2 under en lämplig period som inte får överstiga ett år.

8. Om resolutionsmyndigheten förutser att vissa klasser av kvalificerade skulder sannolikt kommer att undantas helt eller delvis från skuldnedskrivning enligt artikel 44.3 eller kanske överförs i sin helhet till en mottagande enhet inom ramen för en partiell överföring, ska det krav som avses i artikel 45.1 uppnås med användande av kapitalbas eller andra kvalificerade skulder som är tillräckliga för att

- a) täcka beloppet av undantagna skulder som identifierats i enlighet med artikel 44.3,

- b) säkerställa att villkoren enligt punkt 2 är uppfyllda.

▼ **M3**

9. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkterna 2–8 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av resolutionsmyndigheten för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU.

10. Vid tillämpning av punkterna 3 och 7 i denna artikel ska kapitalkraven tolkas i enlighet med den behöriga myndighetens tillämpning av de övergångsbestämmelser som anges i del tio avdelning I kapitlen 1, 2 och 4 i förordning (EU) nr 575/2013 och de bestämmelser i nationell lagstiftning där de valmöjligheter genomförs som i kraft av den förordningen beviljas behöriga myndigheter.

Artikel 45d

Fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheter inom globala systemviktiga institut och större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut

1. Kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet som utgör ett globalt systemviktigt institut eller som ingår i ett globalt systemviktigt institut ska bestå av följande:

- a) De krav som avses i artiklarna 92a och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Det av resolutionsmyndigheten fastställda ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som är specifikt vad gäller den enheten i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

2. Det krav som avses i artikel 45.1 på ett större unionsdotterföretag till icke EU-baserade globala systemviktiga institut ska utgöras av följande:

- a) De krav som avses i artiklarna 92b och 494 i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Det eventuella ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder som resolutionsmyndigheten fastställt specifikt vad gäller det större dotterföretaget i enlighet med punkt 3 i denna artikel, som ska uppnås med användande av kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren i artiklarna 45f och 89.2.

3. Resolutionsmyndigheten ska ålägga ett ytterligare krav gällande kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkterna 1 b och 2 b enbart

- a) när det krav som avses i punkt 1 a eller punkt 2 a i den här artikeln inte räcker till för att uppfylla villkoren i artikel 45c, och
- b) i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 45c är uppfyllda.

▼ **M3**

4. Vid tillämpningen av artikel 45h.2, i de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter, ska de berörda resolutionsmyndigheterna beräkna det belopp som avses i punkt 3

a) för respektive resolutionsenhet,

b) för moderenheten inom unionen som om den utgjorde den enda resolutionsenheten inom det globala systemviktiga institutet.

5. Resolutionsmyndighetens beslut att ålägga ett ytterligare krav för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt punkt 1 b eller punkt 2 b i denna artikel ska innehålla skälen till beslutet, inbegripet en fullständig bedömning av de aspekter som avses i punkt 3 i denna artikel, och ska utan onödigt dröjsmål ses över av resolutionsmyndigheten för att återspegla eventuella förändringar i nivån på det krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU och som är tillämpligt på resolutionsgruppen eller det större unionsdotterföretaget till icke EU-baserade globala systemviktiga institut.

*Artikel 45e***Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på resolutionsenheter**

1. Resolutionsenheter ska efterleva kraven i artiklarna 45b–45d på konsoliderad basis på resolutionsgruppsnivå.

2. Resolutionsmyndigheten ska fastställa kravet enligt artikel 45.1 på en resolutionsenhet på den konsoliderade resolutionsgruppsnivån i enlighet med artikel 45h och på grundval av kraven i artiklarna 45b–45d samt på grundval av huruvida koncernens dotterföretag i tredjeländer enligt resolutionsplanen ska försättas i resolution separat.

3. För resolutionsgrupper som har fastställts i enlighet med artikel 2.1.83b b ska den relevanta resolutionsmyndigheten, beroende på solidaritetsmekanismens egenskaper och den föredragna resolutionsstrategin, besluta vilka enheter i resolutionsgruppen som måste följa artiklarna 45c.3, 45c.5 och 45d.1 för att det ska säkerställas att resolutionsgruppen som helhet efterlever punkterna 1 och 2 i denna artikel samt hur sådana enheter ska göra detta i överensstämmelse med resolutionsplanen.

*Artikel 45f***Tillämpning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på enheter som själva inte utgör resolutionsenheter**

1. Institut som är dotterföretag till en resolutionsenhet eller till en enhet i ett tredjeland men som själva inte utgör resolutionsenheter ska efterleva kraven i artikel 45c på individuell basis.

En resolutionsmyndighet får, efter samråd med den behöriga myndigheten, besluta att tillämpa kravet i den här artikeln på en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d och som är dotterföretag till en resolutionsenhet men som själv inte utgör en resolutionsenhet.

▼ M3

Genom undantag från första stycket i denna punkt ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter och som är dotterföretag till enheter i tredjeland uppfylla kraven i artiklarna 45c och 45d på konsoliderad basis.

För resolutionsgrupper som identifieras i enlighet med artikel 2.1.83b b ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ, men som själva inte utgör resolutionsenheter, ett centralt organ som själv inte utgör en resolutionsenhet samt alla resolutionsenheter som inte omfattas av ett krav enligt artikel 45e.3, efterleva artikel 45c.7 på individuell basis.

Kravet enligt artikel 45.1 på en enhet som avses i denna punkt ska fastställas i enlighet med artiklarna 45h och 89, i tillämpliga fall, och på grundval av kraven i artikel 45c.

2. Kravet enligt artikel 45.1 på enheter som avses i punkt 1 i denna artikel ska uppnås med användande av ett eller flera av följande:

a) Skulder

- i) som emitteras till och förvärvas av resolutionsenheten, antingen direkt eller indirekt genom andra enheter i samma resolutionsgrupp som har förvärvat skulderna från den enhet som omfattas av den här artikeln, eller som emitteras till och förvärvas av en befintlig aktieägare som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget,
- ii) som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3–5 i den förordningen,
- iii) som vid normala insolvensförfaranden rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i led i och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,
- iv) som omfattas av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter i enlighet med artiklarna 59–62 på ett sätt som är i överensstämmelse med resolutionsstrategin för resolutionsgruppen, i synnerhet genom att resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget inte påverkas,
- v) som vid förvärvet av äganderätten inte har finansierats direkt eller indirekt av den enhet som omfattas av den här artikeln,
- vi) som regleras av bestämmelser som inte uttryckligen eller implicit anger att skulderna ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av den enhet som omfattas av den här artikeln, utom om den enheten blir insolvent eller försätts i likvidation, och den enheten inte på annat sätt ger någon sådan indikation,

▼ M3

- vii) som regleras av bestämmelser som inte ger innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, utom om den enhet som omfattas av den här artikeln blir insolvent eller försätts i likvidation,
 - viii) där storleken på den ränta eller utdelning, beroende på vad som är tillämpligt, som ska betalas på skulderna inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos den enhet som omfattas av den här artikeln eller dess moderföretag.
- b) Kapitalbas enligt följande
- i) Kärnprimärkapital och
 - ii) annan kapitalbas som
 - emitteras till och förvärvas av enheter som ingår i samma resolutionsgrupp, eller
 - emitteras till och förvärvas av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp, så länge som utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna i enlighet med artiklarna 59–62 inte inverkar på resolutionsenhetens kontroll av dotterföretaget.
3. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får bevilja ett undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:
- a) Både dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
 - b) Resolutionsenheten efterlever det krav som avses i artikel 45e.
 - c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts i enlighet med artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.
 - d) Resolutionsenheten uppfyller den behöriga myndighetens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
 - e) Resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
 - f) Resolutionsenheten innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.
4. Resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag som inte utgör en resolutionsenhet får även bevilja ett undantag från tillämpningen av denna artikel på det dotterföretaget om följande villkor är uppfyllda:
- a) Både dotterföretaget och dess moderföretag är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.

▼ M3

- b) Moderföretaget uppfyller det krav som avses i artikel 45.1 på konsoliderad basis, i den medlemsstaten.
 - c) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till ett dotterföretag för vilket ett fastställande har gjorts enligt artikel 59.3, särskilt när resolutionsåtgärder eller befogenheter som avses i artikel 59.1 vidtas i fråga om resolutionsenheten.
 - d) Moderföretaget uppfyller behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
 - e) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
 - f) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av medlemmarna i dotterföretagets ledningsorgan.
5. Om villkoren i punkt 3 a och b är uppfyllda får resolutionsmyndigheten för ett dotterföretag tillåta att det krav som avses i artikel 45.1 helt eller delvis uppnås med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om garantin uppfyller följande villkor:
- a) Garantibeloppet är minst ett belopp som lika med beloppet av det krav som garantin ersätter.
 - b) Garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 59.3 görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först.
 - c) Garantin säkerställs genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2002/47/EG till en andel på minst 50 % av dess belopp.
 - d) De säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i förordning (EU) nr 575/2013, vilket efter lämpliga konservativa nedläggningar är tillräckligt för att täcka det säkerställda belopp som avses i led c.
 - e) De säkerheter som ställs för garantin är inte belastade av inteckningar och används i synnerhet inte som säkerhet för någon annan garanti.
 - f) Säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma förfallovillkor som det som avses i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - g) Det finns inga rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget, även om resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

▼ **M3**

Vid tillämpningen av första stycket led g ska resolutionsenheten, på begäran av resolutionsmyndigheten, tillhandahålla ett opartiskt, skriftligt och motiverat juridiskt yttrande eller ska på annat tillfredsställande sätt styrka att det inte finns några rättsliga, regleringsmässiga eller operativa hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till det berörda dotterföretaget.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som ytterligare specificerar metoder för att undvika att instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel och som i sin helhet eller delvis indirekt tecknas av resolutionsenheten hindrar ett smidigt genomförande av resolutionsstrategin. Sådana ska i synnerhet säkerställa en korrekt överföring av förluster uppåt till resolutionsenheten och korrekt överföring av kapital från resolutionsenheten till enheter som ingår i resolutionsgruppen men som själva inte är resolutionsenheter, och tillhandahålla en mekanism för att undvika dubbelräkning av kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel. De ska bestå av en ordning för avdrag eller en likvärdig robust metod och de ska för enheter som själva inte är resolutionsenheten säkerställa ett resultat som är likvärdigt med resultatet av att kvalificerade instrument som kan erkännas i enlighet med denna artikel fullt ut tecknas direkt av resolutionsenheten.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 december 2019.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 45g***Undantag för centrala organ och kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ**

Resolutionsmyndigheten får helt eller delvis bevilja undantag från tillämpning av artikel 45f för ett centralt organ eller ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kreditinstituten och det centrala organet är underkastade tillsyn av samma behöriga myndighet, är etablerade i samma medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) För åtaganden som gjorts av det centrala organet och dess permanent underställda kreditinstitut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de permanent underställda kreditinstitutens åtaganden fullt ut av det centrala organet.
- c) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och solvens och likviditet för det centrala organet och alla dess permanent underställda kreditinstitut övervakas som en helhet grundat på den sammanställda redovisningen från dessa institut.
- d) Det centrala organets ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för varje permanent underställt institut, i det fall undantaget beviljas för ett kreditinstitut som är permanent underställt ett centralt organ.

▼ M3

- e) Den berörda resolutionsgruppen uppfyller det krav som avses i artikel 45e.3.
- f) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att det centrala organet snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till de permanent underställda kreditinstituten vid händelse av en resolution.

*Artikel 45h***Förfarande för fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder**

1. Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den inte är densamma som den föregående, och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de dotterföretag i en resolutionsgrupp som omfattas av det krav som anges i artikel 45f på individuell basis ska göra allt de kan för att fatta ett gemensamt beslut om

- a) beloppet av det krav som ska tillämpas på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, för respektive resolutionsenhet, och
- b) beloppet av det krav som ska tillämpas på individuell basis för respektive enhet i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet.

Det gemensamma beslutet ska säkerställa efterlevnad av artiklarna 45e och 45f, och det ska vara fullständigt motiverat och lämnas till

- a) resolutionsenheten av dess resolutionsmyndighet,
- b) enheterna i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet av resolutionsmyndigheterna för dessa enheter,
- c) koncernens moderföretag inom unionen av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, när det moderföretaget självt inte utgör en resolutionsenhet inom samma resolutionsgrupp.

I det gemensamma beslut som fattas enligt denna artikel får det föreskrivas att, i de fall detta står i överensstämmelse med resolutionsstrategin och resolutionsenheten inte direkt eller indirekt har förvärvat tillräckliga instrument som uppfyller kraven i artikel 45f.2, dotterföretaget i enlighet med artikel 45f.2 delvis kan uppfylla de krav som avses i artikel 45c.7 genom instrument som emitterats till och förvärvats av enheter som inte tillhör resolutionsgruppen.

▼ C1

2. I de fall där mer än en G-SII-enhet tillhörande samma globala systemviktiga institut utgör resolutionsenheter ska de resolutionsmyndigheter som avses i punkt 1 diskutera och, i tillämpliga fall och i överensstämmelse med resolutionsstrategin för det globala systemviktiga institutet, komma överens om att tillämpa artikel 72e i förordning (EU) nr 575/2013 och om justeringar för att minimera eller undanröja skillnader mellan summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 a och artikel 12a i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter och summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 b och artikel 12a i förordning (EU) nr 575/2013.

▼ M3**▼ C1**

Sådana justeringar får göras med förbehåll för följande:

- a) Justeringar får göras för skillnader i beräkningen av de totala riskvägda exponeringsbeloppen mellan de berörda medlemsstaterna genom att justera kravets nivå.
- b) Justeringar får inte tillämpas för att undanröja sådana skillnader som beror på exponeringar mellan resolutionsgrupper.

Summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 a i detta direktiv och artikel 12a i förordning (EU) nr 575/2013 för enskilda resolutionsenheter får inte vara lägre än summan av de belopp som avses i artikel 45d.4 b i detta direktiv och artikel 12a i förordning (EU) nr 575/2013.

▼ M3

3. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader ska ett beslut fattas i enlighet med punkterna 4–6.

4. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om det konsoliderade resolutionsgruppskrav som avses i artikel 45e ska ett beslut fattas om detta krav av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten, efter vederbörlig hänsyn till följande:

- a) Den bedömning av enheter i resolutionsgruppen som inte är en resolutionsenhet, som utförts av relevanta resolutionsmyndigheter.
- b) Yttrandet från resolutionsmyndigheten på koncernnivå, om den myndigheten inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

Om någon av de berörda resolutionsmyndigheterna vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut.

EBA:s beslut ska beakta första stycket a och b.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad.

Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad efter hänskjutandet av ärendet ska det beslut som fattats av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten tillämpas.

5. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det krav som avses i artikel 45f och som ska tillämpas på en enhet i en resolutionsgrupp på individuell basis, ska beslutet fattas av de respektive resolutionsmyndigheterna för den enheten om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De synpunkter och reservationer som skriftligen framförts av resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten har vederbörligen beaktats.

▼ M3

- b) De synpunkter och reservationer som skriftligen framförts av resolutionsmyndigheten på koncernnivå har vederbörligen beaktats, om resolutionsmyndigheten på koncernnivå inte är densamma som resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten.

Om resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå vid utgången av fyramånadersperioden har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, ska de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretagen på individuell basis skjuta upp sina beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sina beslut i enlighet med EBA:s beslut. EBA:s beslut ska beakta första stycket a och b.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad.

Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska inte hänskjuta ärendet till EBA för bindande medling i de fall där den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet

- a) faller inom 2 % av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende det krav som avses i artikel 45e, och
- b) uppfyller artikel 45c.7.

Om EBA inte fattar ett beslut inom en månad efter hänskjutandet av ärendet ska de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen tillämpas.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

6. Om ett gemensamt beslut inte fattas inom fyra månader till följd av olika uppfattningar om nivån på det konsoliderade resolutionsgruppskravet och nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionsgruppens enheter på individuell basis ska följande tillämpas:

- a) Ett beslut ska fattas om nivån på det krav som ska tillämpas på resolutionsgruppens dotterföretag på individuell basis i enlighet med punkt 5.
- b) Ett beslut ska fattas på nivån för det konsoliderade resolutionsgruppskravet i enlighet med punkt 4.

7. Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 och alla beslut som i avsaknad av ett gemensamt beslut fattas av resolutionsmyndigheterna enligt punkterna 4, 5 och 6 ska vara bindande för de berörda resolutionsmyndigheterna.

Det gemensamma beslutet och alla eventuella beslut som fattas om inget gemensamt beslut har fattats ska ses över och i tillämpliga fall uppdateras regelbundet.

▼ **M3**

8. Resolutionsmyndigheterna ska i samordning med de behöriga myndigheterna kräva och kontrollera att enheter uppnår det krav som avses i artikel 45.1 och ska fatta alla beslut enligt denna artikel parallellt med att de utarbetar och upprätthåller resolutionsplaner.

*Artikel 45i***Tillsynsrapportering och offentliggörande avseende kravet**

1. Enheter som avses i artikel 1.1 ska, om inte annat följer av kravet i artikel 45.1, rapportera följande till sina behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter:

- a) Beloppen av kapitalbas som, i tillämpliga fall, uppfyller villkoren i artikel 45f.2 b i detta direktiv, och beloppen av kvalificerade skulder samt dessa belopp uttryckta i enlighet med artikel 45.2 i detta direktiv efter eventuellt tillämpligt avdrag i enlighet med artiklarna 72e–72j i förordning (EU) nr 575/2013.
- b) Beloppen av övriga nedskrivningsbara skulder.
- c) För sådana poster som avses i leden a och b:
 - i) Deras sammansättning, inbegripet deras löptidsprofil.
 - ii) Deras rangordning vid normala insolvensförfaranden.
 - iii) Huruvida de regleras av rätten i tredje land och, i så fall, vilket tredjeland samt huruvida de innehåller de avtalsvillkor som avses i artikel 55.1 i detta direktiv samt artiklarna 52.1 p, 52.1 q, 63 n och 63 o i förordning (EU) nr 575/2013.

Den skyldighet att rapportera beloppen av övriga nedskrivningsbara skulder som avses i första stycket b i denna punkt b ska inte tillämpas på enheter som vid tidpunkten för rapporteringen av den informationen innehar belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder till minst 150 % av det krav som avses i artikel 45.1, som har beräknats i enlighet med första stycket a i denna punkt.

2. De enheter som avses i punkt 1 ska rapportera

- a) den information som avses i punkt 1 a minst en gång i halvåret,
- b) den information som avses i punkt 1 b och c minst en gång per år.

▼ **M3**

På begäran av en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet ska dock de enheter som avses i punkt 1 rapportera den information som avses i punkt 1 oftare.

4. Punkterna 1 och 3 i denna artikel ska inte tillämpas på enheter vars resolutionsplaner föreskriver att enheten ska avvecklas enligt normala insolvensförfaranden.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för hur rapporteringsmallar används, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för den tillsynsrapportering som avses i punkterna 1 och 2.

Sådana förslag till tekniska genomförandestandarder ska specificera ett standardiserat sätt att tillhandahålla information om klassificering av sådana poster som avses i punkt 1 c som är tillämpliga i nationella insolvensförfaranden i varje medlemsstat.

För institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv som omfattas av artikel 92a och artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska genomförandestandarder, i förekommande fall, anpassas till de tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 430 i den förordningen.

EBA ska överlämna dessa tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. Med avseende på kraven på offentliggörande i punkt 3 ska EBA, inom ramen för sina förslag till tekniska standarder för genomförande, utforma enhetliga format för offentliggörande av information, intervall samt instruktioner för detta.

Sådana enhetliga format ska ge tillräckligt omfattande och jämförbar information för att bedöma riskprofilen för de enheter som avses i artikel 1.1 och deras grad av överensstämmelse med de tillämpliga krav som avses i artikel 45e eller 45f. Där så är lämpligt ska informationen offentliggöras i tabellformat.

För institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d i detta direktiv som omfattas av artikel 92a och artikel 92b i förordning (EU) nr 575/2013, ska sådana förslag till tekniska genomförandestandarder, i förekommande fall, anpassas till de tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med artikel 434a i den förordningen.

▼ **M3**

EBA ska överlämna dessa tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

7. Om resolutionsåtgärder har genomförts eller skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i artikel 59 har utövats ska de krav på offentliggörande som avses i punkt 3 tillämpas från den dag då tidsfristen för att uppfylla de krav i artikel 45e eller 45f som avses i artikel 45m har löpt ut.

*Artikel 45j***Rapportering till EBA**

1. Resolutionsmyndigheterna ska underrätta EBA om det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts, i enlighet med artikel 45e eller 45f, för varje enhet inom deras jurisdiktion.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för specificering av enhetliga rapporteringsmallar, instruktioner och metoder för hur rapporteringsmallar används, rapporteringsintervall och rapporteringsdatum, definitioner och it-lösningar för resolutionsmyndigheters identifiering och överföring av information, i samordning med behöriga myndigheter, till EBA vid tillämpning av punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 45k***Underlåtelse att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder**

1. Om en enhet underlåter att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45e eller 45f ska detta åtgärdas av de berörda myndigheterna på grundval av åtminstone något av följande:

- a) Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder i enlighet med artiklarna 17 och 18.
- b) Befogenheter som avses i artikel 16a.
- c) Åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.
- d) Åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 27.
- e) Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med artiklarna 110 och 111.

▼ **M3**

Relevanta myndigheter får även göra en bedömning av om institutet eller enheten som avses i artikel 1.1 b, c och d fallerar eller sannolikt kommer att falla, i enlighet med artikel 32, 32a eller 33 vilket som är tillämpligt.

2. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra när de utövar de respektive befogenheter som avses i punkt 1.

*Artikel 45l***Rapporter**

1. EBA ska i samarbete med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna varje år lägga fram en rapport för kommissionen med bedömningar av åtminstone följande:

- a) Hur kravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med artikel 45e eller 45f har genomförts på nationell nivå, och särskilt huruvida det har förekommit skillnader i de nivåer som fastställts för jämförbara enheter mellan olika medlemsstater.
- b) Hur den befogenhet som avses i artikel 45b.4, 45b.5 och 45b.7 har utövats av resolutionsmyndigheterna och huruvida det har förekommit skillnader i utövandet av denna befogenhet mellan olika medlemsstater.
- c) Den totala nivån och sammansättningen av kapitalbas och kvalificerade skulder för institut och enheter, beloppet för de instrument som emitterats under perioden, och de ytterligare belopp som behövs för att uppfylla tillämpliga krav.

2. Utöver den årliga rapport som föreskrivs i punkt 1 ska EBA vart tredje år inför kommissionen lägga fram en rapport med bedömning av följande:

- a) Effekten av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och av alla föreslagna harmoniserade nivåer för minimikravet, på följande:
 - i) Finansiella marknader i allmänhet och marknader för osäkrade skulder och derivat i synnerhet.
 - ii) Institutets affärsmodeller och hur institutens balansräkningar är uppbyggda, i synnerhet institutens finansieringsprofil och finansieringsstrategi samt koncerners juridiska struktur och verksamhetsstruktur.
 - iii) Institutens lönsamhet, i synnerhet deras finansieringskostnader.
 - iv) Flyttning av exponeringar till enheter som inte omfattas av tillsyn.
 - v) Finansiella innovationer.
 - vi) Hur utbredd kapitalbasinstrument och efterställda kvalificerade instrument t är och hur de är beskaffade och hur möjligt det är att avyttra dem.

▼ **M3**

- vii) Riskbeteende för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.
 - viii) Hur mycket av tillgångar som är intecknade för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.
 - ix) Vilka åtgärder som instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d vidtar för att uppnå minimikraven och då särskilt i vilken utsträckning instituten uppnår minimikraven genom att minska skuldsättningen i fråga om tillgångar, emittera långfristiga skulder och anskaffa kapital.
 - x) Kreditinstitutens utlåningsnivåer, särskilt i fråga om utlåning till mikroföretag samt små och medelstora företag, lokala myndigheter, regionala myndigheter och enheter inom den offentliga sektorn och i fråga om finansiering av handel, inbegripet utlåning inom ramen för offentliga exportkreditförsäkringssystem.
- b) Samspelet mellan å ena sidan minimikraven och å andra sidan de kapitalbaskrav, bruttosoliditetskrav och likviditetskrav som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU.
- c) Kapacitet för instituten eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d att på egen hand anskaffa kapital eller finansiering från marknaderna för att uppfylla föreslagna harmoniserade minimikrav.

3. Den rapport som avses i punkt 1 ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den första rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september året efter datumet för tillämpning av detta direktiv.

Den rapport som avses i punkt 2 ska omfatta tre kalenderår och överlämnas till kommissionen senast den 31 december kalenderåret efter det sista år som täcks av rapporten. Den första rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 31 december 2022.

*Artikel 45m***Övergångsarrangemang och arrangemang efter resolution**

1. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa lämpliga övergångsperioder d att institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska uppnå kraven i artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt. Tidsfristen för institut och enheter att uppfylla kraven i artikel 45e eller 45f eller krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7 ska vara den 1 januari 2024.

Resolutionsmyndigheten ska fastställa mellanliggande målnivåer för kraven i artikel 45e och 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, som institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d ska efterleva den 1 januari 2022. De mellanliggande målnivåerna ska, i princip, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot ett uppfyllande av kravet.

▼ **M3**

Resolutionsmyndigheten får fastställa en övergångsperiod som löper ut efter den 1 januari 2024, i de fall detta är vederbörligen motiverat och lämpligt på grundval av de kriterier som avses i punkt 7, och genom att ta följande i beaktande:

- a) Utvecklingen av enhetens finansiella situation.
 - b) Utsikterna för att enheten kommer att kunna säkerställa efterlevnad inom en rimlig tidsram av kraven i artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7.
 - c) Huruvida enheten är i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i förordning (EU) nr 575/2013, och artikel 45b eller 45f.2 i detta direktiv, och, om inte, huruvida en eventuell oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.
2. Tidsfristen för resolutionsenheter för att uppfylla det minimikrav som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6 ska vara den 1 januari 2022.
 3. Det minimikrav som avses i artikel 45c.5 och 45c.6 ska inte tillämpas inom två år från dagen då
 - a) resolutionsmyndigheten började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget, eller
 - b) resolutionsenheten verkställt en sådan alternativ åtgärd från privata sektorn som avses i artikel 32.1 b genom vilket kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalinstrument, eller på vilka befogenheten att skriva ned eller konvertera i enlighet med artikel 59 har utövats avseende den resolutionsenheten, i syfte att rekapitalisera resolutionsenheten utan tillämpning av resolutionsverktyg.
 4. De krav som avses i artikel 45b.4 och 45b.7 och artikel 45c.5 och 45c.6 ska, beroende på vad som är tillämpligt, inte tillämpas inom en treårsperiod från den dag då resolutionsenheten eller den koncern som resolutionsenheten är en del av identifierades som ett globalt systemviktigt institut, eller resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 45c.5 eller 45c.6.
 5. Genom undantag från artikel 45.1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppnå kraven enligt artikel 45e eller 45f eller ett krav till följd av tillämpningen av artikel 45b.4, 45b.5 eller 45b.7, beroende på vad som är lämpligt, för institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d på vilka resolutionsverktyg eller skuldnedskrivnings- eller konverteringsbefogenhet som avses i artikel 59 har tillämpats.
 6. Vid tillämpningen av punkterna 1–5 ska resolutionsmyndigheterna meddela det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c och d ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolv månadersperiod under övergångsperioden, i syfte att underlätta en gradvis uppbyggnad av dess kapacitet för förlustabsorbering och rekapitalisering. Vid slutet av övergångsperioden ska minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs enligt artikel 45b.4, 45b.5, 45b.7, 45c.5, 45c.6, 45e eller 45f, beroende på vad som är tillämpligt.

▼ M3

7. När resolutionsmyndigheterna fastställer övergångsperioderna ska de beakta följande:

- a) Förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument i finansieringsmodellen.
- b) Tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder.
- c) I vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla det krav som avses i artikel 45e.

8. Resolutionsmyndigheterna ska, med förbehåll för punkt 1, inte vara förhindrade att därefter revidera antingen övergångsperioden eller ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som meddelas enligt punkt 6.

▼ B

Underavsnitt 3

Tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget*Artikel 46***Bedömning av beloppet för skuldnedskrivning**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna när de använder skuldnedskrivningsverktyget på grundval av en värdering som uppfyller artikel 36 bedömer det totala

- a) belopp, när relevant, med vilket ► **M3** nedskrivningsbara skulder ◀ måste skrivas ned för att säkerställa att substansvärdet i institutet under resolution är lika med noll, och
- b) belopp, när relevant, med vilket ► **M3** nedskrivningsbara skulder ◀ måste konverteras till aktier eller andra typer av kapitalinstrument för att kärnprimärkapitalrelationen ska kunna återställas hos antingen
 - i) institutet under resolution eller
 - ii) broinstitutet.

2. Bedömningen som avses i punkt 1 i den här artikeln ska fastställa det belopp med vilket ► **M3** nedskrivningsbara skulder ◀ behöver skrivas ned eller konverteras för att återställa kärnprimärkapitalrelationen i institutet under resolution eller i tillämpliga fall fastställa kvoten för broinstitutet med hänsyn till alla eventuella kapitalbidrag från resolutionsfonden enligt artikel 101.1 d i detta direktiv och för att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet under resolution eller broinstitutet och göra det möjligt för det att under åtminstone ett år fortsätta att uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

När resolutionsmyndigheterna avser att använda verktyget för avskiljande av tillgångar som avses i artikel 42 ska det belopp som de ► **M3** nedskrivningsbara skulderna ◀ måste minskas med fastställas med hänsyn till en försiktig uppskattning av tillgångsförvaltningsenhetens kapitalbehov.

▼B

3. Om kapital har skrivits ned i enlighet med artiklarna 59–62 och skuldnedskrivningsverktyget har använts enligt artikel 43.2 och nedskrivningsnivån grundad på den preliminära värderingen enligt artikel 36 visar sig överstiga kraven när den jämförs med den definitiva värderingen enligt artikel 36.10, får en uppvärderingsmekanism tillämpas för att ersätta borgenärerna och därefter aktieägarna i den utsträckning det är nödvändigt.
4. Resolutionsmyndigheterna ska fastställa och upprätthålla arrangemang för att säkerställa att bedömningen och värderingen grundas på så aktuella och omfattande uppgifter som möjligt om tillgångarna och skulderna i ett institut under resolution.

*Artikel 47***Behandling av aktieägare vid skuldnedskrivning eller nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna när de använder skuldnedskrivningsverktyget i artikel 43.2 eller nedskrivningen eller konverteringen av kapitalinstrument i artikel 59 vidtar någon av eller båda följande åtgärder gentemot aktieägarna och innehavare av andra äganderättsinstrument:
- a) Dra in existerande aktier eller andra äganderättsinstrument eller överföra dem till borgenärer som fått sina anspråk nedskrivna.
 - b) Under förutsättning att institutet under resolution, i enlighet med den värdering som gjorts enligt artikel 36, har ett positivt substansvärde, späda ut äganderätten för existerande aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument till följd av konvertering till aktier eller andra äganderättsinstrument av
 - i) tillämpliga kapitalinstrument emitterade av institutet enligt den befogenhet som avses i artikel 59.2 eller
 - ii) ►**M3** nedskrivningsbara skulder ◀ emitterade av institutet under resolution enligt den befogenhet som avses i artikel 63.1 f.

Med avseende på led b i första stycket ska konverteringen göras till en omräkningskurs som väsentligt spär ut existerande aktieinnehav och innehav av andra äganderättsinstrument.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 ska också vidtas gentemot aktieägare och innehavare av andra äganderättsinstrument vars aktier eller andra äganderättsinstrument emitterats eller tilldelats under följande omständigheter:
- a) Till följd av omvandling av skuldinstrument till aktier eller andra äganderättsinstrument i enlighet med avtalsvillkor i de ursprungliga skuldinstrumenten utlöst av en händelse som inträffade före eller samtidigt som resolutionsmyndighetens bedömning av att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyllde villkoren för resolution.
 - b) Till följd av konvertering av tillämpliga kapitalinstrument till kärnprimärkapitalinstrument enligt artikel 60.
3. När resolutionsmyndigheterna överväger vilken åtgärd de ska vidta enligt punkt 1 ska de beakta
- a) den värdering som gjorts i enlighet med artikel 36,

▼B

b) det belopp genom vilket resolutionsmyndigheten har bedömt att kärnprimärkapitalposter måste minskas och berörda kapitalinstrument måste skrivas ned eller konverteras i enlighet med artikel 60.1, och

c) det totalbelopp som resolutionsmyndigheten bedömt enligt artikel 46.

4. Med avvikelse från artiklarna 22–25 i direktiv 2013/36/EU, kravet på att inkomma med en underrättelse i artikel 26 i direktiv 2013/36/EU, artiklarna 10.3, 11.1, 11.2, 12 och 13 i direktiv 2014/65/EU och kravet på att inkomma med en underrättelse i artikel 11.3 i direktiv 2014/65/EU ska, om användning av skuldnedskrivningsverktyget eller konvertering av kapitalinstrument skulle leda till ett förvärv eller en ökning av ett kvalificerat innehav i ett institut som avses i artikel 22.1 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 11.1 i direktiv 2014/65/EU, behöriga myndigheter utföra den bedömning som krävs enligt de artiklarna i så god tid att det inte försenar användningen av skuldnedskrivningsverktyget eller konverteringen av kapitalinstrument eller hindrar att resolutionsåtgärden uppnår de relevanta resolutionsmålen.

5. Om den behöriga myndigheten för det institutet inte senast dagen för användning av skuldnedskrivningsverktyget eller konvertering av kapitalinstrument har slutfört den bedömning som krävs inom ramen för punkt 4 ska artikel 38.9 vara tillämplig på en förvärvares alla eventuella förvärv av eller öknings av ett kvalificerat innehav till följd av användningen av skuldnedskrivningsverktyget eller konverteringen av kapitalinstrument.

6. EBA ska senast den 3 juli 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 i fråga om de omständigheter då var och en av de åtgärder som anges i punkt 1 i den här artikeln i denna artikel skulle vara lämpliga, med beaktande av de faktorer som avses i punkt 3 i den här artikeln.

*Artikel 48***Ordningsföljd för nedskrivning och konvertering**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna, när de använder skuldnedskrivningsverktyget, med förbehåll för eventuella undantag inom ramen för artikel 44.2 och 44.3, utövar nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna med iakttagande av följande krav:

a) Kärnprimärkapitalposter minskas i enlighet med artikel 60.1 a.

b) Endast om den totala minskningen enligt led a är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna sänka kapitalbeloppet i övriga primärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs och upp till deras kapacitet.

c) Endast om den totala minskningen enligt leden a och b är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna sänka kapitalbeloppet i supplementärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs och upp till deras kapacitet.

▼B

- d) Endast om den totala nedsättningen av aktier eller andra äganderättsinstrument och tillämpliga kapitalinstrument enligt leden a, b och c är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna i den utsträckning som krävs och i överensstämmelse med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden sänka kapitalbeloppet för efterställda skulder som inte räknas som övrigt primärt eller supplementärt kapital, i kombination med nedskrivningen enligt leden a, b och c för att uppnå summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c.

▼M3

- e) Endast om den totala nedsättningen av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillämpliga kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder enligt leden a–d i denna punkt är mindre än summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c ska myndigheterna i den utsträckning som krävs och i enlighet med rangordningen av fordringar vid normala insolvensförfaranden inklusive den rangordning av insättningar som föreskrivs i artikel 108 sänka kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, resten av de nedskrivningsbara skulder inbegripet skuldinstrument som avses i artikel 108.3, enligt artikel 44, i kombination med den nedskrivning som avses i leden a–d i denna punkt för att uppnå summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c.

▼B

2. När resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna ska de fördela de förluster som ingår i summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c jämnt mellan aktier eller andra äganderättsinstrument och ►**M3** nedskrivningsbara skulder ◀ med samma rangordning genom att minska kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, dessa aktier eller andra äganderättsinstrument och ►**M3** nedskrivningsbara skulder ◀ i samma utsträckning i förhållande till deras värde, utom när en annan fördelning av förluster bland skulder med samma rangordning är tillåten under de omständigheter som avses i artikel 44.3.

Denna punkt ska inte förhindra att skulder som i enlighet med artikel 44.2. och 44.3 undantagits från skuldnedskrivning ges en förmånligare behandling än ►**M3** nedskrivningsbara skulder ◀ med samma rangordning vid normala insolvensförfaranden.

3. Innan de gör den nedskrivning eller konvertering som avses i punkt 1 e ska resolutionsmyndigheter konvertera eller minska kapitalbeloppet för de instrument som avses i punkt 1 b, c och d i de fall där de instrumenten innehåller följande villkor och ännu inte har konverterats:

- a) Villkor om att instrumentets kapitalbelopp ska sänkas vid eventuella händelser som berör den finansiella situationen, solvensen eller kapitalbasen för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- b) Villkor om att instrumenten ska konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument om en sådan händelse inträffar.

▼B

4. När ett instruments kapitalbelopp före skuldnedskrivningen enligt punkt 1 har sänkts, men inte till noll, i enlighet med villkor av det slag som avses i punkt 3 a, ska resolutionsmyndigheterna tillämpa nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna på det resterande beloppet av det kapitalbeloppet i enlighet med punkt 1.

5. Vid beslut om huruvida skulder ska skrivas ned eller konverteras till aktiekapital ska resolutionsmyndigheterna inte konvertera en viss klass av skulder samtidigt som en klass av skulder som är efterställd denna klass väsentligen förblir okonverterad till aktiekapital eller inte nedskriven, om inte något annat föreskrivs enligt artikel 44.2 och 44.3.

6. För tillämpningen av denna artikel ska EBA senast den 3 januari 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för alla tolkningar som rör samspelet mellan bestämmelserna i detta direktiv och bestämmelserna i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU.

▼M3

7. Medlemsstaterna ska, för enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d, säkerställa att alla fordringar som härrör från kapitalbasposter, i deras nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden, ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.

Vid tillämpningen av första stycket ska hela instrumentet, i den utsträckning som det endast delvis erkänns som en kapitalbaspost, behandlas som en fordran som härrör från en kapitalbas och ska ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.

▼B*Artikel 49***Derivat**

1. Medlemsstaterna ska se till att denna artikel följs när resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende skulder som hänför sig till derivat.

2. Resolutionsmyndigheterna ska inte utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna avseende en skuld som hänför sig till ett derivat förrän de har avslutat derivaten. Efter inledningen av resolutionsförfarandet ska resolutionsmyndigheterna ges befogenhet att avsluta och säga upp eventuella derivatkontrakt för det ändamålet.

I de fall en derivataskuld inom ramen för artikel 44.3 har undantagits från användningen av skuldnedskrivningsverktyget ska resolutionsmyndigheter inte vara förpliktade att avsluta eller säga upp derivatkontraktet.

3. Om derivattransaktioner omfattas av ett nettningsavtal ska resolutionsmyndigheten eller en oberoende värderare som en del av värderingen inom ramen för artikel 36 fastställa de skulder som hänför sig till de transaktionerna på nettobasis i enlighet med avtalsvillkoren.

4. Resolutionsmyndigheterna ska fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivat i enlighet med följande:

- a) Lämpliga metoder för att fastställa värdet på klass av derivat, inbegripet transaktioner som omfattas av nettningsavtal.
- b) Principer för att fastställa den relevanta tidpunkt då värdet på derivatpositioner bör fastställas.

▼B

c) Lämpliga metoder för att jämföra den värdeförstörelse som skulle bli följden av avslutandet och skuldnedskrivningen av derivat med det belopp för förluster som derivat skulle behöva stå för vid en skuldnedskrivning.

5. EBA ska, efter samråd med den Europiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *Esma*), inrättad genom förordning (EU) nr 1095/2010 utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de metoder och principer som avses i punkt 4 a, b och c avseende värderingen av skulder som hänför sig till derivat.

För derivattransaktioner som omfattas av nettningsavtal ska EBA beakta avslutningsmetoden i nettningsavtalet.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 50***Kurs för konvertering av skulder till eget kapital**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna, när de utövar de befogenheter som anges i artiklarna 59.3 och 63.1 f, får tillämpa olika konverteringskurser för olika kapitalinstruments- och skuldklasser i enlighet med en av eller båda de principer som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

2. Konverteringskursen ska utgöra en lämplig kompensation för den berörda borgenären för eventuell förlust som åsamkats på grund av att nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna utövats.

3. När olika konverteringskurser används enligt punkt 1 ska den konverteringskurs som tillämpas för skulder som anses vara prioriterade enligt tillämplig insolvensrätt vara högre än konverteringskursen för efterställda skulder.

4. EBA ska senast den 3 januari 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för fastställande av konverteringskurser

De riktlinjerna ska särskilt ange hur berörda borgenärer får kompenseras på lämpligt sätt genom konverteringskursen och de relativa konverteringskurser som kan vara lämpliga för att återspegla att prioriterade skulder har företräde enligt tillämplig insolvensrätt.

*Artikel 51***Återhämtnings- och omstruktureringsåtgärder vid skuldnedskrivning**

1. Medlemsstaterna ska se till att det när resolutionsmyndigheterna använder skuldnedskrivningsverktyget för att i enlighet med artikel 43.2 a rekapitalisera ett institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b,

▼B

c eller d vidtas åtgärder för att säkerställa att en omstruktureringsplan för institutet eller enhet upprättas och genomförs i enlighet med artikel 52.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel får omfatta tillättning från resolutionsmyndighetens sida av en person eller personer som utsetts i enlighet med artikel 72.1 som ska upprätta och genomföra den omstruktureringsplan för verksamheten som krävs enligt artikel 52.

*Artikel 52***Omstruktureringsplan för verksamheten**

1. Medlemsstaterna ska kräva att ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1, inom en månad efter det att skuldnedskrivningsverktyget har använts avseende ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i enlighet med artikel 43.2 a utarbetar och förelägger resolutionsmyndigheten en omstruktureringsplan för verksamheten som uppfyller kraven i punkterna 4 och 5 i den här artikeln. Om unionens regler för statligt stöd är tillämpliga ska medlemsstaterna se till att planen är förenlig med den omstruktureringsplan som institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska lägga fram för kommissionen i enlighet med de reglerna.

2. När skuldnedskrivningsverktyget i artikel 43.2 a tillämpas på två eller flera koncernenheter ska omstruktureringsplanen för verksamheten utarbetas av moderinstitutet inom unionen och omfatta samtliga institut inom koncernen i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 7 och 8 och översändas till resolutionsmyndigheten på koncernnivå. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska överlämna planen till övriga berörda resolutionsmyndigheter och till EBA.

3. Under exceptionella omständigheter och om det är nödvändigt för att resolutionsmålen ska uppnås får resolutionsmyndigheten förlänga perioden i punkt 1 upp till högst två månader efter tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget.

Om omstruktureringsplanen för verksamheten också ska anmälas inom unionens regler om statligt stöd får resolutionsmyndigheten förlänga perioden i punkt 1 upp till maximalt två månader efter tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget eller fram till den tidsfrist som fastställs av unionens regler om statligt stöd, beroende på vad som inträffar först.

4. I en omstruktureringsplan för verksamheten ska det fastställas åtgärder som syftar till att återställa bärkraften på lång sikt för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller delar av dess verksamhet inom en rimlig tid. De åtgärderna ska baseras på realistiska antaganden vad gäller de ekonomiska och finansiella marknadsförhållanden enligt vilka institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d kommer att vara verksam.

Omstruktureringsplanen ska ta hänsyn till bland annat den rådande situationen och framtidsutsikterna på finansiella marknaden, på grundval av antaganden om bästa och värsta möjliga utfall, inbegripet en kombination av händelser för att identifiera institutets största svagheter. Antagandena ska jämföras med lämpliga sektorsövergripande riktmärken.

▼B

5. En omstruktureringsplan för verksamheten ska åtminstone omfatta följande:

- a) En detaljerad analys av de faktorer och problem som lett till att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d kommit eller sannolikt kommer att fallera, och av de omständigheter som lett till dessa svårigheter.
- b) En beskrivning av de åtgärder som syftar till att återställa bärkraften hos institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d på lång sikt.
- c) En tidsplan för genomförandet av de åtgärderna.

6. Åtgärder för att återställa bärkraften hos ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d på lång sikt får omfatta följande:

- a) Omstrukturering av verksamheten för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- b) Förändringar av de operativa systemen och infrastrukturen inom institutet.
- c) Avyttring av förlustbringande verksamheter.
- d) Omstrukturering av befintlig verksamhet som kan bli konkurrenskraftig.
- e) Försäljning av tillgångar eller verksamhetsgrenar.

7. Inom en månad från det datum då omstruktureringsplanen för en verksamhet lades fram ska den berörda resolutionsmyndigheten bedöma sannolikheten för att planen, om den genomförs, kommer att återställa den långsiktiga bärkraften hos ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d. Bedömningen ska slutföras i samförstånd med den berörda behöriga myndigheten.

Om resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten finner att planen skulle uppnå detta mål ska resolutionsmyndigheten godkänna planen.

8. Om resolutionsmyndigheten inte finner att planen skulle uppnå det mål som avses i punkt 7 ska den, i samförstånd med den behöriga myndigheten, underrätta ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1, om sina betänkligheter och begära att planen ändras på ett sätt som bemöter dessa betänkligheter.

9. Ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts enligt artikel 72.1 ska inom två veckor från det datum då den underrättelse som avses i punkt 8 mottogs lägga fram en ändrad omstruktureringsplan för resolutionsmyndighetens godkännande. Resolutionsmyndigheten ska granska den ändrade planen och ska inom en vecka underrätta ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1 om huruvida den finner att den ändrade planen åtgärdar de betänkligheter som framförts eller om det krävs ytterligare ändringar.

10. Ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1 ska genomföra omstruktureringsplanen i enlighet med vad som överenskommit med resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten och ska sända in en rapport till resolutionsmyndigheten minst var sjätte månad om framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av planen.

▼B

11. Ledningsorganet eller den eller de personer som tillsatts i enlighet med artikel 72.1 ska om det, enligt resolutionsmyndighetens mening och med den behöriga myndighetens samtycke, är nödvändigt revidera planen för att uppnå det mål som avses i punkt 4 och ska lägga fram varje revidering för resolutionsmyndighetens godkännande.

12. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

- a) Vad som minst bör ingå i en omstruktureringsplan för verksamheten enligt punkt 5.
- b) Minimihålllet i rapporterna enligt punkt 10.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

13. EBA ska senast den 3 januari 2016 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att närmare specificera de minimikriterier som en omstruktureringsplan för verksamheten ska uppfylla för att få resolutionsmyndighetens godkännande enligt punkt 7.

14. Med beaktande av den erfarenhet som i förekommande fall gjorts vid tillämpningen av riktlinjerna som avses i punkt 13 får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera de minimikriterier som en omstruktureringsplan för verksamheten ska uppfylla för att resolutionsmyndigheten ska godkänna den enligt punkt 7.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i det första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Underavsnitt 4

Skuldnedskrivningsverktyget: kompletterande bestämmelser

Artikel 53

Skuldnedskrivningsverktygets effekter

1. Medlemsstaterna ska se till att om en resolutionsmyndighet utövar en befogenhet som avses i artikel 59.2 och artikel 63.1 e-i ska minskningen av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringen eller indragningen få verkan och vara omedelbart bindande för institutet under resolution och för berörda borgenärer och aktieägare.

2. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheten har befogenhet att genomföra eller kräva genomförande av alla administrativa och förfarandemässiga uppgifter som är nödvändiga för att ge verkan åt utövandet av de befogenheter som avses i artikel 59.2 och artikel 63.1 e-i, däribland följande:

- a) Ändring av alla relevanta register.

▼B

- b) Avlistning eller avförande från handel av aktier eller andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument.
- c) Listning eller upptagande till handel av nya aktier eller andra äganderättsinstrument.
- d) Återlistning eller förnyat upptagande till handel av eventuella skuldinstrument som skrivits ned, utan kravet på utfärdande av ett prospekt enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG ⁽¹⁾.

3. Om en resolutionsmyndighet sänker kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 e ska den skulden och eventuella skyldigheter eller fordringar som hänför sig till den skulden som inte har uppstått vid den tidpunkt då befogenheten utövas i alla hänseenden betraktas som infriade och ska inte kunna göras gällande i senare förfaranden gentemot institutet under resolution eller en efterföljande enhet vid en eventuell senare avveckling.

4. Om en resolutionsmyndighet delvis men inte helt sänker kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, en skuld genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 e ska följande gälla:

- a) Skulden ska vara infriad i förhållande till den sänkning som har gjorts av beloppet.
- b) Det relevanta instrument eller avtal som gav upphov till den ursprungliga skulden ska fortsätta att gälla för det återstående kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, skulden, med förbehåll för eventuella ändringar av den ränta som hänför sig till sänkningen av kapitalbeloppet och eventuella ytterligare ändringar av villkoren som resolutionsmyndigheten kan komma att göra genom den befogenhet som avses i artikel 63.1 j.

*Artikel 54***Undanröjande av förfarandehinder för skuldnedskrivning**

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 63.1 i, i tillämpliga fall kräva att institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid innehar ett tillräckligt aktiekapital, eller andra kärprimärkapitalinstrument, för att institutet eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d, om resolutionsmyndigheten utövar de befogenheter som avses i artikel 63.1 e och f avseende ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller något av dess dotterföretag, inte ska vara förhindrat att emittera tillräckligt många nya aktier eller andra äganderättsinstrument för att säkerställa att konverteringen av skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument kan genomföras på ett effektivt sätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

▼B

2. Resolutionsmyndigheterna ska bedöma om det är lämpligt att ställa det krav som fastställs i punkt 1 avseende ett visst institut eller en viss enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i samband med utarbetandet och upprätthållandet av resolutionsplanen för det institutet eller den koncernen, med beaktande av i synnerhet de resolutionsåtgärder som behandlas i planen. Om det i resolutionsplanen anges att skuldnedskrivningsverket kan komma att användas ska myndigheterna kontrollera att aktiekapitalet eller andra kärnprimärkapitalinstrument är tillräckligt stora för att täcka summan av de belopp som avses i artikel 47.3 b och c.

3. Medlemsstaterna ska se till att det inte finns några förfarandemässiga hinder för att konvertera skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument som finns med stöd av institutens bolagsordningar eller stadgar, inbegripet företrädesrätt för aktieägare eller krav på aktieägarnas medgivande för att öka kapitalet.

4. Denna artikel ska inte påverka de ändringar av direktiven 82/891/EEG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU och direktiv 2012/30/EU som föreskrivs i avdelning X i det här direktivet.

▼M3*Artikel 55***Avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning**

1. Medlemsstaterna ska kräva att de institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d tar med ett avtalsvillkor enligt vilket borgenären eller parten i ett avtal eller instrument som upprättar en skuld går med på att den skulden kan omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter och på att vara bunden av alla minskningar av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringar eller indragningar som blir följden av att en resolutionsmyndighet utövar sådana befogenheter, förutsatt att skulden uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Skulden är inte undantagen enligt artikel 44.2.
- b) Skulden utgör inte en insättning som avses i artikel 108 a.
- c) Skulden regleras av rätt i ett tredjeland.
- d) Skulden emitteras eller ingås efter den dag då en medlemsstat börjar tillämpa bestämmelserna för att införliva detta avsnitt.

Resolutionsmyndigheterna får besluta att skyldigheten i första stycket i denna punkt inte ska tillämpas på institut eller enheter för vilka kravet enligt artikel 45.1 är lika med det belopp för förlustabsorbering som fastställts i artikel 45c.2 a, förutsatt att de skulder som uppfyller de villkor som anges i första stycket och vilka inte inbegriper det avtalsvillkor som anges i det stycket räknas med i detta krav.

Första stycket ska inte tillämpas om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat fastställer att de skulder eller instrument som avses i första stycket kan komma att omfattas av en medlemsstats resolutionsmyndighets nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter enligt tredjelandets rätt eller av ett bindande avtal som ingåtts med det berörda tredjelandet.

▼ **M3**

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett sådant institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d gör ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att i de avtalsvillkor som reglerar en viss skuld ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, ska detta institut eller denna enhet underrätta resolutionsmyndigheten om sitt fastställande samt ange vilken kategori den fastställda skulden tillhör. Institutet eller enheten ska förse resolutionsmyndigheten med all information som resolutionsmyndigheten begär inom en rimlig tidsram efter att ha emottagit underrättelsen för att resolutionsmyndigheten ska bedöma vilken inverkan en underrättelse av sådant slag har på möjligheterna att försätta det institutet eller den enheten i resolution.

I de fall underrättelse lämnas enligt första stycket i denna punkt ska medlemsstaterna säkerställa att skyldigheten att i avtalsvillkor ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, automatiskt upphör att gälla från och med den tidpunkt då resolutionsmyndigheten tagit emot underrättelsen.

För den händelse att resolutionsmyndigheten konstaterar att det inte är rättsligt eller av annan anledning ogörligt att i avtalsbestämmelserna ta med ett sådant villkor som avses i punkt 1, med hänsyn till behovet av att säkerställa möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, ska den inom en rimlig tidsfrist efter underrättande enligt första stycket, kräva införande av ett sådant avtalsvillkor. Resolutionsmyndigheten får dessutom kräva att institutet eller enheten ändrar sin praxis avseende tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning.

De skulder som avses i första stycket i denna punkt får inte innefatta övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och sådana skuldinstrument som avses i artikel 2.1 punkt 48 ii, om dessa instrument är skulder utan säkerhet. De skulder som avses i första stycket i denna punkt ska också rangordnas före de skulder som avses i artikel 108.2 a, b och c och artikel 108.3.

Om resolutionsmyndigheten i samband med bedömningen av den möjlighet att försätta ett institut eller en enhet i resolution som avses i artikel 1.1 b, c eller d, i enlighet med artiklarna 15 och 16, eller vid varje annan tidpunkt, fastställer att inom en klass av skulder som omfattar kvalificerade skulder, det skuldbelopp som i enlighet med första stycket i denna punkt inte inbegriper det avtalsvillkor som avses i punkt 1, tillsammans med de skulder som är undantagna från tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyg i enlighet med artikel 44.2 eller som sannolikt kommer att undantas i enlighet med artikel 44.3 uppgår till mer än 10 % av den kategorin, ska den omedelbart bedöma effekten av detta faktum på möjligheten att försätta institutet eller enheten i resolution, inbegripet effekten på den möjlighet till resolution som följer av ett brott mot de skyddsåtgärder för borgenärer som föreskrivs i artikel 73 vid tillämpning av skuldnedskrivnings- och konverteringsbefogenheten avseende kvalificerade skulder.

Om resolutionsmyndigheten på grundval av den bedömning som avses i femte stycket i denna punkt konstaterar att de skulder som enligt första stycket inte innehåller det avtalskrav som avses i punkt 1, skapar ett

▼ **M3**

väsentligt hinder för möjligheten att försätta ett institut i resolution, ska myndigheten tillämpa de befogenheter som anges i artikel 17 när det är lämpligt för att undanröja detta hinder mot resolution.

Skulder för vilka det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i avtalsbestämmelserna inte inkluderar ett villkor som krävs i enlighet med punkt 1 i den här artikeln eller för vilket det kravet i enlighet med den här punkten inte är tillämpligt, får inte medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheter får kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d lämnar ett rättsutlåtande till myndigheterna om den rättsliga verkställbarheten hos och verkan av det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln.

4. Om ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i de avtalsregler som reglerar en viss skuld inte tar med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln ska det inte förhindra resolutionsmyndigheten från att utöva nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på den skulden.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för närmare specificering av den förteckning över skulder för vilka uteslutningen i punkt 1 tillämpas, och innehållet i avtalsvillkoret enligt den punkten, med beaktande av institutens olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare specificera följande:

- a) de förutsättningar enligt vilka det av rättslig eller annan anledning skulle vara ogörligt för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d att för vissa kategorier av skulder ta med ett sådant avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln,
- b) de villkor som ska gälla för resolutionsmyndighetens krav på införande av avtalsvillkor enligt punkt 2 tredje stycket,
- c) den rimliga tidsramen för resolutionsmyndigheten att kräva införande av ett avtalsvillkor enligt punkt 2 tredje stycket.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Befogenhet delegeras till kommissionen att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼M3

7. Resolutionsmyndigheten ska, i de fall den anser det nödvändigt, ange de kategorier av skulder för vilka ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d får göra ett fastställande att det av rättslig eller annan anledning är ogörligt att ta med det avtalsvillkor som avses i punkt 1 i den här artikeln utifrån de villkor som närmare fastställts som ett resultat av tillämpningen av punkt 6.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera enhetliga format och mallar för underrättelsen till resolutionsmyndigheterna enligt punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼B*Artikel 56***Statliga finansiella stabiliseringsverktyg**

1. Medlemsstaterna får tillhandahålla extraordinärt offentligt finansiellt stöd genom ytterligare finansiella stabiliseringsverktyg i enlighet med punkt 3 i den här artikeln och med artikel 37.10 samt i enlighet med unionens regler om statligt stöd, för att bidra till resolutionen av ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, inbegripet genom att ingripa direkt för att undvika dess avveckling, i syfte att uppnå målen för resolution som avses i artikel 31.2 när det gäller medlemsstaten eller unionen som helhet. En sådan insats ska utföras under ledning av det behöriga ministeriet eller regeringen i nära samarbete med resolutionsmyndigheten.

2. För att de statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska bli verkningfulla ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga ministerierna eller regeringarna har de relevanta resolutionsbefogenheter som anges i artiklarna 63–72 och att artiklarna 66, 68, 83 och 117 tillämpas.

3. De statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska tillgripas som en sista utväg efter det att andra resolutionsverktyg så långt som det är praktiskt möjligt har bedömts och utnyttjats samtidigt som den finansiella stabiliteten upprätthållits, i enlighet med det behöriga ministeriets eller regeringens bedömning efter samråd med resolutionsmyndigheten.

4. Vid tillämpningen av de statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska medlemsstaterna säkerställa att deras behöriga ministerier och resolutionsmyndigheten endast tillämpar verktygen när alla villkor i artikel 32.1 samt något av följande villkor har uppfyllts:

a) Det behöriga ministeriet eller regeringen och resolutionsmyndigheten efter samråd med centralbanken och den behöriga myndigheten avgör att tillämpningen av resolutionsverktygen inte skulle vara tillräcklig för att undvika betydande negativa följdverkningar på den finansiella stabiliteten.

▼B

- b) Det behöriga ministeriet eller regeringen och resolutionsmyndigheten avgör att tillämpningen av resolutionsverktygen inte skulle vara tillräcklig för att skydda allmänintresset efter det att institutet beviljats extraordinärt likviditetsstöd från centralbanken.
 - c) När det gäller verktyget för tillfälligt offentligt ägande, det behöriga ministeriet eller regeringen, efter samråd med den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten, avgör att tillämpningen av resolutionsverktygen inte skulle vara tillräcklig för att skydda allmänintresset efter det att institutet beviljats offentliga aktiekapitalstöd genom verktyget för aktiekapitalstöd.
5. De statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska omfatta
- a) ett verktyg för offentligt aktiekapitalstöd som avses i artikel 57,
 - b) ett verktyg för tillfälligt offentligt ägande som avses i artikel 58.

*Artikel 57***Verktyg för offentligt aktiekapitalstöd**

1. Medlemsstaterna får, under förutsättning att nationell bolagsrätt respekteras, delta i en rekapitalisering av ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i detta direktiv genom att tillhandahålla kapital till institutet eller enheten i utbyte mot följande instrument, i enlighet med kraven i förordning (EU) nr 575/2013:
- a) Kärnprimärkapitalinstrument.
 - b) Övriga primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument.
2. Medlemsstaterna ska, i den utsträckning som deras aktieinnehav i ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d tillåter, se till att institut eller enheter som är föremål för verktyget för offentligt aktiekapitalstöd i enlighet med denna artikel förvaltas på marknadsmässiga och professionella grunder.
3. När en medlemsstat ger offentligt aktiekapitalstöd i enlighet med denna artikel ska den säkerställa att dess andel i institutet eller i en enhet enligt artikel 1.1 b, c eller d överförs till den privata sektorn så snart de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna tillåter.

*Artikel 58***Verktyget för tillfälligt offentligt ägande**

1. Medlemsstaterna får ta ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i tillfälligt offentligt ägande.
2. I detta syfte får en medlemsstat göra en eller flera aktieöverföringar där mottagaren är
- a) ett ombud för medlemsstaten, eller
 - b) ett av medlemsstaten helägt bolag.

▼B

3. Medlemsstaten ska se till att institut eller enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d som är föremål för verktyget för tillfälligt offentligt ägande i enlighet med denna artikel förvaltas på marknadsmässiga och professionella grunder och att de överförs till den privata sektorn så snart de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna tillåter.

*KAPITEL V***▼M3*****Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder*****▼B***Artikel 59***▼M3****Krav på nedskrivning eller konvertering av berört kapitalinstrument och kvalificerade skulder**

1. Befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder får utövas antingen

- a) oberoende av en resolutionsåtgärd, eller
- b) i kombination med en resolutionsåtgärd, om de villkor för resolution som anges i artiklarna 32, 32a eller 33 är uppfyllda.

Om berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder har förvärvats av resolutionsenheten indirekt genom andra enheter inom samma resolutionsgrupp ska befogenheten att skriva ned eller konvertera de berörda kapitalinstrument och kvalificerade skulder, i förekommande fall, utövas samtidigt som samma befogenheter utövas på moderföretagsnivå för den berörda enheten eller på moderföretagsnivån i andra moderföretag som inte är resolutionsenheter så att förlusterna faktiskt överförs till, och den berörda enheten rekapitaliseras av, resolutionsenheten.

Efter utövandet av befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd ska den värdering som föreskrivs i artikel 74 genomföras och artikel 75 ska tillämpas.

1a. Befogenheten att skriva ned eller konvertera kvalificerade skulder oberoende av en resolutionsåtgärd får utövas enbart med avseende på kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i artikel 45f.2 a i detta direktiv, med undantag för villkoret avseende skulders återstående löptid, som anges i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Vid utövandet av denna befogenhet ska medlemsstaterna säkerställa att nedskrivningen eller konverteringen görs i enlighet med den princip som avses i artikel 34.1 g.

1b. Om en resolutionsåtgärd vidtas gentemot en resolutionsenhet eller, under exceptionella omständigheter med avvikelse från resolutionsplanen, gentemot en enhet som inte är resolutionsenhet, ska det belopp som minskas, skrivs ned eller konverteras i enlighet med artikel 60.1 på nivån för en sådan enhet tas med i beräkningen av de tröskelvärden som anges i artikel 37.10 och artikel 44.5 a, eller artikel 44.8 a som gäller för den berörda enheten.

▼ B

2. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att skriva ned eller konvertera tillämpliga ► **M3** kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a ◀ till aktier eller andra äganderättsinstrument i institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d.

▼ M3

3. Medlemsstaterna ska kräva att resolutionsmyndigheterna utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med artikel 60 och utan dröjsmål avseende tillämpliga kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a, som emitterats av ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d om en eller flera av följande omständigheter föreligger:

- a) Om det har fastställts att villkoren för resolution som anges i artiklarna 32, 32a eller 33 är uppfyllda, innan någon resolutionsåtgärd vidtas.
- b) Den berörda myndigheten fastställer att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d inte längre kommer att vara bärkraftigt om inte befogenheten utövas avseende de tillämpliga kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 1a.

▼ B

c) I fråga om tillämpliga kapitalinstrument som emitterats av ett dotterföretag och som bedöms fullgöra kraven på kapitalbas individuellt och gruppbaserat, gör den berörda myndigheten i den samordnande tillsynsmyndighetens medlemsstat och den berörda myndigheten i dotterföretaget ett gemensamt fastställande i form av ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 92.3 och 92.4 om att koncernen inte längre kommer att vara bärkraftig om nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten inte utövas avseende de instrumenten.

d) I fråga om tillämpliga kapitalinstrument som emitterats av moderföretaget och som bedöms fullgöra kraven på kapitalbas på individuell basis med avseende på moderföretaget eller på gruppbasis, och den berörda myndigheten i den samordnande tillsynsmyndighetens medlemsstat fastställer att koncernen inte längre kommer att vara bärkraftig om nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten inte utövas avseende de instrumenten.

e) Institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d behöver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, med undantag för någon av de omständigheter som anges i artikel 32.4 d iii.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 ska ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller en koncern anses inte längre vara bärkraftigt endast om båda av följande villkor är uppfyllda:

- a) Institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller koncernen fallerar eller sannolikt kunna komma att fallera.
- b) Det finns, med beaktande av tidspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några åtgärder, inbegripet alternativa åtgärder från privata sektorn eller tillsynsåtgärder (inbegripet åtgärder för tidigt ingripande), förutom nedskrivning eller konvertering av ► **M3** kapitalinstrument, eller kvalificerade skulder som

▼B

avses i punkt 1a ◀, på egen hand eller i kombination med resolutionsåtgärder, inom rimlig tid skulle kunna förhindra att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller koncernen kommer att fallera.

5. Vid tillämpningen av punkt 4 a i den här artikeln ska ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d anses fallera eller sannolikt kunna komma att fallera om en eller flera av de omständigheter som anges i artikel 32.4 föreligger.

6. Vid tillämpningen av punkt 4 a ska en koncern anses fallera eller sannolikt kunna komma att fallera om den inte uppfyller, eller det föreligger objektiva faktorer till stöd för fastställandet av att koncernen inom den närmaste framtiden inte kommer att kunna uppfylla, sina tillsynskrav på gruppbasis på ett sådant sätt att det kan föranleda de behöriga myndigheterna att vidta åtgärder på grund av bland annat, men inte enbart, det faktum att koncernen har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller ett betydande belopp av dess kapitalbas.

7. Ett tillämpligt kapitalinstrument som emitterats av ett dotterföretag ska inte skrivas ned eller konverteras enligt punkt 3 c i större utsträckning eller till sämre villkor än kapitalinstrument med samma rangordning på moderföretagsnivå som har skrivits ned eller konverterats.

8. Om en berörd myndighet gör ett sådant fastställande som avses i punkt 3 i den här artikeln ska den omedelbart underrätta den resolutionsmyndighet som är ansvarig för det institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i fråga, om det är en annan myndighet.

9. Innan den gör ett fastställande som avses i punkt 3 c i den här artikeln avseende ett dotterföretag som emitterar tillämpliga kapitalinstrument som bedöms uppfylla kraven på kapitalbas på individuell basis och på gruppbasis ska den berörda myndigheten iaktta de krav på underrättelse och samråd som fastställs i artikel 62.

10. Resolutionsmyndigheterna ska, innan de utövar befogenheten att skriva ned eller konvertera ►**M3** kapitalinstrument, eller kvalificerade skulder som avses i punkt 1a ◀, se till att en värdering görs av tillgångarna och skulderna i institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i enlighet med artikel 36. Den värderingen ska ligga till grund för beräkningen av den nedskrivning som ska tillämpas på de tillämpliga ►**M3** kapitalinstrumenten, eller kvalificerade skulder som avses i punkt 1a ◀ i syfte att absorbera förluster samt den konverteringsnivå som ska tillämpas på tillämpliga ►**M3** kapitalinstrument, eller kvalificerade skulder som avses i punkt 1a ◀ i syfte att rekapitalisera institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

*Artikel 60***▼M3****Bestämmelser om nedskrivning eller konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder****▼B**

1. När resolutionsmyndigheterna iakttar de krav som fastställs i artikel 59 ska de utöva nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med fordringarnas prioritetsgrad vid normala insolvensförfaranden på ett sätt som ger följande resultat:

▼ B

- a) Poster i kärnprimärkapitalet minskas först i proportion till förlusterna och upp till deras kapacitet och resolutionsmyndigheten vidtar en eller båda av de åtgärder som anges i artikel 47.1 gentemot innehavarna av kärnprimärkapitalinstrumenten.
- b) Kapitalbeloppet för tillämpliga övriga primärkapitalinstrument skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.
- c) Kapitalbeloppet för tillämpliga supplementärkapitalinstrument skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kapitalinstrumentens kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

▼ M3

- d) Kapitalbeloppet för kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a skrivs ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument, eller bådadera, i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 eller upp till de tillämpliga kvalificerade skuldernas kapacitet, beroende på vilket som är lägst.

2. I de fall där kapitalbeloppet för ett tillämpligt kapitalinstrument eller en tillämplig kvalificerad skuld som avses i artikel 59.1a skrivs ned

- a) ska sänkningen av det kapitalbeloppet vara permanent, med förbehåll för eventuella uppvärderingar i enlighet med ersättningsmekanismen i artikel 46.3,
- b) får inga skulder till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument eller av den tillämpliga kvalificerade skuld som avses i artikel 59.1a kvarstå enligt eller i samband med det belopp för instrumentet som har skrivits ned, med undantag för upplupna skulder och skadesåndsskulder som kan uppkomma till följd av ett överklagande av lagenligheten av utövandet av nedskrivningsbefogenheten,
- c) betalas ingen ersättning till innehavaren av det tillämpliga kapitalinstrument eller av de tillämpliga skulder som avses i artikel 59.1a annat än i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

▼ B

3. ► **M3** Resolutionsmyndigheterna får, i syfte att utföra en konvertering av tillämpliga kapitalinstrument och tillämpliga kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a, enligt punkt 1 b, c och d i den här artikeln, kräva att institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d emitterar kärnprimärkapitalinstrument till innehavarna av de tillämpliga kapitalinstrumenten och de kvalificerade skulderna. Tillämpliga kapitalinstrument och sådana skulder får endast konverteras om följande villkor är uppfyllda: ◀

- a) Kärnprimärkapitalinstrumenten emitteras av det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller av ett moderföretag till det institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, med samtycke från resolutionsmyndigheten för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller, i tillämpliga fall, resolutionsmyndigheten för moderföretaget.

▼B

- b) Kärnprimärkapitalinstrumenten emitteras innan det institutet eller den enheten som avses i artikel 1.1 b, c eller d emitterar aktier eller äganderättsinstrument i syfte att tillhandahålla kapital från staten eller ett offentligt organ.
- c) Kärnprimärkapitalinstrumenten tilldelas och överförs utan dröjsmål efter utövandet av konverteringsbefogenheten.
- d) Den konverteringskurs som avgör det antal kärnprimärkapitalinstrument som ska tillhandahållas avseende ►**M3** varje tillämpligt kapitalinstrument eller varje tillämplig skuld som avses i artikel 59.1a ◀ iakttar principerna i artikel 50 och eventuella riktlinjer som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 50.4.

4. Vid tillhandahållande av kärnprimärkapitalinstrument i enlighet med punkt 3 får resolutionsmyndigheterna kräva att instituten och de enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d alltid har det bemyndigande som krävs för att emittera det relevanta antalet kärnprimärkapitalinstrument.

5. Om ett institut uppfyller kraven för resolution och resolutionsmyndigheten beslutar att använda ett resolutionsverktyg avseende institutet, ska resolutionsmyndigheten iaktta kraven som fastställs i artikel 59.3 innan den använder resolutionsverktyget.

*Artikel 61***Myndigheter som är ansvariga för fastställanden**

- 1. Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som anges i den här artikeln ska vara ansvariga för att göra de fastställanden som avses i artikel 59.3.
- 2. Varje medlemsstat ska i nationell rätt utse den berörda myndighet som ska vara ansvarig för att göra fastställanden enligt artikel 59. Den berörda myndigheten kan vara den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten, i enlighet med artikel 32.
- 3. Om de tillämpliga kapitalinstrumenten bedöms fullgöra kapitalbaskravet på individuell basis i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 ska den myndighet som är ansvarig för att göra de fastställanden som avses i artikel 59.3 i det här direktivet vara den berörda myndigheten i den medlemsstat där institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d har auktoriserats i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU.

▼M3

Om de tillämpliga kapitalinstrumenten eller kvalificerade skulderna som avses i artikel 59.1a i det här direktivet bedöms uppfylla det krav som avses i artikel 45f.1 i detta direktiv ska den myndighet som är ansvarig för att göra det fastställande som avses i artikel 59.3 i det här direktivet vara den berörda myndigheten i den medlemsstat där det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet har auktoriserats i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU.

▼B

4. Om de tillämpliga kapitalinstrumenten har emitterats av ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som är ett dotterföretag och som har bedömts fullgöra kapitalbaskraven på individuell basis och på gruppbasis, ska följande myndighet vara ansvarig för att göra de fastställanden som avses i artikel 59.3:

- a) Den berörda myndigheten i den medlemsstat där det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet som emitterat de instrumenten är etablerat i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU ska vara ansvarig för att göra de fastställanden som avses i artikel 59.3 b i det här direktivet.
- b) Den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten är belägen och den berörda myndigheten i den medlemsstat där institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet som emitterat de instrumenten är etablerat i enlighet med avdelning III i direktiv 2013/36/EU ska vara ansvariga för att göra det gemensamma fastställandet i form av ett gemensamt beslut som avses i artikel 59.3 c i det här direktivet.

*Artikel 62***Konsoliderad tillämpning: Förfaranden för fastställanden****▼M3**

1. Innan de gör ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e avseende ett dotterföretag som emitterar tillämpliga kapitalinstrument eller kvalificerade skulder som avses i artikel 59.1a i syfte att fullgöra det krav som avses i artikel 45f på individuell basis eller tillämpliga kapitalinstrument som bedöms fullgöra kravet på kapitalbas på individuell basis eller på gruppbasis ska medlemsstaterna säkerställa att en berörd myndighet uppfyller följande krav:

- a) När den överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 b, c, d eller e ska den, efter samråd med resolutionsmyndigheten för berörd resolutionsenhet, inom 24 timmar från samrådet med den resolutionsmyndigheten, underrätta
 - i) den samordnande tillsynsmyndigheten och, om det är en annan myndighet, den berörda myndigheten i den medlemsstat där den samordnande tillsynsmyndigheten finns,
 - ii) resolutionsmyndigheterna för andra enheter inom samma resolutionsgrupp som direkt eller indirekt förvärvat skulder som avses i artikel 45f.2 från den enhet som omfattas av artikel 45f.1.
- b) När den överväger att göra ett fastställande som avses i artikel 59.3 c ska den, utan dröjsmål, underrätta den behöriga myndighet som är ansvarig för varje institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som har emitterat de tillämpliga kapitalinstrument med avseende på vilka nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som skulle utövas om ett fastställande gjordes, och, om det är andra myndigheter, de berörda myndigheterna i de medlemsstater där de behöriga myndigheterna och den samordnande tillsynsmyndigheten finns.

▼B

2. När de berörda myndigheterna gör ett fastställande i enlighet med artikel 59.3 c, d eller e när det gäller ett institut eller en koncern med gränsöverskridande verksamhet, ska de ta hänsyn till de potentiella konsekvenserna av resolutionen i alla medlemsstater där institutet eller koncernen bedriver verksamhet.

3. En berörd myndighet ska till underrättelsen enligt punkt 1 bifoga en förklaring av skälen för att den överväger att göra fastställandet i fråga.

4. ►**M3** Om en underrättelse har lämnats enligt punkt 1 ska den berörda myndigheten efter samråd med de myndigheter som underrättats i enlighet med leden a i eller b i den punkten bedöma följande frågor: ◀

a) Huruvida det finns någon alternativ åtgärd till utövandet av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten i enlighet med artikel 59.3.

b) Om det finns en sådan alternativ åtgärd, huruvida det är möjligt att tillämpa den.

c) Om det är möjligt att tillämpa en alternativ åtgärd, huruvida det finns realistiska utsikter att den inom en rimlig tidsram skulle åtgärda de omständigheter som annars skulle kräva ett fastställande enligt artikel 59.3.

5. Vid tillämpningen av punkt 4 i den här artikeln avses med alternativa åtgärder sådana åtgärder för tidigt ingripande som avses i artikel 27 i det här direktivet, åtgärder som avses i artikel 104.1 i direktiv 2013/36/EU eller en överföring av medel eller kapital från moderföretaget.

6. Om den berörda myndigheten efter samråd med de underrättade myndigheterna i enlighet med punkt 4 bedömer att det finns en eller flera alternativa åtgärder, att det är möjligt att tillämpa dem och att de skulle ge det resultat som avses i led c i den punkten ska den se till att de åtgärderna tillämpas.

7. Om den berörda myndigheten i ett sådant fall som avses i punkt 1 a efter samråd med de underrättade myndigheterna enligt punkt 4 bedömer att det inte finns några alternativa åtgärder som skulle ge det resultat som avses i punkt 4 c ska den berörda myndigheten besluta huruvida det fastställande enligt artikel 59.3 som övervägs är lämpligt.

8. Om en berörd myndighet beslutar att göra ett fastställande enligt punkt 59.3 c ska den omedelbart underrätta de berörda myndigheterna i de medlemsstater där de berörda dotterföretagen är belägna, och fastställandet ska göras i form av ett gemensamt beslut i enlighet med vad som anges i artikel 92.3 och 92.4. Om inget gemensamt beslut föreligger får inget fastställande inom ramen för artikel 59.3 c göras.

9. Resolutionsmyndigheten i de medlemsstater där vart och ett av de berörda dotterföretagen är beläget ska utan dröjsmål genomföra ett i enlighet med denna artikel fattat beslut att skriva ned eller konvertera kapitalinstrument, med vederbörligt beaktande av hur brådskande omständigheterna är.

▼B*KAPITEL VI***Resolutionsbefogenheter***Artikel 63***Allmänna befogenheter**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har alla de befogenheter som är nödvändiga för att använda resolutionsverktygen gentemot institut och sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d som uppfyller villkoren för resolution. Resolutionsmyndigheterna ska särskilt ha följande resolutionsbefogenheter, som de får utöva var för sig eller i kombination:

- a) Befogenhet att kräva av vilken person som helst att lämna den information som krävs för att resolutionsmyndigheten ska kunna besluta om och förbereda en resolutionsåtgärd, inbegripet uppdateringar och kompletteringar av information som lämnats i resolutionsplanerna och krav på att information lämnas vid inspektioner på plats.
- b) Befogenhet att ta kontroll över ett institut under resolution och att utöva alla de rättigheter och befogenheter som tilldelats aktieägarna, andra ägare och ledningsorganet för institutet under resolution.
- c) Befogenhet att överföra aktier och andra äganderättsinstrument som emitterats av ett institut under resolution.
- d) Befogenhet att till en annan enhet, med denna enhets samtycke, överföra rättigheter, tillgångar eller skulder i ett institut under resolution.
- e) Befogenhet att sänka, även sänka till noll, kapitalbeloppet för, eller det utestående beloppet avseende, ►**M3** nedskrivningsbara skulder ◀ i ett institut under resolution.
- f) Befogenhet att konvertera ►**M3** nedskrivningsbara skulder ◀ i ett institut under resolution till ordinarie aktier eller andra äganderättsinstrument i det institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, i ett relevant moderinstitut eller i ett broinstitut till vilket tillgångar, rättigheter eller skulder som hör till institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d överförs.
- g) Befogenhet att dra in skuldinstrument som utfärdats av ett institut under resolution, med undantag för skulder med säkerhet som omfattas av artikel 44.2.

▼B

- h) Befogenhet att sänka, även sänka till noll, kvotvärdet för aktier eller andra äganderättsinstrument i ett institut under resolution och att dra in sådana aktier eller andra äganderättsinstrument.
- i) Befogenhet att kräva att ett institut under resolution eller ett berört moderinstitut emitterar nya aktier, andra äganderättsinstrument eller andra kapitalinstrument, inbegripet preferensaktier och villkorade konvertibla instrument.
- j) Befogenhet att ändra eller anpassa löptiden för skuldinstrument och andra ►**M3** knedskrivningsbara skulder ◀ som emitterats av ett institut under resolution eller att ändra den ränta som ska betalas för sådana instrument och andra ►**M3** nedskrivningsbara skulder ◀, eller dagen då räntan förfaller till betalning, däribland genom temporär betalningsinställelse, med undantag för skulder med säkerhet som omfattas av artikel 44.2.
- k) Befogenhet att säga upp och avsluta finansiella avtal eller derivatkontrakt vid tillämpningen av artikel 49.
- l) Befogenhet att avsätta eller ersätta ledningsorganet och den verkställande ledningen i ett institut under resolution.
- m) Befogenhet att kräva att den behöriga myndigheten i god tid bedömer köparen av ett kvalificerat innehav, genom undantag från de tidsgränser som fastställs i artikel 22 i direktiv 2013/36/EU och artikel 12 i direktiv 2014/65/EU.

2. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att resolutionsmyndigheterna när de använder resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna inte omfattas av något av följande krav som annars skulle gälla enligt nationell rätt, avtal eller på annan grund:

- a) Krav på godkännande eller medgivande från någon offentlig eller privat person, inbegripet aktieägarna eller borgenärerna i institutet under resolution, med förbehåll för artiklarna 3.6 och 85.1.
- b) Förfarandekrav om att underrätta vissa personer, inbegripet eventuella krav om att offentliggöra underrättelser eller prospekt eller om att lämna in eller registrera handlingar hos någon annan myndighet, innan befogenheterna utövas.

Medlemsstaterna ska särskilt se till att resolutionsmyndigheterna kan utöva befogenheterna enligt denna artikel oberoende av eventuella begränsningar eller krav på medgivande för överföring av berörda finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som annars skulle tillämpas.

Första stycket b i första stycket påverkar inte tillämpningen av de krav som fastställs i artiklarna 81 och 83 och eventuella krav på anmälan enligt unionens regler om statligt stöd.

▼B

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna, i den mån någon eller några av de befogenheter som räknas upp i punkt 1 i den här artikeln inte är tillämpliga på en enhet som omfattas av artikel 1.1 i detta direktiv till följd av dess särskilda juridiska form, har befogenheter som är så snarlika dessa som möjligt, även vad gäller deras verkan.

4. Medlemsstaterna ska se till att skyddsåtgärderna i detta direktiv eller skyddsåtgärder som ger samma verkan, tillämpas när resolutionsmyndigheterna utövar befogenheterna enligt punkt 3 på de berörda personerna, inbegripet aktieägare, borgenärer och motparter.

*Artikel 64***Kompletterande befogenheter**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna när de utövar en resolutionsbefogenhet har befogenhet att göra följande:

- a) Förordna om att en överföring ska få verkan utan att det uppstår några skyldigheter eller ansvarsförbindelser som påverkar de överförda finansiella instrumenten, rättigheterna, tillgångarna eller skulderna, med förbehåll för artikel 78, en rätt till ersättning i enlighet med detta direktiv ska i detta syfte inte betraktas som en skyldighet eller ansvarsförbindelse.
- b) Upphäva rätten att förvärva ytterligare aktier eller andra äganderättsinstrument.
- c) Kräva att den relevanta myndigheten avbryter eller uppskjuter godkännandet för upptagande till handel på en reglerad marknad eller upptagandet till officiell notering av finansiella instrument enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG ⁽¹⁾.
- d) Förordna om att den mottagande enheten behandlas som om denna var institutet under resolution när det gäller rättigheter eller skyldigheter för institutet under resolution, eller åtgärder som vidtagits av det, inbegripet, med förbehåll för artiklarna 38 och 40, eventuella rättigheter eller skyldigheter som rör deltagande i en marknadsinfrastruktur.
- e) Begära att institutet under resolution eller den mottagande enheten informerar och bistår den andra parten.
- f) Annullera eller ändra villkoren i ett avtal som institutet under resolution är part i eller ersätta institutet under resolution med en mottagande enhet som avtalspart.

2. Resolutionsmyndigheterna ska utöva de befogenheter som anges i punkt 1 om den anser att detta är nödvändigt för att bidra till att säkerställa att en resolutionsåtgärd är ändamålsenlig eller för att uppnå ett eller flera resolutionsmål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

▼B

3. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna när de utövar en resolutionsbefogenhet har befogenhet att vidta de åtgärder för att tillgodose kontinuitet som krävs för att säkerställa att resolutionsåtgärden är ändamålsenlig och, i tillämpliga fall, att den överförda verksamheten kan bedrivas av den mottagande enheten. Åtgärder för att tillgodose kontinuitet ska särskilt omfatta följande:

- a) Att avtal som ingåtts av institutet under resolution fortsätter att vara gällande, så att den mottagande enheten påtar sig de rättigheter och skyldigheter som institutet under resolution har i fråga om finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som har överförts och att den mottagande enheten ersätter institutet under resolution, uttryckligen eller underförstått, i alla relevanta avtalshandlingar.
- b) Att ersätta institutet under resolution med den mottagande enheten i alla rättsliga förfaranden som avser finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder som överförts.

4. De befogenheter som anges i punkterna 1 d och 3 b ska inte påverka följande:

- a) Rätten för en anställd i institutet under resolution att säga upp ett anställningsavtal.
- b) Rätten för en avtalspart att med förbehåll för artiklarna 69, 70 och 71 utöva de rättigheter som följer av avtalet, däribland rätten att säga upp avtalet, om avtalsvillkoren medger en sådan rätt till följd av en handling eller underlåtenhet som begåtts av institutet under resolution före den relevanta överföringen eller av den mottagande enheten efter den relevanta överföringen.

*Artikel 65***Befogenhet att kräva att tjänster och faciliteter tillhandahålls**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att kräva att ett institut under resolution, eller någon av dess koncernenheter, tillhandahåller alla tjänster och faciliteter som är nödvändiga för att en mottagande enhet ska kunna driva den verksamhet som överförts till den effektivt.

Första stycket ska även tillämpas när ett institut under resolution eller den berörda koncernenheten har inlett normala insolvensförfaranden.

2. Medlemsstaterna ska se till att deras resolutionsmyndigheter har befogenhet att genomdriva skyldigheter som resolutionsmyndigheter i andra medlemsstater har ålagt enligt punkt 1 avseende koncernenheter som är etablerade på deras territorium.

3. De tjänster och faciliteter som avses i punkterna 1 och 2 är begränsade till operativa tjänster och faciliteter och inbegriper inte någon form av finansiellt stöd.

▼B

4. De tjänster och faciliteter som tillhandahålls i enlighet med punkterna 1 och 2 ska tillhandahållas på följande villkor:

- a) På samma villkor under hela avtalsperioden, om tjänsterna och faciliteterna tillhandahållits institutet under resolution omedelbart före det att resolutionsåtgärden vidtogs enligt ett avtal.
- b) På rimliga villkor om det inte finns något avtal eller om avtalet har löpt ut.

5. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera den minimiförteckning över tjänster eller faciliteter som är nödvändiga för att en mottagande enhet effektivt ska kunna driva den verksamhet som överförs till den.

*Artikel 66***Befogenhet att se till att krishanteringsåtgärder eller krisförebyggande åtgärder vidtas av andra medlemsstater**

1. Medlemsstaterna ska se till att om en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder omfattar tillgångar som finns i en annan medlemsstat än resolutionsmyndighetens medlemsstat, eller rättigheter eller skyldigheter enligt en annan medlemsstats rätt än resolutionsmyndighetens medlemsstat, ska överföringen få verkan i den andra medlemsstaten eller enligt dess rätt.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla den resolutionsmyndighet som gjort eller avser att göra överföringen allt rimligt bistånd för att säkerställa att aktierna eller de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna eller skulderna överförs till den mottagande enheten enligt gällande krav i nationell rätt.

3. Medlemsstaterna ska se till att aktieägare, borgenärer och tredje män som berörs av överföringen av de aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 inte har rätt att förhindra, bestrida eller bortse från överföringen enligt en bestämmelse i rätten i den medlemsstat där tillgångarna finns eller i den rätt som reglerar aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, rättigheterna eller skyldigheterna.

4. Om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat (medlemsstat A) utövar nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna, däribland avseende kapitalinstrument i enlighet med artikel 59, och de ►**M3** nedskrivningsbara skulderna ◀ eller de tillämpliga kapitalinstrumenten i institutet under resolution omfattar följande:

- a) Instrument eller skulder som regleras av rätten i en medlemsstat som inte är den rekonstruktionsmyndighets medlemsstat som utövade nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheterna (medlemsstat B).
- b) Skulder till borgenärer i medlemsstat B.

▼B

Medlemsstat B ska se till att kapitalbeloppet av dessa skulder eller instrument minskas, eller att skulder eller instrument konverteras, i enlighet med resolutionsmyndighetens i medlemsstat A utövande av nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter.

5. Medlemsstaterna ska se till att borgenärer som berörs av utövandet av de nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i punkt 4 inte har rätt att bestrida minskningen av kapitalbeloppet av instrumentet eller skulden eller dess konvertering, beroende på vad som är tillämpligt, enligt en bestämmelse i rätten i medlemsstat B.

6. Varje medlemsstat ska se till att följande fastställs i enlighet med rätten i resolutionsmyndighetens medlemsstat:

- a) Rätten för aktieägare, borgenärer och tredje män att överklaga enligt artikel 85 en överföring av de aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1 i den här artikeln.
- b) Rätten för borgenärer att överklaga enligt artikel 85 minskningen av kapitalbeloppet eller konverteringen av ett instrument eller skuld som omfattas av punkt 4 a eller b i den här artikeln.
- c) Skyddsåtgärder för delvis överföring som avses i kapitel VII avseende tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i punkt 1.

*Artikel 67***Befogenhet avseende tillgångar, rättigheter, skulder, aktier och andra äganderättsinstrument som är belägna i tredjeland**

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att i fall där resolutionsåtgärder omfattar åtgärder som vidtas avseende tillgångar som är belägna i ett tredjeland eller aktier, andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skyldigheter styrs av rätten i ett tredjeland, får resolutionsmyndigheterna kräva att

- a) förvaltaren, konkursförvaltaren eller en annan person som utövar kontroll över institutet under resolution samt den mottagande enheten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att se till att överföringen, nedskrivningen, konverteringen eller åtgärden får verkan,
- b) förvaltaren, konkursförvaltaren eller en annan person som utövar kontroll över institutet under resolution förvaltar aktierna, de andra äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna eller uppfyller skyldigheterna för den mottagande enhetens räkning till dess att överföringen, nedskrivningen, konverteringen eller åtgärden fått verkan,
- c) rimliga, regelrätta kostnader som den mottagande enheten ådrar sig för att utföra någon av de åtgärder som krävs enligt leden a och b i denna punkt betalas på något av de sätt som avses i artikel 37.7.

▼B

2. Om resolutionsmyndigheten bedömer att det, trots alla de nödvändiga åtgärder som vidtas av förvaltaren, konkursförvaltaren eller en annan person i enlighet med punkt 1a, är högst osannolikt att överföringen, konverteringen eller åtgärden kommer att få verkan avseende vissa tillgångar som är belägna i tredjeland eller vissa aktier, andra äganderättsinstrument, rättigheter eller skulder som styrs av tredjelandets rätt, ska resolutionsmyndigheten inte gå vidare med överföringen, nedskrivningen, konverteringen eller åtgärden. Om den redan har beställt överföringen, nedskrivningen, konverteringen eller åtgärden ska den beställningen vara ogiltig avseende de tillgångar, de aktier, de äganderättsinstrument, de rättigheter eller de skulder som berörs.

*Artikel 68***Uteslutande av vissa avtalsvillkor vid tidigt ingripande och resolution**

1. Enbart en krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd som vidtas avseende en enhet i enlighet med det här direktivet, inbegripet inträffade händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, ska i sig inte inom ramen för ett avtal som ingåtts av enheten anses som en utlösande händelse i den mening som avses i direktiv 2002/47/EG eller som insolvensförfaranden i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls.

En krisförebyggande åtgärd eller krishanteringsåtgärd ska dessutom inte ensam bedömas som en utlösande händelse eller ett insolvensförfarande, inom ramen för ett avtal som ingåtts av

- a) ett dotterföretag till det institut som den ingår i, där avtalsskyldigheterna som garanteras eller understöds på annat sätt av moderföretaget eller av en koncernenhet, eller
- b) en enhet i samma koncern som institutet som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler.

2. I de fall där resolutions- och avvecklingsförfaranden i ett tredjeland erkänns enligt artikel 94, eller om en resolutionsmyndighet så beslutar, ska sådana förfaranden vid tillämpning av den här artikeln utgöra en krishanteringsåtgärd.

3. ►**M3** Under förutsättning att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls, ska en krisförebyggande åtgärd, ett tillfälligt upphävande av skyldigheten enligt artikel 33a eller en krishanteringsåtgärd ensam, inbegripet inträffade händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd, inte göra det möjligt för någon att ◀

- a) utöva någon uppsägnings-, uppskjutande-, ändrings-, nettnings- eller kvittningsrätt, inbegripet i samband med avtal som ingåtts av
 - i) ett dotterföretag, där avtalsskyldigheterna garanteras eller på annat sätt stöds av en koncernenhet,

▼B

- ii) en koncernenhet som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler,
- b) komma i besittning av, utöva kontroll över eller göra gällande säkerhetsrätter avseende egendom som tillhör det berörda institutet eller den berörda enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, eller en koncernenhet i samband med avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler,
- c) påverka avtalsenliga rättigheter som det institut eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d har eller en koncernenhet i samband med avtal som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler.

4. Denna artikel ska inte påverka en persons rätt att vidta en åtgärd som avses i punkt 3 om den rätten hänför sig till någon annan händelse än den krisförebyggande åtgärden, krishanteringsåtgärden eller en inträffad händelse med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd.

▼M3

5. Ett tillfälligt upphävande eller en begränsning enligt artiklarna 33a, 69 eller 70 ska inte utgöra underlåtenhet att fullgöra en avtalsförpliktelse vid tillämpningen av punkterna 1 och 3 i den här artikeln och av artikel 71.1.

▼B

6. Bestämmelserna i denna artikel ska anses vara internationellt tvingande regler i den mening som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 ⁽¹⁾.

*Artikel 69***Befogenhet att skjuta upp vissa skyldigheter**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att skjuta upp en betalning eller en leveransskyldighet som följer av ett avtal som institutet under resolution är part i från och med offentliggörandet av en underrättelse om uppskjutande i enlighet med artikel 83.4 till och med midnatt i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet under resolution är etablerad på den bankdag som följer på dagen för offentliggörandet.

2. Om en betalnings- eller leveransskyldighet skulle ha fullgjorts under perioden för uppskjutandet ska betalnings- eller leveransskyldigheten fullgöras omedelbart efter utgången av perioden för uppskjutandet.

3. Om betalnings- eller leveransskyldigheterna för ett institut under resolution enligt ett avtal skjuts upp enligt punkt 1 ska betalnings- eller leveransskyldigheterna för motparterna till institutet under resolution enligt samma avtal skjutas upp under samma tidsperiod.

▼M3

4. Ett tillfälligt uppskjutande enligt punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter som hänför sig till

- a) system och operatörer av system som har betecknats i enlighet med direktiv 98/26/EG,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

▼ M3

- b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i den förordningen,
- c) centralbanker.

▼ B

5. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar en befogenhet enligt denna artikel, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på finansiella marknadernas korrekta funktion.

▼ M3

Resolutionsmyndigheterna ska fastställa omfattningen av befogenheten med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet noga undersöka om det är lämpligt att utvidga det tillfälliga upphävandet till att omfatta kvalificerade insättningar enligt definitionen i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/49/EU, särskilt till garanterade insättningar som gjorts av fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag.

Medlemsstaterna får föreskriva att resolutionsmyndigheterna, om befogenheten att tillfälligt upphäva betalnings- eller leveransskyldigheter utövas med avseende på kvalificerade insättningar, ska säkerställa att insättare får tillgång till en lämplig summa per dag från dessa insättningar.

▼ B*Artikel 70***Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att begränsa möjligheterna för borgenärer med säkerhetsrätt i ett institut under resolution att göra säkerhetsrätter gällande avseende tillgångar i det institutet under resolution från det att en underrättelse om begränsningen i enlighet med artikel 83.4 har offentliggjorts och fram till midnatt i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet under resolution är etablerad på den bankdag som följer efter offentliggörandet.

▼ M3

2. Resolutionsmyndigheterna får inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 i denna artikel med avseende på följande:

- a) säkerhetsrätter som system eller operatörer av system som betecknats enligt direktiv 98/26/EG,
- b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012 och centrala motparter från tredjeland som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, och
- c) centralbanker innehar i tillgångar som institutet under resolution har pantsatt eller tillhandahållit som marginalsäkerhet eller full säkerhet.

▼ B

3. Om artikel 80 är tillämplig ska resolutionsmyndigheterna se till att alla begränsningar av den befogenhet som avses i punkt 1 i den här artikeln tillämpas konsekvent på alla koncernenheter avseende vilka en resolutionsåtgärd vidtas.

▼ B

4. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar en befogenhet enligt denna artikel, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på finansiella marknadernas korrekta funktion.

*Artikel 71***Befogenhet att tillfälligt uppskjuta uppsägningsrätt**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att skjuta upp uppsägningsrätten för en part i ett avtal med ett institut under resolution från och med offentliggörandet av en under rättelse om uppskjutande i enlighet med artikel 83.4 och fram till midnatt i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten för institutet under resolution är etablerad på den bankdag som följer offentliggörandet, förutsatt att betalnings- och leveransskyldigheter även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls.

2. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att skjuta upp uppsägningsrätten för en part i ett avtal med ett dotterföretag till ett institut under resolution om

- a) avtalsskyldigheterna garanteras eller understöds på annat sätt av institutet under resolution,
- b) uppsägningsrätten enligt det avtalet grundas enbart på insolvens eller finansiell ställning för institutet under resolution, och
- c) överföringsbefogenheten har utövats, eller får utövas, i förhållande till institutet under resolution, om
 - i) alla tillgångar och skulder i dotterföretaget vilka avser det avtalet har överförts till och övertagits av, eller får överföras till och övertas av, den mottagande enheten, eller
 - ii) resolutionsmyndigheten på något annat sätt tillhandahåller ett adekvat skydd för sådana skyldigheter.

Uppskjutandet ska få verkan från och med offentliggörandet av under rättelsen enligt artikel 83.4 till och med midnatt i den medlemsstat där dotterföretaget till institutet under resolution är etablerat i slutet på den bankdag som följer efter det offentliggörandet.

▼ M3

3. Ett tillfälligt upphävande enligt punkt 1 eller 2 ska inte tillämpas på
- a) system eller operatörer av system som betecknats enligt direktiv 98/26/EG,
 - b) centrala motparter som har auktoriserats inom unionen enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012, centrala motparter från tredje land som godkänts av Esma enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012, eller
 - c) centralbanker.

▼B

4. En person får utöva en uppsägningsrätt enligt ett avtal före utgången av den tidsperiod som avses i punkt 1 eller 2 om den personen underrättas av resolutionsmyndigheten om att de rättigheter och skyldigheter som omfattas av avtalet inte ska

- a) överförs till en annan enhet, eller
- b) bli föremål för nedskrivning eller konvertering vid tillämpningen av skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med artikel 43.2 a.

5. Om en resolutionsmyndighet utövar den befogenhet att uppskjuta uppsägningsrätt som anges i punkt 1 eller 2 i den här artikeln utan underrättelse enligt punkt 4 i den här artikeln får de rättigheterna utövas efter utgången av perioden för uppskjutande, om inte annat följer av artikel 68, enligt följande:

- a) Om de rättigheter och skyldigheter som omfattas av avtalet har överförts till en annan enhet får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i det avtalet endast vid en fortlöpande eller efterföljande utlösande händelse från den mottagande enhetens sida.
- b) Om de rättigheter och skyldigheter som omfattas av avtalet stannar kvar hos institutet under resolution och resolutionsmyndigheten inte har använt skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med artikel 43.2 a avseende det avtalet, får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i det avtalet då uppskjutandet enligt punkt 1 upphör.

6. Resolutionsmyndigheterna ska, när de utövar en befogenhet enligt denna artikel, ta hänsyn till vilken effekt utövandet av befogenheten kan få på finansiella marknadernas korrekta funktion.

7. De behöriga myndigheterna eller resolutionsmyndigheterna får kräva att ett institut eller en sådan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d för detaljerade register över finansiella avtal.

Ett transaktionsregister ska, på begäran av en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet, tillhandahålla nödvändiga uppgifter till de behöriga myndigheterna eller resolutionsmyndigheterna så att de kan fullgöra sina respektive skyldigheter och uppdrag i enlighet med artikel 81 i förordning (EU) nr 648/2012.

8. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande aspekter för tillämpningen av punkt 7:

- a) Den information om finansiella avtal som de detaljerade registren minst bör omfatta.
- b) Under vilka omständigheter kravet bör åläggas.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼ M3*Artikel 71a***Avtalsenligt erkännande av befogenhet att medge anstånd med resolution**

1. Medlemsstaterna ska kräva att sådana institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d, i alla finansiella avtal som de har ingått och som regleras av tredje lands rätt tar med villkor enligt vilket parterna erkänner att det finansiella avtalet kan komma att bli föremål för resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter enligt artiklarna 33a, 69, 70 och 71 samt erkänner att de är bundna av kraven i artikel 68.

2. Medlemsstaterna får också kräva att unionsmoderföretag säkerställer att deras dotterföretag i tredjeländer i de finansiella avtal som avses i punkt 1 tar med villkor för att utesluta att resolutionsmyndighetens utövande av sina befogenheter att tillfälligt upphäva eller begränsa rättigheter och skyldigheter för moderföretaget inom unionen i enlighet med punkt 1 används som ett giltigt skäl för förtida uppsägning, tillfälligt upphävande, ändring, nettning, utövande av kvittningsrätter eller hävdande av säkerhetsrätter med avseende på dessa avtal.

Kravet i första stycket kan tillämpas på dotterföretag i tredjeländer som är

- a) kreditinstitut,
- b) värdepappersföretag (eller företag som skulle betraktas som värdepappersföretag om de hade ett huvudkontor i berörd medlemsstat), eller
- c) finansinstitut.

3. Punkt 1 ska vara tillämplig på finansiella avtal som

- a) medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse efter ikraftträdandet av de bestämmelser som antagits på nationell nivå för att införliva denna artikel,
- b) föreskriver en eller flera uppsägningsrätter eller rättigheter att göra säkerhetsrätt gällande som artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 skulle vara tillämplig på om det finansiella avtalet reglerades enligt en medlemsstats lagstiftning.

4. Om ett institut eller en enhet inte tar med det avtalsvillkor som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln, ska detta inte hindra resolutionsmyndigheten från att tillämpa de befogenheter som avses i artikel 33a, 68, 69, 70 eller 71 på det finansiella avtalet ifråga.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska tillsynsstandarder för närmare specificering av innehållet i avtalsvillkoret enligt punkt 1, med beaktande av institutens och enheternas olika affärsmodeller.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... 28 juni 2020.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼ **B***Artikel 72***Utövande av resolutionsbefogenheter**

1. Medlemsstaterna se till att resolutionsmyndigheterna, för att de ska kunna vidta en resolutionsåtgärd, kan utöva kontroll över institutet under resolution i syfte att

- a) driva verksamheten och tillhandahålla tjänsterna i institutet under resolution med alla de befogenheter som dess aktieägare och ledningsorgan har,
- b) förvalta och förfoga över tillgångar och egendom i institutet under resolution.

Den kontroll som avses i första stycket får utövas direkt av resolutionsmyndigheten eller indirekt av en eller flera personer som utsetts av resolutionsmyndigheten. Medlemsstaterna ska se till att rösträtter som är förenade med aktier i eller andra äganderättsinstrument avseende institutet under resolution inte kan utövas under resolutionsperioden.

2. Medlemsstaterna ska med förbehåll för artikel 85.1 se till att resolutionsmyndigheterna kan vidta en resolutionsåtgärd genom verkställighetsföreskrifter i enlighet med nationella administrativa befogenheter och förfaranden, utan att utöva kontroll över institutet under resolution.

3. Resolutionsmyndigheterna ska i varje enskilt fall besluta om det är lämpligt att genomföra resolutionsåtgärden enligt de metoder som anges i punkt 1 eller punkt 2, med beaktande av resolutionsmålen och de allmänna principerna för resolution, de särskilda omständigheter som gäller för institutet under resolution i fråga och behovet av att underlätta en effektiv resolution av gränsöverskridande koncerner.

4. Resolutionsmyndigheter ska inte anses vara en ”shadow director” eller den person som faktiskt styr företaget enligt nationell rätt.

*KAPITEL VII****Skyddsåtgärder****Artikel 73***Behandling av aktieägare och borgenärer vid delvis överföring och tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget**

Medlemsstaterna ska, om ett eller flera resolutionsverktyg har tillämpats och, särskilt för det ändamål som avses i artikel 75, säkerställa att

- a) om inte led b är tillämpligt, aktieägarna och de borgenärer vars fordringar ännu inte överförts åtminstone får så mycket gottgörelse för sina fordringar som de skulle ha fått om institutet under resolution hade avvecklats under normala insolvensförfaranden vid den tidpunkt då beslutet i artikel 82 fattades, i fall då resolutionsmyndigheterna enbart överför delar av de rättigheter, tillgångar och skulder som hör till institutet under resolution,
- b) de aktieägare och borgenärer vars fordringar har skrivits ner eller konverterats till aktier inte drabbas av större förluster än om institutet under resolution hade avvecklats under normala insolvensförfaranden omedelbart vid den tidpunkt då beslutet som avses i artikel 82 fattades, i fall då resolutionsmyndigheter tillämpar skuldnedskrivningsverktyget.

Artikel 74

Värdering av skillnad i behandling

1. I syfte att bedöma om aktieägare och borgenärer skulle ha behandlats bättre om institutet under resolution hade genomgått normala insolvensförfaranden, bland annat men inte enbart vid tillämpning av artikel 73, ska medlemsstaterna säkerställa att en värdering görs av en oberoende person så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna har verkställts. Den värderingen ska skilja sig från den som genomförs enligt artikel 36.

2. Värderingen i punkt 1 ska fastställa

- a) vilken behandling aktieägare och borgenärer eller de berörda insättningsgarantisystemen skulle ha fått om institutet under resolution som resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då beslutet som avses i artikel 82 fattades,
- b) den faktiska behandling som aktieägare och borgenärer har fått vid resolutionen av institutet under resolution, och
- c) om det är någon skillnad mellan behandlingen som avses i led a och behandlingen som avses i led b.

3. Värderingen ska

- a) anta att institutet under resolution som resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då beslutet i artikel 82 fattades,
- b) anta att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna inte har genomförts,
- c) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt finansiellt stöd till institutet under resolution.

4. EBA får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar metoden för den värdering som avses i denna artikel, särskilt metoden för att bedöma den behandling som aktieägare och borgenärer skulle ha fått om institutet under resolution hade inlett ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då beslutet i artikel 82 fattades.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 75

Skyddsåtgärder för aktieägare och borgenärer

Om det vid den värdering som genomförts enligt artikel 74 fastställs att de aktieägare eller borgenärer som avses i artikel 73, eller insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 109.1, har drabbats av större förluster än vid en avveckling under normala insolvensförfaranden, ska medlemsstaterna se till att dessa har rätt att få mellanskillnaden betald från finansieringsarrangemangen för resolution.

▼B*Artikel 76***Skyddsåtgärder för motparter vid delvis överföring**

1. Medlemsstaterna ska se till att det skydd som föreskrivs i punkt 2 är tillämpligt när

- a) en resolutionsmyndighet överför vissa delar av tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution till en annan enhet eller, genom användning av ett resolutionsverktyg, från ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet till en annan person,
- b) en resolutionsmyndighet utövar de befogenheter som anges i artikel 64.1 f.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa lämpligt skydd av följande arrangemang och av motparterna vid följande arrangemang:

- a) Arrangemang om säkerheter där en person genom en säkerhet har ett faktiskt eller villkorat intresse i de tillgångar eller de rättigheter som omfattas av överföringen, oavsett om detta intresse är säkrat genom särskilda tillgångar eller särskilda rättigheter eller genom en företags-sintekning eller liknande arrangemang.
- b) Avtal om finansiell äganderättsöverföring där säkerhet som ställs för att säkerställa eller täcka fullgörandet av angivna skyldigheter tillhandahålls genom att hela äganderätten till tillgångar överförs från säkerhetsställaren till säkerhetstagaren, på villkor att säkerhetstagaren överför tillgångarna om de särskilda åtagandena fullgörs.
- c) Kvittningsavtal där två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som institutet under resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra.
- d) Nettningsavtal.
- e) Säkerställda obligationer.
- f) Avtal om strukturerad finansiering, inklusive värdepapperiseringar och instrument som används för att säkra tillgångar som ingår som en integrerad del av den täckta säkerhetsmassan och som enligt nationell rätt är säkrade på ett liknande sätt som säkerställda obligationer, som innebär att en avtalspart eller en förvaltare, agent eller ett ombud ställer och innehar en säkerhet.

Den lämpliga formen av skydd för tillämpningen av denna punkt och för de klasser av arrangemang som anges i leden a–f i denna punkt anges närmare i artiklarna 77–80 och ska omfattas av de begränsningar som anges i artiklarna 68–71.

3. Kravet i punkt 2 tillämpas oavsett antalet parter som omfattas av arrangemangen och oavsett om arrangemangen

- a) åstadkoms genom avtal, fullmakter eller på annat sätt, eller uppstår automatiskt på grund av lag,

▼B

b) uppstår enligt eller helt eller delvis regleras av en annan medlemsstats eller tredjelands rätt.

4. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 115, som ytterligare specificerar de klasser av arrangemang som omfattas av tillämpningsområdet för punkt 2 a–f i den här artikeln.

*Artikel 77***Skydd av avtal om finansiell säkerhet, kvittning och nettning**

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpligt skydd för avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal och nettningssavtal för att förhindra att vissa, men inte alla, rättigheter och skulder som skyddas av ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal eller nettningssavtal överförs mellan institutet under resolution och en annan person, och förhindra att rättigheter och skulder som skyddas av ett sådant avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal eller nettningssavtal ändras eller upphävs genom tillämpning av kompletterande befogenheter.

För tillämpningarna av första stycket ska rättigheter och skulder behandlas som skyddade enligt ett sådant avtal om avtalsparterna har rätt att kvitta eller netta de rättigheterna och skulder.

2. Utan hinder av punkt 1, när det är nödvändigt för att säkerställa tillgången till de garanterade insättningarna, får resolutionsmyndigheten

- a) överföra garanterade insättningar som omfattas av något av de arrangemang som avses i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter eller skulder som omfattas av samma arrangemang, och
- b) överföra, ändra eller avsluta de tillgångarna, rättigheterna eller skulderna utan att överföra de garanterade insättningarna.

*Artikel 78***Skydd av arrangemang om säkerheter**

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpligt skydd för skulder som är skyddade enligt ett arrangemang om säkerheter för att förhindra endera av följande:

- a) Överföring av tillgångar som utgör säkerhet för skulden om inte skulden och förmånen av säkerheten också överförs.
- b) Överföring av en skuld med säkerhet såvida inte tillgång till säkerhet också överförs.
- c) Överföring av tillgång till säkerheten såvida inte skulden med säkerhet också överförs.

▼B

d) Ändring eller upphävande av arrangemanget om säkerheter genom tillämpning av kompletterande befogenheter, om denna ändring eller detta upphävande leder till att skulden inte längre har en säkerhet.

2. Utan hinder av punkt 1, när det är nödvändigt för att säkerställa tillgången till de garanterade insättningarna, får resolutionsmyndigheten

a) överföra garanterade insättningar som omfattas av något av de arrangemang som avses i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter eller skulder som omfattas av samma arrangemang, och

b) överföra, ändra eller avsluta de tillgångarna, rättigheterna eller skulderna utan att överföra de garanterade insättningarna.

*Artikel 79***Skydd av arrangemang om strukturerad finansiering och säkerställda obligationer**

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns tillräckligt skydd för arrangemang om strukturerad finansiering, inbegripet arrangemang som avses i artikel 76.2 e och f, för att förhindra något av följande:

a) Överföring av vissa delar av tillgångar, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett avtal om strukturerad finansiering, inbegripet arrangemang som avses i artikel 76.2 e och f, i vilket kreditinstitutet under resolution är en part.

b) Upphävande eller ändring, genom tillämpning av kompletterande befogenheter, av tillgångar, rättigheter och skulder som utgör eller ingår i ett avtal om strukturerad finansiering, inbegripet arrangemang som avses i artikel 76.2 e och f, i vilket institutet under resolution är en part.

2. Trots vad som sägs i punkt 1, när det är nödvändigt för att säkerställa tillgångarna till de garanterade insättningarna, får resolutionsmyndigheten

a) överföra garanterade insättningar som omfattas av något av de arrangemang som avses i punkt 1 utan att överföra andra tillgångar, rättigheter eller skulder som omfattas av samma arrangemang, och

b) överföra, ändra eller avsluta de tillgångarna, rättigheterna eller skulderna utan att överföra de garanterade insättningarna.

*Artikel 80***Delvis överföring: skydd av handels-, clearing- och avvecklingssystem**

1. Medlemsstaterna ska se till att tillämpningen av ett resolutionsverktyg inte påverkar användningen av system eller regler i system som omfattas av direktiv 98/26/EG när resolutionsmyndigheten

a) överför vissa men inte alla delar av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna i ett institut under resolution till en annan enhet, eller

▼B

b) utövar befogenheter enligt artikel 64 för att upphäva eller ändra villkoren i ett avtal där institutet under resolution eller avveckling är en part, eller för att träda i en mottagande enhets ställe som part.

2. I synnerhet ska en överföring, upphävande eller ändring som avses i punkt 1 i den här artikeln inte återkalla ett överföringsuppdrag i strid mot artikel 5 i direktiv 98/26/EG, och ska inte ändra eller upphäva verkställbarheten av överföringsuppdrag och nettning i enlighet med artiklarna 3 och 5 i det direktivet, användningen av medel, värdepapper eller kreditfaciliteter i enlighet med artikel 4 i det direktivet eller skyddet av en säkerhet i enlighet med artikel 9 i det direktivet.

*KAPITEL VIII****Förfaranderegler****Artikel 81***Krav på underrättelse**

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att ledningsorganet för ett institut eller varje annan enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d underrättar den behöriga myndigheten om de anser att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d kommit eller sannolikt kommer att fallera, i enlighet med vad som avses i artikel 32.4.

2. Behöriga myndigheter ska underrätta berörda resolutionsmyndigheter om alla underrättelser de har mottagit enligt punkt 1 i den här artikeln och om alla krisförebyggande åtgärder eller åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU som de kräver att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet ska vidta.

3. I fall där en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet bedömer att de villkor som avses i artikel 32.1 a och b uppnås för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, ska myndigheten omgående överlämna den bedömningen till följande myndigheter, om det inte är samma myndighet:

- a) Resolutionsmyndigheten för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- b) Den behöriga myndigheten för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- c) Den behöriga myndigheten för en filial till institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- d) Resolutionsmyndigheten för en filial till institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
- e) Centralbanken.
- f) Det insättningsgarantisystem till vilket ett kreditinstitut hör, där så krävs för att insättningsgarantisystemets funktioner ska kunna fullgöras.
- g) Det organ som ansvarar för finansieringsarrangemangen, där så krävs för att finansieringsarrangemangens funktioner ska kunna fullgöras.

▼B

- h) Resolutionsmyndigheten på koncernnivå, i tillämpliga fall.
- i) Det behöriga ministeriet.
- j) Den samordnande tillsynsmyndigheten, i de fall då institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d i det här direktivet omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning VII kapitel 3 i direktiv 2013/36/EU.
- k) ESRB och de utsedda nationella makrotillsynsmyndigheterna.

4. Om den överföring av information som avses i punkterna 3 f och 3 g inte garanterar lämplig sekretessnivå, ska den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten införa alternativa kommunikationsförfaranden som uppfyller samma mål samtidigt som de säkerställer lämplig sekretessnivå.

*Artikel 82***Resolutionsmyndighetens beslut**

1. Resolutionsmyndigheten ska, när den får en underrättelse från den behöriga myndigheten enligt artikel 81.3 eller på eget initiativ, fastställa om villkoren för resolution i enlighet med artiklarna 32.1 och 33, uppfylls av ifrågavarande institut eller enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

2. Beslut om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas av ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska innehålla följande uppgifter:

- a) Grunderna för det beslutet, inbegripet fastställandet av om institutet uppfyller villkoren för resolution.
- b) Den åtgärd som resolutionsmyndigheten har för avsikt att vidta, vilket i förekommande fall inbegriper viljan att ansöka om avveckling, utseende av en förvaltare eller en annan åtgärd enligt gällande normala insolvensförfaranden eller nationell rätt, om inte annat följer av artikel 37.9.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera förfarandena och innehållet för följande krav:

- a) De underrättelser som avses i artikel 81.1, 81.2 och 81.3.
- b) Den underrättelse om upphävande som avses i artikel 83.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

*Artikel 83***Resolutionsmyndigheters procedurkrav**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna så snart som möjligt efter att ha vidtagit en resolutionsåtgärd uppfyller de krav som fastställs i punkterna 2, 3 och 4.
2. Resolutionsmyndigheten ska underrätta institutet under resolution och följande myndigheter, om det inte är samma myndighet:
 - a) Den behöriga myndigheten för det institutet under resolution.
 - b) Den behöriga myndigheten för filialerna för det institutet under resolution.
 - c) Centralbanken.
 - d) Det insättningsgarantisystem till vilket det kreditinstitutet under resolution hör.
 - e) Det organ som ansvarar för finansieringsarrangemangen för resolutionen.
 - f) Resolutionsmyndigheten på koncernnivå, i tillämpliga fall.
 - g) Det behöriga ministeriet.
 - h) Den samordnande tillsynsmyndigheten, i de fall då institutet under resolution omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt avdelning VII kapitel 3 i direktiv 2013/36/EU.
 - i) Det utsedda nationella makrotillsynsorganet och ESRB.
 - j) Kommissionen, Europeiska centralbanken, Esma, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) som inrättats enligt förordning (EU) nr 1094/2010 och EBA.
 - k) Om institutet under resolution är ett institut enligt definitionen i artikel 2 b i direktiv 98/26/EG, operatörerna av de system som institutet deltar i.
3. En underrättelse som avses i punkt 2 ska inkludera en kopia av alla beslut eller instrument enligt vilka de relevanta befogenheterna utövas och ange datumet för när resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna träder i kraft.
4. Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra eller se till att en kopia av beslutet eller instrumentet som ligger till grund för en resolutionsåtgärd, eller en underrättelse som redogör för effekterna av en resolutionsåtgärd offentliggörs och särskilt effekterna för slutkunder och, i tillämpliga fall, villkoren och perioden för uppskjutandet eller begränsningen som avses i artiklarna 69, 70 och 71, på följande sätt:
 - a) På myndighetens webbplats.
 - b) På den behöriga myndighetens webbplats, om denna är en annan än resolutionsmyndigheten, och på EBA:s webbplats.
 - c) På den webbplats som institutet under resolution har.

▼B

d) Om de aktier eller andra äganderättsinstrument eller skuldinstrument som innehas av institutet under resolution tas upp till handel på en reglerad marknad, genom offentliggörande av obligatorisk information om institutet under resolution i enlighet med artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ⁽¹⁾.

5. Om aktierna, äganderättsinstrumenten eller skuldinstrumenten inte är upptagna till handel på en reglerad marknad ska resolutionsmyndigheten säkerställa att de dokument som bevisar att de instrument som avses i punkt 4 skickas till de aktieägare och borgenärer i institutet under resolution som är kända genom det berörda institutets register eller databaser och som är tillgängliga för resolutionsmyndigheten.

*Artikel 84***Konfidentialitet**

1. Kravet på konfidentialitet ska vara bindande för följande personer:
 - a) Resolutionsmyndigheter.
 - b) Behöriga myndigheter och EBA.
 - c) Behöriga ministerier.
 - d) Särskilda förvaltare eller tillfälliga förvaltare som har utsetts i enlighet med detta direktiv.
 - e) Potentiella förvärvare som kontaktas av behöriga myndigheter eller som resolutionsmyndigheterna försöker värva, oavsett om kontakten eller värvningen syftat till att förbereda försäljning av verksamheten, och oavsett om värvningen resulterade i ett förvärv.
 - f) Auktoriserade revisorer, revisorer, juridiska och professionella rådgivare, värderare och andra experter som direkt eller indirekt anlitas av resolutionsmyndigheterna, behöriga myndigheter, behöriga ministerier eller av de potentiella förvärvare som avses i led e.
 - g) Organ som förvaltar insättningsgarantisystem.
 - h) Organ som förvaltar system för ersättning till investerare.
 - i) Det organ som ansvarar för finansieringsarrangemangen för resolutionen.
 - j) Centralbanker och andra myndigheter som medverkar i resolutionsprocessen.
 - k) Ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet.
 - l) Övriga personer som tillhandahåller eller har tillhandahållit tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, till de personer som avses i leden a till k.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

▼B

m) Verkställande ledningen, medlemmar av ledningsorganet och anställda inom de organ eller enheter som avses i leden a–k före, under och efter deras tillsättning.

2. I syfte att säkerställa att de konfidentialitetskrav som fastställs i punkterna 1 och 3 följs ska de personer som avses i punkt 1 a, b, c, g, h, j och k försäkra sig om att det finns interna bestämmelser, inbegripet bestämmelser för att säkra konfidentialiteten för information som utbyts mellan personer som direkt medverkar i resolutionsprocessen.

3. Utan att det påverkar allmängiltigheten i kraven i punkt 1, ska de personer som avses i denna punkt förbjudas att röja konfidentiella uppgifter som erhålls i tjänsten, eller från en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet i samband med tjänsteutövning enligt detta direktiv, till personer eller myndigheter, såvida det inte sker inom ramen för utövändet av deras uppgifter enligt detta direktiv, i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda institut eller de enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller med uttryckligt samtycke på förhand från myndigheten eller institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som tillhandahåller uppgifterna.

Medlemsstaterna ska se till att ingen konfidentiell information röjs av de personer som avses i punkt 1 och att en utvärdering görs av de effekter som röjandet av information skulle kunna få för allmänintresset när det gäller den finansiella, monetära eller ekonomiska politiken, för fysiska och juridiska personers affärsintressen, för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner.

Förfarandet för att kontrollera effekterna av ett röjande av information ska inbegripa en specifik bedömning av effekterna av ett röjande av innehållet och de närmare uppgifterna i återhämtnings- och resolutionsplaner som avses i artiklarna 5, 7, 10, 11 och 12 och resultatet av bedömningar som genomförts enligt artiklarna 6, 8 och 15.

En person eller enhet som avses i punkt 1 ska bli föremål för civilrättsliga förfaranden om denna artikel överträds, i enlighet med nationell rätt.

4. Denna artikel ska inte förhindra

a) anställda vid och experter från de organ eller de enheter som avses i punkt 1 a–j från att utbyta uppgifter med varandra inom varje organ eller enhet, eller

b) resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter, inklusive deras anställda och experter, från att utbyta uppgifter med varandra och med andra resolutionsmyndigheter i unionen, andra behöriga myndigheter i unionen, behöriga ministerier, centralbanker, insättningsgarantisystem, system för ersättning till investerare, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom användande av makrotillsynsregler, personer som har till uppgift att utföra obligatorisk revision av räkenskaper, EBA, eller om inte annat följer av artikel 98, myndigheter i tredjeland, som utövar uppgifter som motsvarar resolutionsmyndigheternas uppgifter, eller, i enlighet med strikta sekretessregler till en potentiell förvärvare i syfte att planera eller verkställa en resolutionsåtgärd.

▼B

5. Utan hinder av andra bestämmelser i denna artikel får medlemsstaterna tillåta utbyte av information med
- a) andra personer som omfattas av strikta sekretessregler när det är nödvändigt i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd
 - b) parlamentariska undersökningskommittéer i det egna landet, revisionsrätter i det egna landet och andra enheter som är ansvariga för undersökningar i det egna landet enligt lämpliga villkor, och
 - c) nationella myndigheter som är ansvariga för att övervaka: betalningssystem, myndigheter med ansvar för nor mala insolvensförfaranden, myndigheter som fått i uppgift att tillse finansiella marknader och försäkringsföretag och tillsynspersonal som företräder sådana organ, myndigheter i medlemsstaterna med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom användande av makrotillsynsregler, myndigheter med uppdrag att bevara stabiliteten i det finansiella systemet och personer med ansvar för obligatorisk revision.
6. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av nationell rätt om röjande av uppgifter i samband med straffrättsliga eller civilrättsliga förfaranden.
7. EBA ska senast den 3 juli 2015 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att specificera hur uppgifter ska tillhandahållas i sammandrag eller i sammanställning vid tillämpning av punkt 3.

*KAPITEL IX**Rätten att överklaga och uteslutande av andra åtgärder**Artikel 85***Förhandsgodkännande som ges av en rättslig myndighet och rätten att överklaga beslut**

1. Medlemsstaterna får kräva att ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller en krishanteringsåtgärd godkänns på förhand av en rättslig myndighet, förutsatt att den nationella rätten vid beslut om vidtagande av en krishanteringsåtgärd föreskriver skyndsamt förfarande för ansökan om godkännande och domstolens behandling.
2. Medlemsstaterna ska i nationell rätt föreskriva rätt att överklaga ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller ett beslut om att utöva någon annan befogenhet än avseende en krishanteringsåtgärd enligt detta direktiv.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla personer som berörs av ett beslut att vidta en krishanteringsåtgärd har rätt att överklaga beslutet. Medlemsstaterna ska säkerställa en skyndsamt prövning och se till att de nationella domstolarna använder den komplexa ekonomiska bedömning som utförts av resolutionsmyndigheten som grund för sin egen bedömning.

▼B

4. Följande bestämmelser gäller för rätten att överklaga som avses i punkt 3:

- a) Inlämnande av överklagande ska inte innebära automatiskt uppskjutande av det bestridda beslutet.
- b) Resolutionsmyndighetens beslut ska träda i kraft omedelbart och det ska skapa en presumtion som kan motbevisas att det skulle strida mot allmänintresset att skjuta upp verkställandet av beslutet.

När det är nödvändigt att skydda tredje mans intressen, när denne i god tro har förvärvat aktier, andra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter eller skulder i ett institut under resolution, genom att resolutionsmyndigheten använder resolutionsverktyg eller utövar resolutionsbefogenheter ska annulleringen av en resolutionsmyndighets beslut inte påverka några efterföljande administrativa åtgärder eller transaktioner som den berörda resolutionsmyndigheten beslutat om och som baserade sig på det annullerade beslutet. I det fallet, ska korrigerande åtgärder för att rätta till ett felaktigt beslut eller en felaktig åtgärd av resolutionsmyndigheterna begränsas till ersättning för den förlust som den sökande lidit till följd av beslutet eller åtgärden.

*Artikel 86***Begränsning av övriga förfaranden**

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 82.2 b, se till att normala insolvensförfaranden för ett institut under resolution eller ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, när det har fastställts att villkoren för resolution är uppfyllda, endast ska inledas på initiativ av resolutionsmyndigheten och att ett beslut om att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d ska omfattas av normala insolvensförfaranden inte kan fattas utan att resolutionsmyndigheten har godkänt detta.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med punkt 1 se till att

- a) behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter utan dröjsmål underrättas om eventuella ansökningar om att få inleda normala insolvensförfaranden gentemot ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d, oavsett om institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d är under resolution eller ett beslut offentliggjorts i enlighet med artikel 83.4 och 83.5,
- b) ansökan inte fastställs om inte underrättelse enligt led a har skett och endera av följande inträffar:
 - i) Resolutionsmyndigheten har underrättat de myndigheter som ansvarar för normala insolvensförfaranden om att den inte avser vidta några resolutionsåtgärder för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

▼B

- ii) En period på sju dagar med början från dagen då underrättelserna som avses i led a gjordes har löpt ut.

3. Utan att det påverkar eventuella begränsningar när det gäller att göra säkerheter gällande enligt artikel 70, ska medlemsstaterna se till – om så krävs för att resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna ska fungera på tillfredsställande sätt – att resolutionsmyndigheterna får begära att domstolen inför ett lämpligt anstånd i enlighet med det uppsatta målet, för alla rättsliga åtgärder eller förfaranden som institutet under resolution är eller blir delaktigt i.

AVDELNING V

RESOLUTION AV GRÄNSÖVERSKRIDANDE KONCERNER

*Artikel 87***Allmänna principer vid beslutsfattande som omfattar mer än en medlemsstat**

Medlemsstaterna ska se till att deras myndigheter, vid beslut eller åtgärder enligt detta direktiv som kan få effekt i en eller flera andra medlemsstater, tar hänsyn till följande allmänna principer:

- a) Kravet på effektivt beslutsfattande och på att hålla resolutionskostnaderna så låga som möjligt när resolutionsåtgärder vidtas.
- b) Beslut fattas och åtgärder vidtas i tid och med vederbörlig skyndsamtighet när så krävs.
- c) Resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och andra myndigheter samarbetar med varandra för att se till att beslut fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt.
- d) Roller och ansvar för berörda myndigheter inom varje medlemsstat är tydligt definierade.
- e) Vederbörlig hänsyn tas till intressena i de medlemsstater där moderföretag inom unionen är etablerade, särskilt effekten av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder på den finansiella stabiliteten, skattemedel, resolutionsfonder, insättningsgarantisystem eller system för ersättning till investerare i de medlemsstaterna.
- f) Vederbörlig hänsyn tas till intressena i varje enskild medlemsstat där ett dotterföretag är etablerat, särskilt effekten av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder på den finansiella stabiliteten, skattemedel, resolutionsfonder, insättningsgarantisystem eller system för ersättning till investerare i dessa medlemsstater.
- g) Vederbörlig hänsyn tas till intressena i de medlemsstater där betydande filialer är etablerade eller belägna, särskilt effekten av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder på den finansiella stabiliteten i dessa medlemsstater.

▼B

- h) Vederbörlig hänsyn tas till målen om en avvägning mellan de olika berörda medlemsstaternas intressen och behovet av att undvika en viss medlemsstats intressen äventyras eller skyddas på ett orättvist sätt, inbegripet av att undvika en orättvis fördelning av bördan mellan medlemsstaterna.
- i) En skyldighet enligt detta direktiv att samråda med en myndighet innan beslut fattas eller åtgärder vidtas som åtminstone innebär en skyldighet att samråda med den myndigheten om de inslagen i det föreslagna beslutet eller den föreslagna åtgärden som har eller som sannolikt kan
- i) få effekt på moderföretaget inom unionen, dotterföretaget eller filialen, och
 - ii) få effekt på stabiliteten i den medlemsstat där moderföretaget inom unionen, dotterföretaget eller filialen har etablerats eller är beläget.
- j) Resolutionsmyndigheter ska när de vidtar resolutionsåtgärder beakta och följer de resolutionsplaner som avses i artikel 13, såvida resolutionsmyndigheterna inte med beaktande av omständigheterna i fallet anser att resolutionsmålen skulle uppnås effektivare med hjälp av åtgärder som inte föreskrivs i resolutionsplanerna.
- k) Kravet på transparens när ett beslut eller en åtgärd som föreslås sannolikt kan få konsekvenser för den finansiella stabiliteten, budgetmedel, resolutionsfonder, insättningsgarantisystem eller system för ersättning till investerare i berörda medlemsstater.
- l) Erkännande av att det är mest sannolikt att man med samordning och samarbete når ett resultat med lägre totalkostnad för resolutionen.

*Artikel 88***Resolutionskollegier**

1. ► **M3** Om inte annat sägs i artikel 89 ska resolutionsmyndigheterna på koncernnivå inrätta resolutionskollegier som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 12, 13, 16, 18, 45–45h, 91 och 92 och, i tillämpliga fall, säkerställa samarbete och samordning med resolutionsmyndigheter i tredjeländer. ◀

Resolutionskollegierna ska i synnerhet tillhandahålla en ram för resolutionsmyndigheten på koncernnivå, övriga resolutionsmyndigheter och, i tillämpliga fall, berörda samordnande tillsynsmyndigheter när följande uppgifter ska utföras:

- a) Utbyte av uppgifter som är relevanta för upprättandet av koncernresolutionsplaner, för tillämpningen av förberedande och förebyggande befogenheter på koncerner och för koncernresolution.

▼B

- b) Upprättandet av koncernresolutionsplaner enligt artiklarna 12 och 13.
- c) Bedömning av möjligheten till resolution av koncerner enligt artikel 16.
- d) Utövande av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för resolution av koncerner enligt artikel 18.
- e) Beslut om behovet av att fastställa en koncernresolutionsordning som avses i artiklarna 91 eller 92.
- f) Uppnående av enighet om en koncernresolutionsplan som har föreslagits i enlighet med artiklarna 91 eller 92.
- g) Samordning av information till allmänheten om strategier och ordningar för koncernresolution.
- h) Samordning av tillämpningen av finansieringsarrangemang som har fastställts enligt avdelning VII.
- i) Fastställande av minimikrav för koncerner på konsoliderad nivå eller dotterföretagsnivå enligt ►**M3** artiklarna 45–45h ◀.

Resolutionskollegier kan dessutom användas som ett forum för diskussion om frågor som rör resolution av gränsöverskridande koncerner.

2. Följande ska vara medlemmar i resolutionskollegiet:

- a) Resolutionsmyndigheten på koncernnivå.
- b) Resolutionsmyndigheterna i varje medlemsstat där ett dotterföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn är etablerat.
- c) Resolutionsmyndigheterna i medlemsstater där ett eller flera instituts moderföretag i koncernen, som är en sådan enhet som avses i artikel 1.1 d, är etablerade.
- d) Resolutionsmyndigheterna i medlemsstater där betydande filialer är belägna.
- e) Samordnande tillsynsmyndighet och de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där resolutionsmyndigheten är medlem i resolutionskollegiet. När den behöriga myndigheten i en medlemsstat inte är medlemsstatens centralbank får den behöriga myndigheten besluta att den ska åtföljas av en företrädare för medlemsstatens centralbank.
- f) De behöriga ministerierna, i de fall där de resolutionsmyndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet inte är de behöriga ministerierna.

▼B

g) Den myndighet som är ansvarig för en medlemsstats insättningsgarantisystem, om den medlemsstatens resolutionsmyndighet är medlem i ett resolutionskollegium.

h) EBA, om inte annat följer av punkt 4.

3. Resolutionsmyndigheterna i tredjeland där ett moderföretag eller ett institut som är etablerat inom unionen har dotterinstitut eller en filial som skulle betraktas som betydande om den var belägen i unionen, får efter egen begäran bjudas in att delta som observatörer i resolutionskollegiet förutsatt att de omfattas av sekretesskrav som, enligt resolutionsmyndigheten på koncernnivå, motsvarar kraven i artikel 98.

4. EBA ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i tillsynskollegiernas arbete i överensstämmelse med internationella standarder. EBA ska med tanke på detta bjudas in att delta i resolutionskollegiets möten. EBA ska inte ha någon rösträtt i den mån omröstningar äger rum inom ramen för resolutionskollegierna.

5. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska vara ordförande för resolutionskollegiet. I den egenskapen ska den

a) skriftligen fastställa arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets arbete, efter samråd med övriga medlemmar i resolutionskollegiet,

b) samordna resolutionskollegiets alla aktiviteter,

c) sammankalla och leda alla dess möten och på förhand hålla alla medlemmar av resolutionskollegiet fullt informerade om att möten anordnas med resolutionskollegiet, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om de punkter som kommer att tas upp,

d) underrätta medlemmarna i resolutionskollegiet om planerade möten så att de kan begära att få delta,

e) besluta vilka medlemmar och observatörer som ska bjudas in att delta vid särskilda möten i resolutionskollegiet, på grundval av särskilda behov, med beaktande av relevansen för de medlemmarna och observatörerna av den fråga som ska diskuteras, i synnerhet de potentiella effekterna på den finansiella stabiliteten i de berörda medlemsstaterna,

f) i tid ge alla kollegiemedlemmar information om de beslut som har fattats vid dessa möten samt om resultaten av mötena.

De medlemmar som deltar i resolutionskollegiet ska ha ett nära samarbete.

▼B

Utan hinder av led e ska resolutionsmyndigheter ha rätt att delta i resolutionskollegiets möten när frågor som måste beslutas gemensamt eller som berör en koncernenhet inom deras medlemsstat står på dagordningen.

6. Resolutionsmyndigheter på koncernnivå är inte skyldiga att etablera ett resolutionskollegium om andra koncerner eller kollegier utför samma funktioner och uppgifter som specificeras i den här artikeln och uppfyller alla villkor och förfaranden, även de som omfattar medlemskap och deltagande i resolutionskollegier, som är etablerade i den här artikeln och artikel 90. I sådana fall ska alla hänvisningar till resolutionskollegier i detta direktiv även tolkas som hänvisningar till de andra koncernerna eller kollegierna.

7. EBA ska, med beaktande av internationella standarder, utarbeta förslag till standarder för tillsyn i syfte att fastställa resolutionskollegiernas operativa funktionssätt för fullgörandet av uppgifterna som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

▼M3*Artikel 89***Europeiska resolutionskollegier**

1. Om ett institut i tredjeland eller ett moderföretag i tredjeland har dotterföretag etablerade i unionen eller moderföretag inom unionen som är etablerade i två eller flera medlemsstater, eller två eller flera unionsfilialer som betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, ska resolutionsmyndigheterna i de medlemsstater där de enheterna är etablerade eller där de betydande filialerna är belägna inrätta ett gemensamt europeiskt resolutionskollegium.

2. Det europeiska resolutionskollegium som avses i punkt 1 i den här artikeln ska utföra de funktioner och de uppgifter som anges i artikel 88 med avseende på de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln och, i den mån de uppgifterna är relevanta, på deras filialer.

De uppgifter som avses i första stycket i denna punkt ska inbegripa fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h.

Vid fastställandet av det krav som avses i artiklarna 45–45h ska medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet beakta den globala resolutionsstrategi som eventuellt antagits av myndigheter i tredjeländer.

Om dotterföretag etablerade inom unionen eller ett moderföretag inom unionen och dess dotterinstitut i enlighet med den globala resolutionsstrategin inte utgör resolutionsenheter och medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet går med på den strategin ska dotterföretagen

▼ M3

som är etablerade inom unionen eller på konsoliderad basis moderföretaget inom unionen efterleva kravet enligt artikel 45f.1 genom att emittera sådana instrument som avses i artikel 45f.2 a och b till deras yttersta moderföretag som är etablerat i ett tredjeland, eller till dotterföretagen till det yttersta moderbolaget som är etablerade i samma tredjeland eller till andra enheter enligt de villkor som anges i artikel 45f.2 a i och artikel 45f.2 b ii.

3. Om enbart ett moderföretag inom unionen innehar samtliga dotterföretag inom unionen till ett institut eller moderföretag från tredjeland ska resolutionsmyndigheten för den medlemsstat där moderföretaget inom unionen är etablerat vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

Om första stycket inte är tillämpligt ska resolutionsmyndigheten för det moderföretag eller dotterföretag inom unionen som har det högsta värdet av totala tillgångar i balansräkningen vara ordförande i det europeiska resolutionskollegiet.

4. Medlemsstaterna får, i samförstånd med alla berörda parter, bevilja undantag från kravet på att inrätta ett europeiskt resolutionskollegium om en annan grupp eller ett annat kollegium utför samma funktioner och uppgifter som anges i den här artikeln och iakttar alla de villkor och förfaranden, även de som rör medlemskap och deltagande i europeiska resolutionskollegier, som fastställs i den här artikeln och i artikel 90. I sådana fall ska alla hänvisningar till europeiska resolutionskollegier i detta direktiv även tolkas som hänvisningar till dessa andra grupper eller kollegier.

5. Om inte annat följer av punkterna 3 och 4 i den här artikeln ska det europeiska resolutionskollegiet fullgöra uppgifter i enlighet med artikel 88.

▼ B*Artikel 90***Informationsutbyte**

1. Om inte annat följer av artikel 84 ska resolutionsmyndigheterna och behöriga myndigheter på begäran lämna alla upplysningar till varandra som är relevanta för dem när de ska fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv.

2. Resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska samordna flödet av alla relevanta upplysningar mellan resolutionsmyndigheterna. I synnerhet ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå tillhandahålla resolutionsmyndigheterna i andra medlemsstater alla relevanta upplysningar i tid för att underlätta fullgörandet av de uppgifter som avses i artikel 88.1 andra stycket leden b–i.

3. När upplysningar begärts och erhållits från ett tredjelands resolutionsmyndighet, ska tillstånd sökas av resolutionsmyndigheten till att upplysningarna vidarebefordras, utom i fall där tredjelands resolutionsmyndighet redan har gett sitt samtycke till att de upplysningarna vidarebefordras.

Resolutionsmyndigheter ska inte vara skyldiga att vidarebefordra information som har tillhandahållits av en resolutionsmyndighet i tredjeland, såvida inte resolutionsmyndigheten i tredjeland har samtyckt till att informationen översänds.

4. Resolutionsmyndigheterna ska dela upplysningarna med det behöriga ministeriet när de gäller ett beslut eller en fråga som kräver under rättelse till, samråd med eller godkännande av det behöriga ministeriet eller som kan få konsekvenser för offentliga medel.

▼B*Artikel 91***Resolution på koncernnivå som berör ett dotterföretag till koncernen**

1. Om en resolutionsmyndighet fastställer att ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d som är ett dotterföretag inom en koncern uppfyller villkoren som avses i artikel 32 eller 33, ska den myndigheten omgående underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå, den samordnande tillsynsmyndigheten om det är en annan myndighet samt medlemmarna i resolutionskollegiet för den berörda koncernen om följande:

- a) Fastställandet att institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d uppfyller villkoren i artikel 32 eller 33.

- b) De resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder som resolutionsmyndigheten anser är lämpliga för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d.

2. Vid mottagandet av en underrättelse enligt punkt 1 ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med övriga medlemmar i det berörda resolutionskollegiet, bedöma de sannolika effekterna av resolutionsåtgärderna eller de andra åtgärder som meddelats i enlighet med punkt 1 b, på koncernen och koncernenheterna i andra medlemsstater, och särskilt om resolutionsåtgärderna eller andra åtgärder sannolikt skulle leda till att villkoren för resolution uppfylls för en koncernenhet i en annan medlemsstat.

3. Om resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet, bedömer att de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som meddelats i enlighet med punkt 1 b, sannolikt inte leder till att villkoren som fastställs i artikel 32 eller 33 uppfylls för en koncernenhet i en annan medlemsstat, får den resolutionsmyndighet som ansvarar för institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d vidta de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som myndigheten har meddelat enligt punkt 1 b i den här artikeln.

4. Om resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet, bedömer att de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som meddelats i enlighet med punkt 1 b i den här artikeln, sannolikt leder till att villkoren som fastställs i artikel 32 eller 33 uppfylls för en koncernenhet i en annan medlemsstat, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, senast 24 timmar efter mottagandet av underrättelsen enligt punkt 1, föreslå en koncernresolutionsordning och överlämna den till resolutionskollegiet. Den 24-timmarsperioden får förlängas efter godkännande av den resolutionsmyndighet som lämnade den underrättelse som avses i punkt 1 i den här artikeln.

▼B

5. I avsaknad av en bedömning från resolutionsmyndigheten på koncernnivå inom 24 timmar, eller efter en längre period som överenskommits, får den resolutionsmyndighet som lämnade den underrättelse som avses i punkt 1, efter mottagandet av underrättelsen enligt punkt 1, vidta de resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som den meddelat i enlighet med led b i den punkten.

6. En koncernresolutionsordning enligt punkt 4 ska

a) beakta och följa de resolutionsplaner som avses i artikel 13, såvida resolutionsmyndigheterna inte med beaktande av omständigheterna i fallet gör bedömningen att resolutionsmålen skulle uppnås effektivare med hjälp av åtgärder som inte föreskrivs i resolutionsplanerna,

b) beskriva de resolutionsåtgärder som de berörda resolutionsmyndigheterna bör vidta med avseende på moderföretaget inom unionen eller särskilda koncernenheter i syfte att uppfylla resolutionsmålen och principerna för resolution som avses i artiklarna 31 och 34,

c) ange hur de resolutionsåtgärderna bör samordnas,

d) etablera en finansieringsplan som beaktar koncernresolutionsplanen, principerna för att dela upp ansvaret som fastställts i enlighet med led f i artikel 12.3 och för ömsesidighet som avses i artikel 107.

7. Om inte annat följer av punkt 8 ska koncernresolutionsordningen utformas som ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretag som omfattas av koncernresolutionsordningen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

8. Om en resolutionsmyndighet har invändningar mot eller avviker från den koncernresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå eller anser att den behöver vidta andra separata resolutionsåtgärder än de som föreslås i ordningen med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d med hänsyn till finansiell stabilitet, ska den i detalj ange skälen till invändningarna eller till avvikelserna från koncernresolutionsordningen, underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av koncernresolutionsordningen om skälen och informera dem om de åtgärder den kommer att vidta. När den anger skälen till sina invändningar ska den resolutionsmyndigheten beakta de resolutionsplaner som avses i artikel 13, åtgärdernas potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna och åtgärdernas potentiella effekter på andra delar av koncernen.

▼B

9. De resolutionsmyndigheter som inte hade invändningar enligt punkt 8 får fatta ett gemensamt beslut om en koncernresolutionsordning som omfattar koncernenheter i deras medlemsstat.

10. Det gemensamma beslut som avses i punkt 7 eller 9 och de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut som avses i punkt 8 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av resolutionsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

11. Myndigheterna ska utan dröjsmål vidta alla åtgärder enligt denna artikel med vederbörlig hänsyn till hur brådskande situationen är.

12. Om en koncernresolutionsordning inte genomförs och resolutionsmyndigheter vidtar resolutionsåtgärder som avser en koncernenhet, ska de resolutionsmyndigheterna bedriva ett nära samarbete inom resolutionskollegiet för att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för alla koncernenheter som fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

13. Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder som avser koncernenheter ska regelbundet ge fullständig information till medlemmarna i resolutionskollegiet om de åtgärderna och hur de utvecklas.

*Artikel 92***Resolution på koncernnivå**

1. Om en resolutionsmyndighet på koncernnivå fastställer att ett moderföretag inom unionen inom dess ansvarsområde uppfyller villkoren som avses i artikel 32 eller 33, ska den utan dröjsmål lämna de upplysningar som anges i artikel 91.1 a och b till den samordnande tillsynsmyndigheten, om det är en annan myndighet, och till de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet för den berörda koncernen.

Resolutionsåtgärder eller insolvensåtgärder för tillämpningen av artikel 91.1 b får omfatta genomförandet av en koncernresolutionsordning som är utformad i enlighet med artikel 91.6 om något av följande fall föreligger:

- a) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på moderföretagsnivå som underrättats i enlighet med artikel 91.1 b, gör det sannolikt att villkoren som fastställs i artikel 32 eller 33 uppfylls för en koncernenhet i en annan medlemsstat.
- b) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på moderföretagsnivå är inte tillräckliga för att stabilisera situationen eller kommer sannolikt inte att leda till ett optimalt resultat.

▼B

- c) Ett eller flera dotterföretag uppfyller villkoren som avses i artikel 32 eller 33 enligt ett fastställande av de resolutionsmyndigheter som ansvarar för de dotterföretagen.

- d) Resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på koncernnivå kommer att omfatta dotterföretag till koncernen på ett sätt som gör en koncernresolutionsordning lämplig.

2. Om de åtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå enligt punkt 1 inte inbegriper en koncernresolutionsordning, ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå fatta sitt beslut efter samråd med medlemmarna i resolutionskollegiet.

Beslutet av resolutionsmyndigheten på koncernnivå ska beakta

- a) och följa de resolutionsplaner som avses i artikel 13 och följa dessa planer, såvida resolutionsmyndigheterna inte med beaktande av omständigheterna i fallet gör bedömningen att resolutionsmålen skulle uppnås effektivare med hjälp av åtgärder som inte föreskrivs i resolutionsplanerna,

- b) den finansiella stabiliteten i de berörda medlemsstaterna.

3. Om de åtgärder som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå enligt punkt 1 inbegriper en koncernresolutionsordning, ska denna ha formen av ett gemensamt beslut av resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de resolutionsmyndigheter som ansvarar för dotterföretag som omfattas av koncernresolutionsordningen.

EBA får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionsmyndigheterna när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31 c i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. Om en resolutionsmyndighet har invändningar mot eller avviker från den koncernresolutionsordning som föreslås av resolutionsmyndigheten på koncernnivå eller anser att den behöver vidta andra separata resolutionsåtgärder än de som föreslås i ordningen med avseende på ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d med hänsyn till finansiell stabilitet, ska den i detalj ange skälen till invändningarna eller till avvikelsen från koncernresolutionsordningen, underrätta resolutionsmyndigheten på koncernnivå och de övriga resolutionsmyndigheter som omfattas av koncernresolutionsordningen om skälen och informera dem om de åtgärder den kommer att vidta. När den anger skälen till sina invändningar ska den resolutionsmyndigheten beakta de resolutionsplaner som avses i artikel 13, åtgärdernas potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna och åtgärdernas potentiella effekter på andra delar av koncernen.

▼B

5. Resolutionsmyndigheter som inte hade invändningar mot koncern-resolutionsordningen enligt punkt 4 får fatta ett gemensamt beslut om en koncernresolutionsordning som omfattar koncernenheter i deras medlemsstat.

6. Det gemensamma beslut som avses i punkt 3 eller 5 och de beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut som avses i punkt 4 ska erkännas som slutgiltiga och tillämpas av resolutionsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

7. Myndigheterna ska utan dröjsmål vidta alla åtgärder enligt denna artikel med vederbörlig hänsyn till hur brådskande situationen är.

Om en koncernresolutionsordning inte genomförs och resolutionsmyndigheter vidtar resolutionsåtgärder som avser en koncernenhet, ska de resolutionsmyndigheterna bedriva ett nära samarbete inom resolutionskollegiet för att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för alla berörda koncernenheter.

Resolutionsmyndigheter som vidtar resolutionsåtgärder som avser koncernenheter ska regelbundet ge fullständig information till medlemmarna i resolutionskollegiet om de åtgärderna och hur de utvecklas.

AVDELNING VI

FÖRBINDELSER MED TREDJELAND

*Artikel 93***Avtal med tredjeland**

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget ställa förslag till rådet i fråga om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeland om metoderna för samarbete mellan resolutionsmyndigheterna och de relevanta myndigheterna i tredjeland, bl.a. för ändamålet att sprida information i samband med återhämtnings- och resolutionsplanering som rör institut, finansinstitut, moderföretag och tredjelandsinstitut, med avseende på följande situationer:

- a) I fall där ett moderinstitut i tredjeland har dotterinstitut eller betydande filialer i två eller flera medlemsstater.
- b) I fall där ett moderföretag som är etablerat i en medlemsstat och som har ett dotterföretag eller en betydande filial i minst en annan medlemsstat har ett eller flera dotterinstitut i tredjeland.
- c) I fall där ett institut som är etablerat i en medlemsstat och som har ett moderföretag, ett dotterföretag eller en betydande filial i minst en annan medlemsstat har en eller flera filialer i ett eller flera tredjeländer.

▼B

2. De avtal som avses i punkt 1 ska särskilt säkerställa inrättandet av processer och arrangemang mellan resolutionsmyndigheterna och relevanta myndigheter i tredjeland för samarbete vid genomförande av vissa eller alla uppgifter och vid utnyttjande av vissa eller alla befogenheter som anges i artikel 97.

3. De avtal som avses i punkt 1 ska inte gälla enskilda institut, finansinstitut, moderföretag eller institut i tredjeland.

4. Medlemsstater får ingå bilaterala avtal med tredjeland om de frågor som avses i punkterna 1 och 2 till dess att ett avtal som avses i punkt 1 med det berörda tredjelandet träder i kraft i den mån som sådana bilaterala avtal inte är oförenliga med denna avdelning.

*Artikel 94***Erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland**

1. Denna artikel ska tillämpas på resolutionsförfaranden i tredjeland såvida inte och fram till dess att ett internationellt avtal som avses i artikel 93.1 träder i kraft med det berörda tredjelandet. Den ska även tillämpas efter ikraftträdandet av ett internationellt avtal som avses i artikel 93.1 med det berörda tredjelandet i den mån som erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfaranden i tredjeland inte regleras av det avtalet.

2. Där ett europeiskt resolutionskollegium har inrättats i enlighet med artikel 89, ska det fatta ett gemensamt beslut om att erkänna, förutom enligt artikel 95, resolutionsförfaranden i tredjeland för ett institut i tredjeland eller ett moderföretag som

- a) har dotterföretag inom unionen som är etablerade i eller unionsföretag som är belägna i och betraktas som betydande av två eller flera medlemsstater, eller
- b) har tillgångar, rättigheter och skulder som finns i två eller flera medlemsstater eller som regleras av rätten i de medlemsstaterna.

När det gemensamma beslutet om erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeland har fattats, ska de nationella resolutionsmyndigheterna verkställa de erkända resolutionsförfarandena i tredjeland i enlighet med sin nationella rätt.

3. I avsaknad av ett gemensamt beslut mellan de resolutionsmyndigheter som deltar i det europeiska resolutionskollegiet, eller i avsaknad av ett europeiskt resolutionskollegium, ska varje berörd resolutionsmyndighet fatta sitt eget beslut om att erkänna, förutom enligt artikel 95, resolutionsförfaranden i tredjeland för ett institut i tredjeland eller ett moderföretag.

▼B

Detta beslut ska vederbörligen beakta intressena i varje enskild medlemsstat där ett tredjelandsinstitut eller ett moderföretag verkar, särskilt de potentiella effekterna av erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfaranden i tredjeland för andra delar av koncernen och på den finansiella stabiliteten i de medlemsstaterna.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att resolutionsmyndigheterna åtminstone ges befogenhet att göra följande:

a) Utöva resolutionsbefogenheterna för följande:

- i) Tillgångar som innehas av ett institut i tredjeland eller ett moderföretag och som är belägna i medlemsstaten eller regleras av rätten i denna.
- ii) Rättigheter eller skulder som innehas av ett institut i tredjeland och som bokförts av unionsfilialen i medlemsstaten eller regleras av rätten i denna, eller när fordringar som hänför sig till sådana rättigheter och skulder kan göras gällande i medlemsstaten.

b) Genomföra, inklusive att föreskriva en annan person att vidta åtgärder för att genomföra en överföring av aktier eller andra äganderättsinstrument som innehas av ett dotterföretag inom unionen som är etablerat i medlemsstaten som utsett myndigheterna.

c) Utöva sina befogenheter enligt artiklarna 69, 70 eller 71 när det gäller rätten för en part att ingå avtal med en enhet som avses i punkt 2 i den här artikeln där sådana befogenheter krävs för att verkställa resolutionsförfarandena i tredjelandet.

d) Göra ogiltiga alla rättigheter att säga upp, avveckla eller påskynda avtal eller påverka avtalsenliga rättigheter som enheter enligt punkt 2 och andra koncernenheter har, om sådana rättigheter härrör från resolutionsåtgärder som har vidtagits avseende institutet i tredjeland, sådana enheters moderföretag eller andra koncernenheter, antingen av resolutionsmyndigheten i tredjeland själv eller enligt rättsliga eller tillsynsmässiga krav avseende resolutionsarrangemang i det landet, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, även fortsättningsvis fullgörs och säkerheter tillhandahålls.

5. Resolutionsmyndigheterna får, om det är nödvändigt med hänsyn till allmänintresset, vidta resolutionsåtgärder avseende ett moderföretag när den berörda myndigheten i tredjelandet avgör att ett institut som är registrerat i det tredjelandet uppfyller villkoren för resolution enligt rätten i det tredjelandet. För att möjliggöra detta ska medlemsstaterna säkerställa att resolutionsmyndigheterna har befogenhet att utöva resolutionsbefogenheter avseende det moderföretaget, och artikel 68 ska tillämpas.

▼B

6. Erkännandet och verkställigheten av resolutionsförfaranden i tredjeland ska i förekommande fall inte påverka normala insolvensförfaranden enligt tillämplig nationell rätt i enlighet med detta direktiv.

*Artikel 95***Rätten att vägra erkänna eller verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland**

Resolutionsmyndigheten får, efter samråd med andra resolutionsmyndigheter, när ett europeiskt resolutionskollegium har inrättats enligt artikel 89, vägra att erkänna eller verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland enligt artikel 94.2 om den anser

- a) att resolutionsförfarandena i tredjeland skulle ha motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där resolutionsmyndigheten är belägen eller att förfarandena skulle få motsatt effekt på den finansiella stabiliteten i en annan medlemsstat,
- b) att en separat resolutionsåtgärd enligt artikel 96 som avser en unionsfilial är nödvändig för att uppnå ett eller flera resolutionsmål,
- c) att borgenärer, särskilt insättare som är etablerade eller ska betalas i en medlemsstat, inte skulle få samma behandling som borgenärer och insättare i tredjeland med liknande rättigheter enligt resolutionsförfaranden i det egna tredjelandet,
- d) att erkännandet eller verkställigheten av resolutionsförfarandena i tredjelandet skulle ha avsevärda budgetkonsekvenser för medlemsstaten, eller
- e) att effekterna av ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle strida mot den nationella rätten.

*Artikel 96***Resolution av unionsfilialer**

1. Medlemsstater ska säkerställa att resolutionsmyndigheter har de nödvändiga befogenheterna för att agera i fråga om en unionsfilial som inte omfattas av några resolutionsförfaranden i tredjeland eller som omfattas av förfaranden i ett tredjeland och någon av de omständigheter som avses i artikel 95 föreligger.

Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 68 tillämpas på utövandet av sådana befogenheter.

▼B

2. Medlemsstater ska säkerställa att de befogenheter som krävs i punkt 1 får utövas av resolutionsmyndigheter om resolutionsmyndigheten anser att åtgärder är nödvändiga med hänsyn till allmänintresset och att ett eller flera av följande villkor är uppfyllt:

- a) Unionsfilialen uppfyller inte längre, eller kommer sannolikt inte att uppfylla, de nationella lagstadgade villkoren för dess auktorisation och verksamhet i den medlemsstaten och det inte finns några utsikter för att någon åtgärd av privata köpare, tillsyn eller relevant tredjeland skulle återställa filialens efterlevnad eller förhindra fallissemang inom rimlig tid.
- b) Institutet i tredje land enligt resolutionsmyndighetens mening kan inte eller vill inte eller kommer sannolikt inte att kunna fullgöra sina förpliktelser gentemot borgenärer i unionen eller förpliktelser som filialen ingått eller bokfört när de förfaller till betalning, och resolutionsmyndigheten är försäkrad om att inga resolutionsförfaranden eller insolvensförfarande i tredjeland har eller kommer att inledas avseende detta institut i tredjeland inom rimlig tid.
- c) Den berörda myndigheten i tredjeland har inlett resolutionsförfaranden i ett tredjeland som avser institutet i tredjeland, eller har underrettat resolutionsmyndigheten om att den avser att inleda ett sådant förfarande.

3. Om en resolutionsmyndighet vidtar en separat åtgärd som avser en unionsfilial ska den beakta resolutionsmålen och vidta åtgärden i enlighet med följande principer och krav, i den mån de är relevanta:

- a) Principerna i artikel 34.
- b) Kraven gällande tillämpningen av resolutionsverktygen i avdelning IV kapitel III.

*Artikel 97***Samarbete med myndigheter i tredjeland**

1. Denna artikel ska tillämpas på samarbete med ett tredjeland såvida inte och fram till dess att ett internationellt avtal som avses i artikel 93.1 träder i kraft med det berörda tredjelandet. Det ska även tillämpas efter ikraftträdandet av ett internationellt avtal enligt artikel 93.1 med det berörda tredjelandet i den omfattning som innehållet i den här artikeln inte omfattas av det avtalet.

2. EBA får ingå icke-bindande samarbetsformer med följande behöriga myndigheter i tredjeland:

- a) För fall där ett dotterföretag inom unionen är etablerat i två eller flera medlemsstater, de relevanta myndigheter i det tredjeland där moderföretaget eller ett företag som avses i artikel 1.1 c och d är etablerat.

▼B

- b) I fall där ett institut i tredjeland har unionsfilialer i två eller flera medlemsstater, den relevanta myndigheten i det tredjeland där det institutet är etablerat.
- c) I fall där ett moderföretag eller ett företag som anges i artikel 1.1 c och d är etablerat i en medlemsstat med ett dotterföretag eller en betydande filial i en annan medlemsstat även har en eller flera dotterinstitut i tredjeland, de relevanta myndigheterna i de tredjeländer där de dotterinstituten är etablerade.
- d) I fall där ett institut med ett dotterföretag eller en betydande filial i en annan medlemsstat har etablerat en eller flera filialer i ett eller flera tredjeländer, de relevanta myndigheterna i de tredjeländer där de filialerna är belägna.

De arrangemang som avses i denna punkt ska inte innehålla bestämmelser som avser enskilda institut. De ska inte innebära att medlemsstaterna åläggs rättsliga förpliktelser.

3. De samarbetsavtal som ingås som avses i punkt 2 ska innehålla bestämmelser om förfaranden och arrangemang för utbyte av information som är nödvändig för och samarbete mellan de deltagande myndigheterna vid genomförandet av vissa av eller alla följande uppgifter och vid utövandet av vissa av eller alla följande befogenheter när det gäller institut som avses i punkt 2 a–d eller koncerner med sådana institut:

- a) Utarbetandet av resolutionsplaner i enlighet med artiklarna 10–13 och liknande krav enligt de berörda tredjeländernas rätt.
- b) Bedömningen av möjligheterna till resolution av sådana institut och koncerner i enlighet med artiklarna 15 och 16 och liknande krav i de berörda tredjeländernas rätt.
- c) Tillämpningen av befogenheter att åtgärda eller avlägsna hinder för resolution enligt artiklarna 17 och 18 och eventuella liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas rätt.
- d) Tillämpningen av åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas rätt.
- e) Tillämpningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter som kan utövas av de berörda myndigheterna i tredjeland.

4. Behöriga myndigheter eller resolutionsmyndigheter ska när så är lämpligt ingå icke-bindande arrangemang för samarbete i linje med EBA:s arrangemang med de relevanta myndigheterna i tredjeland som anges i punkt 2.

▼B

Denna artikel ska inte hindra medlemsstater eller deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeland i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010.

5. Arrangemang för samarbete som ingås mellan resolutionsmyndigheter i medlemsstater och i tredjeland i enlighet med denna artikel får omfatta bestämmelser om följande:

- a) Utbyte av information som är nödvändig för utarbetandet och underhållet av resolutionsplaner.
- b) Samråd och samarbete vid utarbetandet av resolutionsplaner, inklusive principer för utövandet av befogenheter enligt artiklarna 94 och 96 och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas rätt.
- c) Utbyte av information som är nödvändig för tillämpningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter enligt de berörda tredjeländernas rätt.
- d) Varningssystem eller samråd med samarbetsarrangemangets parter, innan sådana omfattande åtgärder vidtas enligt detta direktiv eller de berörda tredjeländernas rätt som påverkar det institut eller den koncern som arrangemanget gäller.
- e) Samordning av information till allmänheten vid gemensamma resolutionsåtgärder.
- f) Förfaranden och arrangemang för utbyte av information och samarbete enligt leden a–e, om så är lämpligt bland annat genom inrättande och användning av krishanteringsgrupper.

6. Medlemsstaterna ska underrätta EBA om varje samarbetsarrangemang som resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter har ingått i enlighet med denna artikel.

Artikel 98

Utbyte av konfidentiella uppgifter

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och behöriga ministerier utbyter konfidentiella uppgifter, inbegripet återhämtningsplaner, med berörda myndigheter i tredjeland endast om följande villkor uppfylls:

- a) De myndigheterna i tredjeland omfattas av krav och standarder för sekretess som av samtliga berörda myndigheter minst anses vara likvärdiga med dem som föreskrivs i artikel 84.

I den mån utbytet av uppgifter gäller personuppgifter ska hanteringen och överföringen av dessa personuppgifter till myndigheter i tredjeland regleras av tillämplig dataskyddsrätt i unionen och nationell dataskyddsrätt.

- b) Uppgifterna är nödvändiga för att de berörda myndigheterna i tredjeland ska kunna fullgöra sina i nationell rätt föreskrivna resolutionsuppgifter som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv och, om inte annat följer av punkt 1 a, inte används för andra ändamål.

▼B

2. Om de konfidentiella uppgifterna kommer från en annan medlemsstat ska resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och behöriga ministerier inte lämna ut de uppgifterna till de berörda myndigheterna i tredjeland, såvida inte följande villkor uppfylls:

- a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat varifrån uppgifterna kommer (nedan kallad *uppgiftslämnande myndighet*) samtycker till att de lämnas ut.
- b) Uppgifterna lämnas ut endast för de ändamål som den uppgiftslämnande myndigheten har godkänt.

3. För tillämpningen av denna artikel bedöms uppgifter vara konfidentiella, om de omfattas av sekretesskrav enligt unionsrätten.

AVDELNING VII

FINANSIERINGSARRANGEMANG*Artikel 99***Europeiskt system för finansieringsarrangemang**

Ett europeiskt system för finansieringsarrangemang ska upprättas och bestå av

- a) nationella finansieringsarrangemang som har upprättats i enlighet med artikel 100,
- b) lån mellan nationella finansieringsarrangemang enligt vad som anges i artikel 106,
- c) övergången till ömsesidig bolagsform för nationella finansieringsarrangemang i fall av koncernresolution som avses i artikel 107.

*Artikel 100***Krav på upprättande av finansieringsarrangemang för resolution**

1. Medlemsstaterna ska fastställa ett eller flera finansieringsarrangemang för att säkerställa att resolutionsmyndigheten på ett effektivt sätt kan tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.

Medlemsstaterna ska se till att en utsedd offentlig myndighet eller en myndighet med förvaltningsbefogenheter får framkalla användandet av finansieringsarrangemangen.

Dessa finansieringsarrangemang ska endast användas i enlighet med de resolutionsmål och principer som anges i artiklarna 31 och 34.

2. Medlemsstaterna får använda samma administrativa struktur för insättningsgarantisystemet som för sina finansieringsarrangemang.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att finansieringsarrangemangen har tillräckliga resurser.

▼B

4. Vid tillämpning av punkt 3 ska finansieringsarrangemangen särskilt ha befogenhet att

- a) samla in förhandsbidrag som avses i artikel 103 i syfte att nå den målnivå som anges i artikel 102,
- b) ta upp extraordinära efterhandsbidrag enligt vad som avses i artikel 104, om de bidrag som anges i led a är otillräckliga, och
- c) ta upp offentliga lån och andra former av stöd enligt vad som avses i artikel 105.

5. Med undantag för de fall som tillåts enligt punkt 6 ska varje medlemsstat inrätta sina nationella finansieringsarrangemang genom en fond som dess resolutionsmyndighet kan framkalla användandet av, för de ändamål som anges i artikel 101.1.

6. Trots vad som sägs i punkt 5 i den här artikeln får en medlemsstat, för att fullgöra sina skyldigheter inom ramen för punkt 1 i den här artikeln, inrätta sitt nationella finansieringsarrangemang genom obligatoriska bidrag, som baseras på de kriterier som avses i artikel 103.7 och inte innehas genom en fond som kontrolleras av dess resolutionsmyndighet, från institut som är auktoriserade inom dess territorium under förutsättning att alla följande villkor är uppfyllda:

- a) Det belopp som anskaffas med hjälp av bidrag är åtminstone lika stort som det belopp som måste anskaffas enligt artikel 102.
- b) Medlemsstatens resolutionsmyndighet har rätt till ett belopp som uppgår till beloppet för sådana bidrag, vilket medlemsstaten omedelbart ställer till den resolutionsmyndighetens förfogande på den resolutionsmyndighetens begäran, för användning uteslutande för de ändamål som anges i artikel 101.
- c) Medlemsstaten underrättar kommissionen om sitt beslut att göra bruk av bestämmanderätten att konstruera sitt finansieringsarrangemang i enlighet med denna punkt.
- d) Medlemsstaten minst en gång om året underrättar kommissionen om det belopp som avses i b.
- e) Med undantag för vad som fastställs i denna punkt, följer finansieringsarrangemanget artiklarna 99–102, 103.1–103.4 och 103.6 samt 104–109.

Vid tillämpning av detta stycke får de tillgängliga finansiella medel som beaktas för att uppnå den målnivå som anges i artikel 102 innefatta obligatoriska bidrag från alla eventuella system som en medlemsstat när som helst mellan den 17 juni 2010 och den 2 juli 2014 inrättat för obligatoriska bidrag från institut inom dess territorium för att täcka de kostnader som avser systemrisk, att institut faller ut och resolution av institut, under förutsättning att medlemsstaten följer denna avdelning. Bidrag till insättningsgarantisystem ska inte räknas med vid beräkningen av den målnivå för finansieringsarrangemang för resolution som anges i artikel 102.

▼B*Artikel 101***Användning av finansieringsarrangemangen för resolution**

1. De finansieringsarrangemang som är inrättade i enlighet med artikel 100 får endast användas av resolutionsmyndigheten i den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa en ändamålsenlig användning av resolutionsverktygen för följande ändamål:

- a) För att garantera de tillgångar eller skulder institutet under resolution, dess dotterföretag, ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet har.
- b) För att lämna lån till institutet under resolution, dess dotterföretag, ett broinstitut eller en tillgångsförvaltningsenhet.
- c) För att köpa tillgångar som institutet under resolution har.
- d) För att lämna bidrag till ett broinstitut och en tillgångsförvaltningsenhet.
- e) För att betala ersättning till aktieägare eller borgenärer i enlighet med artikel 75.
- f) För att bidra till institutet under resolution som en ersättning för nedskrivningen eller skuldkonverteringen av vissa borgenärsfordringar, när skuldnedskrivningsverktyget används och när resolutionsmyndigheten beslutar att utesluta vissa borgenärer från skuldnedskrivningen i enlighet med artikel 44.3–44.8.
- g) För att låna ut till andra finansieringsarrangemang på frivillig grund i enlighet med artikel 106.
- h) För att kombinera åtgärder enligt leden a–g.

Finansieringsarrangemangen får användas för att vidta de åtgärder som avses i första stycket även när det gäller köparen i samband med försäljningsverktyget.

2. Finansieringsarrangemanget för resolution ska inte användas direkt för att absorbera förlusterna för ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller för att rekapitalisera ett institut eller en sådan enhet. Om användningen av finansieringsarrangemang för resolution enligt punkt 1 i den här artikeln indirekt medför att delar av de förluster som drabbat ett institut eller en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d förs över till finansieringsarrangemangen för resolution, ska de principer som styr finansieringsarrangemangen för resolution enligt artikel 44 tillämpas.

*Artikel 102***Målnivå**

1. Senast den 31 december 2024 ska medlemsstaterna säkerställa att de finansiella tillgångarna för deras finansieringsarrangemang uppgår till minst 1 % av alla garanterade insättningar i auktoriserade institut inom deras territorium. Medlemsstaterna får fastställa målnivåer som är högre än det beloppet.

▼B

2. Under den inledande tidsperiod som avses i punkt 1, ska bidrag till de finansieringsarrangemang som tas upp i enlighet med artikel 103 fördelas så jämnt som möjligt över perioden tills målnivån uppnås, men med vederbörlig hänsyn till fasen i konjunkturcykeln och till den påverkan som procykliska avgifter kan ha på de bidragande institutens finansiella ställning.

Medlemsstaterna får förlänga den inledande tidsperioden med högst fyra år om det genom finansieringsarrangemangens har gjorts sammanlagda utbetalningar som är högre än 0,5 % av de garanterade insättningarna i alla auktoriserade institut inom deras territorium som är garanterade enligt direktiv 2014/49/EU.

3. Om de tillgängliga finansiella medlen efter den inledande tidsperiod som avses i punkt 1 underskrider den målnivå som fastställs i den punkten ska de regelbundna bidrag som tagits upp i enlighet med artikel 103 återupptas till dess att målnivån uppnås. Efter det att målnivån initialt har uppnåtts och de tillgängliga finansiella medlen därefter har minskats till mindre än två tredjedelar av målnivån ska de bidragen uppgå till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom sex år.

Vid fastställandet av det regelbundna bidraget ska vederbörlig hänsyn tas till fasen i konjunkturcykeln och till den påverkan som procykliska bidrag kan ha när de årliga bidragen fastställs inom ramen för denna punkt.

4. EBA ska senast den 31 oktober 2016 överlämna en rapport till kommissionen med rekommendationer om den lämpliga referenspunkten för fastställande av målnivån för ett finansieringsarrangemang för resolution och då särskilt huruvida totala skulder utgör en lämpligare utgångspunkt än garanterade insättningar.

5. Med utgångspunkt i utfallet av den rapport som avses i punkt 4 ska kommissionen, om så är lämpligt, senast den 31 december 2016 överlämna ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet om utgångspunkten för målnivån för finansieringsarrangemang för resolution.

*Artikel 103***Förhandsbidrag**

1. För att kunna uppnå den målnivå som anges i artikel 102 ska medlemsstaterna säkerställa att bidrag samlas in minst en gång per år från institut som är auktoriserade på deras territorium, inbegripet unionsfilialer.

2. Bidraget från varje institut ska vara proportionellt mot dess skulder (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar när de gäller de sammanlagda skulderna (exklusive kapitalbas) minus garanterade insättningar för alla auktoriserade institut inom medlemsstatens territorium.

▼B

De bidragen ska justeras i förhållande till institutens riskprofil, i enlighet med det kriterium som antas enligt punkt 7.

3. De tillgängliga finansiella medel som ska tas i beaktande för att uppnå den målnivå som anges i artikel 102 får omfatta oåterkalleliga betalningsåtaganden, med vederbörlig säkerhet i form av lågriskstillgångar som inte är belastade av tredje parts in-teckningar och som står till fritt förfogande samt är öronmärkta uteslutande för användning av resolutionsmyndigheterna för de ändamål som anges i artikel 101.1. Andelen icke indrivningsbara betalningsåtaganden ska inte vara högre än 30 % av de totala bidrag som tagits upp i enlighet med den här artikeln.

4. Medlemsstaterna ska se till att skyldigheten att betala de bidrag som anges i denna artikel är bindande enligt nationell rätt, och att förfallande bidrag betalas helt.

Medlemsstaterna ska upprätta lämpliga krav på tillsyn, registrering redovisning, rapportering och andra krav för att säkerställa att bidrag som förfallit till betalning betalas helt. Medlemsstaterna ska säkerställa åtgärder för ändamålsenlig kontroll av huruvida bidrag har betalats korrekt. Medlemsstaterna ska säkerställa bestämmelser för att förebygga undandragande, flykt och missbruk.

5. De belopp som samlas in i enlighet med den här artikeln ska enbart användas för de syften som anges i artikel 101.1.

6. Med förbehåll för artiklarna 37, 38, 40, 41 och 42 får de belopp som mottagits från institutet under resolution eller broinstitutet, räntan och andra vinstmedel för investeringar samt alla andra vinstmedel gagna finansieringsarrangemangen.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 115 för att specificera begreppet bidragsjusteringar i förhållande till institutens riskprofil enligt vad som avses i punkt 2, i den här artikeln med hänsyn till följande:

- a) Institutets riskexponering, bland annat omfattningen av dess handel, dess exponeringar utanför balansräkningen och dess skuldsättningsnivå.
- b) Stabiliteten och variationen i företagets finansieringskällor och obelastade och högljckvida tillgångar.
- c) Institutets finansiella situation.
- d) Sannolikheten för att en ordnad resolution av institutet inleds.
- e) Omfattningen av tidigare extraordinärt offentligt finansiellt stöd till institutet.
- f) Komplexiteten i institutets struktur och möjligheten till dess resolution.

▼B

- g) Institutets betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin i en eller flera av unionens medlemsstater.
 - h) Att institutet ingår i ett institutionellt skyddssystem.
8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 115 för att specificera
- a) den registrering, redovisning, de rapporteringskrav och andra krav som anges i punkt 4 med syfte att säkerställa att bidragen faktiskt betalas,
 - b) de åtgärder som anges i punkt 4 för att säkerställa ändamålsenlig kontroll av huruvida bidragen har betalats korrekt.

*Artikel 104***Extraordinära efterhandsbidrag**

1. Om de medel som tagits upp inte räcker för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen, ska medlemsstaterna säkerställa att extraordinära efterhandsbidrag tagits upp från institut inom deras territorium, för att täcka de supplementära beloppen. De extraordinära efterhandsbidragen ska fördelas mellan institut i enlighet med de regler som fastställs i artikel 103.2.

Extraordinära efterhandsbidrag får inte vara högre än tre gånger det årliga beloppet för bidrag som fastställs i enlighet med artikel 103.

2. Artikel 103.4–103.8 ska tillämpas på bidrag som tas upp enligt den här artikeln.

3. Resolutionsmyndigheten får helt eller delvis skjuta upp ett instituts betalning av extraordinärt efterhandsbidrag till finansieringsarrangemanget för resolution om betalningen av de bidragen skulle äventyra institutets likviditet eller solvens. Ett sådant uppskjutande ska beviljas på högst sex månader men får förlängas på begäran av institutet. Bidrag som skjutits upp enligt denna punkt ska betalas då sådan betalning inte längre äventyrar institutets likviditet eller solvens.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 115 för att fastställa de omständigheter och villkor under vilka ett instituts betalning av bidrag tillfälligt kan skjutas upp enligt punkt 3 i den här artikeln.

*Artikel 105***Alternativa finansieringssätt**

Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion har möjlighet att ta upp offentliga lån eller andra former av stöd från institut, finansinstitut eller andra tredje parter, i händelse att beloppen som tas upp i enlighet med artikel 103 inte är tillräckliga för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen, och de extraordinära efterhandsbidragen enligt artikel 104 inte omedelbart är tillgängliga eller tillräckliga.

▼B*Artikel 106***Lån mellan finansieringsarrangemang**

1. Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion får begära att få låna från alla andra finansieringsarrangemang inom unionen, i händelse att
 - a) beloppen som tagits upp enligt artikel 103 inte är tillräckliga för att täcka förlusterna, kostnaderna eller andra utgifter som uppstår genom användningen av finansieringsarrangemangen,
 - b) sådana extraordinära efterhandsbidrag som regleras i artikel 104 inte är omedelbart tillgängliga, och
 - c) alternativa finansieringsarrangemang enligt artikel 105 inte är omedelbart tillgängliga på rimliga villkor.
2. Medlemsstaterna ska se till att finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion har befogenhet att låna ut till andra finansieringsarrangemang inom unionen under de omständigheter som specificeras i punkt 1.
3. Efter en begäran enligt punkt 1 ska vart och ett av de övriga finansieringsarrangemangen i unionen besluta om de ska låna ut till det finansieringsarrangemang som lämnat begäran. Medlemsstaterna får kräva att det beslutet fattas efter samråd med, eller med samtycke från, det behöriga ministeriet eller regeringen. Beslutet ska fattas med vederbörlig skyndsamhet.
4. Ränta, återbetalningsperiod och andra villkor för lånen ska fastställas mellan det upplånande finansieringsarrangemanget och de övriga finansieringsarrangemang som beslutat att delta. Lånen från varje deltagande finansieringsarrangemang ska ha samma ränta, återbetalningsperiod och andra villkor såvida inte alla deltagande finansieringsarrangemang enas om något annat.
5. Det belopp som lånas ut av varje deltagande finansieringsarrangemang för resolution ska vara proportionellt mot de garanterade insättningarna i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution, med avseende på de totala garanterade insättningarna i medlemsstaterna för deltagande finansieringsarrangemang för resolution. De bidragssatserna får varieras genom överenskommelse mellan alla deltagande finansieringsarrangemang.
6. Ett utestående lån till en annan medlemsstats finansieringsarrangemang för resolution enligt denna artikel ska behandlas som en tillgång för det finansieringsarrangemang för resolution som tillhandahöll lånet och får räknas in i målnivån för det finansieringsarrangemanget.

*Artikel 107***Nationella finansieringsarrangemangs ömsesidighet vid en koncernresolution**

1. Medlemsstaterna ska, vid en koncernresolution som avses i artiklarna 91 eller 92, säkerställa att det nationella finansieringsarrangemanget för varje institut som är en del av en koncern bidrar till finansieringen av koncernresolutionen i enlighet med denna artikel.

▼B

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska resolutionsmyndigheten på koncernnivå, efter samråd med resolutionsmyndigheten för instituten som är en del av koncernen, om nödvändigt före någon resolutionsåtgärd vidtas, föreslå en finansieringsplan som del av koncernresolutionsordningen enligt artiklarna 91 och 92.

Finansieringsplanen ska godkännas i enlighet med beslutsförfarandet som avses i artiklarna 91 och 92.

3. Finansieringsplanen ska innehålla följande:

- a) En värdering i enlighet med artikel 36 avseende de berörda koncernenheterna.
- b) De förluster som ska redovisas av varje berörd koncernenhet vid den tidpunkt då resolutionsverktygen används.
- c) För varje berörd koncernenhet, de förluster som skulle drabba varje klass av aktieägare och borgenärer.
- d) Bidrag som insättningsgarantisystemen skulle vara skyldiga att lämna i enlighet med artikel 109.1.
- e) Det totala bidraget genom finansieringsarrangemang för resolution och syftet med och formen för bidraget.
- f) Grunden för beräkning av det belopp som varje nationellt finansieringsarrangemang i de medlemsstater där berörda koncernenheter är belägna, är skyldigt att bidra med till finansieringen av koncernresolutionen för att bygga upp det totala bidrag som avses i led e.
- g) Det belopp som det nationella finansieringsarrangemanget för varje berörd koncernenhet är skyldigt att bidra med till finansieringen av koncernresolutionen och formen för de bidragen.
- h) Det lånebelopp som finansieringsarrangemangen i de medlemsstater där de berörda koncernenheterna är belägna kommer att ta upp från institut, finansinstitut och övriga tredje parter enligt artikel 105.
- i) Tidsramen för användningen av finansieringsarrangemangen i de medlemsstater där berörda koncernenheter är belägna, vilken bör vara möjlig att förlänga vid behov.

4. Grunden för fördelningen av det bidrag som avses i punkt 3 e ska överensstämma med punkt 5 i den här artikeln och med principerna i koncernresolutionsplanen i enlighet med artikel 12.3 f, såvida inte någonting annat överenskoms i finansieringsplanen.

5. Såvida inte någonting annat överenskoms i finansieringsplanen ska beräkningsgrunden för bidraget från varje nationellt finansieringsarrangemang särskilt beakta

- a) den andel av koncernens riskvägda tillgångar som innehas av institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d som är etablerade i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution,

▼ B

- b) den andel av koncernens tillgångar som innehas av institut och enheter som avses i artikel 1.1 b, c och d som är etablerade i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution,
 - c) andelen förluster som har orsakat behovet av koncernresolution och som härrör från koncernenheter under tillsyn av behöriga myndigheter i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution, och
 - d) andelen medel i finansieringsarrangemangen för resolution som enligt finansieringsplanen förväntas användas för att direkt gagna koncernenheter som är etablerade i medlemsstaten för det finansieringsarrangemanget för resolution.
6. Medlemsstaterna ska i förväg fastställa regler och förfaranden för att säkerställa att varje nationellt finansieringsarrangemang kan verkställa sitt bidrag till finansieringen av koncernresolutionen omedelbart utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.
7. Medlemsstaterna ska vid tillämpning av den här artikeln säkerställa att koncernfinansieringsarrangemang enligt de villkor som anges i artikel 105 har rätt till offentliga lån eller andra former av stöd från institut, finansinstitut eller andra tredje parter.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella finansieringsarrangemang under deras jurisdiktion får garantera alla lån som avtalats av koncernfinansieringsarrangemanget i enlighet med punkt 7.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla eventuella inkomster eller förmåner som uppstår i samband med användningen av koncernfinansieringsarrangemangen tilldelas nationella finansieringsarrangemang i enlighet med deras bidrag till finansieringen av resolutionen enligt punkt 2.

▼ M2*Artikel 108***Rangordning vid insolvens**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa följande i deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden:
- a) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges fordringar från ordinarie borgenärer utan säkerhet:
 - i) Den del av kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag som överstiger den garantinivå som avses i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.
 - ii) Insättningar som skulle utgöra kvalificerade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag om de inte hade gjorts genom filialer belägna utanför unionen av institut som är etablerade inom unionen.

▼ M2

b) Att följande ges samma prioritet, som är högre än den prioritet som ges enligt led a:

i) Garanterade insättningar.

ii) Insättningsgarantisystem som ersätter rättigheterna och skyldigheterna för garanterade insättare vid insolvens.

2. Medlemsstaterna ska, för enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d, säkerställa att ordinarie fordringar utan säkerhet, i deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden, ges högre prioritet än fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller följande villkor:

a) Den ursprungliga avtalsenliga löptiden för skuldinstrumenten är minst ett år.

b) Skuldinstrumenten innehåller inga inbäddade derivat och är inte själva derivat.

c) Den relevanta avtalsenliga dokumentation och, i tillämpliga fall, de prospekt som avser emissionen hänvisar uttryckligen till den lägre prioriteten enligt denna punkt.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 a, b och c i den här artikeln ges högre prioritet i deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden än fordringar som härrör från instrument som avses i artikel 48.1 a–d.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5 och 7 ska medlemsstaterna säkerställa att deras nationella lagstiftning som reglerar normala insolvensförfaranden såsom den hade antagits per den 31 december 2016 är tillämplig på rangordningen vid normala insolvensförfaranden för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitteras av enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d i det här direktivet före dagen då de åtgärder i nationell lagstiftning som införlivar Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2399 ⁽¹⁾ träder i kraft.

5. Om en medlemsstat efter den 31 december 2016 och före den 28 december 2017 antog en nationell lag som reglerar rangordningen vid normala insolvensförfaranden för fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitterats efter den dag då en sådan nationell lag börjar tillämpas, ska punkt 4 inte tillämpas på fordringar som härrör från skuldinstrument som emitterats efter den dag då den nationella lagen börjar tillämpas, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Den nationella lagen föreskriver att ordinarie fordringar utan säkerhet, för enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d, vid normala insolvensförfaranden ges högre prioritet än fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller följande villkor:

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2399 av den 12 december 2017 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki (EUT L 345, 27.12.2017, s. 96).

▼ **M2**

- i) Den ursprungliga avtalsenliga löptiden för skuldinstrumenten är minst ett år.
 - ii) Skuldinstrumenten innehåller inga inbäddade derivat och är inte själva derivat.
 - iii) Den relevanta avtalsenliga dokumentation och i förekommande fall det prospekt som avser emissionen hänvisar uttryckligen till den lägre prioriteten enligt den nationella lagen.
- b) Den nationella lagen föreskriver att fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som uppfyller villkoren i led a i detta stycke vid normala insolvensförfaranden ges högre prioritet än fordringar som härrör från sådana instrument som avses i artikel 48.1 a–d.

Den dag då de åtgärder i nationell lagstiftning genom vilka direktiv (EU) 2017/2399 införlivas träder i kraft ska de fordringar utan säkerhet som härrör från sådana skuldinstrument som avses i led b i första stycket ges samma prioritet som den som avses i punkterna 2 a, 2 b, 2 c och 3 i denna artikel.

6. Skuldinstrument med rörlig ränta som härletts från en allmänt använd referensränta och skuldinstrument som inte är angivna i emitentens nationella valuta, förutsatt att kapitalbeloppet, återbetalningen och räntan är angivna i samma valuta, ska vid tillämpning av punkt 2 b och punkt 5 första stycket led a ii inte endast på grund av dessa egenskaper anses vara skuldinstrument med inbäddade derivat.

7. De medlemsstater som före den 31 december 2016 har antagit en nationell lag som reglerar normala insolvensförfaranden varigenom ordinarie fordringar utan säkerhet som härrör från skuldinstrument som emitteras av enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d delas in i två eller fler olika rangordningar, eller varigenom prioriteten för ordinarie fordringar utan säkerhet som härrör från sådana skuldinstrument ändras i förhållande till alla övriga ordinarie fordringar utan säkerhet med samma prioritet, får föreskriva att skuldinstrument med den lägsta prioriteten bland dessa ordinarie fordringar utan säkerhet ges samma prioritet som den som ges fordringar som uppfyller villkoren i punkterna 2 a, 2 b, 2 c och 3 i den här artikeln.

▼ **B***Artikel 109***Användning av insättningsgarantisystem vid resolution**

1. I fall då resolutionsmyndigheterna vidtar resolutionsåtgärder, och förutsatt att den åtgärden säkerställer att insättare fortsätter att ha tillgång till sina tillgodohavanden, ska medlemsstaterna säkerställa att det insättningsgarantisystem till vilket institutet hör är ansvarigt för följande:

- a) När skuldnedskrivningsverktyget används, det belopp med vilket insättningar som omfattas av garantin skulle ha skrivits ned för att absorbera förlusterna i institutet enligt artikel 46.1 a om garanterade insättningar hade omfattats av skuldnedskrivning och skrivits ned i

▼B

samma utsträckning som borgenärer på samma prioritetsnivå enligt nationell rätt som reglerar normala insolvensförfaranden.

- b) När ett eller flera andra resolutionsverktyg än skuldnedskrivningsverktyg används, beloppet för förluster som garanterade insättare skulle ha drabbats av om de skulle ha drabbats av förluster i proportion till de förluster som borgenärer på samma prioritetsnivå enligt nationell rätt som reglerar normala insolvensförfaranden.

Insättningsgarantisystemets ansvar ska inte i något fall vara större än beloppet för förluster som det hade varit tvunget att stå för om institutet hade avvecklats under normala insolvensförfaranden.

När skuldnedskrivningsinstrumentet används ska insättningsgarantisystemet inte omfattas av någon skyldighet att lämna bidrag till kostnaderna för att återkapitalisera institutet eller broinstitutet enligt artikel 46.1 b.

I de fall där det fastställs vid en värdering enligt artikel 74 att insättningsgarantisystemets bidrag till resolution var större än de nettoförluster som det skulle ha drabbats av om institutet avvecklats under normala insolvensförfaranden, ska insättningsgarantisystemet ha rätt att få mellanskillnaden betald från finansieringsarrangemang för resolution i enlighet med artikel 75.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att fastställandet av beloppet för vilket insättningsgarantisystemet är ansvarigt i enlighet med punkt 1 i den här artikeln överensstämmer med villkoren som avses i artikel 36.

3. Bidraget från insättningsgarantisystemet vid tillämpningen av punkt 1 ska göras kontant.

4. I fall då kvalificerade insättningar hos ett institut under resolution överförs till en annan enhet genom försäljning av försäljningsverktyget eller broinstitutsverktyget, har insättarna inga fordringar enligt direktiv 2014/49/EU, mot insättningsgarantisystemet vad gäller någon av deras depositioner hos institutet under resolution som inte har överförts, förutsatt att kapitalbasen som överförs motsvarar eller överskrider den aggregerade garantinivån i artikel 6 i direktiv 2014/49/EU.

5. Utan hinder av punkterna 1–4, om de tillgängliga medlen inom ett insättningsgarantisystem används för dess syften, och därefter minskas till mindre än två tredjedelar av målnivån för insättningsgarantisystemen, ska det regelbundna bidraget till insättningsgarantisystemen uppgå till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom sex år.

Ett insättningsgarantisystems ansvar ska inte under några omständigheter överskrida ett belopp som motsvarar 50 % av dess målnivå enligt artikel 10 i direktiv 2014/49/EU. Medlemsstaterna får med beaktande av särdragen för deras nationella banksektor fastställa en andel som inte överstiger 50 %.

Under inga omständigheter ska insättningsgarantisystemets deltagande enligt detta direktiv överskrida de förluster det skulle ha gjort vid en avveckling under normala insolvensförfaranden.

AVDELNING VIII

SANKTIONER

Artikel 110

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar deras rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, fastställa regler för administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ska tillämpas när de nationella bestämmelser som antagits vid införlivandet av detta direktiv inte har uppfyllts, och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs. Om medlemsstaterna beslutar att inte fastställa regler för administrativa sanktioner vid överträdelse som omfattas av nationell straffrätt, ska de informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga reglerna. De administrativa sanktionerna och de andra administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa sanktioner, i fall där de skyldigheter som avses i punkt 1 gäller för institut, finansinstitut och moderföretag inom unionen, kan tillämpas vid en överträdelse, om inte annat följer enligt de villkor som föreskrivs i nationell rätt, på ledamöterna i ledningsorganet, och andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.

3. Befogenheterna att utdöma administrativa sanktioner som avses i detta direktiv ska tillfalla resolutionsmyndigheterna eller, om det är en annan myndighet, behöriga myndigheter, beroende på typ av överträdelse. Resolutionsmyndigheter och berörda myndigheter ska ha alla befogenheter att samla information och alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina respektive uppgifter. När resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att utdöma sanktionerna ska de fungera i nära samarbete för att se till att de administrativa sanktionerna eller de andra administrativa åtgärderna ger önskat resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.

4. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska utöva sina administrativa befogenheter att utdöma sanktioner i enlighet med detta direktiv och nationell rätt på något av följande sätt:

- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter.
- c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter.
- d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

Artikel 111

Särskilda bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska se till att det i deras lagar och andra författningar föreskrivs sanktioner och andra administrativa åtgärder för åtminstone följande situationer:

- a) Underlåtenhet att utforma, upprätthålla eller uppdatera återhämtningsplaner och koncernåterhämtningsplaner, i överträdelse mot artiklarna 5 eller 7.
- b) Underlåtenhet att underrätta den behöriga myndigheten om en avsikt att ge finansiellt stöd inom koncernerna, i överträdelse mot artikel 25.

▼B

- c) Underlåtenhet att tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter för utarbetandet av resolutionsplaner, i överträdelse mot artikel 11.
 - d) Underlåtenhet av ett instituts ledningsorgan eller ledningsorganet för en enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d att underrätta den behöriga myndigheten när institutet eller den enhet som avses i artikel 1.1 b, c eller d kommit eller sannolikt kommer att fallera, i överträdelse mot artikel 81.1.
2. Medlemsstaterna ska se till att de administrativa sanktionerna och andra administrativa åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 åtminstone inbegriper följande:
- a) Ett offentlig uttalande som fastställer ansvariga fysiska personer, institut, finansiella institut, moderföretag inom unionen eller andra juridiska personer och överträdelsens karaktär.
 - b) Ett föreläggande enligt vilken det krävs att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.
 - c) Ett tillfälligt förbud för en ledamot av institutets ledningsorgan eller ledningsorganet för den enhet som avses i artikel 1.1 b, c, eller d eller annan fysisk person som hålls ansvarig att utöva uppdrag i institut eller sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d.
 - d) I fråga om en juridisk person, administrativa avgifter på upp till 10 % av den juridiska personens totala årliga nettoomsättning under det föregående räkenskapsåret. I fall där den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag, ska den relevanta omsättningen vara den omsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det sista moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.
 - e) I fråga om en fysisk person, administrativa avgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014.
 - f) Administrativa avgifter på upp till två gånger beloppet för den vinst som har erhållits genom överträdelsen, i fall där den vinsten kan fastställas.

*Artikel 112***Offentliggörande av administrativa sanktioner**

1. Medlemsstaterna ska se till att resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats åtminstone offentliggör varje administrativ sanktion som har ålagts av dem till följd av överträdelser av de nationella bestämmelser för att införliva detta direktiv när sådana sanktioner inte har överklagats eller möjligheterna till omprövning har uttömts. Sådant offentliggörande ska göras utan onödigt dröjsmål, efter det att den fysiska eller juridiska personen har underrettats om denna sanktion, inklusive information om överträdelsens typ och karaktär samt om identiteten på den fysiska eller juridiska person som sanktionen gäller.

Om medlemsstaterna tillåter offentliggörande av sanktioner som kan överklagas, ska resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna utan otillbörligt dröjsmål på sin officiella webbplats offentliggöra information om överklagandets status, och om resultatet av detta.

▼B

2. Resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska offentliggöra sanktioner som ålagts av dem på anonym grund, på ett sätt som är förenligt med nationell rätt, under någon av följande omständigheter:

- a) Om sanktionen har ålagts en fysisk person och ett offentliggörande av personuppgifter visar sig vara oproportionerligt genom en obligatorisk förhandsbedömning av proportionaliteten i ett sådant offentliggörande.
- b) Om ett offentliggörande skulle utgöra ett hot mot de finansiella marknadernas stabilitet eller äventyra en pågående brottsutredning.
- c) Om ett offentliggörande skulle orsaka, i den mån det kan fastställas, oproportionerlig skada för institut eller sådana enheter som avses i artikel 1.1 b, c eller d eller berörda fysiska personer.

Alternativt får i sådana fall offentliggörandet av de berörda uppgifterna skjutas upp under en rimlig tidsperiod om det förväntas att skälen till att sanktionerna offentliggörs på anonym grund inte längre kommer att föreligga efter denna tidsperiod.

3. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel finns kvar på deras officiella webbplats i minst fem år. Personuppgifter som ingår i den offentliggjorda informationen ska endast ligga kvar på resolutionsmyndighetens eller den behöriga myndighetens officiella webbplats under den tidsperiod som är nödvändig i överensstämmelse med tillämpliga regler om uppgiftsskydd.

4. Senast den 3 juli 2016 ska EBA lägga fram en rapport för kommissionen om medlemsstaternas offentliggörande av sanktioner på anonym grund enligt punkt 2 och, särskilt om det har funnits betydande skillnader mellan medlemsstaterna i det avseendet. Den rapporten ska även behandla alla betydande skillnader i varaktigheten av offentliggörandet av sanktioner i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt om offentliggörande av sanktioner.

*Artikel 113***EBA:s upprätthållande av en central databas**

1. Om inte annat följer av konfidentialitetskravet enligt artikel 84, ska resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter informera EBA om alla administrativa sanktioner som åläggs av dem enligt artikel 111 samt om överklagandets status och resultatet av detta. EBA ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporteras där syftet endast är utbyte av information mellan resolutionsmyndigheter och som ska vara tillgänglig endast för resolutionsmyndigheter och uppdateras på grundval av den information som dessa lämnar. EBA ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporteras där syftet endast är utbyte av information mellan behöriga myndigheter och som ska vara tillgänglig endast för behöriga myndigheter och uppdateras på grundval av den information som lämnas av dessa.

2. EBA ska upprätthålla en webbplats med länkar till varje resolutionsmyndighets offentliggörande av sanktioner och varje behörig myndighets offentliggörande av sanktioner enligt artikel 112 och ange den period under vilken varje medlemsstat offentliggör sanktioner.

▼B*Artikel 114***Verkningsfull tillämpning av sanktioner och de behöriga myndigheternas och resolutionsmyndigheternas utövande av befogenheterna att utdöma sanktioner**

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på administrativa avgifter tar hänsyn till alla relevanta omständigheter, inbegripet, i förekommande fall, följande:

- a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
- b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella ställning, som den indikeras genom exempelvis den ansvariga juridiska personens totala årliga omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
- d) Beloppet av de vinster som gjorts eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån detta kan fastställas.
- e) De förluster för tredjeparter som har orsakats av överträdelsen, i den mån detta kan fastställas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten.
- g) Tidigare överträdelser som den ansvariga fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.
- h) Överträdelsens eventuella konsekvenser för det finansiella systemet.

AVDELNING IX

VERKSTÄLLANDE BEFOGENHETER*Artikel 115***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2 andra stycket, artiklarna 44.11, 76.4, artikel 103.7 och 103.8 och artikel 104.4 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2 andra stycket, artiklarna 44.11, 76.4, 103.7 och 103.8 samt 104.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i

▼B

Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 2 andra stycket, artiklarna 44.11, 76.4, 103.7 och 103.8 eller 104.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

6. Kommissionen ska inte anta delegerade akter om Europaparlamentets granskningstid på grund av ett uppehåll reduceras till mindre än fem månader inräknat förlängningen.

AVDELNING X

ÄNDRINGAR AV DIREKTIV 82/891/EEG, 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU OCH 2013/36/EU OCH AV FÖRORDNING (EU) nr 1093/2010 OCH (EU) nr 648/2012

▼M1**▼B***Artikel 117***Ändringar av direktiv 2001/24/EG**

Direktiv 2001/24/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkter läggas till:

”3. Detta direktiv ska även gälla för värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (*) och deras filialer som är belägna i andra medlemsstater än de där värdepappersföretagen har sitt huvudkontor.

4. Vid tillämpning av de resolutionsverktyg och utövande av de resolutionsbefogenheter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (**) ska det här direktivet även gälla för finansiella institut, företag och moderföretag som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2014/59/EU.

5. Artiklarna 4 och 7 i det här direktivet ska inte tillämpas när artikel 75 i direktiv 2014/59/EU tillämpas.

▼B

6. Artikel 33 i det här direktivet ska inte tillämpas när artikel 84 i direktiv 2014/59/EU tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- *hemmedlemsstat*: hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.43 i förordning (EU) nr 575/2013,
- *värdmedlemsstat*: värdmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.44 i förordning (EU) nr 575/2013,
- *filial*: filial enligt definitionen i artikel 4.1.17 i förordning (EU) nr 575/2013,
- *behörig myndighet*: behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013, eller en resolutionsmyndighet i den mening som avses i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/59/EU avseende omorganisationsåtgärder som vidtas enligt det direktivet.
- *rekonstruktör*: en person eller ett organ som utses av de administrativa eller rättsliga myndigheterna och vars uppgift är att förvalta resolutionsåtgärder,
- *administrativa eller rättsliga myndigheter*: sådana administrativa eller rättsliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i fråga om resolutionsåtgärder eller avvecklingsförfaranden,
- *resolutionsåtgärder*: åtgärder som är avsedda att bevara eller återställa ett kreditinstituts eller ett värdepappersföretags finansiella situation enligt definitionen i artikel 4.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och som kan påverka tredje mans redan befintliga rättigheter, däribland åtgärder som kan komma att innebära inställande av betalningar, uppskjutande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivning av fordringar; de åtgärderna omfattar tillämpningen av de resolutionsverktyg och utövandet av de resolutionsbehöigheter som fastställs i direktiv 2014/59/EU,

▼B

- *förvaltare*: en person eller ett organ som utses av de administrativa eller rättsliga myndigheterna och vars uppgift är att förvalta ett avvecklingsförfarande,
- *avvecklingsförfarande*: kollektivt förfarande som inleds och kontrolleras av de administrativa eller rättsliga myndigheterna i en medlemsstat i syfte att avyttra tillgångar under tillsyn av de myndigheter, även när förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd,
- *reglerad marknad*: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*),
- *instrument*: finansiellt instrument enligt definitionen i artikel 4.1.50 b i förordning (EU) nr 575/2013,

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”

3. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Nettningsavtal

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 68 och 71 i direktiv 2014/59/EU, ska nettningsavtal uteslutande regleras av den avtalsrätt som är tillämplig på dessa avtal.”

4. Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Återköpsavtal

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 68 och 71 i direktiv 2014/59/EU och artikel 24 i detta direktiv, ska återköpsavtal uteslutande regleras av den avtalsrätt som är tillämplig på sådana avtal.”

*Artikel 118***Ändring av direktiv 2002/47/EG**

Direktiv 2002/47/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

”6. Artiklarna 4–7 i detta direktiv ska inte tillämpas på någon restriktion av verkställigheten av avtal om finansiellt säkerhetsställelse eller någon restriktion av verkan av ett avtal om finansiell säkerhet, slutavräknings- eller kvittningsbestämmelse med stöd av avdelning IV kapitel V eller VI i Europaparlamentets och rådets

▼B

direktiv 2014/59/EU (*) eller på någon restriktion med stöd av liknande befogenheter i en medlemsstats rätt för att underlätta en ordnad resolution av en enhet som avses i punkt 2 c iv och 2 d och som är föremål för skyddsåtgärder som åtminstone är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning IV kapitel VII i direktiv 2013/59/EU.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2. Artikel 9a ska ersättas med följande:

”Artikel 9a

Direktiven 2008/48/EG och 2014/59/EU

Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av direktiven 2008/48/EG och 2014/59/EU.”

Artikel 119

Ändring av direktiv 2004/25/EG

I artikel 4.5 i direktiv 2004/25/EG ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 5.1 i detta direktiv inte tillämpas om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) används.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

▼M1**▼B**

Artikel 121

Ändringar av direktiv 2007/36/EG

Direktiv 2007/36/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

▼B

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta direktiv inte tillämpas om resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*) används.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2. I artikel 5 ska följande punkter läggas till:

”5. Medlemsstaterna ska för tillämpningen av direktiv 2014/59/EU se till att bolagsstämman, med en majoritet av två tredjedelar av de avlagda giltiga rösterna, får besluta eller ändra bolagsordningen för att föreskriva att en kallelse till bolagsstämma för att fatta beslut om en kapitalökning ska utfärdas med kortare varsel än vad som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln, förutsatt att stämman inte äger rum inom tio kalenderdagar från kallelsen och att villkoren i artiklarna 27 eller 29 i direktiv 2014/59/EU uppfylls samt att kapitalökningen är nödvändig för att undvika de villkor för resolution som föreskrivs i artiklarna 32 och 33 i det direktivet.

6. Vid tillämpningen av punkt 5 ska skyldigheten för varje medlemsstat att fastställa en enda tidpunkt enligt artikel 6.3, skyldigheten att se till att en reviderad dagordning enligt artikel 6.4 finns tillgänglig i tid och skyldigheten för varje medlemsstat att fastställa en bestämd avstämningsdag enligt artikel 7.3 inte tillämpas.”

▼M1**▼B***Artikel 124***Ändring av direktiv 2013/36/EU**

I artikel 74 i direktiv 2013/36/EU ska punkt 4 utgå.

*Artikel 125***Ändring av förordning (EU) nr 1093/2010**

Förordning (EU) nr 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 ska led 2 ersättas med följande:

”2. *behörig myndighet* innebär

- i) *behörig myndighet* enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013 samt i den mening som avses i direktiven 2007/64/EG och 2009/110/EG,

▼B

- ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och 2005/60/EG, de myndigheter som har behörighet att säkerställa att kreditinstitut och finansiella institut uppfyller kraven i de direktiven,
- iii) när det gäller Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU (*), utsedd myndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i det direktivet,
- iv) när det gäller Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (**), en resolutionsmyndighet såsom den definieras i artikel 2.1.18 i det direktivet.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

2. I artikel 40.6 ska följande stycke läggas till:

”Ledamöter i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b får när frågor inom tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU behandlas, om så krävs, åtföljas av en företrädare (utan rösträtt) för resolutionsmyndigheten i varje medlemsstat.”

Artikel 126

Ändring av förordning (EU) nr 648/2012

I artikel 81.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska följande stycke läggas till:

”k) Resolutionsmyndigheter som utsetts enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).”

AVDELNING XI
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 127

EBA:s resolutionskommitté

EBA ska inrätta en permanent intern kommitté enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 1093/2010 i syfte att förbereda de beslut från EBA som ska fattas i enlighet med artikel 44 i den förordningen, däribland beslut avseende förslag till tekniska standarder för tillsyn och förslag till tekniska standarder för genomförande i samband med uppgifter som ålagts resolutionsmyndigheterna i enlighet med detta direktiv. I synnerhet ska EBA i enlighet med artikel 38.1 i förordning (EU) nr 1093/2010 säkerställa att inget beslut på något sätt inkräktar på medlemsstaternas finanspolitiska ansvar. Den interna kommittén ska bestå av de resolutionsmyndigheter som avses i artikel 3 i detta direktiv.

Vid tillämpningen av detta direktiv ska EBA samarbeta med Eiopa och Esma inom ramen för den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som inrättas genom artikel 54 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

Vid tillämpningen av detta direktiv ska EBA säkerställa en strukturell åtskillnad mellan resolutionskommittén och andra funktioner som avses i förordning (EU) nr 1093/2010. Resolutionskommittén ska främja utvecklingen och samordningen av resolutionsplaner och utforma metoder för resolution av fallerande institut.

Artikel 128

Samarbete med EBA

De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska samarbeta med EBA vid tillämpningen av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska utan dröjsmål förse EBA med alla uppgifter som EBA behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 129

Granskning

Senast den 1 juni 2018 ska kommissionen se över genomförandet av detta direktiv och lämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet. Kommissionen ska särskilt göra en bedömning av följande:

- a) Behovet, på grundval av den rapport från EBA som avses i artikel 4.7, av anpassningar vad gäller att minska skillnaderna på nationell nivå.
- b) Behovet, på grundval av den rapport från EBA som avses i artikel 45.19 av anpassningar vad gäller att minska skillnaderna på nationell nivå.

▼B

- c) Funktionen och effektiviteten när det gäller den roll som getts till EBA genom detta direktiv, inbegripet att svara för medling.

Där så är lämpligt ska den rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Utän hinder av vad som sägs i den översyn som föreskrivs i första stycket ska kommissionen, senast den 3 juli 2017 för att ta hänsyn till den framtida utvecklingen inom rätt avseende finansiella tjänster, uttryckligen se över tillämpningen av artiklarna 13, 18 och 45 vad gäller EBA:s befogenhet att svara för bindande medling. Den rapporten och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 130***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2014 anta och offentliggöra de lagar, och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2015.

Medlemsstaterna ska dock tillämpa bestämmelser som antagits för att uppfylla avdelning IV kapitel IV avsnitt 5 senast från och med den 1 januari 2016.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och EBA överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 131***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 124 träder i kraft den 1 januari 2015.

*Artikel 132***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B*BILAGA*

AVSNITT A

Uppgifter som ska ingå i återhämtningsplanerna

Återhämtningsplanen ska innehålla följande uppgifter:

1. En sammanfattning av huvudinslagen i planen och en sammanfattning av den totala återhämtningskapaciteten.
2. En sammanfattning av de väsentliga förändringarna för institutet sedan den senast inlämnade återhämtningsplanen.
3. En kommunikations- och informationsplan med redogörelse för hur företaget avser att hantera eventuellt negativa marknadsreaktioner.
4. Ett antal kapital- och likviditetsåtgärder som krävs för att upprätthålla eller återställa bärkraften i institutets finansiella ställning.
5. En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
6. En detaljerad beskrivning av alla väsentliga hinder för ett effektivt och snabbt verkställande av planen, vilket inbegriper beaktande av följderna för resten av koncernen, kunderna och motparterna.
7. Identifiering av kritiska funktioner.
8. En detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet på och möjligheten att avvyttra institutets centrala affärsområden, verksamhet och tillgångar.
9. En detaljerad beskrivning av hur återhämtningsplaneringen införlivas i institutets bolagsstyrningsstruktur samt politiken och förfarandena för godkännandet av återhämtningsplanen och fastställande av vilka personer i organisationen som ska ansvara för att utarbeta och genomföra planen.
10. Arrangemang och åtgärder för att bevara eller återställa institutets kapitalbas.
11. Arrangemang och åtgärder för att säkerställa att institutet har tillräcklig tillgång till beredskapsfinansieringskällor, däribland potentiella likvida medel, bedömning av tillgängliga säkerheter och av möjligheterna att föra över likvida medel mellan koncernenheter och affärsområden för att garantera att institutet kan fortsätta att bedriva sin verksamhet och fullgöra sina åtaganden när de förfaller till betalning.
12. Arrangemang och åtgärder för att minska riskerna och skuldsättningen.
13. Arrangemang och åtgärder för skuldomläggning.
14. Arrangemang och åtgärder för omstrukturering av verksamheterna.
15. Arrangemang och åtgärder som krävs för kontinuerlig tillgång till finansiella marknadernas infrastruktur.
16. Arrangemang och åtgärder som är nödvändiga för att fortlöpande upprätthålla institutets operativa verksamhet, däribland infrastruktur och it-tjänster.
17. Förberedande åtgärder för att underlätta försäljning av tillgångar eller affärsområden med en lämplig tidsfrist för återställandet av institutets finansiella ställning.

▼B

18. Andra styråtgärder eller strategier för att återställa den finansiella ställningen och förutse de finansiella effekterna av dessa åtgärder och strategier.
19. Förberedande åtgärder som institutet vidtagit eller planerar vidta för att underlätta genomförandet av återhämtningsplanen, däribland åtgärder som är nödvändiga för att snabbt rekapisera institutet.
20. En ram med indikatorer som identifierar tidpunkterna för när planens olika åtgärder får vidtas.

AVSNITT B

Uppgifter som resolutionsmyndigheter får begära från institut för utarbetande och uppdatering av resolutionsplaner

Resolutionsmyndigheter får begära åtminstone följande uppgifter från institut för utarbetande och uppdatering av resolutionsplaner:

1. En detaljerad beskrivning av institutets organisationsstruktur, däribland en förteckning över samtliga juridiska personer.
2. Uppgifter om varje juridisk persons direkta ägare och andelen med och utan rösträtt.
3. Varje juridisk persons etableringsort, registreringsland, verksamhetstillstånd och ledning.
4. Översikt över institutets kritiska funktioner och centrala affärsområden, däribland betydande innehav av tillgångar och skulder kopplade till sådan verksamhet och sådana affärsområden, redovisat per juridisk person.
5. En detaljerad beskrivning av institutets struktur och samtliga juridiska enheters skuldstruktur, indelat i åtminstone typer av och belopp för kort- och långfristiga skulder, skulder med och utan säkerhet samt efterställda skulder.
6. Detaljerade uppgifter om institutets ► **M3** nedskrivningsbara skulder ◀.
7. Metoderna för att fastställa till vem institutet ställt säkerheter, vem som innehar säkerheten och den jurisdiktion där säkerheten befinner sig.
8. Redogörelse för institutets och dess juridiska enheters exponeringar utanför balansräkningen, översikt över dess kritiska funktioner och centrala affärsområden.
9. Institutets väsentliga säkringar, inklusive per juridisk person.
10. Fastställande av institutets största och mest kritiska motparter samt analys av hur av stora motparters fallissemang påverkar institutets finansiella situation.
11. Varje system i vilket institutet har en siffer- eller värdemässigt betydande handelsvolym, inklusive per juridisk person, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.
12. Varje betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem som institutet direkt eller indirekt ingår i, inklusive per juridisk person, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.

▼B

13. En detaljerad uppräknning och beskrivning av institutets centrala styrinformationssystem, däribland system för riskhantering, redovisning, finansiell och lagstadgad rapportering, inklusive per juridisk person, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.
14. Uppgifter om ägarna till de system som avses i led 13, tillhörande servicenivåavtal och alla datorprogram, system eller verksamhetstillstånd, inklusive per juridiska enheter, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.
15. Redovisning av och översikt över juridiska personer, kopplingar och ömsesidigt beroende mellan de olika juridiska personerna, till exempel
 - gemensam eller delad personal, gemensamma eller delade anläggningar och system,
 - kapital-, finansierings- eller likviditetsarrangemang,
 - befintlig eller villkorad kreditexponering,
 - korsvisa garantiavtal, korsvisa arrangemang för säkerheter, korsvisa fallissemangsklausuler och korsvisa nettningsavtal,
 - risköverföring och back-to-back-handelsavtal, servicenivåavtal
16. Behörig myndighet och resolutionsmyndighet per juridisk person.
17. Den person i ledningsorganet som har ansvar för att tillhandahålla de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta institutets resolutionsplan, samt ansvariga personer (om det rör sig om andra personer) för de olika juridiska personerna, den kritiska verksamheten och centrala affärsområden.
18. Beskrivning av institutets arrangemang för att säkerställa att resolutionsmyndigheten vid en eventuell resolution har tillgång till alla nödvändiga uppgifter som fastställs av resolutionsmyndigheten, för att kunna använda resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.
19. Alla arrangemang som institutet och dess juridiska enheter ingått med tredjeparter och som skulle kunna sägas upp till följd av ett beslut från myndigheten att använda ett resolutionsverktyg och i vilken mån uppsägningen skulle kunna påverka användningen av resolutionsverktyget.
20. En beskrivning av möjliga likvida medel till stöd för resolution.
21. Uppgifter om inteckning av tillgångar, likvida tillgångar, poster utanför balansräkningen och konteringspraxis.

AVSNITT C

Aspekter att beaktas av resolutionsmyndigheten vid beaktande av möjligheterna till resolution av ett institut eller en koncern

Vid bedömning av möjligheterna till resolution av ett institut eller en koncern ska resolutionsmyndigheten beakta följande:

▼B

Vid bedömning av möjligheterna till resolution av en koncern ska hänvisningar till ett institut anses inkludera alla institut eller enheter som avses i artikel 1.1 c eller d inom koncernen:

1. Institutets förmåga att klarlägga centrala affärsområden och kritisk verksamhet för de juridiska personerna.
2. Graden av anpassning mellan juridiska strukturer och företagsstrukturer i förhållande till centrala affärsområden och kritisk verksamhet.
3. I vilken mån det finns arrangemang för att tillhandahålla nödvändig personal, infrastruktur, finansiering, likviditet och kapital för att stödja och upprätthålla centrala affärsområden och kritisk verksamhet.
4. I vilken mån serviceavtal som institutet ingått kan hävdas om institutet avvecklas.
5. I vilken mån institutets styrningsstruktur är lämplig för att hantera och säkra efterlevnaden av institutets interna riktlinjer för servicenivåavtal.
6. I vilken mån institutet har ett förfarande för att föra över tjänster som tillhandahållits tredje parter inom ramen för ett servicenivåavtal, ifall kritiska funktioner eller centrala affärsområden skulle separeras.
7. I vilken mån det finns beredskapsplaner och åtgärder för att garantera fortsatt tillgång till betalnings- och avvecklingssystem.
8. I vilken mån ledningsinformationssystemen garanterar att resolutionsmyndigheterna kan inhämta korrekta och fullständiga uppgifter om centrala affärsområden och kritisk verksamhet i syfte att påskynda beslutsprocessen.
9. Ledningsinformationssystemens kapacitet att tillhandahålla uppgifter som är väsentliga för att när som helst på ett effektivt sätt kunna försätta institutet i resolution även under mycket föränderliga förhållanden.
10. I vilken mån institutet har testat sina ledningsinformationssystem i det stressscenario som fastställts av resolutionsmyndigheten.
11. I vilken mån institutet kan garantera att dess ledningsinformationssystem kommer att fortsätta att fungera för både det berörda och det nya institutet ifall den kritiska verksamheten och centrala affärsområden avskiljs från den övriga verksamheten och övriga affärsområden.
12. I vilken mån institutet inrättat lämpliga förfaranden för att säkerställa att resolutionsmyndigheten får nödvändiga uppgifter för att identifiera insättare och de belopp som omfattas av insättningsgarantisystemen.
13. Ifall koncernen använder koncerninterna säkerheter – i vilken mån dessa säkerheter tillhandahålls på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för dessa säkerheter är stabila.
14. Ifall koncernen tillämpar ömsesidiga transaktioner – i vilken mån dessa transaktioner görs på marknadsvillkor och om riskhanteringssystemen för denna transaktionsverksamhet är stabila.

▼B

15. I vilken mån användningen av koncerninterna säkerheter eller ömsesidigt bokförda transaktioner ökar spridningseffekten inom koncernen.
16. I vilken mån koncernens juridiska struktur utgör ett hinder för att resolutionsverktygen används på grund av antalet juridiska personer, koncernstrukturens komplexitet eller problem med att föra affärsområden till koncernenheter.
17. Institutets antal och typ av ►**M3** nedskrivningsbara skulder ◀.
18. Ifall bedömningen omfattar ett holdingföretag med blandad verksamhet – i vilken mån en resolution av koncernenheter för det institutet eller finansiella instituten skulle få negativa konsekvenser för koncernens icke finansiella del.
19. Förekomst av och stabilitet hos servicenivåavtal.
20. Huruvida myndigheter i tredjeland har de nödvändiga resolutionsverktygen för att stödja resolutionsåtgärder från unionens resolutionsmyndigheter, och omfattningen av samordnade åtgärder mellan unionen och myndigheter i tredjeland.
21. Möjligheten att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen med tanke på de tillgängliga verktygen och institutets struktur.
22. I vilken omfattning koncernstrukturen tillåter att resolutionsmyndigheten i syfte att maximera värdet på koncernen som helhet avvecklar hela koncernen eller en eller flera av dess koncernenheter utan att orsaka en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.
23. De arrangemang och åtgärder genom vilka resolutionen kunde underlättas i fall där koncerner har dotterföretag som är etablerade i olika jurisdiktioner.
24. Trovärdigheten i att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen, med tanke på eventuella följder för borgenärer, motparter, kunder och anställda, och eventuella åtgärder som myndigheter i tredjeland kan vidta.
25. I den mån effekterna av institutets resolution på det finansiella systemet och på finansiella marknadens förtroende kan utvärderas tillräckligt.
26. I den mån resolutionen av institutet kan komma att ha en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin.
27. I den mån spridning till andra institut eller till finansiella marknaderna skulle kunna begränsas genom tillämpningen av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna.
28. I den mån resolutionen av institutet kunde komma att ha en betydande effekt på betalnings- och avvecklingssystem.